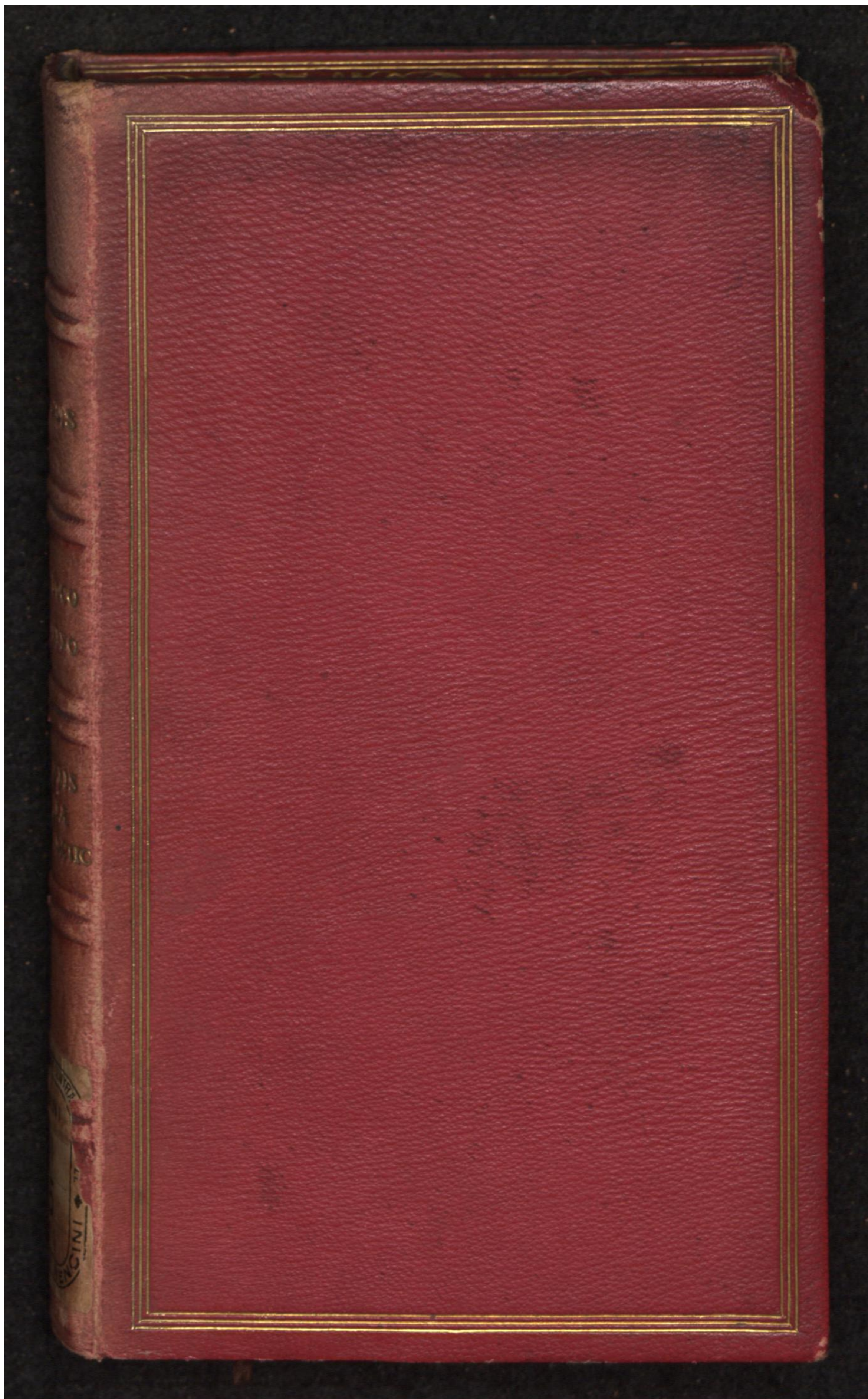
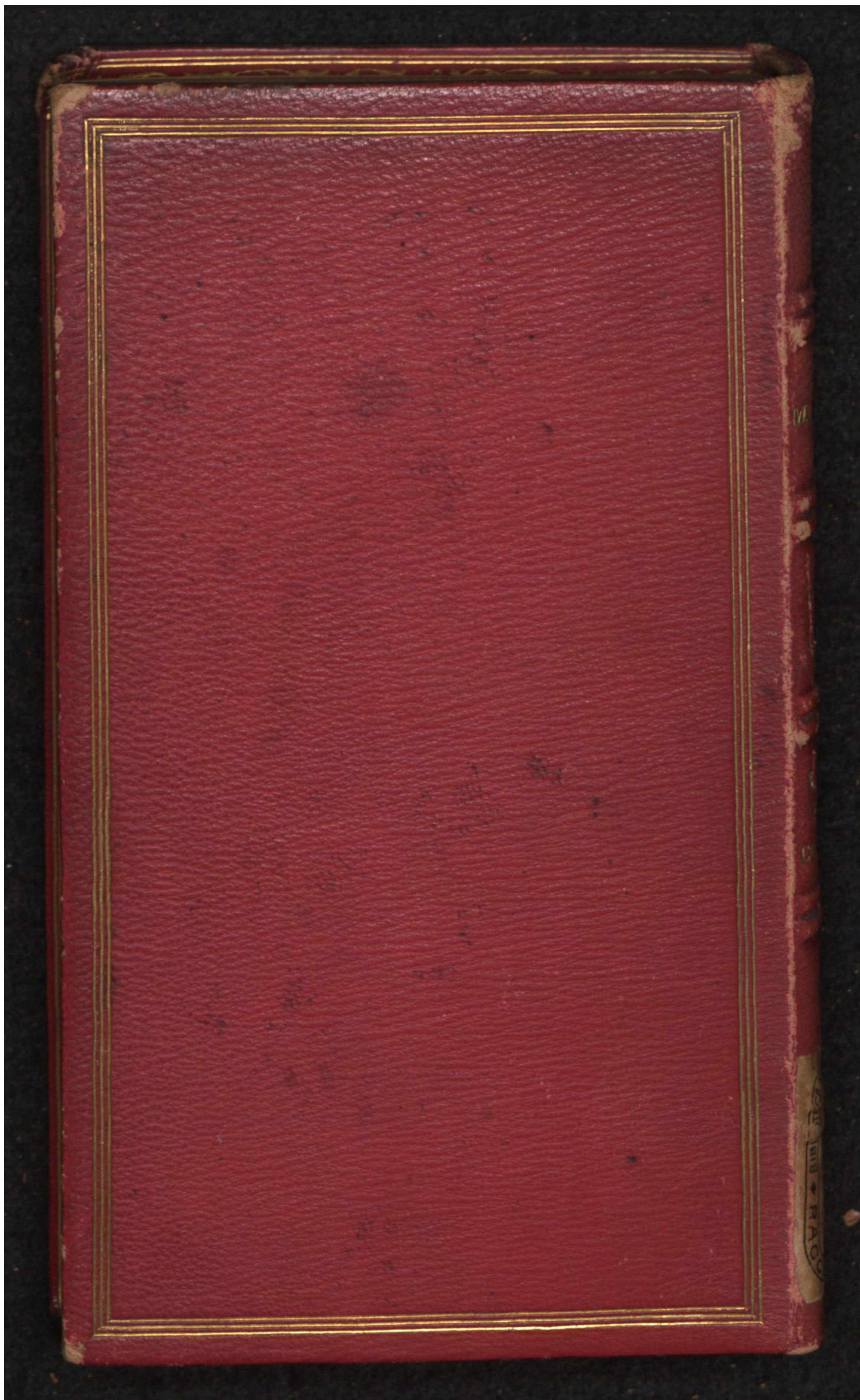

MARTIALIS
SINE LOCO
AUT ANNO
EDITIONIS
ALDINÆ
ALDINI
II
5

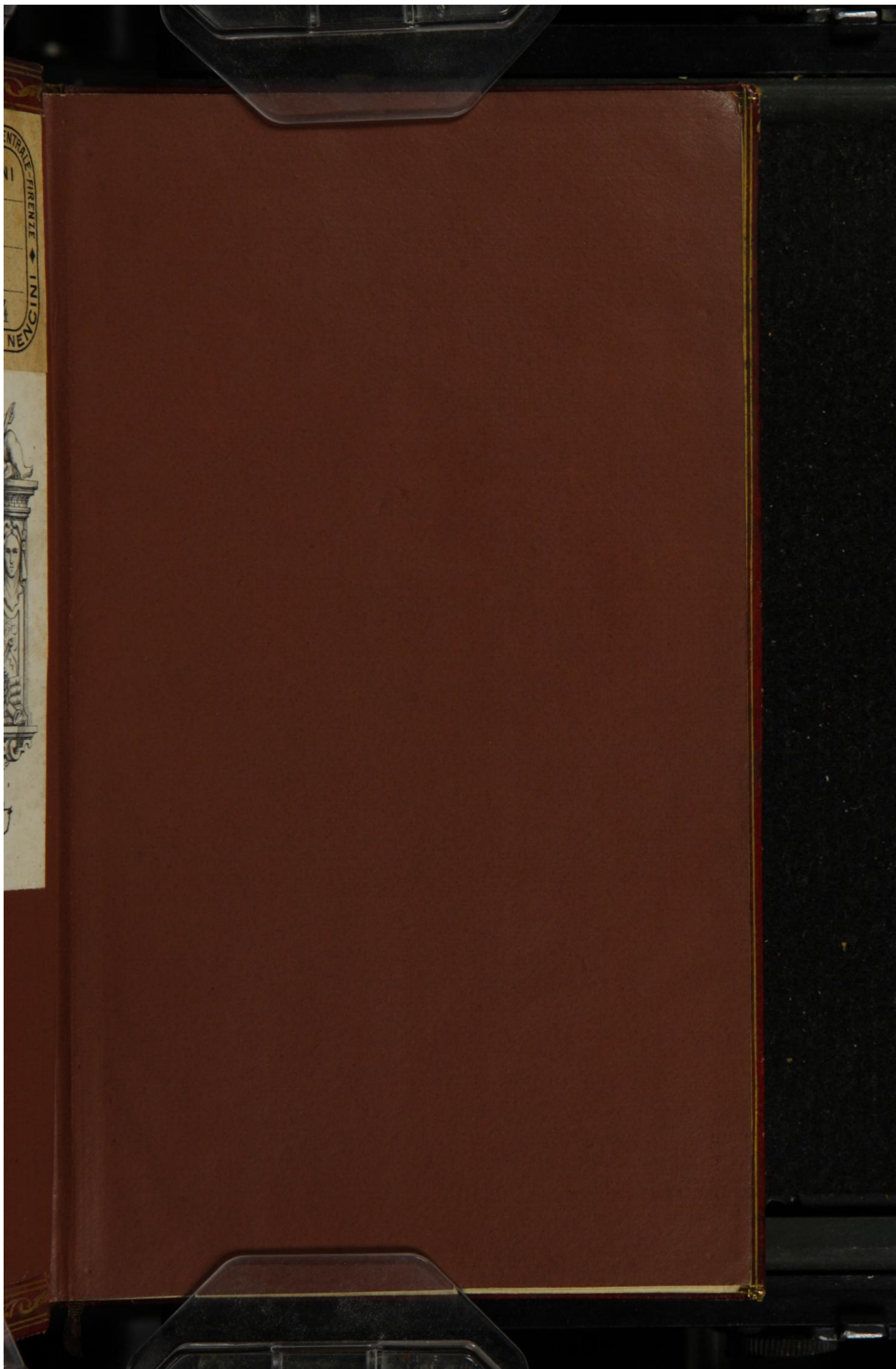

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE-FIRENZE
ALDINI
II
5
14
RACCOLTA NENCINI

OTIVM
SINE LITERIS
MORS EST
Seneca
Ex Libris Joannis Nencini
1874

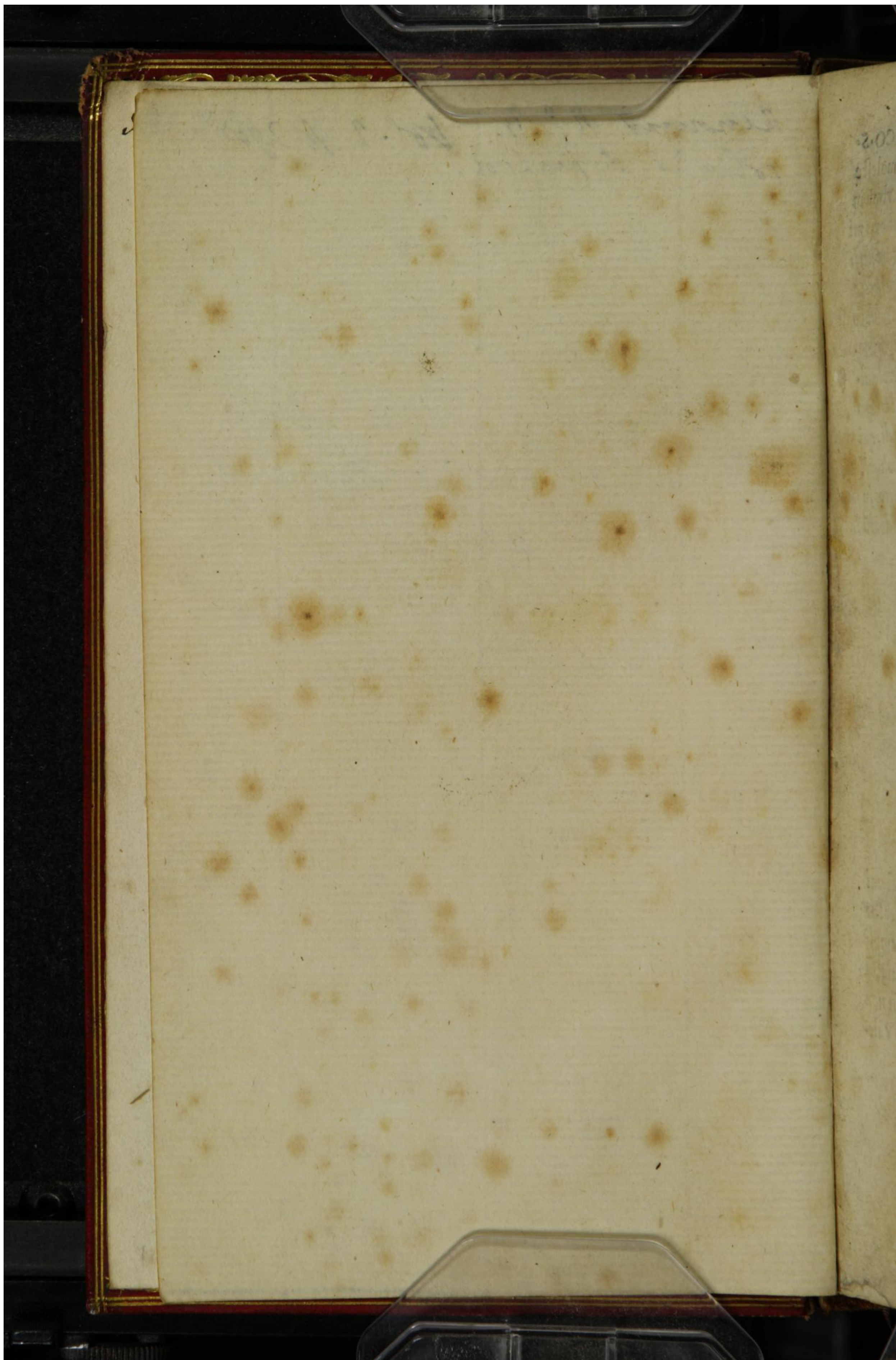

Renouard N.° 5. Vol. 2 p. 290
collated & perfect.

2.2.0

fine copy: of one of the
rarest Aldine Facsimiles

2/12/6

MARTIALIS.

PLINIVS IVNIOR CORNELIO PRISCO·S·

Audio ualerium Martialem decessisse, & moleste fero· Erat homo ingeniosus· acutus, et qui plurimũ in scribendo, & salis haberet, & fellis, nec candoris minus· Prosecutus eram uiatico secedentẽ· dederam uersiculis, quos de me composuit· Fuit moris antiqui, eos, q̃ uel singulorum laudes, uel uerbum scripserant, aut honoribus, aut pecunia ornare· Nostris uero tẽporibus· ut alia speciosa, et egregia, ita hoc in primis exoleuit· Nam postquã desiuimus facere laudanda, laudari quoque ineptum putamus· Quæris qui sint uersiculi, quibus gratiam retulerim? mitterem ad te ipsum uolumẽ, nisi quosdam tenerem· Tu si placuerint hi, cæteros in libro requires· Alloquitur musam· Mandat, ut domũ meam in exquiliis quærat, adeatq; reuerenter·

Sed ne tempore non tuo disertam
Pulses ebria ianuam, uideto·
Totos dat tetricæ dies Mineruæ,
Dum centum studet auribus uirorum
Hoc, quod secula, posteriq; possint
Arpinis quoque comparare chartis·
Seras tutior ibis ad lucernas·
Hæc hora est tua, dum furit Lyæus,
Dum regnat rosa, dum madent capilli,
Tum me uel rigidi legant Catones·

Meritó ne eũ, qui hoc de me scripsit, et tũc dimisi amicissime, et nũc amicissimum defunctum esse doleo? dedit enim mihi, quantũ maxime potuit daturus amplius, si potuisset· Tãetsi quid homini põt dari maius, q̃ gloria, laus, & æternitas? Aeterna, quæ scripsit non erũt fortasse· Ille tamẽ scripsit tanquã futura· Vale·

IN AMPHITEATRVM CAESARIS·

BARBARA PYRAMIDVM
sileat miracula Memphis,
Assiduus iactet nec Babylona
labor,
Nec Triuiæ templo molles laudẽ
tur honores,
Dissimuletq; Deum cornibus ara frequens·
Aere nec uacuo pendentia mausolea
Laudibus immodicis cares in astra ferant·
Omnis cæsareo cedat labor amphitheatro·
Vnum pro cunctis fama loquatur opus·

Ad eundem Cæsarem·

Hic ubi sydereus propius uidet astra colossus,
Et crescunt media pegmata celsa uia,
Inuidiosa feri radiabant atria Regis,
Vnaq; iam tota stabat in urbe domus·
Hic ubi conspicui uenerabilis amphiteatri
Erigitur moles, stagna Neronis erant·
Hic ubi miramur uelocia munera thermas,
Abstulerat miseris tecta superbus ager·
Claudia diffusas ubi porticus explicat umbras,
Vltima pars aulæ deficientis erat·
Reddita Roma sibi est, & sunt te præside Cæsar
Delitiæ populi, quæ fuerant domini·

Ad eundem·

Quæ tam se posita est, quæ gens tam barbara Cæsar,
Ex qua spectator non sit in urbe tua?

V enit ab Orpheo cultor rhodopeius Hæmo,
V enit et epoto sarmata pastus equo,
E t qui prima bibit deprensi flumina Nili,
E t quem supremæ Tethyos unda ferit.
F estinauit arabs, festinauere Sabæi,
Et cilices nimbis hic maduere suis.
C rinibus in nodum tortis uenere Sicambri,
A tque aliter tortis crinibus Aethiopes.
V ox diuersa sonat populorum, est uox tamen una,
C um uerus patriæ diceris esse pater.

A d Cæsarem quod expulerit delatores.

T urba grauis paci, placidæq; inimica quieti,
Q uæ semper miseras sollicitabat opes,
T radita Getulis, nec cepit arena nocentes,
E t delator habet, quod dabat exilium.
E xulat Ausonia profugus delator ab urbe.
I mpensis uitam principis annumeres.

B landitur Cæsari.

I unctam Pasiphaen Dictæo credite tauro
V idimus, accepit fabula prisca fidem.
N ec se miretur Cæsar longæua uetustas,
Q uicquid fama canit, donat arena tibi.

B landitur Cæsari.

B elliger inuictis quo Mars tibi sæuit in armis,
N on satis est Cæsar, sæuit & ipsa Venus.
P rostratum Nemees et uasta in ualle leonem,
N obile et herculeum fama canebat opus.
P risca fides taceat, nam post tua munera Cæsar
H æc iam fœminea uidimus acta manu.

P œna Laureoli.

Qualiter in ſcythica religatus rupe Promotheus
 Aſſiduam nimio pectore pauit auem,
Nuda Calidonio ſic pectora præbuit urſo,
 Non falſa pendens in cruce Laureolus·
Viuebant laceri membris ſtillantibus artus,
 Inq; omni nuſquam corpore corpus erat·
Denique ſupplicium dederat necis ille paternæ,
 Vel domini iugulum foderat enſe nocens·
Templa uel arcano demens ſpoliauerat auro,
 Subdiderat ſæuas uel tibi Roma faces·
Vicerat antiquæ ſceleratus crimina famæ,
 In quo, quæ fuerat fabula, pœna fuit·

De Dædalo·

Dædale lucano cum ſic lacereris ab urſo,
 Quam cuperes pennas nunc habuiſſe tuas·

De Rhinocerote·

Preſtitit exhibitus tota tibi Cæſar arena,
 Quæ non promiſit prælia Rhinoceros·
O quam terribilis exarſit pronus in iras,
 Quantus erat cornu cui pila taurus erat·

De leone, qui gubernatorem offendit·

Læſerat ingrato leo perfidus ore magiſtrum
 Auſus tam notas contemerare manus·
Sed dignas tanto perſoluit crimine pœnas,
 Et qui non tulerat uerbera, tela tulit·
Quos decet eſſe hominum tali ſub principe mores,
 Qui iubet ingenium mitius eſſe feris?

De Vrſo·

Præceps ſanguinea dum ſe rotat urſus arena,
 Implicitam uiſco perdidit ille fugam·

Splendida iam tecto cessent uenabula ferro,
Nec uolet excussa lancea torta manu.
Deprendat uacuo uenator in aere prædam,
Si captare feras aucupis arte placet.

De sue, quæ ex uulnere peperit.

Inter Cæsareæ discrimina sæua Dianæ
Fixisset grauidam cum leuis hasta suem,
Exiliit partus miseræ de uulnere matris.
O lucina ferox hoc peperisse fuit?
Pluribus illa mori uoluisset saucia telis,
Omnibus ut natis triste pateret iter.
Quis negat esse satum materno funere Bacchum?
Sic genitum numen credite, nata fera est.

De eadem.

Icta graui telo, confossaq; uulnere mater
Sus pariter uitam perdidit, atque dedit.
O quam certa fuit librato dextera ferro.
Hanc ego Lucinæ credo fuisse manum.
Experta est numen moriens utriusque Dianæ,
Quaq; soluta parens, quaq; perempta fera est.

De sue prægnante.

Sus fera iam grauior maturi pignora uentris
Emisit fœtum uulnere facta parens.
Nec iacuit partus, sed matre cadente cucurrit.
O quantum est subitis casibus ingenium.

De Carpophoro.

Summa tuæ Meleagre fuit quæ gloria famæ,
Quantulo Carpophori portio fusus aper.
Ille et præcipiti uenabula condidit urso,
Primus in Arctoi qui fuit arce poli.

Strauit & ignota spectandū mole leonem
Herculeas potuit, qui decuisse manus,
Et uolucrem longo porrexit uulnere pardum,
Præmia cum laudis ferret, adhuc poterat·

De Tauro·

Raptus abit media, quod ad æthera taurus arena,
Non fuit hoc artis, sed pietatis opus·
Vexerat Europen fraterna per æquora taurus,
At nunc alciden taurus in astra tulit·
Cæsaris atque Iouis confer nunc stemma iuuentus,
Par onus ut tulerint, altius iste tulit·

De supplice elephante·

Quod pius, et supplex elephas te Cæsar adorat,
Hic modo, qui tauro tam metuendus erat·
Non facit hoc iussus, nulloq; docente magistro
Crede mihi numen sentit & ille tuum·

De Trigide, et leone·

Lambere securi dextram consueta magistri
Tigris ab hyrcano gloria rara iugo,
Sæua ferum rabido lacerauit dente leonem,
Res noua non ullis cognita temporibus·
Ausa est tale nihil syluis dum uixit in altis,
Postquā inter nos est, plus feritatis habet·

De Elephante·

Qui modo per totam flammis stimulatus arenam
Sustulerat raptas taurus in astra pilas,
Occubuit tandem cornuto ardore potitus,
Dum facilem tolli sic elephanta putat·

Assentatur Cæsari·

Dum peteret pars hæc Myrinum, pars illa Triūphum

Promisit pariter Cæsar utraque manu.
Non potuit melius litem finire iocosam.
O dulce inuicti principis ingenium.

Ad Cæsarem.

Quicquid in Orpheo Rhodope spectasse theatro
Dicitur, exhibuit Cæsar arena tibi.
Repserunt scopuli, mirandaq; sylua cucurrit,
Quale fuisse nemus creditur Hesperidum.
Affuit immixtum pecudum genus omne ferarum,
Et supra uatem multa pependit auis.
Ipse sed ingrato iacuit laceratus aburso,
Hæc tamen ut res est facta, ita ficta alia est.

De Rhinocerote.

Sollicitant pauidi dum Rhinocerota magistri,
Seq; diu magnæ colligit ira feræ.
Desperabantur promissi prælia martis,
Sed tamen is rediit cognitus ante furor.
Nanque grauem gemino cornu sic extulit ursum,
Iactat ut impositas taurus in astra pilas.

De carpophoro.

Dorica quam certo uenabula dirigit ictu
Fortis adhuc teneri dextera Carpophori.
Ille tulit geminos facili ceruice iuuencos,
Illi cessit atrox bubalus, atque bison,
Hunc leo cum fugeret præceps in tela cucurrit.
I nunc, et lentas corripe turba moras.

De Naumachia Domitiani.

Si quis ades longis serus spectator ab oris,
Cui lux prima sacri muneris ipsa fuit,
Ne te decipiat ratibus naualis Enyo,

Et par unda fretis, hic modo terra fuit·
Non credis, spectes, dum laxent æquora martem,
Parua mora est, dices, hic modo pontus erat·

De Leandro·

Quod nocturna tibi Leandre pepercerit unda,
Desine mirari, Cæsaris unda fuit·
Cum peteret dulces audax Leandrus amores,
Et fessus tumidis iam premeretur aquis,
Sic miser instantes affatus dicitur undas,
Parcite dum propero, mergite dum redeo·

De natatoribus·

Lusit Nereidum docilis chorus æquore toto,
Et uario faciles ordine pinxit aquas·
Fuscina dente minax, nexu fuit anchora curuo
Credidimus remum, credidimusq; ratem,
Et gratum nautis sydus fulgere laconum,
Lataq; perspicuo uela tumere sinu·
Quis tantas liquidis artes inuenit in undis?
Aut docuit lusus hos Thetis, aut didicit·

Blanditur Cæsari·

Sæcula Carpophorum Cæsar si prisca tulissent,
Iam nullum monstris orbe fuisset opus·
Non Marathon taurum, Nemee frondosa leonem,
Arcas Mænalium nõ timuisset aprum·
Hæc armata manus hydræ mors una fuisset,
Huic percussa foret tota chimæra semel·
Ignipedes posset sine Colchide uincere tauros·
Soluere et Hesionem solus, et andromedem·
Herculeæ laudes numeretur gloria, plus est
Bis denas pariter perdomuisse feras·

Laus augusti.

Augusti laudes fuerant committere classes,
Et freta nauali sollicitare tuba.
Cæsaris hæc nostri pars est quota, uidit in undis
Et Thetis ignotas, & galathea feras.
Vidit in æquoreo feruentes puluere currus,
Et domini Triton ipse putauit equos.
Dumq; parat sæuis ratibus fera prælia Nereus,
Abnuit in liquidis ire pedester aquis.
Quicquid & in circo spectatur, & amphitheatro,
Diues Cæsarea præstitit unda tibi.
Fucinus, & pigri taceantur stagna Neronis.
Hanc norint unam secula Naumachiam.

M.V. MARTIALIS EPIGRAMATON. LIBER PRIMUS.

SPERO ME SECVTVRVM IN libellis meis tale temperamētum, ut de illis queri nō possit quisquis de se bene senserit, cum salua infimarum quoq; personarum reuerentia ludāt, quæ antiquis authoribus defuit, ut nominibus non tantū ueris abusi sint, sed etiā magnis. At mihi fama uilius cōstet, et probetur in me nouissimū ingeniū. Absit à iocorū nostrorū simplicitate malignus interpres, nec epigrammata mea scribat. Improbe facit, qui in alieno libro ingeniosus est. Lasciuam uerborum licentiam, id est epigrammàton linguam excusarem, si meum esset

exemplum, sic scripsit Catullus, sic marsus, sic Pedo, sic Getulicus, sic quicunque perlegitur· Siquis tamen tam ambitiose tristis est, ut apud illum in nulla pagina latine loqui fas sit, potest epistola, uel potius titulo cõtentus esse· Epigrammata illis scribuntur, qui solent spectare florales· Non intret Cato theatrum nostrum, aut si intrauerit spectet· Videor mihi meo iure facturus si epistolam uersibus clausero·

Ad Catonem·

Nosses iocosæ dulces cum sacrum Floræ,
Festosq; lusus, & licentiam uulgi,
Cur in theatrum Cato seuere uenisti?
An ideo tantum ueneras, ut exires?

Ad lectorem·

Hic est, quem legis, ille, quem requiris
Toto notus in orbe Martialis,
Argutis epigrammàton libellis,
Cui lector studiose, quod dedisti
Viuenti decus, atque sentienti,
Rari post cineres habent poetæ·

Ad Librum suum·

Argiletanas mauis habitare tabernas,
Cum tibi parue liber scrinia nostra uacent·
Nescis heu nescis dominæ fastidia Romæ·
Crede mihi nimium Martia turba sapit·
Maiores nusquam rhonchi, iuuenesq;, senesq;,
Et pueri nasum Rhinocerotis habent·
Audieris cum grande sophos, dum basia captas,
Ibis ab excusso missus in æstra sago·

Sed tu ne toties domini patiare lituras,
Néue notet lusus tristis arundo tuos.
Aethereas lasciue cupis uolitare per auras,
I fuge, sed poteras tutior esse domi.

Ad lectorem ubi libri uenales.

Qui tecum cupis esse meos ubicunque libellos,
Et comites longæ quæris habere uiæ,
Hos eme, quos arctat breuibus membrana tabellis.
Scrinia da magnis, me manus una capit.
Ne tamen ignores ubi sim uenalis, & erres
Vrbe uagus tota, me duce certus eris.
Libertum docti Lucensis quære Secundum
Limina post pacis, Palladiumq; forum.

Ad Cæsarem.

Contigeris nostros Cæsar si forte libellos,
Terrarum dominum pone supercilium.
Consueuere iocos uestri quoque ferre triumphi,
Materiam dictis nec pudet esse ducem.
Qua Thymelen spectas, derisoremq; Latinum,
Illa fronte precor carmina nostra legas.
Innocuos censura potest permittere lusus.
Lasciua est nobis pagina, uita proba est.

Ad Marcum.

Do tibi naumachiam, tu das epigrammata nobis,
Vis puto cum libro Marce natare tuo.

De leone Cæsaris.

Aethereas aquila puerum portante per auras
Illæsum timidis unguibus hæsit onus,
Nunc sua Cæsareos exorat præda leones,
Tutus & ingenti ludit in ore lepus.

Quæ maiora putas miracula?summus utrisque
Author adest,hæc sunt Cæsaris,illa Iouis·
Ad Maximum de columba Stellæ·
Stellæ delicium mei columba
Verona licet audiente dicam
Vicit Maxime passerem Catulli·
Tanto Stella meus tuo Catullo,
Quanto passere maior est columba·
Deciani dogma laudat·
Quod magni Thraseæ,consumatiq; Catonis
Dogmata sic sequeris,saluus ut esse uelis,
Pectore nec nudo strictos incurris in enses,
Quod fecisse uelim te,Deciane facis·
Nolo uirum,facili redimit qui sanguine famam,
Hunc uolo,laudari qui sine morte potest·
Iocatur in Cottam·
Bellus homo,et magnus uis idem Cotta uideri,
Sed qui bellus homo est Cotta,pusillus homo est,
De Gemello,et Maronilla·
Petit Gemellus nuptias Maronillæ,
Et cupit,et instat,et precatur,et donat·
Adéo ne pulchra est?immo fœdius nil est·
Quid ergò in illa appetitur,et placet,et iussit·
Ad Sextilianum potorem·
Cum data sint equiti bis quinque numismata,quare
Bis decies solus Sextiliane bibis?
Iam defecisset portantes calda ministros,
Si non potares Sextiliane merum·
De Regulo·
Itur ad Herculei gelidas qua Tyburis arces,

Candaq; sulphuris albula fumat aquis.
Rura, nemusq; sacrum, dilectaq; iugera musis
Signat uicina quartus ab urbe lapis.
Hic rudis æstiuas præstabat porticus umbras,
Heu quam pené nouum porticus ausa nefas.
Nam subito collapsa ruit, cum mole sub illa
Gestatus biiugis Regulus esset equis.
Nimirum timuit nostras fortuna querelas,
Quæ par tam magnæ non erat inuidiæ.
Nunc & damna iuuant, sunt ipsa pericula tanti
Stantia non poterant tecta probare Deos.

De Arria & Pæto.

Casta suo gladium cum traderet Arria Pæto,
Quem de uisceribus traxerat ipsa suis,
Si qua fides, uulnus, quod feci, non dolet, inquit,
Sed quod tu facies, hoc mihi Pæte dolet.

Ad Cæsarem.

Delitias Cæsar, lususq;, iocosq; leonum
Vidimus, hoc etiam præstat arena tibi.
Cum prensus blando toties à dente rediret,
Et per aperta uagus curreret ora lepus.
Vnde potest auidus captæ leo parcere prædæ?
Sed tamen esse tuus dicitur, ergo potest.

De Leone, & Lepore.

Rictibus his tauros non eripuere magistri,
Per quos præda fugax, itq;, reditq; lepus,
Quodq; magis mirum, uelocior exit ab hoste,
Nec nihil à tanta nobilitate refert.
Tutior in sola non est cum currit arena,
Nec caueæ tanta conditur ille fide.

Si uitare canum morsus lepus improbe quæris,
 Atque confugias ora leonis habes.

Ad Lycianũ de Hispaniæ locis.

Vir celtibéris non tacende gentibus,
 Nostræq; laus Hispaniæ,
Videbis altam Liciane Bilbilim
 Equis, et armis nobilem,
Sterilemq; canum niuibus effractis sacrum
 Vada ueronem montibus.
Et delicati dulce Botrodi nemus,
 Pomona quod felix amat.
Tepida natabis lene cogedi uada,
 Mollesq; nympharum lacus,
Quibus remissum corpus astringes breui
 Salone, qui ferrum gelat.
Præstabit illic ipsa figendas prope
 Voberta prendenti feras.
Aestus serenos aureo frangens Tago
 Obscurus umbris arborum.
Auidam rigens Direnna placabit sitim,
 Et Nemea, quæ uincit niues.
At cum Deceber canus, & Bruma impotens
 Aquilone rauco mugiet,
Aprica repetes Tarraconis littora,
 Tuamq; Laletaniam.
Ibi illigatas mollibus damas plagis
 Mactabis & uernos apros,
Leporemq; forti callidum rumpes equo
 Ceruos relinques uillico.
Vicina in ipsum sylua descendet focum

Infante cinctus sordido.
Vocabitur uenator, et ueniet tibi
Conuiua clamatus prope
Lunata nusquam pellis, et nusquam toga,
Olidæq; uestes muricæ.
Procul horridus liburnus, et querulus cliens,
Imperia uiduarum procul.
Non rumpet altum pallidus somnum reus,
Sed mane totum dormies.
Mercatur alius grande, et insanum sophos,
Miserere tu felicium,
Veroq; fruere non superbus gaudio,
Dum Sura laudatur tuus.
Non impudenter uita, quod reliquum est, petit,
Cum fama, quod satis est, habet.

Iocus ex Homero in Cocum.

Si tibi Mistyllus cocus Aemiliane uocatur,
Dicatur quare non Taxatalla mihi?

Ad leporem.

Non facit ad sæuos ceruix, nisi prima, leones,
Quid fugis hos dentes ambitiose lepus?
Scilicet à magnis ad te descendere tauris,
Et quæ nõ cernunt, frangere colla uelint.
Desperanda tibi est ingentis gloria fati,
Non potes hoc tenuis prædia sub hoste mori.

Quintianum facit assertorem.

Commendo tibi Quintiane nostros,
Nostros dicere si tamen libellos
Possum, quos recitat tuus poeta,
Si de seruitio graui queruntur,

Assertor

A ſſertor uenias, ſatisq; præſtes,
E t cum ſe dominũ uocabit ille,
D icas eſſe meos, manuq; miſſos·
H oc ſi terq;, quaterq; clamitaris
I mpones plagiario pudorem·

Ad Fidentinum·

V na eſt in noſtris tua fidentine libellis
P agina, ſed certa domini ſignata figura,
Q uæ tua traducit manifeſto carmina furto,
S ic interpoſito uilis contaminat uncto
V rbica Lingonicus Tyrianthina bardocucullus·
S ic arretinæ uiolant Cryſtalina teſtæ·
S ic niger in ripis errat cum forte Cayſtri,
I nter ledæos ridetur coruus olores·
S it ubi multiſona feruet ſacer Atthide lucus,
I mproba cecropias offendit pica querelas·
I ndice non opus eſt noſtris, nec uindice libris,
S tat contra, dicitq; tibi tua pagina, fures·

De amicorum iudicio·

S i quid Fuſce uacas adhuc amari·
N am ſunt hinc tibi, ſunt & hinc amici,
V num, ſi ſupereſt, locum rogamus,
N ec me, quod tibi ſum nouus, recuſes,
O mnes hoc ueteres tui fuerunt·
T u tantum inſpice, qui nouus paratur,
A n poſſit fieri uetus ſodalis·

Ad Frontonem de uoto uitæ ſuæ·

Vota tui breuiter ſi uis cognoſcere Marci
C larum militiæ Fronto, togæq; decus,
H oc petit eſſe ſui, nec magni ruris arator,

Sordidaq; in paruis ocia rebus amat.
Quisquā picta colit Spartani frigora saxi,
Et matutinum portat ineptus aue.
Cui licet exigui nemoris, rurisq; beati
Ante focum plenas explicuisse plagas.
Et piscem tremula salientem ducere seta,
Flauaq; de rubro promere mella cado.
Pinguis inæquales onerat cui uillica mensas,
Et sua non emptus præparat oua cinis.
Non amet hanc uitam, quisquis me non amat, opto,
Viuat et urbanis albus in officiis.

Ad Cauponem.

Continuis uexata madet uindemia nimbis,
Non potes, ut cuperes, uendere Caupo merum.

Ad Flaccum.

Qualem Flacce uelim quæris, nolimue puellam?
Nolo nimis facilem, difficilemq; nimis.
Illud quod medium est, atq; inter utrūq; probamus,
Nec uolo, quod cruciat, nec uolo, quod satiat.

De pueri pretio.

Milia pro puero centum me mango poposcit.
Risi ego, sed Phœbus protinus illa dedit.
Hoc dolet, et queritur, dolet hoc mea mentula mecū,
Laudaturq; meam Phœbus in inuidiam.
Sed sestertiolum donauit mentula Phœbo
Bis decies, hoc da tu mihi, pluris emam.

Ad Flaccum de sportula.

Dat Baiana mihi quadrantes sportula centum.
Inter delitias quid facit ista fames.
Redde lupi nobis, tenebrosaq; balnea Grylli?

Tam male cum cœnem, cur bene Flacce lauor?

De Lepore, & Leone·

Intres ampla licet troni lepus ora leonis,
Esse tamen uacuo se leo dente putat,
Quod ruet in tergum, uel quos procumbet in armos
Alta iuuencorum uulnera figet ubi?
Quid frustra nemorum dominum, regemq; fatigas?
Non nisi delecta pascitur ille fera·

Ad Licianum, scriptores unde·

Verona docti syllabas amat uatis·
Marone felix Mantua est·
Censetur Apona Liuio suo tellus,
Stellaq;, nec Flacco minus·
Apollodoro plaudit imbrifer Nilus·
Nasone Peligni sonant·
Duosq; Senecas, unicumq; Lucanum
Facunda loquitur Corduba·
Gaudent iocosæ Canio suo Gades,
Emerita Deciano meo·
Te Liciane gloriabitur nostra,
Nec me tacebit Bilbilis·

De Leuina casta, & ad Baias adultera·

Casta nec antiquis cedens Leuina Sabinis,
Et quamuis tetrico tristior ipsa uiro·
Dum modo Lucrino, modo se præmittit Auerno,
Et dum Baianis sæpe fouetur aquis·
Incidit in flammas, iuuenemq; secuta relicto
Coniuge, Penelope uenit, abit Helene·

Ad Celerem·

Vt recitem tibi nostra rogas epigrammata, nolo,

Non audire celer, sed recitare cupis.

Ad Fabullam ambitiosam in laude.

Bella es, nouimus, et puella, uerum est.
Et diues, quis enim potest negare?
Sed dum te nimium Fabulla laudas,
Nec diues, neque bella, nec puella es.

Ad Cecilianum de. g. et. d. ficus.

Cum dixi ficus rides quasi barbara uerba,
Et dici ficos Ceciliane iubes.
Dicemus ficus, quas scimus in arbore nasci,
Dicemus ficos Ceciliane tuos.

Ad furem de libro suo.

Erras meorum fur auare librorum,
Fieri poetam posse qui putas tanti,
Scriptura quanti constet, et tomus uilis.
Non sex paratur. aut decem sophos nummis.
Secreta quære carmina, & rudes curas,
Quas nouit unus, scrinioq; signatas
Custodit ipse uirginis pater chartæ,
Quæ trita duro non inhorruit mento.
Mutare dominum non potest liber notus,
Sed pumicata fronte siquis est nondum
Nec umbilicis cultus, atque membrana,
Mercare tales ab eo nec sciet quisquam.
Aliena quisquis recitat, & quærit famam
Non emere librum, sed silentium debet.

Ad Chærulum.

Liber homo es nimium dicis mihi Chærule semper.
In te qui dicit Chærule. liber homo est.

De Ruffo, & Neuia·

Quicquid agit Ruffus nihil est, nisi Neuia Ruffo,
Si gaudet, si flet, si tacet, hanc loquitur·
Coenat·propinat·poscis·negat·innuit, una est
Neuia, si non sit Neuia, mutus erit·
Scriberet hesterna patri cum luce salutem,
Neuia lux, inquit, Neuia numen aue·
Hæc legit, & ridet demisso Neuia uultu,
Neuia non una est, quid uir inepte furis?

Ad Maximum·

Cepit Maxime Pana, quæ solebat
Nunc ostendere Canium, Terentos·

Ad librum·

Vade salutatum, pro me liber ire iuberis
Ad Proculi nitidos officiose lares·
Quæris iter? dicam, uicinum Castora canæ
Transibis Vestæ, uirgineamq; domum·
Inde sacro ueneranda petes pallatia cliuo,
Plurima qua summi fulget imago ducis·
Nec te detineat miri radiata colossi,
Quæ Rhodium moles uincere gaudet opus·
Flecte uias hac, qua madidi sunt tecta Lyæi,
Et Cybeles picto stat Corybante Tholus·
Protinus à leua clari sub fronte penates,
Atriaq; excelsæ sunt adeunda domus·
Hanc pete, ne metuas fastus, limenq; superbum,
Nulla magis toto ianua poste patet·
Nec propior quam Phoebus amat, doctæq; sorores·
Si dicet, quare non tamen ipse uenit,
Sic licet excuses, quia qualiacunque leguntur

Ista, salutator scribere non potuit.

Ad somnum.

Naeuia sex cyathis septem Iustina bibatur.
Quinque Lycas. Lyde quattuor. Ida tribus.
Omnis ab infuso numeretur amica falerno,
Et quia nulla uenit, tu mihi somne ueni.

Ad Fidentinum.

Nostris uersibus esse te poetam
Fidentine putas, cupisq; credi?
Sic dentata sibi uidetur Aegle,
Emptis ossibus, indicoq; cornu.
Sic quae nigrior est cadente moro,
Cerussata sibi placet lycoris.
Hac etiam ratione, qua poeta es,
Caluus cum fueris, eris comatus.

Ad Caecilianum.

Nullus in urbe fuit tota, qui tangere uellet
Vxorem gratis Caeciliane tuam,
Dum licuit, sed nunc positis custodibus, ingens
Turba fututorum est, ingeniosus homo es.

Ad Paulam.

Moechus erat, poteras tamen hoc tu Paula negare.
Ecce uir est. nunquid Paula negare potes?

De Lino.

Dimidium donare Lino, quam credere totum,
Qui mauult, mauult perdere dimidium.

Ad Flaccum.

O mihi curarum pretium non uile mearum
Flacce Antenorei spes & alumne laris.
Pierios differ cantusq;, chorosq; sororum,

Aes dabit ex istis nulla puella tibi.
Quid petis à Phoebo? nummos habet arca Mineruæ.
Hæc sapit, hæc omnis fœnerat una deos.
Qui possunt hederæ Bacchi dare? Palladis arbor
Inclinat uarias pondere nigra comas.
Præter aquas Helicon, & serta, lyrasq; deorum
Nil habet, & magnum semper inane sophos.
Quid tibi cum Cirrha? quid cum Permessidos unda?
Romanũ propius, diuitiusq; forum est.
Illic æra sonant, at circùm pulpita nostra,
Et steriles cathedras basia sola crepant.

De Carino.

Pulchre ualet Carinus, & tamẽ pallet.
Parce bibit Carinus, & tamen pallet.
Bene concoquit Carinus, & tamẽ pallet.
Tingit cutem Carinus, & tamẽ pallet.
Cunnum Carinus lingit, & tamẽ pallet.

De Festo.

Indignas premeret pestis cum tabida fauces,
Inq; ipsos uultus serperet atra lues,
Siccis ipse genis flentes hortatus amicos
Decreuit stygios Festus adire lacus.
Nec tamen obscuro pia polluit ora ueneno,
Aut torsit lenta tristia fata fame.
Sanctam Romana uitam, sed morte peregit,
Dimisitq; animam nobiliore rogo.
Hanc mortem fatis magni præferre Catonis
Fama potest, huius Cæsar amicus erat.

Ad Attalum.

Semper agis causas, & res agis attale semper.

Est, non est, quod agas, attale semper agis.
Si res, & causæ desunt, agis attale mulas.
A ttale, ne quod agas desit, agas animam.

Ad Canum.

Sportula Cane tibi suprema nocte petita est,
O ccidit, puto te Cane, quod una fuit.

Ad Sosibianum.

E seruo scis te genitum, blandeq; fateris,
C um dicis dominũ Sosibiane patrem.

De Regulo.

H æc quæ puluere dissipata multo
L ongas porticus explicat ruinas,
E n quanto iacet absoluta casu.
T ectis nam modo Regulus sub illis
G estatus fuerat, recesseratq;.
V icta est pondere cum suo repente,
E t postquã dominũ nihil timebat,
S ecuro ruit incruenta damno.
T antæ regule post metum querelæ,
Q uis curam neget esse te deorum,
P ropter quem fuit innocens ruina?

De Manuella.

O s, & labra tibi lingit Manuella catellus,
N on miror merdas si libet esse cani.

De Quirinali.

V xorem habendam non putat Quirinalis,
C um uult habere filios, & inuenit,
Q uo possit istud more, futuit ancillas
D omumq;, & agros implet equitibus uernis.
P ater familiæ uerus est Quirinalis.

De Mario·

Venderet excultos colles cum preco facetus,
Atque suburbani iugera pulchra soli,
Errat ait, si quis Mario putat esse necesse
Vendere, nil debet, fœnerat immo magis·
Quæ ratio est igitur? seruos ubi perdidit omneis,
Et pecus, & fructus, non amat inde locum·
Quis faceret pretium, nisi qui sua perdere uellet
Omnia? sic Mario noxius hæret ager·

De Nouio Microspico·

Vicinus meus est, manuq; tangi
De nostris Nouius potest fenestris·
Quis nō inuideat mihi, putetq;
Horis omnibus esse me beatum,
Iuncto cui liceat frui sodale?
Tam longe est mihi, quam Terentianus,
Qui nunc Niliacam regit Syenen·
Non conuiuere, nec uidere saltem,
Non audire licet, nec urbe tota
Quisquā est tam prope, tam proculq; nobis·
Migrandum est mihi longius, uel illi·
Vicinus Nouio uel inquilinus
Sit, si quis Nouium uidere non uult·

Ad Fescœniam·

Ne grauis hesterno fragres Fescœnnia uino
Pastillos Cosmi luxuriosa uoras·
Ista linunt dentes gentacula, sed nihil obstat
Extremo ructus cum uenit à barathro·
Quid, quod olet grauius mixtum diapasmate uirus,
Atque duplex animæ longius exit odor?

Notas ergo nimis fraudes, deprensaq; furta
I am tollas, & sis ebria simpliciter.
Ad Alcimum.
A lcime, quem raptum domino crescentibus annis
L abicana leui cæspite uelat humus,
A ccipe nõ phario nutantia pondera saxo,
Q uæ cineri uanus dat ruitura labor.
S ed fragiles buxos, & opacas palmitis umbras,
Q uæq; uirent lachrymis humida prata meis.
A ccipe care puer nostri monumenta doloris,
H ic tibi perpetuo tempore uiuit honor.
C um mihi supremos Lachesis perneuerit annos,
N on aliter cineres mando iacere meos.
Ad Cinnam.
G arris in aurem semper omnibus Cinna.
G arris & illud, teste quod licet turba.
R ides in aurem, quereris. arguis. ploras.
C antas in aurem. iudicas. taces. clamas.
A deo ne penitus sedit hic tibi morbus,
V t sæpe in aurem Cinna Cæsarem laudes.
Ad Bassam tribadem.
Q uod nunquã maribus iũctam te bassa uidebam,
Q uodq; tibi mœchum fabula nulla dabat.
O mnis & officium circa te semper obibat
T urba tui sexus, non adeunte uiro.
E sse uidebaris fateor Lucretia nobis,
A t tu, pró facinus Bassa, fututor eras.
I nter'se geminos audes committere cunnos,
M entiturq; uirum prodigiosa Venus.
C ommenta es dignũ Thebano ænigmate monstrum,

Hic ubi uir non est, ut sit adulterium·

Ad Lælium·

Cum tua non edas, carpis mea carmina Læli·
Carpere uel noli nostra, uel ede tua·

Ad Mamurianum·

Sæpe mihi queritur non siccis Cestos ocellis,
Tangi se digito Mamuriane tuo·
Non opus est digito, totum tibi Ceston habeto,
Si deest nil aliud Mamuriane tibi·
Sed si nec focus est, nudi nec sponda grabati,
Nec curtus Chiones, Antiopésue calix·
Cærea si pendet lumbis, & trita lacerna,
Dimidiasq; nates Gallica palla tegit·
Pasceris & nigræ solo nidore culinæ,
Et bibis immundam cum cane pronus aquam·
Non culum, neq; enim est culus, qui non cacat olim,
Sed fodiam digito, qui superest, oculum·
Nec me zelotipum, nec dixeris esse malignum·
Denique Pædica Mamuriane satur·

De Aquino·

Fabritio iunctus fido requiescit Aquinus,
Qui prior elysias gaudet abisse domos·
Ara duplex primi testatur munera pili·
Plus tamen est, titulo quod breuiore legis·
Functus uterque sacro laudatæ fœdere uitæ,
Famaq; quod raro nouit, amicus erat·

Ad Aeglen fellatricem·

Cantasti male, dum fututa es Aegle,
Iam cantas bene, basianda non es·

Ad Helium.

Quod clamas semper, quod agẽtibus obstrepis Heli,
Non facis hoc gratis, accipis ut taceas.

Ad Saxontem de fellatore quodam.

Si non molestum est, teq; non piget Saxon,
Nostro rogamus pauca uerba Materno
Dicas in aurem, sic ut audiat solus.
Amator ille tristium lacernarum,
Et bæticatus, atque leucophæatus,
Qui coccinatos non putat uiros esse,
Amethystinasq; mulierum uocat uestes,
Natiua laudat, habeat, & licet semper
Fuscos colores, galbanos habet mores,
Rogabit, unde suspicer uirum mollem.
Vnà lauamur, aspicit nihil sursum,
Sed spectat oculis deuorantibus draucos,
Nec ociosis mentulas uidet labris.
Quæris quis hic sit, excidit mihi nomen.

Ad Neuolum causidicum.

Cum clamant omnes, loqueris tu Neuole semper,
Et te patronum, causidicumq; putas.
Hac ratione potest nemo non esse disertus.
Ecce tacent omnes, Neuole dic aliquid.

Ad Flaccum.

Litigat, & podagra Diodorus Flacce laborat,
Sed nil patrono porrigit, hæc chiragra est.

Ad Calenum auarum.

Non plenum modo uicies habebas,
Sed tam prodigus, atque liberalis,
Et tam lautus eras Calene, ut omnes

O ptarent tibi centies amici.
A udit uota Deus. precesq; nostras,
A tque intra puto septimas calendas
M ortes hoc tibi quattuor dederunt.
A t tu sic quasi non foret relictum,
S ed raptum tibi centies, abisti
I n tantam miser esuritionem,
V t conuiuia sumptuosoria,
T oto quæ semel apparas in anno,
N igræ sordibus explices monetæ,
E t septem ueteres tui sodales
C onstemus tibi plumbea selibra.
Q uid dignum meritis precemur istis?
O ptemus tibi milies Calene,
H oc si contigerit, fame peribis.

De Afra uetula.

M ammas, atque tatas habet Afra, sed ipsa tatarum
Dici, & mammarum maxima mamma potest.

De Afro Demetrio.

I lla manus quondam studiorum fida meorum,
E t felix domino, notaq; Cæsaribus,
D estituit primos uirides Demetrius annos,
Q uarta tribus lustris addita messis erat.
N e tamen ad stygias famulus descenderet umbras,
V reret implicitum cum scelerata lues
C auimus, & domini ius omne remisimus ægro,
M unere dignus erat conualuisse meo.
S ensit deficiens sua præmia, meq; patronum
D ixit ad infernas liber iturus aquas.

Ad Lycorim.

Qui pinxit Venerem tuam Lycori,
Blanditus, puto, pictor est Mineruæ.

Ad Scæuolam.

Si dederint superi decies mihi millia centum,
Dicebas nondum Scæuola factus eques.
Qualiter o uiuam, quam large, quamq; beate.
Riserunt faciles, & tribuere Dei.
Sordidior multo post hoc toga, penula peior.
Calceus est sarta terq;, quaterq; cute,
Deq; decem plures semper seruantur oliuæ.
Explicat & cœnas unica mensa duas.
Et Veientani bibitur fæx crassa Rubelli.
Asse cicer tepidum constat, & asse Venus.
In ius o fallax, atque inficiator eamus,
Aut uiue, aut decies Scæuola redde Deis.

Ad Iulium.

O mihi post nullos Iuli memorande sodales,
Si quid longa fides, canaq; iura ualent.
Bis iam pene tibi consul trigesimus instat,
Et numerat paucos uix tua uita dies,
Non bene distuleris, uideas quod posse negari,
Et solum hoc ducas, quod fuit esse tuum.
Expectant curæq;, catenatiq; labores.
Gaudia non remeant, sed fugitiua uolant.
Hæc utraque manu, complexuq; assere toto
Sæpe fluunt, immo sic quoque lapsa sinu.
Non est crede mihi sapientis dicere uiuam.
Sera nimis uita est crastina. uiue hodie.

Ad Auitum.

Sunt bona, sunt quædã mediocria, sunt mala plura,
Quæ legis, hic aliter non fit Auite liber.

Ad Titum.

Cogit me Titus actitare causas,
Et dicit mihi sæpe, magna res est.
Res magna est Tite, quam facit Colonus.

Ad Tuccam.

Quid te Tucca iuuat uetulo miscere falerno
In uaticanis condita musta cadis?
Quid tantum fecere boni tibi pessima uina,
Aut quid fecerunt optima uina mali?
De nobis facile est, scelus est iugulare falernum,
Et dare campano toxica sæua mero.
Conuiuæ meruere tui fortasse perire,
Amphora nõ meruit tam pretiosa mori.

Ad Aeliam.

Si memini fuerant tibi quattuor Aelia dentes.
Expuit una duos tussis, & una duos.
Iam secura potes totis tussire diebus.
Nil istic quod agat, tertia tussis habet.

Ad Cæcilianũ,

Dic mihi, quis furor est, turba spectante uocata,
Solus boletos Cæciliane uoras?
Quid dignum tanto, uentriq;, gulæq; precabor?
Boletum, qualem Claudius edit, edas.

De Porsena, & Mutio Scæuola.

Dum peteret Regem decepta satellite dextra,
Iniecit sacris se peritura focis.
Sed tam sæua pius miracula non tulit hostis,
Et raptum flammis iussit abire uirum.

Vrere quam potuit contempto Mutius igne,
Hanc spectare manum Porsena non potuit.
Maior deceptæ fama est, & gloria dextræ.
Si nõ errasset fecerat illa minus.

De leone, et lepore.

Quid nunc sæua fugis placidi lepus ora leonis,
Frangere tam paruas non didicere feras,
Seruantur magnis isti ceruicibus ungues,
Nec gaudet tenui sanguine tanta sitis.
Præda canum lepus est, uastos non implet hiatus.
Non timeat Dacus Cæsaris arma puer.

Ad Cottam.

Inuitas nullum, nisi cum quo Cotta lauaris,
Et dant conuiuam balnea sola tibi.
Mirabar quare nunquam me Cotta uocasses,
Iam scio me nudum displicuisse tibi.

Ad Decianum.

Aspicis incomptis Ilum Deciane capillis,
Cuius & ipse times triste supercilium.
Qui loquitur Curios, assertoresq; Camillos,
Nolito Fronti credere, nupsit heri.

Ad Faustinum.

Ede tuos tandem populo Faustine libellos,
Et cultum docto pectore profer opus.
Quod nec Cecropiæ damnent Pandionis arces,
Nec sileant nostri, prætereantq; senes.
Ante fores stantem dubitas admittere famam,
Teq; piget curæ præmia ferre tuæ.
Post te uicturæ, per te quoque uiuere chartæ
Incipiant, cineri gloria sera uenit.

Ad Sextilianum.

Sextiliane bibis quantum sub sellia quinque
Solus, a qua toties ebrius esse potes.
Nec consessorum uicina numismata tantum,
Aera sed à cuneis ulteriora petis.
Non hæc pelignis agitur uindemia prælis,
Vua nec in tuscis nascitur ista iugis.
Testa, sed antiqui felix siccatur Opimu,
Egerit & nigros massica cella cados,
A caupone tibi fæx laletana petatur,
Si plusquam decies Sextiliane bibis.

Ad. Procillum.

Hesterna tibi nocte dixeramus,
Quincunces puto post decem peractos,
Cœnares hodie Procille mecum.
Tu factam tibi rem statim putasti,
Et non sobria uerba subnotasti
Exemplo nimium periculoso.

De Acerra.

Hesterno fœtere mero, qui credidit Acerram
Fallitur. in lucem semper Acerra bibit.

AD Fidentinum.

Fama refert nostros te Fidentine libellos,
Non aliter populo quam recitare tuos.
Si mea uis dici, gratis tibi carmina mittam.
Si dici tua uis, hæc eme, ne mea sint.

De Diaulo medico.

Chirurgus fuerat, nunc est uespillo Diaulus.
Cœpit, quod poterat, Clinicus esse modo.

De Encolpo.

Hos tibi phœbe uouet totos à uertice crines
Encolpus, domini Centurionis amor.
Grata pudens meriti tulerit cum præmia pili,
Quam primũ longas Phœbe recide comas.
Dum nulla teneri sordent lanugine uultus,
Dumq; decent fusæ lactea colla iubæ,
Vtq; tuis longum, dominusq;, puerq; fruatur
Muneribus, tonsum fac cito, sero uirum,

Ad Sabidium.

Non amo te Sabidi, nec possum dicere quare.
Hoc tantum possum dicere, non amo te.

De Gellia.

Amissum non flet, cum sola est Gellia, patrem.
Si quis adest, iussæ prosiliunt lachrymæ.
Non luget, quisquis laudari Gellia quærit.
Ille dolet uere, qui sine teste dolet.

Ad Lesbiam.

Incustoditis, & apertis Lesbia semper
Liminibus peccas, nec tua furta tegis.
Et plus spectator, quam te delectat adulter.
Nec sunt grata tibi gaudia, si qua latent.
At meretrix abigit testem ueloq;, seraq;,
Raraq;, si memini, fornice rima patet.
A chione saltem, uel ab Helide disce pudorem,
Abscondunt spurcas hæc monimenta lupas.
Nunquid dura tibi nimium censura uidetur?
Deprehendi ueto te Lesbia, non futui.

Ad Cornelium.

Versus scribere me parum seueros,

Nec quos perlegat in schola magister
Corneli quereris, sed ii libelli
Tanquam coniugibus suis mariti
Non possunt sine mentula placere.
Quid si me iubeas Thalassionem
Verbis dicere non Thalassionis.
Quis floralia uestit & stolatum
Permittit meretricibus pudorem?
Lex haec carminibus data est iocosis,
Ne possint, nisi pruriant, iuuare.
Quare deposita seueritate
Parces lusibus, & iocis rogamus.
Nec castrare uelis meos libellos,
Gallo turpius est nihil Priapo.

Ad Lucanum, & Tullum.

Si Lucane tibi, uel si tibi Tulle darentur,
Qualia ledaei fata lacones habent.
Nobilis haec esset pietatis rixa duobus,
Quod pro fratre mori uellet uterque prior.
Diceret, infernas si quis prior isset ad umbras,
Viue tuo frater tempore, uiue meo.

Ad Bassam.

Ventris onus misero, nec te pudet, excipis auro,
Bassa bibis uitro, carius ergo cacas.

Ad Fidentinum.

Quem recitas meus est o Fidentine libellus,
Sed male cum recitas, incipit, esse tuus.

Ad Decianum.

Si quis erit, raros inter numerandus amicos,
Quales prisca fides, famaq; nouit anos.

S i quis Cecropiæ madidus, latiæq; Mineruæ
A rtibus, & uera ſimplicitate bonus,
S i quis erit recti cuſtos, imitator honeſti,
E t nihil arcano qui roget ore Deos.
S i quis erit magnæ ſubnixus robore mentis,
D iſpeream, ſi non hic Decianus erit.

Ad Liuidum.

Q ui ducis uultus, & non legis iſta libenter,
Omnibus inuideas Liuide, nemo tibi,

In Cæcilium.

V rbanus tibi Cæcili uideris.
N on es, crede mihi. quid ergo? uerna es.
H oc quod tranſtyberinus ambulator,
Q ui pallentia ſulphurata, fractis
P ermutat uitreis. quod ocioſæ
V endit qui madidum cicer coronæ.
Q uod cuſtos, dominusq; uiperarum.
Q uod uiles pueri ſalariorum.
Q uod fumantia, qui tomacla raucis
C ircumfert tepidis cocus popinis.
Q uod non optimus urbicus poeta.
Q uod de gadibus improbus magiſter.
Q uod bucca eſt uetuli loquax Cynædi.
Q uare deſine iam tibi uideri,
Q uod ſoli tibi Cæcili uideris.
Q ui Galbam ſalibus tuis, & ipſum
P oſſes uincere Sextum caballum.
N on cuicunque datum eſt habere naſum.
L udit. qui ſtolida procacitate,
N on eſt Ceſtius ille, ſed Caballus.

De Portia·

Coniugis audiſſet fatum cum Portia Bruti,
Et ſubtracta ſibi quæreret arma dolor,
Nondum ſcitis, ait, mortem non poſſe negari·
Credideram ſatis hoc uos docuiſſe patrem·
Dixit, & ardentes auido bibit ore fauillas·
I nunc, & ferrum turba moleſta nega·

In Mancinum·

Bis tibi triceni fuimus Mancine uocati,
Et poſitum eſt nobis nil here, præter aprum·
Non quæ de tardis ſeruantur uitibus uuæ,
Dulcibus aut certant quæ melimella fauis·
Non pira, quæ lenta pendent religata geneſta,
Aut imitata breues punica mala roſas·
Ruſtica lactantes, nec miſit fiſcina metas,
Nec de picenis uenit oliua cadis·
Nudus aper, ſed & hic minimus, qualiſq; necari
A non armato pumilione poteſt·
Et nihil inde datum eſt, tantum ſpectauimus omnes
Ponere aprum nobis, ſic & arena ſolet·
Ponatur tibi nullus aper poſt talia facta,
Sed tu ponaris, cui Caridemus, apro·

Ad Stellam·

Laſciuos leporum curſus, luſuſq; leonum,
Quod maior nobis charta, minorq; gerit·
Et bis idem facimus· nimium ſi Stella uidetur
Hoc tibi, bis leporem tu quoque pone mibi·

De Libro ſuo·

Edita ne breuibus pereat mihi charta libellis,
Dicatur potius

Ad Aedilum.

Cum dicis propero, fac si facis Aedile, languet
Protinus, & cessat debilitata Venus.
Expectare iube, uelocius ibo retentus.
Aedile si properas, dic mihi ne properem.

De Diaulo medico.

Nuper erat medicus, nunc est Vespillo Diaulus,
Quod Vespillo facit, fecerat & medicus.

De littoribus Altini.

Aemula Baianis Altini littora uillis,
Et Phaethontei conscia sylua rogi.
Quemq; Antenoreo Dryadum pulcherrima Fauno
Nupsit, ad Euganeos sola puella lacus.
Et tu ledæo felix Aquileia Timauo.
Hic ubi septenas Cyllarus hausit aquas.
Vos eritis nostræ portus, requiesq; senectæ,
Si iuris fuerint ocia nostra sui.

Ad Posthumum.

Quod te mane domi toto non uidimus anno,
Vis dicam, quantum Posthume perdiderim.
Tricenos puto bis, uicenos ter puto nummos.
Ignosces, togulam Posthume pluris emo.

Ad Augustum.

Sæpe meos laudare soles Auguste libellos.
Inuidus ecce negat, non minus ergo soles.
Quid, quod honorato non sola uoce dedisti,
Non alius poterat, quæ dare dona mihi.
Ecce iterum nigros contorsit liuidus ungues.
Da Cæsar tanto, tu magis ut doleat.

Ad Cloen.

Donasti tenero Cloe Luperco
Hispanas, Tyriasq;, coccinasq;,
Indos, sardonicas, Scythas, Smaragdos,
Et lotā tepido togam Galeso,
Et centum numeros nouæ monetæ,
Et quicquid petit, usque, & usque donas.
Væ Glabraria, uæ tibi Misella.
Nudam te statuet tuus Lupercus.

Ad Pudentem.

Obstat care Pudens nostris sua turba libellis,
Lectoremq; frequēs lassat, & implet opus.
Rara iuuant. primis sic maior gratia pomis.
Hyberne pretium sic meruere rosæ.
Sic spoliatricem commendat Fastus amicam,
Ianua nec iuuenem semper aperta tenet.
Sæpius in libro memoratur Persius uno,
Quam leuis in tota Marsus amazonide.
Tu quoque de nostris releges quæcumque libellis,
Esse puta solum. sic tibi pluris erit.

Ad Piscatorem.

Baiano procul à lacu monemus
Piscator fuge, ne nocens recedas.
Sacris piscibus hæ natantur undæ,
Qui norunt dominum, manumq; lambunt,
Illam, qua nihil est in orbe maius.
Quid quod nomen habent, & ad magistri
Vocem quisque sui uenit citatus.
Hoc quondam Libys impius profundo,
Dum prædam calamo tremente Ducit,
Raptis luminibus repente cæcus

20

Captum non potuit uidere piscem.
Et nunc sacrilegos perosus hamos,
Baianos sedet ad lacus rogator.
At tu dum potes innocens recede
Iactis simplicibus cibis in undas,
Et pisces uenerare dedicatos.

Ad Hippodamum.

Quod cupis in nostris, diciq;, legiq; libellis,
Et nõnullus honos creditur esse tibi.
Ne ualeam, si non res est gratissima nobis,
Et uolo te chartis inseruisse meis.
Sed tu no men habes auersum fonte sororum
Impositum, mater quod tibi dura dedit.
Quod neq; Melpomene, quod nec Polyhymnia possit
Nec pia cum phœbo dicere Colliope.
Ergo aliquod gratum musis tibi nomen adopta.
Non semper belle dicitur Hippodamus.

De Ape electro inclusa.

Et latet, & lucet Phaethontide condita gutta,
Vt uideatur apis nectare clausa suo.
Dignum tantorum pretium tulit illa laborum.
Credibile est ipsam sic uoluisse mori.

Ad Sosibianum.

Plena laboratis habeas cum scrinia libris,
Emittis quare Sosibiane nihil?
Edent hæredes inquis mea carmina. quando?
Tempus erat iam te Sosibiane legi.

Ad Atalum.

Sordida cum tibi sit, uerum tamen Attale dicit,
Quisquis te niueam dicit habere togam.

De pugna damarum·

Frontibus aduersis molles concurrere damas
 Vidimus,& fati sorte iacere pari·
Spectauere canes prædam,stupuitq; superbus
 Venator cultro nil superesse suo·
Vnde leues animi tanto caluere furore?
 Sic pugnant tauri,sic cecidere uiri·

Ad Olum·

Cana est barba tibi·nigra est coma·tingere barbam
 Non potes,hæc causa est·sed potes Ole comam·

Ad Afrum·

Centum Coranus,& ducenta Mancinus,
Trecenta debet Titius,hoc bis Albinus,
Decies Sabellus,alterũq; Seranus·
Ex insulis,fundisq; tricies soldum ,
Ex pecore redeunt ter ducenta Parmensi·
Totis diebus Afer hoc mihi narras·
Et teneo melius ista,quam meum nomen·
Numeres oportet aliquid,ut pati possim·
Quottidianã refice nauseam nummis·
Audire gratis Afer ista nõ possum·

Ad Gallam·

Galla nega?satiatur amor,nisi gaudia torquent,
 Sed noli nimium Galla negare diu·

Ad Charinum·

Argenti genus omne comparasti,
Et solus ueteres Myronis artes,
Solus Praxitelis manus,Scopæq;,
Solus Phidiaci toreuma cœli,
Solus Mentoreos habes labores·

Nec desunt tibi uera glaniana,
Nec quæ Callaico linuntur auro,
Nec mensis anaglypta de paternis.
Argentum tamen inter omne miror,
Quare nõ habeas Charine purum?

Ad Posthumum.

Atria Pisonum stabant cum stemmate toto,
Et doctis Senecæ ter numeranda domus.
Prætulimus tantis solum te Posthume regnis.
Pauper eras, & eques, sed mihi consul eras.
Tecum ter denas numeraui Posthume brumas,
Communis nobis lectus & unus erat.
Iam donare potes, iam perdere, plenus honorum,
Largus opum. expecto, Posthume quid facias.
Nil facis, & serum est alium mihi quærere regem.
Hoc fortuna placet? Posthumus imposuit.

In male recitantem.

Quid recitaturus circundas uellera collo?
Conueniunt nostris auribus illa magis.

Ad Flaccum.

Si quis forte mihi posset præstare roganti,
Audi, quem puerum Flacce locare uelim.
Niliacis primũ puer hic nascatur in oris.
Nequitiã tellus scit dare nulla magis.
Sit niue candidior, nanque in marcotide fusca
Pulchrior est, quanto rarior iste color.
Lumina syderibus certent, mollesq; flagellent
Colla comæ. tortas non amo Flacce comas.
Frons breuis, atq; modus breuiter sit naribus uncis.
Pestanis rubeant æmula labra rosis.

Sæpe & nolentem cogat, nolitq; uolentem.
Liberior domino sæpe sit ille suo.
Et timeat pueros, excludat sæpe puellas.
Vir reliquis. uni sit puer ille mihi.
Iam scio. nec fallis, nam me quoq; iudice uerum est.
Talis erat, dices, noster Amazonicus.

In Coracinum.

Non dixi Coracine te cynædum.
Non sum tam temerarius, nec audax,
Nec mendacia qui loquar libenter.
Si dixi Coracine te cinædum,
Iratam mihi Pontiæ lagenam,
Iratum calicem mihi Metelli.
Iuro per Syrios tibi tumores.
Iuro per Berecyntios furores,
Quod dixi tamen hoc leue, & pusillum est.
Quod notum est, quod & ipse non negabis.
Dixi te Coracine cunnilingum.

De Vesbio monte.

Hic est pampineis uiridis modo Vesbius umbris.
Presserat hic madidos nobilis uua lacus.
Hæc iuga quam Nysæ colles plus Bacchus amauit.
Hoc nuper Satyri monte dedere choros.
Hæc Veneris sedes Lacedæmone gratior illi.
Hic locus herculeo nomine clarus erat.
Cuncta iacent flammis, & tristi mersa fauilla,
Nec superi uellent hoc licuisse sibi.

Ad Phœbum.

Hæc tibi pro nato plena dat lætus Acerra
Phœbe Palatinus munera Parthenius.

Vt qui prima nouo signat quinquennia lustro,
Impleat innumeras Burrus olympiadas.
Fac rata uota patris. sic te tua diligat uxor,
Gaudeat & certa uirginitate soror,
Perpetuo sic flore mices, sic denique non sint
Tam longe Bromio, que tibi Phœbe comæ.

De Sabello.

Saturnalia diuitem Sabellum
Fecerunt, merito tumet Sabellus.
Nec quemquam putat esse, prædicatq;
Inter causidicos beatiorem.
Hos fastus, animosq; dat Sabello
Farris semodius, fabæq; fresæ,
Et thuris, piperisq; tres selibræ,
Et lucanica uentre cum falisco,
Et nigri syra defruti lagœna,
Et ficus Lybicæ gelata testa,
Cum bulbis, cochleisq;, caseoq;.
Piceno quoque uenit à cliente,
Parcæ cistula non capax oliuæ,
Et crasso figuli polita cœno
Septennaria synthesis Sagunti,
Hispanæ luteum rotæ toreuma,
Et lato uariata Mappa clauo,
Saturnalia fructuosiora
Annis non habuit decem Sabellus.

De Phaethonte.

Encaustus Phaëthon tabula tibi pictus in hac est.
Quid tibi uis Dipyron, qui Phaethonta facis?

In Papilum.

Praecidi gaudes, praecisus Papile ploras.
 Cur quae uis fieri Papile, facta doles?
Poenitet obscoenae pruriginis, an magis illud
 Fles, quod praecidi Papile desieris?

Ad Flaccum

Nescis, crede mihi, quid sint epigrammata Flacce,
 Qui tantum lusus illa, iocosq; putas.
Ille magis ludit, qui scribit prandia saeui
 Thereos, aut coenam crude Thyeste tuam.
Aut puero liquidas aptantem Daedalon alas,
 Pascentem siculas aut Polyphemon oues.
A nostris procul est omnis uesica libellis.
 Musa nec insano syrmate nostra tumet.
Illa tamen laudant omnes, mirantur, adorant.
 Confiteor, laudant illa, sed ista legunt.

Ad Thaidem.

Quid me Thai senem subinde dicis?
 Nemo est Thai senex ad irrumandum.

In Caecilianum.

Cum tibi non essent sexmilia Caeciliane,
 Ingenti late uectus es hexaphoro,
Postquam bis decies tribuit Dea caeca, suumq;
 Ruperunt nummi, factus es ecce pedes.
Quid tibi pro meritis, & tantis laudibus optem?
 Dii reddant sellam Caeciliane tibi.

In Aedilum.

Gestari iunctis nisi desinis Aedile capris,
Qui modo ficus eras, iam caprificus eris.

Ad Cosmum.

Hunc, quem saepe uides inter penetralia nostrae

Pallàdos, & templi limina Cosme noui.
Cum baculo, peraq; senem, cui cana, putrisq;
Stat coma, & in pectus sordida barba cadit,
Cærea quem nudi tegit uxor abolla grabati,
Cui dat latratos obuia turba cibos.
Esse putas Cynicum deceptus imagine falsa.
Non est hic Cynicus Cosme. quid ergo? canis.
Ad Colinum.
O cui tarpeias licuit contingere quercus,
Et meritas prima cingere fronde comas.
Si sapis utaris totis Coline diebus,
Extremumq; tibi semper adesse putes.
Lanificas nulli tres exorare puellas
Contigit. obseruant quem statuere diem.
Diuitior Crispo, Thrasea constantior ipso,
Lautior & nitido sis meliore licet.
Nil dicit penso Lachesis, fusoq; sororum
Explicat, & semper de tribus una necat.
Ad Lucium.
Luci gloria temporum tuorum
Qui Gaurum ueterem, Tagumq; nostrum
Arpis cedere non sinis disertis,
Argiuas generatus inter urbes.
Thebas carmine cantet, aut Mycænas,
Aut claram Rhodon, aut libidinosæ
Ledæas Lacedæmonis palæstras,
Nos Celtis genitos, & ex Iberis
Nostræ nomina duriora terræ
Grato non pudeat referre uersu.
Sæuo Bilbilin optimam metallo,

Quæ uincit Chalybasq;, noricosq;,
Et ferro plateam suo sonantem,
Quam fluctu tenui, sed inquieto
Armorum salo temperator ambit,
Tutelamq;, chorosq; Risamorum,
Et conuiuia festa Carduarum,
Et textis Peteron rosis rubentem,
Atque antiqua patrum theatra ripas,
Et certo iaculo leui suenos,
Turgentisq; lacus, Petusiæq;.
Et paruæ uada pura Touenissæ,
Et sanctum Duratonis ilicetum,
Per quod uel piger ambulat uiator.
Et quod fortibus excolit iuuencis
Curuæ Manlius arua Matinesæ.
Hæc tam rustica delicate lector
Rides nomina? rideas licebit.
Hæc tam rustica malo, quam Britannos.

In Gargilianum.

Munera quod senibus, uiduisq; ingentia mittis
Vis te munificum Gargiliane uocem?
Sordidius nihil est, nihil est te spurtius uno,
Qui potes insidias dona uocare tuas.
Sic auidis fallax indulget piscibus hamus,
Callida sic stultas decipit esca feras
Quid sit largiri, quid sit donare docebo,
Si nescis, dona Gargiliane mihi.

Ad Faustinum.

Dum nos blanda tenent lasciui stagna Lucrini,
Et quæ pumiceis fontibus antra calent.

Tu colis argiui regnum Faustine coloni,
Quo te bis decimus ducit ab urbe lapis.
Horrida, sed feruent Nemeæi pectora monstri,
Nec satis est Baias igne calere suo.
Ergo sacri fontes, & littora sacra ualete,
Nympharum pariter, Nereidumq; domus.
Herculeos colles gelida uos uincite bruma,
Nunc Tyburtinis cedite frigoribus.

In Gallam.

In tenebris luges amissum Galla maritum.
Num plorare pudet te puto Galla uirum?

De uipera electro inclusa.

Flentibus Heliadum ramis dum uipera serpit
Fluxit in obstantem succina gemma feram,
Quæ dum miratur pingui se rore teneri,
Concreto riguit uincta repente gelu.
Ne tibi regali placeas Cleopatra sepulchro,
Vipera si tumulo nobiliore iacet,

De Curatio.

Ardea solstitio, pestanaq; rura petantur,
Quiq; Cleoneo sydere feruet ager.
Cum Tyburtinas damnet Curatius auras,
Inter laudatas ad styga missus aquas.
Nullo fata loco possis excludere, cum mors
Venerit, in medio tybure Sardinia est.

In Mancinum.

Donasse amicum tibi ducenta Mancine,
Nuper superbo lætus ore iactasti.
Quartus dies est in schola poetarum,
Dum fabulamur, milibus decem dixti

Emptas lacernas munus esse Pompillæ,
Sardonycas auro,lineisq; ter cinctum,
Duasq; similes fluctibus maris gemmas
Dedisse Bassam,Celiamq; iurasti·
Here de theatro Pollione cantante,
Cum subito abires,dum fugis,loquebaris,
Hæreditatis tibi trecenta uenisse·
Et mane centum,& post meridiem centum·
Quid tibi sodales fecimus mali tantum?
Miserere iam crudelis,& sile tandem·
Aut,si tacere lingua nõ potest ista,
Aliquãdo narra,quod Mancine uelimus·

De Lycori·

Tybur in herculeum migrauit nigra Lycoris,
Omnia dum fieri candida credit ibi·

De Cærelia·

Dum petit à Baulis mater Cærelia Baias,
Occidit insani crimine mersa freti·
Gloria quanta perit uobis,hæc monstra Neroni,
Nec quondam iussæ præstiteratis aquæ·

De Hortis Martialis·

Tulli iugera pauca Martialis·
Hortis Hesperidum beatiora
Longo ianiculi iugo recumbunt·
Lati collibus eminent recessus,
Et planus modico tumore uertex
Cœlo perfruitur sereniore,
Et curuas nebula tegente ualles
Solus luce nitet peculiari·
Puris leniter admouentur astris

Celsæ culmina delicata uillæ.
Hinc septem dominos uidere montes,
Et totam licet æstimare Romam,
Albanos quoque, Thusculosq; colles,
Et quodcunque iacet sub urbe frigus,
Fidenas ueteres, breuesq; Rubras,
Et quod uirgineo cruore gaudet,
Annæ pomiferum nemus perennæ.
Illic Flaminiæ, Salariæq;
Gestator patet, essedo tacente,
Ne blando rota sit molesta somno,
Quem nec rumpere nauticum celeuma,
Nec clamor ualet helciariorum.
Cum sit tam propé Miluius, sacrumq;
Lapsæ per Tyberim uolent carinæ.
Hoc rus, seu potius domus uocanda est.
Commendat dominus. tuam putabis,
Tam non inuida, tamq; liberalis,
Tam comi patet hospitalitate.
Credas alcinoi pios penates,
Aut facti modo diuitis Molorchi.
Vos nunc omnia parua, qui putatis,
Centeno gelidum ligone Tybur,
Vel præneste domate, pendulamq;
Vni dedite Sætiam colono.
Dum me iudice præferantur istis
Tulli iugera pauca Martialis.

De Philæni.

O culo Philænis semper altero plorat.
Quo fiat istud quæritis modo? lusca est.

Ad Linum·

Aegisti uitam semper Line municipalem,
Qua nihil omnino dulcius esse potest·
Idibus & raris togula est excussa calendis·
Duxit ad æstates Synthesis una decem·
Saltus aprum, campus leporem tibi misit inemptum·
Sylua grauis turdos exagitata dedit·
Raptus flumineo uenit de gurgite piscis·
Vina rubens fudit non peregrina cadus·
Nec tener argolica missus degente minister,
Sed stetit inculti rustica turba foci·
Villica, uel duri compressa est nupta coloni,
Incaluit quoties saucia uena mero·
Nec nocuit tectis ignis, nec Sirius agris,
Nec mersa est pelago, nec fluit ulla ratis·
Supposita est blando nunquam tibi tessera talo·
Alea, sed parcæ sola fuere nuces·
Dic ubi sit, decies mater quod auara reliquit?
Nusquam est· fecisti rem Line difficilem·

In Prætorem·

Prætorem pauper centum sestertia Gaurus
Orabat cara notus amicitia·
Dicebatq; suis hæc tantum deesse trecentis,
Vt posset domino plaudere iussus eques·
Prætor ait, scis me Scorpo, Thalioq; daturum,
Atque utinam centum milia sola darem·
Ah pudet ingratæ, pudet ah male diutis arcæ,
Quod non das equiti, uis dare prætor equo?

Ad Sextum·

Inuitas centum quadrantibus, & bene cœnas·

Vt cœnem inuitor Sexte, an ut inuideam?

De spectaculo.

Picto, quod iuga delicata collo
Pardus sustinet, improbæq; tigres
Indulgent patientiam flagello,
Mordent aurea, quod lupata cerui,
Quod freno libyci domantur ursi,
Et quantum Calydon tulisse fertur,
Paret purpureis aper capistris,
Turpes esseda, quod trahunt bisontes,
Et molles dare iussa quod choreas
Nigro bellua nil negat magistro,
Quis spectacula non pudet deorum?
Hæc transit tamen, ut minora, quisquis
Venatus humiles uidet leonum,
Quod uelox leporum timor fatigat.
Dimittunt, repetunt, amantque captos,
Et securior est in ore præda,
Laxos cui dare, peruiosq; rictus
Gaudent, & timidos tenere dentes,
Mollem frangere dum pudet rapinam.
Stratis cum modo uenerint iuuencis.
Hæc clementia non paratur arte,
Sed norunt cui seruiant leones.

Ad Ouidium.

In nomentanis Ouidi quod nascitur agris,
Accepit quoties tempora longa merum.
Exiuit annosa mores, nomenq; senecta.
Et quicquid uoluit, testa uocatur anus.

Ad Ruffum.

Interponis aquam ſubinde Ruffe,
Et ſi cogeris à ſodale, raram
Diluti bibis unciam falerni,
Nunquid pollicita eſt tibi beatam
Noctem Næuia, ſobriasq; mauis
Certæ nequitias fututionis?
Suſpiras· retices· gemis· negauit·
Crebros ergo bibas, licet trientes,
Et durum iugules mero pudorem·
Quid parcis tibi Ruffe? dormiendum eſt·

Ad Lucium Iulium·

Sæpe mihi dicis Luci cariſſime Iuli,
Scribe aliquid magnum· deſidioſus homo es·
Ocia da nobis, ſed qualia fecerat olim
Mecenas Flacco, Virgilioq; ſuo·
Condere uicturas tentem per ſecula curas,
Et nomen flammis eripuiſſe meum
In ſteriles campos nolunt iuga ferre iuuenci·
Pingue ſolum laſſat, ſed iuuat ipſe labor·

Ad Gallum

Eſt tibi, ſitq; precor, multos creſcatq; per annos
Pulchra quidem, uerum tranſtyberina domus·
At mea uipſanas ſpectant cœnacula laurus·
Factus in hac ego ſum iam regione ſenex·
Migrandum eſt, ut mane domi te Galle ſalutem,
Et tanti, uel ſi longius illa foret·
Sed tibi non multum eſt, unum ſi præſto togatum·
Multum eſt, hunc unum, ſi mihi Galle nego·
Ipſe ſalutabo decima, uel ſerius hora,
Mane tibi pro me dicat auere liber·

De Catella Publi.

Issa est passere nequior Catulli.
Issa est purior osculo columbæ.
Issa est blandior omnibus puellis.
Issa est carior indicis lapillis.
Issa est delitiæ catella Publi.
Hanc, tu si queritur, loqui putabis.
Sentit tristiamq;, gaudiũq;.
Collo nexa cubat, capitq; somnos,
Vt suspiria nulla sentiantur.
Et desiderio coacta uentris,
Gutta pallia non fefellit ulla,
Sed blando pede suscitat, toroq;
Deponi monet, & rogat lauari.
Castæ tantus inest pudor Catellæ,
Ignorat Venerem, nec inuenimus
Dignum tam tenera uirum puella.
Hanc ne lux rapiat suprema totam,
Pictam Publius exprimit tabella,
In qua tam similem uidebis Issam,
Vt sit tam similis sibi, nec Ipsa.
Issam denique pone cum tabella,
Aut utramq; putabis esse ueram,
Aut utramq; putabis esse pictam.

Ad Velocem.

Scribere me quereris Velox epigrammata longa.
Ipse nihil scribis, tu breuiora facis.

Ad Regulum.

Cum tibi sit sophiæ par fama, & cura deorum,
Ingenio pietas, nec minor ipsa tuo.

Ignorat meritis dare munera, qui tibi librum,
Et qui miratur Regule tura dari·

In Priscum·

Cum te non nossem, dominum, regemq; uocabam·
Cum bene te noui, iam mihi Priscus eris·

Ad Lectorem·

Quæcunque lusi iuuenis, & puer quondam,
Apinasq; nostras, quas nec ipse iam noui·
Male collocare si bonas uoles horas,
Et inuidebis ocio tuo lector,
A Valeriano Pollio petes quinto,
Per quem perire non licet meis nugis·

Ad Faustinum·

Hos tibi uicinos, Faustine Telesphorus hortos
Fœnius, & breue rus, udaq; prata tenet·
Condidit hic natæ cineres, nomenq; sacrauit·
Quod legis Antullæ· dignior ipse legi·
Et stygias æquum fuerat patrem isse sub umbras·
Sed quia non licuit, uiuit, ut ossa colat·

In Procillum·

Quædam me cupit inuide procille
Toto candidior puellea cygno·
Argento·niue·lilio·ligustro·
Sed quandam uolo nocte nigriorem
Formica·picæ·graculo·cicada·
Iam suspendia sæua cogitabas·
Si noui bene te Procille, uiues·

De Antulla·

Hoc nemus æterno cinerum sacrauit honore,
Fœnius, & culti iugera pauca soli·

Hoc tegitur cito rapta suis Antulla sepulchro.
Hoc erit Antullæ mistus uterque parens.
Si cupit hunc aliquis, moneo, ne speret agellum.
Perpetuo dominis seruiat iste suis.

In Lupercum.

Occurris quoties Luperce nobis,
Vis mittam puerum subinde dicis
Cui tradas epigrammaton libellum,
Lectum quem tibi protinus remittam.
Non est, quod puerum Luperce uexes.
Longum est, si uelit ad pirum uenire,
Et scalis habito tribus, sed altis.
Quod quæris, propius petas licebit.
Argi nempe soles subire letum.
Contra Cæsaris est forum taberna,
Scriptis postibus hinc, & inde totis,
Omnes ut cito perlegas poetas.
Illuc me pete, ne roges Atrectum,
Hoc nomen dominus gerit tabernæ.
De primo dabit, alteróue nido
Rasum pumice, purpuraq; cultum
Denariis tibi quinque Martialem.
Tanti non es ais? sapis Luperce.

Ad Cæcilianum.

Cui legisse satis non est epigrammata centum,
Nil illi satis est Cæciliane mali.

M·V·MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER SECVNDVS·

q VID NOBIS INQVIS CVM epiſtola? parum ne tibi præſtamus ſi legimus epigrammata? quid hic porro dicturus es, quod non poſſis uerſibus dicere? Video quare tragœdi epiſtolã accipiant, quibus pro ſe loqui non licet epigrammata curione non egent, & cõtenta ſunt ſua, id eſt mala lingua· In quacunque pagina uiſum eſt, epiſtolam faciunt· Noli ergo (ſi tibi uidetur) rem facere ridiculam, & togam ſaltanti inducere pſonæ· Denique uideas, ante delectet contra retiarium ferula· Ego inter illos ſedeo, qui protinus reclamant· Puto me herculæ Deciane uerum dicis· Quid, ſi ſcias, cum qua, & quã longa epiſtola negocium fueris habiturus? Itaq;, quod exigis, fiat· Debebunt tibi, ſi qui in hunc librum inciderint, quod ad primam paginam non laſſi peruenient·

Ad Librum ſuum·

Terœntena quidem poteras epigrammata ferre,
  Sed quis te ferret, perlegeretq; liber?
At nunc ſuccincti quæ ſunt, bona diſce, libelli·
  Hoc primum eſt, breuior quod mihi charta perit·
Deinde quod hæc una peragit librarius hora,
  Nec tantum nugis ſeruiet ille meis·
Tertia res hæc eſt, quod ſi cui forte legeris,
  Sis licet uſque malus, non odioſus eris·
Te conuiua leget miſto quincunce, ſed ante

Incipiat positus quam tepuisse calix.
Esse tibi tanta cautus breuitate uideris.
Hei mihi, quam multis sic quoque longus eris.

Ad Cæsarem Domitianum.

Creta dedit magnum, maius dedit Africa nomen,
Scipio quod uictor, quodq; Metellus habet.
Nobilius domito tribuit Germania Rheno.
Et puer hoc dignus nomine Cæsar eras.
Frater idumæos meruit cum patre triumphos.
Quæ datur ex Dacis laurea tota tua est.

Ad Sextum.

Sex te mihi debes, nil debes Sexte, fatemur.
Debet enim si quis, soluere Sexte potest.

In Amianum.

O quam blandus es Amiane matri.
Quam blanda est tibi mater amiane.
Fratrem te uocat, & soror uocatur.
Cur uos nomina nequiora tangunt,
Quare non iuuat hoc, quod estis, esse?
Lusum creditis hoc. iocumq;: non est
Mater quæ cupit esse se sororem,
Nec matrem iuuat esse, nec sororem.

Ad Decianum.

Ne ualeam, si non totis Deciane diebus,
Et tecum totis noctibus esse uelim.
Sed duo sunt, quæ nos distingunt, milia passum.
Quattuor hæc fiunt, cum rediturus eam.
Sæpe domi non es, cum sis quoq; sæpe, negaris,
Vel tantum causis, uel tibi sæpe uacas.
Te tamen ut uideam, duo milia non piget ire.

V t te non uideam, quattuor ire piget·

Ad Seuerum·

I nunc, edere me iube libellos,
L ectis uix tibi paginis duabus
S pectas　　　　　　Seuere,
E t longas trahis oscitationes·
H æc sunt, quæ relegente me solebas
R apta scribere, sed uitellianis·
H æc sunt singula, quæ sinu ferebas
P er conuiuia cuncta, per theatra·
H æc sunt, aut meliora, si qua nescis,
Q uid prodest mihi tam macer libellus,
N ullo crassior ut sit umbilico,
S i totus tibi triduo legatur?
N unquam delitiæ supiniores·
L assus tam cito deficis uiator,
E t cum currere debeas Bouillas,
I ter iungere quæris ad camœnas·
I nunc, edere me iube libellos·

In Attalum·

D eclamas belle, causas agis Attale belle·
H istorias bellas, carmina bella facis·
C omponis belle mimos, epigrammata belle·
B ellus grammaticus, bellus es astrologus·
E t belle cantas, & saltas Attale belle·
B ellus es arte lyræ, bellus es arte pilæ·
N il bene cum facias, facis attamen omnia belle·
V is dicam quid sis? magnus es ardelio·

Ad Lectorem·

S i qua uidebuntur chartis tibi lector in istis,

30

Siue obscura nimis, siue latina parum,
Non meus est error, nocuit librarius illis,
Dum properat uersus annumerare tibi.
Quod si non illum, sed me peccasse putabis,
Tunc ego te credam cordis habere nihil.
Ista tamen mala sunt, quasi nos manifesta negemus.
Hæc mala sunt. sed tu non meliora facis.

De Næuia.

Scripsi, rescripsit nil Næuia. non dabit ergo?
Sed puto, quod scripsi, legerit. ergo dabit.

Iu Posthumum.

Basia dimidio, quod das mihi Posthume labro,
Laudo, licet demas hinc quoque dimidium.
Vis dare maius adhuc, & inenarrabile munus,
Hoc tibi habe totum Posthume dimidium.

In Selium.

Quod fronte Selium. nubila uides Ruffe.
Quod ambulator porticum terit serus.
Lugubre quiddam quod tacet piger uultus.
Quod pene terram tangit indecens nasus.
Et dextra pectus pulsat, & comam uellit.
Non ille amici fata luget, aut fratris.
Vterque natus uiuit, & precor uiuat.
Salua est & uxor, sarcinæq;, seruiq;
Nihil colonus, uillicusq; decoxit.
Mœroris igitur causa quæ est? domi cœnat.

In posthumum.

Esse quid hoc dicam, quod olent tua basia myrrham,
Quodq; tibi est semper non alienus odor?
Hoc mihi suspectũ est, quod oles bene Posthume semp.

Posthume non bene olet, qui bene semper olet.

Ad Sextum.

Et iudex petit, & petit patronus.
Soluas censeo Sexte creditori.

In Selium.

Nil intentatum Selius, nil linquit in ausum,
Coenandum quoties iam uidet esse domi.
Currit ad Europen, & te Pauline, tuosq;
Laudat Achilleos, sed sine fine pedes.
Si nihil Europe fecit, tum septa petuntur,
Si quid Phillyrides præstet, & Aesonides.
Hinc quoq; deceptus Memphitica templa frequentat,
Assidet & cathedris moesta iuuenca tuis.
Inde petit centum pendentia tecta columnis,
Illinc Pompei dona, nemusq; duplex.
Nec Fortunati spernit, nec balnea Fausti,
Nec Grylli tenebras, Aeoliamq; Lupi.
Nam thermis iterum cunctis, iterumq; lauatur,
Omnia cum fecit, sed renuente Deo.
Lotus ad Europes tepidæ buxeta recurrit,
Si quis ibi serum carpat amicus iter.
Per te, perq; tuam uector lasciue puellam
Ad coenam Selium tu, rogo, taure uoca.

In Hermum.

Quod nulli calicem tuum propinas,
Humane facis Herme, non superbe.

In Zoilum.

Zoilus ægrotat, faciunt hanc stragula febrem.
Si fuerit sanus, coccina quid facient?
Quid torus à Nilo, quid sindone tinctus olenti,

O stendit stultas quid nisi morbus opes?
Q uid tibi cum medicis? dimitte Machaonas omneis.
V is fieri sanus? stragula sume mea.

Ad Amianum.

T onstrix Suburræ faucibus sedet primis,
C ruenta pendent qua flagella tortorum,
A rgiq; letum multus obsidet sudor.
S ed ista tonstrix Amiane non tondet.
N on tondet inquam. quid ergo facit? radit.

In Maximum.

C apto tuam, pudet heu, sed capto Maxime cœnam.
T u captas alias. iam sumus ergo pares.
M ane salutatum uenio. tu diceris isse
A nte salutatum. iam sumus ergo pares.
S um comes ipse tuus, tumidiq; anteambulo regis.
T u comes alterius, iam sumus ergo pares.
E sse sat est seruum. iam nolo uicarius esse.
Q ui rex est. regem Maxime non habeat.

In Zoilum.

F elicem fieri credis me Zoile cœna,
F elicem cœna Zoile deinde tua?
D ebet aricino conuiua recumbere cliuo,
Q uem tua felicem Zoille cœna facit.

De Paulo.

C armina Paulus emit. recitat sua carmina Paulus.
N am quod emas, possis dicere iure tuum.

In Posthumum.

B asia das aliis, aliis das Posthume dextram.
D icis, utrum mauis elige? malo manum.

De Eodem.

Quid mihi uobiscũ eſt o Phœbe,nouemq́; ſorores?
 Ecce nocet uati muſa iocoſa ſuo·
Dimidio nobis dare poſthumus ante ſolebat
 Baſia·nunc labro cœpit utroque dare·

De Eodem·

Non dicam,licet uſque me rogetis,
Quis ſit poſthumus in meo libello.
Non dicam,quid enim mihi neceſſe eſt,
Has offendere baſiationes,
Quæ ſe tam bene uindicare poſſunt·

In Candidum·

Si det iniqua tibi triſtem fortuna reatum,
 Squallidus hærebo,pallidiorq́; reo·
Si iubeat patria damnatum excedere terra,
 Per freta,per ſcopulos exulis ibo comes·
Dat tibi diuitias·et quid ſunt iſta duorum?
 Das partem,multũ eſt·Candide das aliquid?
Mecum ergo miſer es·quod ſi Deus ore ſereno
 Annuerit,felix Candide ſolus eris·

Ad Gallam·

Das nunquã,ſemper promittis Galla roganti,
 Si ſemper fallis,iam rogo Galla nega·

Ad Bithynnicum·

Quod querulum ſpirat,quod acerbum Næuia tuſſit
 Inq́; ſuos mittit ſputa ſubinde ſinus,
Iam te rem factam Bithynnice credis habere?
 Erras·blanditur,Næuia,non moritur·

De Selio·

Laudantem Selium cœnæ cum retia tendit,
 Accipe ſiue legas,ſiue patronus agas·

Effœte grauiterc ito nequitrr euge beate
Hoc uolui, facta est iam tibi cœna tace.

In Sextillum.

Rideto multum, qui te Sextille cynædum
Dixerit, & digitum porrigito medium.
Sed nec pædico es, nec tu Sextille fututor,
Calda uetustinæ, nec tibi bucca placet.
Ex istis nihil es fateor Sextille, quid ergo es?
Nescio, sed tu scis res superesse duas

Ad Ruffum.

Ruffe uides illum subsellia prima tenentem,
Cuius & hinc lucet sardonycata manus.
Quæq; Tyron toties epotauere lacernæ,
Et toga non tactas uincere iussa niues.
Cuius olet toto pinguis coma Marceliano,
Et splendent uulso brachia trita pilo.
Nõ extrema sedet lunata ligula planta.
Coccina non lesum pingit aluta pedem,
Et numerosa linunt stellantem splenia frontem.
Ignoras quid sit? splenia tolle, leges.

In Caium.

Mutua uiginti sex tertia forte rogabam,
Quæ uel donanti non graue munus erat.
Quippe rogabatur, fidusq;, uetusq; sodalis,
Et cuius laxas arca flagellat opes,
Is mihi, diues eris, si causas egeris, inquit.
Quod peto da Cai, nõ peto consilium.

Ad Marianum.

Sæpe ego Christinam futui, det q̃ bene, quæris,
Supra quod fieri nil Mariane potest.

In ponticum

Lis mihi cum Balbo est·tu Balbum offendere nõ uis
Pontice·cum Licino,hic quoque magnus homo est
Vexat sæpe meum patrobas confinis agellum
Contra libertum Cæsaris ire times·
Abnegat,& retinet nostrum Laronia seruum·
Respondes,orba est,diues,anus,uidua·
Non bene(crede mihi)seruo seruitur amico·
Sit liber,dominus qui uolet esse meus·

In Philænim·

Cur non Basio te Philæni,calua es·
Cur non Basio te Philæni,ruffa es·
Cur non Basio te Philæni,lusca es·
Te qui basiat ó Philæni,fellat·

In Gallam·

Cum placeat Phileros tota tibi dote redemptus,
Tres pateris natos Galla perire fame·
Præstatur cano tanta indulgentia cunno,
Quem nec casta potest iam decuisse Venus·
Perpetuã dii te faciant Philerotis amicam
O mater,qua nec pontia deterior·

Ad Phœbum·

Cum sint pura tibi,simulent quæ cornua Lunæ,
In rhytio oteras Phœbe lauare pedes·

In Pannicum·

Petere te nolim,sed nec turbare capillos·
Splendida sit nolo,sordida nolo cutis·
Nec tibi mitrarum,nec sit tibi barba reorum
Nolo uirum nimium Pannice,nolo parum·
Nunc tibi crura pilis,& sunt tibi pectora setis

Horrida, sed mens est Pannicæ uulsa tibi.

In Cæcilianum.

Quicquid ponitur hinc, & inde uerris
Mammas suminis, imbricemq́; porci,
Communemq́; duobus attagenam,
Mullum dimidium, lupumq́; totum,
Murenæq́; latus, fœmurq́; pulli,
Stillantemq́; alica sua palumbum.
Hæc cum condita sunt, madente mappa,
Traduntur puero domum ferenda.
Nos accumbimus ociosa turba.
Vllus si pudor est. repone cœnam,
Cras te Cæciliane non uocaui.

In Linum.

Quid mihi reddat ager, quæris Line nomentanus
Hoc mihi reddit ager, te Line non uideo.

De Muneribus mœchæ.

Coccina famosæ donas, & ianthina mœchæ.
Vis dare, quæ meruit munera? mitte togam.

In Tongilium.

Vri Tongilius male dicitur hemitritæo.
Noui hominis mores, esurit, atque sitit,
Subdola tenduntur crassis modo retia turdis,
Hamus & in mullum mittitur, atque lupum,
Cecuba siccentur, quæq; annus coxit Opimii,
Condantur parco fusca falerna uitro.
Omnes Tongilium medici iussere lauari.
O stulti, febrem creditis esse? gula est.

In Maximianam.

Ride si sapis, opuella, ride,

Pelignus puto dixerat poeta,
Sed non dixerat omnibus puellis.
Quamuis dixerit omnibus puellis,
Non dixit tibi, tu puella non es.
Et tres ſunt tibi Maximina dentes,
Sed planè piceiq;, buxeiq;.
Quare ſi ſpeculo, mihiq; credis,
Debes non aliter timere riſum,
Quam uentum Spanius, manumq; Priſcus.
Quam cretata timet Fabulla nimbum.
Ceruſſata timet Sabella ſolem.
Vultus indue tu magis ſeueros,
Quam coniunx Priami, nuruſq; maior.
Mimos ridiculi Philiſtionis,
Et conuiuia nequiora uita,
Et quicquid lepida procacitate
Laxat perſpicuo labella riſu.
Te mœſtæ decet aſſidere matri
Lugentiq; uirum, piumq; fratrem,
Et tantum tragicis uacare muſis.
At tu iudicium ſequuta noſtrum
Plora (ſi ſapis) ó puella, plora.

In Zoilum.

Zoile quid ſolium ſubluto podice perdis?
Spurcius ut fiat, Zoile merge caput.

In Candidum.

Cãdidè   hæc ſunt tua Cãdide
Quæ tu magniloquus nocte, dieq; ſonas.
Te lacedæmonio uelat toga lota Galeſo,
Vel quam ſe poſito de grege Parma dedit.

At mea, quæ passa est furiosi cornua tauri,
Noluerit dici quam pila prima suam.
Misit agenoreas Cadmi tibi terra lacernas.
Non uendes nummis coccina nostra tribus.
Tu libycos Indis suspendis dentibus orbes.
Fulcitur testa fagina mensa mihi.
Immodici tibi flaua tegunt chrysendeta muli.
Concolor in nostra Cammare lance rubes.
Grex tuus iliaco poterat certare cinædo.
At mihi succurrit pro Ganymede manus.
Ex opibus tantis, ueteri f[illegible]doq; sodali
Das nihil, & dicis Can[illegible]de

In Sextum.

Emi seu puerum, togàmue pexam,
Seu tres, uel puto, quattuór ue libras.
Sextus protinus ille fœnerator,
Quem nostis ueterem meum sodalem.
Ne quid forte petam, timet, cauetq;,
Et secum sic, ut audiam susurrat,
Septem milia debeo Secundo,
Phœbo quattuor, undecim Phileto.
Et quadrans mihi nullus est in arca.
O grande ingenium mei sodalis.
Durum est Sexte negare, cum rogeris.
Quanto durius, antequam rogeris.

Ad Glyptum.

Quæ tibi non stabat, præcisa est mentula Glypte,
Demens cum ferro quid tibi? gallus eras.

In Neuolum.

Florida per uarios ut pingitur hybla colores,

Cum breue Siciniæ uer populantur apes,
Sic tua suppositis perlucent Præla lucernis,
Sic micat innumeris arcula synthesibus.
Atque unam uestire tribum tua uellera possunt,
Appula non uno quæ grege terra tulit.
Tu spectas hyemem succincti lentus amici.
Pró scælus, & lateris frigora tuta times.
Quantum erat infelix pannis fraudare duobus?
Non metuas mortem Næuole, sed tineas.

In Gallum.

Subdola famosæ (moneo) [illegible]ge retia mœchæ
Leuior o conchis Galle cytheriacis.
Confidis natibus? non est pædico maritus,
Quæ faciat duo sunt, irrumat, aut futuit.

Ad Ruffum.

Coponem, laniumq́;, balneumq́;,
Tonsorem, tabulamq́;, calculosq́;,
Et paucos, sed ut eligam, libellos,
Vnum non nimium rudem sodalem,
Et grandem puerum, diuq́; leuem,
Et caram puero meo puellam,
Hæc præsta mihi Ruffe, uel Bitontis,
Et thermas tibi habe neronianas.

De Thelesina.

Vxorem nolo Thelesinam ducere. quare?
Mœcha est. sed pueris dat Thelesina. uolo.

In Lesbiam.

Quod fellas, & aquam potas, nil Lesbia peccas.
Qua tibi parte opus est Lesbia sumis aquam.

In Hylum.

Vnus sæpe tibi tota denarius arca
Cum ſit, & hic culo tritior Hyle tuo.
Non tamen hunc piſtor, non auferet hunc tibi copo,
Sed ſi quis nimio penne ſuperbus erit.
Infelix uenter ſpectat conuiuia culi.
Et ſemper miſer hic eſurit, ille uorat.

De Spatale.

Nouit loturos Daſius numerare, popoſcit
Mammoſam Spatalen pro tribus, illa dedit.

In Maximum.

Vis fieri liber? mentiris Maxime. non uis.
Sed fieri ſi uis, hac ratione potes.
Liber eris, cœnare foris ſi Maxime nolis,
Veientana tuam ſi domat uua ſitim.
Si ridere potes miſeri chryſendeta Cinnæ.
Contentus noſtra ſi potes eſſe toga.
Si plebeia Venus gemino tibi uincitur aſſe.
Si tua non rectus tecta ſubire potes.
Hæc tibi ſi uis eſt, ſi mentis tanta poteſtas,
Liberior partho uiuere Rege potes.

In Linum.

Quid de te Line ſuſpicatur uxor,
Et qua parte uelit pudiciorem,
Certis indiciis ſatis probauit.
Cuſtodem tibi quæ dedit ſpadonem.
Nil naſutius hac, maligniusq; eſt.

Ad Sextum.

Vis te Sexte coli. uolebam amare.
Parendum eſt tibi, quod iubes, coleris,

Sed si te colo Sexte,non amabo·

De Vxore Galli·

Gentibus in libycis uxor tua Galle male audit
Immodicæ fœdo crimine auaritiæ
Sed mera narrantur mendacia,non solet illa
Accipere omnino·quid solet ergo?dare·

In Fictum diuitem·

Hic,quem uidetis gressibus uagis lentum,
Amethystinatus media qui secat septa,
Quem nõ lacernis Publius meus uincit,
Non ipse Codrus alpha penulatorum·
Quem grex togatus sequitur,& capillatus,
Recensq; sella,lintheisq;,lorisq;·
Oppignerauit admodo Claudi mensam,
Vix octo nummis anolum,unde cœnaret·

In Zoilum·

Pexatus pulchre rides mea Zoile trita·
Sunt hæc trita quidẽ Zoile,sed mea sunt·

De Cœnatione Micæ·

Mica uocor·quid sim cernis?cœnatio parua·
Et me cæsareum prospicis ecce tholum·
Frange toros·pete uina·rosas cape·tingere nardo·
Ipse iubet mortis te meminisse Deus·

In Hylum·

Vxorem armati futuis puer Hyle tribuni,
Supplicium tantum dum puerile times·
Vẽ tibi,dum ludis,castrabere·iam mihi dices,
Non licet hoc·quid tu quod facis,Hyle licet?

In Maledicum·

Cum tibi uernarent dubia lanugine malæ,

Lambebat medios improba lingua uiros.
Postquã triste caput fastidia uespillonum,
Et miseri meruit tedia carnificis,
Vteris ore aliter, nimiaq; ærugine captus
Ad latras nomen, quod tibi cunque datum est.
Hæreat inguinibus potius tam noxia lingua.
Nam cum fellaret, purior illa fuit.

In Labienum.

Quod pectus, quod crura tibi, quod brachia uelis,
Quod cincta est breuibus mentula tonsa pilis,
Hoc præstas Labiene tuæ (quis nescit) amicæ,
Cui præstas culum, quem Labiene pilas?

In Melichum.

Sola tibi fuerant sestertia Meliche centum,
Quæ tulit ẽ sacra Leda redempta uia.
Meliche luxuria est, si tanti diues amares.
Non amo iam dices, hæc mage luxuria est.

In Taurum.

Dum modo causidicũ, dum te modo rhetora fingis,
Et non decernis Taure, quid esse uelis,
Peleos, & priami transit, uel Nestoris ætas,
Et fuerat seruum iam tibi desinere.
Incipe, tres uno perierunt rhetores anno,
Si quid habes animi, si quid in arte uales.
Si schola damnatur, fora litibus omnia feruent.
Ipse potest fieri Marsia causidicus.
Eia age, rumpe moras, quo te spectabimus usque?
Dum quid sis, dubitas, iam potes esse nihil.

In Saleranum.

Cur tristiorem cernimus Saleranum.

An causa leuis est? extuli inquis uxorem·
O grande fati crimen, o grauem casum·
Illa illa diues mortua est Secundilla,
Centena decies, quæ tibi dedit dotis?
Nollem accidisset hoc tibi Salerane·

In Lalagen·

Vnus de toto peccauerat orbe comarum
Anulus incerta non bene fixus acu·
Hoc facinus Lalage, speculo quod uiderat, ulta est·
Et cecidit sectis icta Plecusa comis·
Desine iam Lalage tristeis ornare capillos,
Tangat & insanum nulla puella caput·
Hoc salamandra notet, uel sæua nouacula nudet,
Vt digna speculo fiat imago tuo·

In Posthumum·

Occurris quocunque loco mihi Posthume, clamas
Protinus, & prima est hæc tua uox, quid agis?
Hoc, si me decies una conueneris hora,
Dicis, habes puto tu Posthume, nil quod agas·

Ad Olum·

Quod te nomine iam tuo saluto,
Quem regem, & dominum prius uocabam·
Ne me dixeris esse contumacem·
Totis pilea sarcinis redemi·
Reges, & dominos habere debet,
Qui se non habet, atque concupiscit,
Quod reges, dominiq; concupiscunt·
Seruum si potes Ole non habere,
Et regem potes Ole non habere·

In Classicum.

Inuitum cœnare foris te classice dicis.
Si non mentiris, Classice disperam.
Ipse quoque ad cœnam gaudebat Apitius ire.
Cum cœnaret erat tristior ille domi.
Si tamen inuitus uadis, cur Classice uadis?
Cogor, ais? uerum est. cogitur & Selius.
En rogat ad cœnam melior te Classice rectam.
Grandia uerba ubi sunt? si uir es, ecce nega.

In Cotilum.

Non uis in solio prius lauari
Quenquam Cotle, causa quæ nisi hæc est,
Vndis ne fouearis irrumatis,
Te primus licet abluas, necesse est,
Ante hic mentula, q̃ caput lauetur.

Ad Cæcilianum.

Candidius nihil est te Cæciliane, notaui,
Siquando ex nostris disticha pauca legis.
Protinus aut Marsi recitas, au scripta Catulli.
Hæc mihi das, tanquam deteriora legas
Vt collata magis placeant mea. credimus illud.
Malo tamen recites Cæciliane tua

In Posthumum.

Hesterna factũ narratur Posthume cœna,
Quod nollem, quis enim talia facta probet?
Os tibi præcisum, quanto non ipse Latinus
Vilia Panniculi percutit ora sono,
Quodq; magis mirum est, authorem criminis huius
Cæcilium tota rumor in urbe sonat.
Esse negat factum. uis hoc me credere, credo.

Q uid, quod habet testes Posthume Cæcilius?

I n Lyrim·

Q uid faciat uult scire Lyris, quod sobria fellat·

In Saufellum·

C inctum togatis post, & ante Saufellum,
Q uanta reduci Regulus solet turba,
A d alta tonsum templa cum reum misit,
M aterne cernis, inuidere nolito·
C omitatus iste sit precor tuus nunquam·
H os illi amicos, & greges togatorum
F usciculenus præstat, & Fauentinus·

De Leone·

V erbera securi solitus leo ferre magistri,
I nsertamq; pati blandus in ora manum·
D edidicit pacem subito feritate reuersa,
Q uanta nec in libycis debuit esse iugis·
N am duo de tenera puerilia corpora turba,
S anguineam rastris, quæ renouabat humum·
S æuus & infelix furiali dente peremit·
M artia non uidit maius arena nefas·
E xclamare libet, crudelis perfide prædo,
A nostra pueris parcere disce lupa·

De Mario·

A rgenti libras Marius tibi quinque reliquit·
C ui nihil ipse dabas, is tibi uerba dedit·

I n Cosconium·

C osconi, qui longa putas epigrammata nostra,
V tilis ungendis axibus esse potes·
H ac tu credideris longum ratione colossum,
E t puerum Bruti dixeris esse breuem·

Disce, quod ignoras, Marsi, doctiq; Pedonis,
Saepe duplex unum pagina tractat opus.
Non sunt lõga, quibus, nihil est, quod demere possis.
Sed tu Cosconi disthica longa facis.

Ad Caecilianum.

Aestiuo serues ubi piscem tempore, queris?
In thermis serua Caeciliane tuis.

In Nasicam.

Inuitas tunc me, cum scis Nasica uocatum.
Excusatum habeas me rogo. coeno domi.

De Fannio.

Hostem cum fugeret, se Fannius ipse peremit.
Hic rogo, non furor est, ne moriare, mori?

In Zoilum.

Laxior hexaphoris tua sit lectica licebit,
Cum tamen haec tua sit Zoile sandapila.

Ad Ponticum.

Abscissa seruum fugias quid Pontice lingua?
Nescis tu populum, quod tacet ille, loqui.

In Saeuum maritum.

Foedasti miserum marite moechum.
Et se, qui fuerant prius, requirunt
Trunci naribus, auribusq; uultus,
Credis te satis esse uindicatum?
Erras, iste potest & irrumare.

In Sertorium.

Mollis erat, facilisq; uiris Paeantius heros,
Vulnera sic Paridis dicitur ulta Venus.
Cur lingat cunnum Siculus Sertorius hoc est,
Ex hoc occisus Ruffe uidetur Eryx.

De præposteris donis.
Vimine clausa leui niueæ custodia coctæ,
Hoc tibi Saturni tempore munus erit.
Dona quod æstatis misi tibi mense decembri,
Si quæris, rasam tu mihi mitte togam?
Ad Classicum.
Quod nec carmine glorior supino,
Nec retro lego Sotaden cinædum,
Nusquam græcula quod recantat Echo,
Nec dictat mihi luculentus Attis
Mollem debilitate Choliambon.
Non sum Classice tam malus poeta,
Quid si per graciles uias petauri
Inuitum iubeas subire ladam?
Turpe est difficiles habere nugas,
Et stultus labor est ineptiarum.
Scribat carmina circulis Palæmon.
Me raris iuuat auribus placere.
In Phœbum.
Dicis amore tui bellas ardere puellas,
Qui faciem sub aqua Phœbe natantis habes.
In Mamercum.
Nil recitas, & uis Mamerce poeta uideri.
Quicquid uis esto, dum modo nil recites.
In Gaurum.
Quod nimio gaudes noctem producere uino,
Ignosco, uitium Gaure Catonis habes.
Carmina quod scribis, musis & Apolline nullo,
Laudari debes, hoc Ciceronis habes,
Quod uomis, Antoni. quud luxuriaris, Apici,

Quod fellas, uitium dic mihi cuius habes?

Ad Quintilianum.

Quintiliane uagæ moderator summe iuuentæ,
Gloria Romanæ Quintiliane togæ,
Viuere quod propero pauper, nec inutilis annis,
Da ueniam. properat uiuere nemo satis.
Differat hoc, patrios optat qui uincere census,
Atriaq; immodicis arctat imaginibus.
Me focus, & nigros non indignantia fumos
Tecta iuuant, & fons uiuus, & herba rudis.
Sit mihi uerna satur. sit non doctissima coniunx.
Sit nox cum somno. sit sine lite dies.

Ad Cæsarem Domitianum.

Rerum certa salus, terrarum gloria Cæsar,
Sospite quo magnos credimus esse deos.
Si festinatis toties tibi lecta libellis
Detinuere oculos carmina nostra tuos.
Quod fortuna uetat fieri, permitte uideri,
Natorum genitor credar ut esse trium.
Hæc, si displicui, fuerint solatia nobis,
Hæc fuerint nobis præmia, si placui.

Ad Vxorem.

Natorum mihi ius trium roganti
Musarum pretium dedit mearum
Solus, qui poterat, ualebis uxor.
Non debet domini perire munus.

Ad Regulum.

Primus ubi est inquis, cum sit liber iste secundus?
Quid faciam, si plus ille pudoris habet?
Tu tamen hunc fieri si mauis Regule primum.
Vnum de titulo tollere iota potes.

M·V· MARTIALIS LIBER TERTIVS·

Ad Lectorem de Libro Gallicano·

h OC TIBI QVICQVID IDEST,
longinquis mittit ab oris
Gallia Romanæ nomine dicta togæ·
Hunc legis, & laudas librũ, fortasse
priorem·
Illa, uel hæc mea sunt, quæ meliora putas·
Plus sané placeat, domina qui natus in urbe est
Debet emim Gallum uincere, uerna liber?

Ad Librum suum·

Cuius uis fieri libelle munus?
Festina tibi uindicem parare,
Ne nigram cito raptus in culinam
Cordillas madida tegas papyro,
Vel turis, piperisq; sis cuculus·
Faustini fugis in sinum? sapisti·
Cedro nunc licet ambules perunctus,
Et frontes gemino decens honore
Pictis luxurieris umbilicis,
Et te purpura delicata uelet,
Et cocco rubeat superbus index,
Illo uindice nec probum timeto·

In Mulierem deformem·

Formosam faciem nigro medicamine uelas,
Sed non formoso corpore lædis aquas·
Ipsam crede Deam uerbis tibi dicere nostris,
Aut aperi faciem, uel tunicata laua·

40

Ad Librum ſuum.

Romam uade liber. ſi ueneris unde, requiret.
Aemiliæ dices de regione uiæ.
Si quibus in terris, qua ſimus in urbe, rogabit,
Corneli referas me licet eſſe foro.
Cur abſim, quæret, breuiter. tu multa fatere,
Non poterat uanæ tedia ferre togæ.
Quando uenit, dicet. tu reſpondeto, poeta
Exierat. ueniet, cum citharœdus erit.

Ad Eundem.

Vis commendari ſine me curſurus in urbem
Parue liber multis, an ſatis unus erit?
Vnus erit (mihi crede) ſatis, cui non eris hoſpes
Iulius, aſſiduum nomen in ore meo.
Protinus hunc adeas, primiq; in limine tecti,
Quos tenuit Daphnis, nunc tenet ille lares.
Eſt illi coniunx, quæ te manibusq;, ſinuq;
Excipiet, uel ſi puluerulentus eas.
Hos tu ſeu pariter, ſiue hanc, illum ue priorem
Videris, hoc dices, Marcus auere iubet.
Hoc ſatis eſt. alios commendat epiſtola. peccat,
Qui commendandum ſe putat eſſe ſuis.

Ad Marcellinum.

Lux tibi poſt idus numeratur tertia maias
Marcelline tuis bis celebranda ſacris.
Imputat æthereos, ortus hæc prima parenti,
Libat florentes, hæc tibi prima genas.
Magna licet dederit iucundæ munera uitæ,
Plus nunquã patri præſtitit illa dies.

Centum

De Sportula·

Centum miselli iam ualete quadrantes
Ante ambulonis congiarium lassi,
Quos diuidebat balneator elixus·
Quid cogitatis ó fames amicorum?
Regis superbi sportulæ recesserunt·
Nihil stropharum est, iam salarium dandum est·

In Quintum·

Thaida Quintus amat, q̃ Thaida? Thaida luscam·
Vnum oculum Thais non habet, ille duos·

In Cinnam·

Versiculos in me narratur scribere Cinna·
Non scribit, cuius carmina nemo legit·

In Philomusum·

Constituit Philomuse pater tibi milia bina
Menstrua, perq; omnes præstitit illa dies·
Luxuriam premeret cum crastina semper egestas,
Et uitiis essent danda diurna tuis·
Idem te moriens hæredem ex asse reliquit·
Exhæredauit te Philomuse pater·

Ad Quintum·

Si tua nec Thais, nec lusca est Q ninte puella,
Cur in te factum distichon esse putas?
Sed simile est aliquid, pro Laide Thaida dixi·
Dic mihi, quid simile est Thais, & Hermione?
Tu tamen es Quintus· mutemus nomen amantis·
Si non uult Quintus Thaida, Sextus amet·

In Fabullum·

Vnguentum fateor bonum dedisti
Conuiuis here, sed nihil scidisti·

Res salsa est bene olere, & esurire.
Qui non cœnat, & ungitur Fabulle,
Hic uero mihi mortuus uidetur.

In Næuiam.

Dum non uis leporem, dum non uis carpere mullum,
Et plusquam patri Næuia parcis apro.
Accusas, rumpisq; coquum, tanquam omnia cruda
Attulerit, nunquam sic ego crudus ero.

De Tutio.

Romam petebat esuritor Tutius
Profectus ex Hispania.
Occurrit illi sportularum Fabula,
A ponte rediit Miluio.

De Codro.

Plus credit nemo, quam tota Codrus in urbe,
Cum sit tam pauper, quomodo cæcus amat?

In Cerdonem.

Das gladiatores sutorum regule cerdo.
Quodq; tibi tribuit subula, sica rapit.
Ebrius es, nec enim faceres id sobrius unquam,
Vt uelles corio ludere cerdo tuo.
Lusisti satis, sed te mihi crede, memento.
Nunc in pellicula cerdo tenere tua.

In Sabidium.

Circumlata diu mensis scriblita secundis
Vrebat nimio sæua calore manus.
Sed magis ardebat Sabidi gula, protinus ergo
Sufflauit buccis, terq;, quaterq; suis.
Illa quidem tepuit, digitosq; admittere uisa est.
Sed nemo potuit tangere, merda fuit.

In Maximum·

Perfixiſſe tuas queſta eſt præfatio fauces·
Cum te excuſaris Maxime quid recitas?

De Vipera in ore Vrſæ·

Proxima centenis oſtenditur Vrſa columnis
Exornant pictæ qua Platanona feræ·
Huius dum patulos alludens tentat hiatus
Pulcher Hylas, teneram merſit in ora manum·
Vipera, ſed cæco ſcelerata latebat in ore,
Viuebatq; anima deteriore fera·
Non ſenſit puer eſſe dolos, niſi dente recepto
Dum perit· o facinus auſa quod urſa fuit·

De Canio·

Dic muſa quid agat Canius meus Ruffus?
Vtrum ne chartis tradit ille uicturis
Legenda temporum acta Claudianorum?
An quæ Neroni falſus aſtruit ſcriptor·
An æmulatur improbi iocos Phædri,
Laſciuus elegis, an ſeuerus herois,
An in cothurnis horridus Sophocleis,
An ocioſus in ſchola poetarum,
Lepore tinctos attico ſales narrat?
Hinc ſi receſſit porticum terit templi·
An ſpacia carpit lentus argonautarum,
An delicatæ ſole rurſus Europæ
Inter tepentes poſt meridiem buxos
Sedet, ambulat ue liber acribus curis?
Titi ne thermis, an lauatur Agrippæ,
An impudici balneo Tigillini?
An rure Tulli fruitur, atque Lucani?

An Pollionis dulce currit ad Quartum?
An æstuantes iam profectus ad Baias
Piger Lucrino nauiculatur in stagno?
Vis scire, quid agat Canius tuus? ridet.

In crudelem dominum.

Proscriptum famulus seruauit fronte notatus.
Non fuit hæc domini uita, sed inuidia.

Ad Cassianum.

Sirenas hylarem nauigantium pœnam,
Blandàsq; mortes, gaudium crudele,
Quas nemo quondam deserebat auditas,
Fallax Vlysses dicitur reliquisse.
Non miror. illud Cassiane mirarer,
Si fabulantem Canium reliquisset.

Ad Diadumenum.

Quod spirat tenera malum mordente puella,
Quod de corycio quæ uenit aura croco.
Vinea quod primis floret, cum cana, racemis,
Gramina quod redolent, quæ modo carpsit ouis.
Quod myrtus, quod messor Arabs, quod succia trita,
Pallidus eoo ture quod ignis olet.
Gleba quod æstiuo leuiter cum spargitur imbre,
Quod madidas nardo sparsa corona comas.
Hoc tua sæua puer Diadumene basia fragrant.
Quid, si tota dares illa sine inuidia?

In. M. Antonium.

Par scelus admisit Phariis Antonius armis.
Abscidit uultus ensis uterque sacros.
Illud, laurigeros ageres cum læta triumphos,
Hoc tibi Roma caput, cum loquereris, erat.

Antoni tamen est peior quam causa Photini.
Hic facinus domino præstitit, ille sibi.
De Pigris nautis.
Cessatis pueri, nihilq; nostis
Veterno, resinaq; pigriores.
Quorum per uada tarda nauigantes
Lentos figitis ad celeuma remos.
Iam prono Phætonte sudat Aethon,
Exarsitq; dies, & hora lassos
Interiungit equos meridiana.
At uos tam placidas uagi per undas
Tutæ luditis ocium carinæ.
Non nautas puto uos, sed argonautas.
Ad Matronas.
Huc est usque tibi scriptus Matrona libellus,
Cui sint scripta rogas interiora, mihi.
Gymnasium, thermæ, stadium est, hac parte, recede,
Exuimur, modos parce uidere uiros.
Hic iam deposito post uina, rosasq; pudore
Quid dicat, nescit saucia Terpsicore.
Schemate nec dubio, sed aperte nominat illam,
Quam recipit sexto mense, superba Venus.
Custodem medio statuit quam uillicus horto,
Opposita spectat quam proba uirgo manu,
Si bene te noui, longum iam lassa libellum
Ponebas, totum nunc studiosa legis.
Ad Cosconium.
Omnia quod scribis castis epigrammata uerbis,
Inq; tuis nulla est mentula carminibus.
Admiror. laudo. nihil est te sanctius uno.

At mea luxuria pagina nulla uacat.
Haec igitur iuuenes nequam, facilesq; puellae,
Haec senior, sed quem torquet amica, legat.
At tua Cosconi uenerandaq;, sanctaq; uerba
A pueris debent, uirginibusq; legi.

Ad Ceruinum.

Moechus es Aufidie, qui uir Ceruine fuisti.
Riualis fuerat, qui tuus, ille uir est.
Cur aliena placet tibi, quae tua non placet uxor?
Nunquid securus non potes arrigere?

In Naeuolum.

Mentula cum doleat puero, tibi Naeuole culus.
Non sum diuinus, sed scio, quid facias?

Ad Laufellam.

Vis futui, nec uis mecum Laufella lauari,
Nescio quod magnum, suspicor esse nefas.
Aut tibi pannosae pendent à pectore mammae,
Aut sulcos uteri prodere nuda times.
Aut infinito lacerum patet inguen hiatu.
Aut aliquid cunni prominet ore tui.
Sed nihil est horum. credo pulcherrima nuda es.
Si uerum est, uitium peius habes, fatua es.

In Phoebum.

Dormis cum pueris mutoniatis,
Et non stat tibi Phoebe, quod stat illis.
Quid uis me rogo Phoebe suspicari?
Mollem credere te uirum uolebam.
Sed rumor negat esse te cinaedum.

In Gargilianum.

Psilothro faciemq; lauas, & dropace caluam.

Nunquid, tonsorem Gargiliane times?
Quid faciem tingis? nam certe non potes illos
Resina, Veneto nec resecare luto·
Desine (si pudor est) miseram traducere caluam·
Hoc fieri cunno Gargiliane solet·

In Lupercum·

Stare Luperce tibi iampridem mentula desit
Luctaris demens· tu tamen arrigere·
Sed nihil erucæ faciunt, bulbiq; salaces,
Improba nec prosunt iam satureia tibi·
Cœpisti puras opibus corrumpere buccas,
Sic quoque non uiuit sollicitata Venus·
Mirari satis hoc quisquã, uel credere possit?
Quæ non stat, magno stare Luperce tibi·

In Bassum·

Arrigis aduetulas, fastidis Basse Puellas·
Nec formosa tibi, sed moritura placet·
Hic (rogo) non furor est, non est hæc mentula demẽs?
Cum possis Hecubam, non potes Andromachen·

In Beticum·

Nec mullus, nec te delectat Betice turdus·
Nec lepus est unquam, nec tibi gratus aper·
Nec te liba iuuant, nec sectæ quadra placentæ·
Nec Libye mittit, nec tibi Phasis aues·
Capparim, & putri cepas alece natantes,
Et pulpam dubio de petasone uoras,
Teq; iuuant gerres, & pelle melandria cana·
Resinata bibis uina, falerna fugis·
Nescio quod stomachi uitium secretius esse
Suspicor, ut quid enim Betice saprofagis·

Ad Paulinum.

Minxisti currente semel Pauline carina.
Meiere uis iterum. iam Paulinurus eris.

Ad Sertorium.

Rem peragit nullam Sertorius, inchoat amnes.
Hunc ego cum futuit, non puto perficere.

Ad Apicium.

De nullo quereris, nulli maledicis Apici,
Rumor ait linguæ te tamen esse malæ.

In Beticum.

Quid cum fœmineo tibi Betice galle baratro?
Hæc debet medios lambere lingua uiros.
Abscissa est quare samia tibi mentula testa.
Si tibi tam gratus Beticæ cunnus erat?
Castrandũ caput est. nam sis licet inguine gallus,
Sacra tamen Cybeles decipis ore, uires.

In Zoilum.

Conuiua quisquis Zoili potest esse,
Sumenianas cœnet inter uxores,
Curtaq; Ledæ sobrius bibat testa.
Hoc esse leuius, puriusq; contendo.
Iacet occupato galbanatus in lecto,
Cubitis trudit hinc, & inde conuiuas
Effultus ostro, sericisq; puluinis.
Stat exoletus, suggeritq; ructanti
Pinnas rubentes, cuspidesq; lentisci.
Et æstuanti tenue uentilat frigus
Supina prasino concubina flabello,
Fugatq; muscas myrtea puer uirga.
Percurrit agili corpus arte tractatrix,

M anūq; doctam ſpargit omnibus membris·
D igiti crepantis ſigna nouit eunuchus,
E t dedicatæ ſuſcitator urinæ
D omini bibentis ebrium regit pennem·
A t ipſe retro flexus ad pedum turbam
I nter catellas anſerum exta lambentes
P artitur apri glandulas palæſtritis,
E t concubino turturum nates donat,
L igurumq́; nobis ſaxa cum miniſtrentur,
V el cocta fumis muſta maſſilianis,
O pimianum morionibus nectar
C ryſtallinisq́;,myrrhinisq́; propinat·
E t coſmianis ipſe fuſus ampullis·
N on erubeſcit muriæ aureo nobis
D iuidere mœchæ pauperis capillare·
S eptunce multo deinde perditus ſtertit·
N os accubamus,& ſilentium ronchis
P ræſtare iuſſi nutibus propinamus·
H os malchionis patimur improbi faſtus·
N ec uindicare te Ruffe poſſumus,fellat·

I n Coclitem·

V t faciam breuiora mones epigrammata Cocles·
F ac mihi quod Chione·nō potui breuius·

I n Tongilionem·

Q uid narrat tua mœcha?non puellam
D ixi Tongilion·quid ergo?linguam·

Ad Maritum·

Q uis tibi perſuaſit nares abſcindere mœcho?
N on hac peccatum eſt parte marite tibi·
S tulte quid ægiſti?nihil hic tua Perdidit uxor·

Cum sit salua tibi mentula Deiphobi.

Ad Castam matronam.

Ne legeres partem lasciui casta libelli,
Prædixi, & monui. tu tamen ecce legis.
Sed si panniculum, si spectas casta Latinum,
Non sunt hæc mimis improbiora. lege.

In Chionem.

Narrat te rumor Chione nunquam esse fututam.
Atque nihil cunno purius esse tuo.
Tecta tamen non hac, qua debes, parte lauaris.
Si pudor est, transfer subligar in faciem.

In Fratres fellatores.

Sunt gemini fratres, diuersa sed inguina lingunt.
Dicite dissimiles sint magis, an similes?

Ad Phœbum.

Vtere lactucis, & mollibus utere maluis.
Nam faciem durum Phœbe cacantis habes.

De Galla.

Vult, non uult dare Galla mihi, nec dicere possum,
Quod uult, & non uult, quid sibi Galla uelit.

De Misitio.

Cum peteret patriæ Misitius arua Rauennæ,
Semiuiro Cybeles cum grege iunxit iter.
Huic comes hærebat domini fugitiuus Achillas,
Insignis forma, nequitiaq; puer.
Hoc steriles sensere uiri, qua parte cubaret,
Quærunt, sed tacitos sensit & ille dolos.
Mentitur, credunt. somni post uina petuntur.
Continuo ferrum noxia turba rapit,
Exciduntq; senem, spondæ qui parte iacebat.

N anque puer pluteo uindice tutus erat·
S uppositam (fama est) quondam pro uirgine ceruam·
A t nunc pro puero mentula supposita est·

Ad Gallum·

V t patiar mœchum·rogat uxor Galle·sed unum
H uic ego,non oculos eruo Galle duos·

I n Vetustinam·

C um tibi trecenti consules Vetustina,
E t tres capilli,quattuór ue sint dentes·
P ectus cicadæ,crusculumq; formicæ·
R ugosiorem cum geras stola frontem,
E t aranearum cassibus pares mammas·
C um compara rictibus tuis ora
N iliacus habeat crocodilus angusta,
M elius q; ranæ garriant rauennates·
E t Adriaticus dulcius culex cantet,
V ideasq; quantum noctua uidet mane·
E t illud oleas,quod uiri capellarum,
E t anatis habeas uropygium macræ,
S enemq; cynicum uincat osseus cunnus,
C um te lucerna balneator extincta
A dmittat inter bustuarias mœchas·
C um bruma mensem sit tibi per augustum,
R egelare,nec te pestilentia possit,
G audes ducentas nuptum ire post mortes,
V irumq; demens cineribus tuis quæris
P rurire,quid si sarrire uelit saxum?
Q uis coniugem?quis te uocabit uxorem?
P hilomelus auiam,quam uocauerit nuper?

Quod si cadauer exigis tuum scalpi,
Sternatur Acoride triclinio lectus,
Thalassionem qui tuum dicet solus,
Vstorq; tædas præferat nouæ nuptæ
Intrare in istum sola fax potest cunnum.

In Ruffum.

Esse negas coctum leporem, poscisq; flagella,
Mauis Ruffe coquum scindere, quam leporem.

In Næuolum.

Nunquam dicis aue, sed reddis Næuole semper,
Quod prior & Curius dicere sæpe solet.
Cur hoc expectas à me, rogo, Næuole dicas?
Nam puto nec melior Næuole, nec prior es.
Præmia laudato tribuit mihi Cæsar uterque,
Natorumq; dedit iura paterna trium.
Ore legor multo, notumq; per oppida nomen
Non expectato dat mihi fama rogo.
Est & in hoc aliquid, uidit me Roma tribunum.
E sedeo, qua te suscitat Oceanus,
Quot mihi Cæsareo facti sunt munere ciues,
Nec famulos totidem suspicor esse tibi.
Sed pædicaris, sed pulchre Næuole ceues.
Iam iam sic prior es Neuole. uincis. aue.

In Gargilium.

Lingis, non futuis meam puellam.
Et garris quasi mœchus, & fututor.
Si te prehendero Gargili, tacebis.

Ad Ruffum.

Ne legat hunc Chione, mando tibi Ruffe libellum.
Carmine læsa meo est lædere & ipsa potest.

In Sabellum·

Sit culus tibi quam macer, requiris?
Pædicare potes Sabelle culo·

Ad Cerdonem·

Irasci nostro non debes cerdo libello·
Ars tua, non uita est carmine læsa meo·
Innocuos permitte sales, cur ludere nobis
Non liceat, licuit si iugulare tibi?

Ad Ruffum·

Cursorem sexta tibi Ruffe remisimus hora,
Carmina quem madidum nostra tulisse reor·
Imbribus immodicis cœlum nam forte ruebat·
Non aliter mitti debuit iste liber·

M·V·MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER QVARTVS·

De natali Domitiani·

c AESARIS ALMA DIES, ET
luce sacratior illa,
Conscia dictæum qui tulit ida
Iouem,
Longa precor, Pylioq; ueni nume
rosior æuo,
Semper et hoc uultu, uel meliore nite·
Hic colat albano tritonida cultus in auro,
Perq; manus tantas plurima quercus eat·
Hic colat ingenti redeuntia secula lustro·
Et quæ Romuleus sacra Terentus habet·

Magna quidem superi petimus, sed debita terris,
 Pro tanto quæ sunt improba uota Deo.
De Oratio.
Spectabat modo solus inter omneis
Nigris munus Oratius lacernis.
Cum plebs, & minor ordo, maximusq;
Sancto cum duce candidus sederet.
Toto nix cecidit repente cœlo.
Albis spectat Oratius lacernis.
De Niuibus.
Aspice quam densum tacitarum uellus aquarum
 Defluat in uultus Cæsaris, inq; sinus.
Indulget tamen ille Ioui, nec uertice moto
 Concretas pigro frigore ridet aquas.
Sidus hyperborei solitus lassare Bootæ,
 Et madidis Helicen dissimulare comis.
Qui siccis lasciuit aquis, & ab æthere ludit.
 Suspicor has pueri Cæsaris esse niues.
In Bassam.
Quod siccæ redolet palus lacunæ,
Crudarum nebulæ quod albularum,
Piscinæ uetus aura, quod marinæ,
Quod pressa piger hircus in capella,
Lassi bardiacios, quod euocati,
Quod bis muricæ uellus inquinatum,
Quod ieiunia sabbatariorum,
Mœstorum quod hanelitus reorum
Quod spurcæ moriens lucerna Ledæ,
Quod ceromata fece de Sabina,
Quod uulpis fuga, uiperæ cubile,

Malles, quam quod oles, olere Bassa·

Ad Fabianum·

Vir bonus & pauper linguaq; & pectore uerus
Quid tibi uis, urbem qui Fabiane petis?
Qui nec leno potes, nec commessator haberi,
Nec pauidos tristi uoce citare reos·
Nec potes uxorem cari corrumpere amici·
Nec potes algentes arrigere ad uetulas,
Vendere nec uanos circa pallatia fumos·
Plaudere nec cano, plaudere nec glaphyro,
Vnde miser uiues, homo fidus, certus amicus?
Hoc nihil est· nunquam sic Philomelus eris·

In Massilianum·

Credi uirgine castior pudica,
Et frontis teneræ cupis uideri,
Cum sis improbior Massiliane,
Quam qui compositos metro Tibulli,
In Stellæ recitat domo libellos·

Ad Hilum·

Cur here quod dederas, hodie puer Hile negasti?
Durus tam subito, qui modo mitis eras·
Sed iam causaris barbamq;, annosq;, pilosq;·
O nox quam longa es, quæ facis una senem·
Quid nos derides? here qui puer Hile fuisti,
Dic nobis, hodie qua ratione uir es?

Ad Euphemum·

Prima salutantes, atque altera continet hora,
Exercet raucos tertia causidicos·
In quintam uarios extendit Roma labores·
Sexta quies lassis, septima finis erit·

Sufficit in nonam nitidis octaua palæstris,
Imperat extructos frangere nona toros.
Hora libellorum decima est Eupheme meorum,
Temperat ambrosias cum tua cura dapes.
Et bonus æthereo laxatur nectare Cæsar,
Ingentiq; tenet pocula parca manu.
Tunc admitte iocos, gressu timet ire licenti
Ad matutinum nostra Thalia Iouem.

In Labullam.

Sotæ filia Clinici Labulla.
Deserto sequeris Clitum marito,
Et donas, & amas

Ad Faustinum.

Dum nouus est, neq; adhuc rasa mihi fronte libellus,
Pagina dum tangi non bene sicca timet.
I puer, & caro perfer leue munus amico,
Qui meruit nugas primus habere meas.
Curre, sed instructus comitetur punica librum
Spongia, muneribus conuenit illa meis.
Non possunt nostros multæ Faustine lituræ
Emendare iocos, una litura potest.

In An. Saturninum.

Dum nimium uano tumefactus nomine gaudes.
Et, Saturninũ te miser esse pudet.
Impia parrhasia mouisti bella sub ursa,
Qualia qui Phariæ coniugis arma tulit.
Exciderat ne adeo fatum tibi nominis huius,
Obruit Actiaci quod grauis ira fretis?
An tibi promisit Rhenus, quod non dedit illi
Nilus, & Arctois plus licuisset aqui?

Ille etiã

Ille etiam nostris Antonius occidit armis
Qui tibi collatus perfide Cæsar erat.

In Thaidem.

Nulli Thai negas. sed si te non pudet istud,
Hoc saltem pudeat Thai negare nihil.

De nuptiis Pudentis, & Claudiæ.

Claudia Ruffe meo nupsit peregina pudenti.
Macte esto tedis ó Hymenæe tuis.
Tam bene rara suo miscentur cinnama nardo,
Massica Theseis tam bene uina fauis
Nec melius teneris iunguntur uitibus ulmi,
Nec plus lotos aquas, littora myrtus amat.
Candida perpetuo resides concordia lecto.
Tamq; pari semper sit Venus æqua iugo.
Diligat ipsa senem quondam, sed & ipsa marito
Tunc quoque cum fuerit, nõ uideatur anus.

Ad Silium.

Sili castalidum decus sororum,
Qui periuria barbari furoris
Ingenti premis ore. perfidosq;
Fastus annibalis, leuesq; pœnos
Magnis cedere cogis Africanis,
Paulum deposita seueritate,
Dum blanda uagus alea decẽber
Incertis sonat hinc & hinc fritillis,
Et ludit rota nequiore talo,
Nostris ocia commoda camœnis,
Nec torua lege fronte, sed remissa
Lasciuis madidos iocis libellos.
Sic forsan tener ausus est Catullus

Magno mittere passerem Maroni.

Ad Cæcilianum.

Mille tibi nummos hesterna nocte roganti,
In sex aut septem Cæciliane dies,
Non habeo dixi. sed tu causatus amici
Aduentum, lancem, paucaq; uasa rogas.
Stultus es, an stultum me credis amice? negaui
Mille tibi nummos. milia quinque dabo.

In Gallum.

Priuignum non esse tuæ te Galle nouercæ
Rumor erat, coniunx dum fuit illa patris.
Non tamen hoc poterat uiuo genitore probari.
Nam nusquam pater est Galle, nouerca domi est.
Magnus ab infernis reuocetur Tullius umbris,
Et te defendat Regulus ipse licet,
Non potest absolui. nam quæ non desinit esse
Post patrem, nunquam Galle nouerca fuit.

Ad Paulum.

Facere in Lyciscam Paule me iubes uersus,
Quibus illa lectis rubeat, & sit irata.
O Paule malus es. irrumare uis solus.

De Puero glacie occiso.

Qua uicina pluit uipsanis porta columnis,
Et madet assiduo lubricus imbre lapis,
In iugulum pueri, qui roscida templa subibat,
Decidit hiberno prægrauis unda gelu.
Cumq; peregisset miseri crudelia fata.
Tabuit in calido uulnere mucro tener.
Quid non sæua sibi uoluit fortuna licere,
Aut ubi mors non est, si iugulatis aquæ?

De Endromide·

Hanc tibi ſequanicæ pinguem textricis alumnam,
Quæ lacedæmonium barbara nomen habet,
Sordida, ſed gelido non aſpernanda decembri,
Dona, peregrinam mittimus Endromiden·
Seu lentum ceroma teris, tepidum ue trigena,
Siue harpaſta manu puluerulenta rapis·
Plumea ſeu laxi partiris pondera follis,
Siue leuem curſu uincere quæris Atam·
Ne madidos intret penetrabile frigus in artus·
Néue grauis ſubita te premat iris aqua·
Ridebis uentos hoc munere tectus, & imbres·
Nec ſic in tyria ſindone tutus eris·

De Cærelia, & Gellia·

Dicit ſe uetulam, cum ſit Cærelia puppa·
Puppam ſe dicit Gellia, cum ſit anus·
Ferre nec hanc poſſis, poſſis Coline nec illam·
Altera ridicula eſt, altera putidula·

De Celio·

Nullos eſſe deos, inane cœlum
Affirmat Celius, probatq́;, quod ſe
Factum, dum negat hoc, uidet beatum·

De Cleopatra uxore·

Primos paſſa toros, et adhuc placanda marito
Merſerat in nitidos ſe Cleopatra lacus·
Dum fugit amplexus, ſed prodidit unda latentem,
Lucebat, totis cum tegeretur aquis·
Condita ſic puro numerantur lilia uitro·
Sic prohibet tenues gemma latere roſas·
Inſilui, merſusq́; uadis luctantia carpſi

Basia, perspicuæ plus uetuistis aquæ.

Ad Thaliam.

Dum tu lenta nimis, diuq; quæris,
Quis primus tibi quisue sit secundus,
Gratum quisue epigramma comparabit,
Palmam Callimachus Thalia de se
Facundo dedit ipse Brutiano,
Qui si cæcropio satur lepore
Romanæ sale luserit Mineruæ.
Illi me facias precor secundum.

Ad Fabianum.

Omneis, quas habuit Fabiane Lycoris amicas
Extulit, uxori fiat amica meæ.

Ad Pamphilum.

Tu setina quidem semper, uel massica ponis
Pamphile, sed rumor tam bona uina negat.
Diceris hac factus cælebs quater esse lagæna.
Nec puto, nec credo Pamphile, nec sitio.

De Amiano.

Nihil Amiano, præter aridam uestem
Moriens reliquit ultimis pater ceris.
Fieri putet potuisse quis Maronille,
Vt Amianus mortuum parem nolit.

Ad Sophronium.

Quæro diu totam Sophroni Ruffe per urbem,
Si qua puella neget. nulla puella negat.
Tanquam fas non sit, tanquam sit turpe negare.
Tanquam non liceat, nulla puella negat.
Casta igitur nulla est. castæ sunt mille. quid ergo
Casta facit? non dat non tamen illa negat.

Ad Quintum·

Exigis, ut donem nostros tibi Quinte libellos·
Non habeo, sed habet bibliopola Triphon·
Aes dabo pro nugis, & emam tua carmina sanus·
Non, inquis faciam tam fatue, nec ego·

De Vestino·

Cum grauis extremas Vestinus duceret horas,
Etiam per stygias esset iturus aquas,
Vltima uoluentes orauit pensa sorores,
Vt traherent parua stamina pulla mora·
Iam sibi defunctus caris dum uiuit amicis,
Mouerunt tetricas tam pia uota deas,
Tum largas partitus opes à luce recessit·
Seq; mori post hoc credidit ille senem·

De Damis·

Aspicis, imbelles tentent quam fortia damæ
Prœlia, tam timidis quanta sit ira feris?
In mortem paruis concurrere frontibus audent·
Vis Cæsar damis parcere? mitte canes·

De Nigrina·

O felix animo, felix Nigrina marito,
Atque inter latias gloria prima nurus·
Te patrios miscere iuuat cum coniuge sensus·
Gaudentem socio, participemq; uiro·
Arserit Euadne flammis iniecta mariti·
Nec minus Alcestim fama sub astra ferat·
Tu melius certe meruisti pignore uitæ,
Vt tibi non esset morte probandus amor·

In Auarum amicum·

Milia misisti mihi sex bis sena petenti·

Vt bis ſena feram, bis duodena petam.

In Zoilum inuidum.

Nunquam diuitias deos rogaui
Contentus modicis, meoq; lætus.
Paupertas ueniam dabis. recede.
Cauſa eſt tam ſubiti, nouiq; uoti?
Pendentem uolo Zoilum uidere.

In Afrum.

Condita cum tibi ſit iam ſexageſima meſſis,
Et facies multo ſplendeat alba pilo,
Diſcurris tota uagus urbe, nec ulla cathedra eſt,
Cui non mane feras irrequietus, aue.
Et ſine te nulli fas eſt prodire tribuno,
Nec caret officio conſul uterque tuo.
Et ſacro decies repetis pallatia cliuo,
Sigeriosq; modos, partheniosq; ſonas.
Hæc faciant ſané iuuenes, deformius Afer
Omnino nihil eſt ardelione ſene.

Ad Mathonem.

Hoſpes eras noſtri ſemper Matho Tiburtini.
Hoc emis, impoſui, rus tibi uendo tuum.

In Mathonem.

Declamas in febre Mathon, hanc eſſe phreneſim
Si neſcis, non es ſanus amice Mathon.
Declamas æger, declamas hemitritæos.
Si ſudare aliter non potes, eſt ratio.
Magna tamen res eſt. erras, cum uiſcera febris
Exurit, res eſt magna tacere Mathon.

De Fabulla.

Epigramma noſtrum cum Fabulla legiſſet,

Negare nullam quo queror puellarum·
Semel rogata bis terq; neglexit
Preces amantis·iam Fabulla promitte·
Negare iussi,pernegare non iussi·

Ad Ruffum·

Hos quoque commenda Venuleio Ruffe libellos·
Imputet & nobis ocia parua,roga·
Immemor & Paulum curarum,operumq; suorum
Non tetrica nugas exigat aure meas·
Sed nec post primũ legat hæc,summum ue trientem,
Sed sua cum medius prælia Bacchus amat·
Si nimis est legisse duos,tibi charta plicatur
Altera,diuisum sic breue fiet opus·

In Næuolum·

Securo nihil est te Næuole peius,eodem
Sollicito nihil est Næuole te melius·
Securus nullum resalutas,despicis omnes·
Nec quisquam liber,nec tibi gratus homo est·
Sollicitus donas,dominum,regemq; salutas·
Inuitas·esto Næuole sollicitus·

In Thaidem·

Non est in populo,nec urbe tota,
A'se Thaida qui probet fututam·
Cum multi cupiant,rogentq; multi·
Tam casta est,rogo,Thais?immo fellat·

In ponticum·

Nos bibimus uitro,tu myrra Pontice·quare?
Prodat perspicuus ne duo uina calix·

Ad Librum suum·

Si uis auribus atticis probari,

Exhortor, moneoq; te libelle.
Vt docto placeas Apollinari.
Nil exactius, eruditiusq; est.
Sed nec candidius, benigniusq;,
Si te pectore, si tenebit ore.
Nec ronchos metues maligniorum.
Nec scombris tunicas dabis molestas.
Si damnauerit, ad salariorum
Curras scrinia protinus licebit,
Inuersa pueris arande charta.

De Bassa.

Infantem secum semper tua Bassa Fabulle
Collocat, & lusus, delitiasq; uocat.
Et quod mireris magis, infantaria non est,
Ergo quid in causa est? pedere Bassa solet.

In Dissimulatorem Septitianum.

Nulla remisisti paruo pro munere dona,
Et iam Saturni quinque fuere dies.
Ergo nec argenti sex scrupula Septitiane
Missa, nec à querulo mappa cliente fuit.
Antipolitani, nec quæ de sanguine thynni
Testa rubet, nec quæ cottana parua gerit.
Nec rugosarum uimen breue picenarum.
Dicere te posses ut meminisse mei.
Decipies alios uerbis, uultuq; benigno,
Nam mihi iam notus dissimulator eris.

De Rusticatione.

Rure morans quid agam, respondeo pauca rogatus.
Luce deos oro, famulos post arua reuiso.
Partibus atque meis iustos indico labores.

Inde lego, Phœbumq́; cio, musamq́; lacesso·
Hinc oleo corpus frico, molliq́; palæstra
Stringo libens, animo gaudens, ac fœnore liber·
Pondero·poto·cano·ludo·lauo·cœno·quæso·
Dum paruus lychnus modicum consumit oliui
Hæc dat nocturnis nox lucubrata camœnis·

Ad Librum·

Ohe iam satis est, ohe libelle·
Iam peruenimus usque ad umbilicos·
Tu procedere adhuc, & ire quæris,
Nec summa potes in scheda teneri·
Sic tanquam tibi res peracta non sit,
Quæ prima quoque pagina peracta est·
Iam lector queriturq́;, deficitq́;·
Iam librarius hoc & ipse dicit·
Ohe iam satis est, ohe libelle·

M·V·MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER QVINTVS·

OC TIBI PALLADIAE, seu
collibus uteris albæ
b Cæsar, & hinc Triuiam prospi
cit, inde Thetym,
Seu tua ueridicæ discunt responsa
sorores·
Plana suburbani qua cubat unda freti,
Seu placet Aeneæ nutrix, seu filia Solis,
Siue salutiferis candidus Anxur aquis,
Mittimus o rerum felix tutela, salusq́;,

Sospite quo gratum credimus esse Iouem.
Tu tantum accipies. ego te legisse putabo.
Et tumidus Galla credulitate fruar.

Ad Lectores.

Matronæ, puerique, uirginesque,
Vobis pagina nostra dedicatur.
Tu, quem nequitiæ procaciores
Delectant nimium, salesque nudi,
Lasciuos lege quattuor libellos.
Quintus cum domino liber iocatur,
Quem Germanicus ore non rubenti
Coràm Cecropia legat puella.

Ad Domitianum.

Accola iam nostræ degis Germanicæ ripæ,
A famulis Istri qui tibi uenit aquis,
Lætus & attonitus, uiso modo præside mundi,
Affatus comites dicitur esse suos.
Sors mea quam fratris melior, cui tam propè fas est
Cernere, tam longè quem colit ille deum.

In Myrtalem.

Fœtere multo Myrtale solet uino.
Sed fallat ut nos, folia deuorat lauri,
Merumque cauta fronte non aqua miscet,
Hanc tu rubentem prominentibus uenis
Quoties uenire Paule uideris contra,
Dicas licebit, Myrtale bibit laurum.

Ad Sextum.

Sexte Palatinæ cultor facunde Mineruæ,
Ingenio frueris qui propiore Dei.
Nam tibi nascentes domini cognoscere curas,

Et secreta ducis pectora nosse licet·
Sit locus & nostris aliqua tibi parte libellis,
Qua Pedo, qua Marsus, quaq; Catullus erit·
Ad capitolini cælestia carmina belli
Grande cothurnati pone Maronis opus·

Ad Musas·

Si non est graue, nec nimis molestum,
Musæ Parthenium rogate uestrum·
Sic te serior & beata quondam
Saluo Cæsare finiat senectus,
Et sis inuidia fauente felix·
Sic Burrus cito sentiat parentem,
Admittas timidam, breuemq; chartam
Intra limina sanctioris aulæ·
Nosti tempora tu Iouis sereni,
Cum fulget placidus, suoq; uultu,
Quo nil supplicibus solet negare·
Non est, quod metuas preces iniquas·
Nunquam grandia, nec molesta poscit,
Quæ cedro decorata, purpuraq;
Nigris pagina creuit umbilicis·
Nec porrexeris ista, sed teneto·
Sic tanquam nihil offeras, agasq;·
Si noui dominum nouem sororum,
Vltro purpureum petet libellum·

Ad Vulcanum·

Qualiter assyrios renouant incendia nidos,
Vna decem quoties secula uixit auis·
Taliter exuta est ueterem noua Roma senectam,
Et sumpsit uultus præsidis ipsa sui·

Iam precor oblitus nostræ Vulcane querelæ
Parce, sumus Martis turba, sed & Veneris.
Parce pater. sic lemniacis lasciua catenis
Ignoscat coniunx, & patienter amet.
De Phaside.
Edictum domini, Deiq; nostri,
Quo sub sellia certiora fiunt,
Et puros eques ordines recepit,
Dum laudat modo Phasis in theatro,
Phasis purpureis ruber lacernis.
Et iactat tumido superbus ore.
Tandem commodius licet sedere.
Nunc est reddita dignitas equestris.
Turba non premimur, nec inquinamur.
Hæc, & talia dum refert supinis.
Illas purpureas, & arrogantes
Iussit surgere Lectius lacernas.
In Symmachum.
Languebam, sed tu comitatus protinus ad me
Venisti centum Symmache discipulis.
Centum me tetigere manus, aquilone gelatæ.
Non habui febrem Symmache, nunc habeo.
Ad Regulum.
Esse quid hoc dicam, uiuis quod fama negatur,
Et sua quod rarus tempora lector amat?
Hi sunt inuidiæ nimirum Regule mores,
Præferat antiquos semper ut illa nouis.
Sic ueterem ingrati Pompei quærimus umbram,
Et laudant Catuli Iulia templa senis.
Ennius est lectus saluo tibi Roma Marone.

Et sua riserunt secula Mæonidem·
Rara coronato plausere theatra Menandro·
Norat Nasonem sola Corynna suum·
Vos tamen o nostri non festinate libelli·
Si post fata uenit gloria·non propero·

De Stella·

Sardonychas·smaragdos·adamantas·iaspidas uno
Portat in articulo Stella Seuere meus·
Multas in digitis,plures in carmine gemmas
Inuenies,inde est hæc,puto,culta manus·

De eodem·

Quod nutantia fronte pertinaci
Gestat pondera Masclion superbus·
Aut grandis Linus omnibus lacertis
Septem quod pueros leuat,uel octo·
Res non difficilis mihi uidetur·
Vno cum digito,uel hoc,uel illo
Portet Stella meus decem puellas·

In Callistratum·

Sum(fateor)semperq́; fui Callistrate pauper,
Sed non obscurus,nec male notus eques·
Sed toto legor orbe frequens,et dicitur hic est·
Quodq́; cinis paucis,hoc mihi uita dedit·
At tua centenis incumbunt tecta columnis·
Et libertinas arca flagellat opes·
Magnaq́; niliacæ seruit tibi gleba Syenes·
Tondet & innumeros gallica Parma greges·
Hoc ego,tuq́; sumus·sed quod sum,non potes esse·
Tu quod es,é populo quilibet esse potest·

De Manneio.

Sedere primo solitus in gradu semper,
Tunc cum licebat occupare Manneius.
Bis excitatus, terq; transtulit castra,
Et inter ipsas pené tertius sellas
Post Caiumq;, Luciumq; consedit.
Illinc cucullo prospicit caput tectus,
Oculoq; ludos spectat indecens uno.
Et hinc miser deiectus in uiam transit,
Subsellioq; semifultus extremo,
Et male receptus altero genu iactat
Equiti sedere se, Lectioq; se stare.

Ad Cæs. Do.

Quintus nostrorum liber est Auguste iocorum.
Et queritur læsus carmine nemo meo.
Gaudet honorato, sed multus nomine lector,
Cui uictura meo munere fama datur.
Quid tamen hæc prosunt quãuis ueneranti multos?
Non prosunt sané, me tamen ista iuuant.

Ad Lectorem.

Seria cum possim, quid delectantia malim
Scribere? tu causa es lector amice mihi.
Qui legis, & tota mea carmina Roma.
Sed nescis, quanti stet mihi talis amor.
Nam si falciferi defendere templa tonantis,
Sollicitisq; uelim uendere uerba reis,
Plurimus hispanas mittet mihi nauta metretas,
Et fiet uario sordidus ære sinus.
At nunc conuiua est, comessatorq; libellus,
Et tantum gratis pagina nostra placet.

Sed non hac ueteres contenti laude fuerunt,
Cum minimum uati munus Alexis erat.
Belle inquis dixti·satis est·laudabimur usque·
Dissimulas?facies me puto causidicum·
In Gelliam·
Dum proauos,atauosq; refers.& nomina magna,
Dum tibi noster eques sordida conditio est·
Dum te posse negas nisi lato Gellia clauo
Nubere·nupsisti Gellia cistifero·
Ad Quintianum·
Quod tibi decembri mense,quo uolant mappæ,
Gracilesq; ligulæ,cæreiq;,chartæq;,
Et acuta senibus testa cum damascenis,
Præter libellos uernulas nihil misi,
Fortasse auarus uidear,aut inhumanus·
O di dolosas munerum,& malas arteis·
Imitantur hamos dona nanque quis nescit
Auidum uorata decipi scarum musca?
Quoties amico diuiti nihil donat,
O Quintiane liberalis est pauper·
Ad Cæs·Do·
Si qua fides ueri,præferri maxime Cæsar
Temporibus possunt secula nulla tuis·
Quando magis dignos licuit spectare triumphos?
Quando Palatini plus meruere Dei?
Pulchrior & maior quo sub duce martia Roma?
Sub quo libertas principe tanta fuit?
Est tamen hoc uitium,sed non leue sit licet unum·
Quod colit ingratas pauper amicitias·
Quis largitur opes ueteri,fidoq; sodali,

Aut quem prosequitur non alienus eques?

Ad Eundem.

Saturna litiæ ligulam misisse selibræ,
Flammatæ ue togæ scrupula tota decem.
Luxuria est, tumidiq; uocant hæc munera reges.
Qui crepet aureolos, forsitan unus erit.
Quatenus hic nō sunt, esto tu Cæsar amicus.
Nulla ducis uirtus dulcior esse potest.
Iandudum tacito rides Germanice naso
Vtile. quod non uis, do tibi consilium.

Ad Martialem.

Si tecum mihi care Martialis
Securis liceat frui diebus,
Si disponere tempus ociosum,
Et ueræ pariter uacare uitæ,
Nec nos atria, nec domos potentum,
Nec lites tetricas, forumq; triste
Noscemus, nec imagines superbas.
Sed gestatio, fabulæ, libelli,
Campus, porticus, umbra, uirgo, thermæ.
Hæc essent loca semper. hi labores.
Nunc uiuit sibi neuter heu, bonosq;
Soles effugere, atque abire sentit.
Qui nobis pereunt, & imputantur.
Quisquam uiuere cum sciat, moratur?

De Apollonio.

Quintum pro decimo, pro Crasso Regule Marcum
Ante salutabat rhetor Apollonius.
Nunc utrnque suo resalutat nomine. quantum
Cura, laborq; potest, scripsit, & edidicit.

In Paulum·

Mane domi nisi te merui,uoluiq; uidere,
Sint mihi Paule tuæ longius exquiliæ
Sed tiburtinæ sum proximus accola pilæ,
Qua uidet antiquum rustica flora Iouem·
Alta suburbani uincenda est semita Cliui,
Et nunquam sicco sordida saxa gradu·
Vixq; datur longas mulorum uincere mandras,
Quæque trahi multo marmora fune uides·
Illud adhuc grauius,quod te post mille labores
Paule negat lasso ianitor esse domi·
Exitus hinc operis uani,togulæq; madentis,
Vix tanti Paulum mane uidere fuit·
Semper inhumanos habet officiosus amicos·
Rex nisi dormieris,non potes esse meus·

Ad Bassum·

Herbarum fueras indutus Basse colores,
Iura theatralis dum siluere loci·
Quæ postquam placidi censoris cura renasci
Iussit,et Oceanum certior audit eques,
Non nisi uel cocco madida,uel muricæ tincta
Veste nites,& te sic dare uerba putas·
Quadringentorum nullæ sunt Basse lacernæ·
Aut meus ante omnes Cordus haberet equum·

De Hermete·

Hermes martia sæculi uoluptas,
Hermes omnibus eruditus armis,
Hermes & gladiator,& magister·
Hermes turba sui tremorq; ludi·
Hermes,quem timet Aelius sed unum·

Hermes,cui cadat Aduolans sed uni.
Hermes uincere,sed ferire doctus.
Hermes suppositicius sibi ipsi.
Hermes diuitiæ locariorum.
Hermes cura,laborq; ludiarum.
Hermes belligera superbus hasta.
Hermes æquoreo minax tridente.
Hermes Casside'languida timendus.
Hermes gloria Martis uniuersi.
Hermes omnia solus.& ter unus.

De Chærestrato.

Quadringenta tibi non sunt Chærestrate,surge.
Lectius ecce uenit.sta.fuge.curre.late.
Ecquis Io reuocat,discedentemq; reducit?
Ecquis Io largas pandit amicus opes?
Quem chartis famæq; damus,populisq; loquendũ,
Qui stygios non uult totus adire lacus.
Hoc rogo non melius,quam rubro pulpita nimbo
Spargere,& effuso permaduisse croco,
Quam non sensuro dare quadringenta caballo,
Aureus ut Scorpi nasus ubique micet.
O frustra locuples,o dissimulator amice
Hæc legis,& laudas.quæ tibi fama perit?

Ad Codrum.

Quod alpha dixi codre penulatorum
Te nuper,aliqua cum iocarer in charta,
Si forte bilem mouit hic tibi uersus,
Dicas licebit Beta me togatorum.

In Fictum equitem.

Ingenium,studiumq; tibi,moresq;,genusq;

Sunt equitis (fateor) cætera plebis habes·
Bisseptem tibi iam non sunt subsellia tanti,
Vt sedeas uiso pallidus Oceano·

In Mamercum·

Vt bene loquatur, sentiatq; Mamercus,
Efficere nullis aule moribus possis,
Pietate fratres Curios licet uincas,
Quiete Neruas, comitate Drusones,
Probitate Marcos, equitate Mauricos,
Oratione Regulos, iocis Paulos·
Rubiginosis cuncta dentibus rodit·
Hominem malignum forsan esse tu credas·
Ego esse miserum, credo cui placet nemo·

Ad Gelliam·

Si quando leporem mittis mihi Gellia dicis,
Formosus septem Marce diebus eris·
Si non derides, si uerum lux mea naras,
Edisti'nunquam Gellia tu leporem·

Ad Varronem·

Varro sophoclæo non inficiande cothurno,
Nec minus in calabra suscipiende lyra
Differ opus, nec te facundi scæna Catulli
Detineat, cultis aut elegia comis·
Sed lege fumoso non aspernanda decembri
Carmina, mittuntur quæ tibi mense suo·
Commodius nisi forte tibi, potiusq; uidetur,
Saturnalitias perdere Varro nuces·

De Ludo puerorum cum Iuuencis·

Aspice, quam placidis insultet turba iuuencis,
Et sua quam facilis pondera Taurus amet·

Cornibus hic pendet summis, uagus ille per armos
 Currit, & in toto uentilat arma boue.
At feritas immota riget. non esset arena
 Tutior, & possent fallere plana magis.
Nec trepidant gressus, sed de discrimine palmæ
 Securus puer est, sollicitumq; pecus.

De Crispo.

Quadrantem Crispus tabulis Faustine suppremis
 Non dedit uxori. cui dedit ergo? sibi.

In Causidicum.

Carpere Causidicus fertur mea carmina, qui sit,
 Nescio, si sciero, uæ tibi Causidice.

De Herotionte.

Hanc tibi Fronto pater genitrix Flacilla puellam
 Oscula commendo, deliciasq; meas.
Pallida nec nigras horrescat Herotion umbras,
 Oraq; tartarei prodigiosa canis.
Impletura fuit sextæ modo frigora brumæ,
 Vixisset totidem ni minus illa dies.
Inter tam ueteres ludat lasciua patronos,
 Et nomen blæso garriat ore meum.
Mollia nec rigidus cespes tegat ossa, nec illi
 Terra grauis fueris, non fuit illa tibi.

De Euclide.

Cum sibi redire de patruelibus fundis
Ducenta, clamat coccinatus Euclides,
Corinthioq; plura de suburbano
Longumq; pulchra stemma repetit a leda,
Et suscitanti Lectio reluctatur,
Equiti superbo, nobili locupleti

Cecidit repente magna de ſinu clauis.
Nunquam Fabulle nequior fuit clauis.

A d Fauſtinum.

Laudatus noſtro quidam Fauſtine libello
Diſſimulat, quaſi nil debeat, impoſuit.

De Herotionte puella.

Puella ſenibus dulcior mihi Cygnis,
Agna Galeſi mollior Phalanini,
Concha lucrini delicatior ſtagni,
Cui nec lapillos præferas Erythræos,
Nec modo politum pecudis indicæ dentem,
Niueſq; primas, liliumq; non tactum,
Quæ crine uincit betici gregis uellus,
Rheniq; nodos, aureamq; nitellam,
Fragrauit ore, quod roſarium Pæſti.
Quod atticarum prima mella cærarum.
Quod ſuccinorum rapta de manu gleba,
Cui comparatus indecens erat pauo.
Inamabilis ſciurus, & frequens Phœnix
Adhuc recenti tepet Herotion buſto,
(Quam peſſimorum lex auara fatorum)
Sextam peregit hyemem, nec tamen totam,
Noſtros amores, gaudiumq;, luſuſq;.
Et eſſe triſtem me meus uetat Pætus.
Pectuſq; pulſans, pariter & comam uellens,
Deflere non te Vernulæ pudet mortem?
Ego coniugem, inquit, extuli, & tamen uiuo.
Notam, ſuperbam, nobilem, locupletem.
Quid eſſe noſtro fortius poteſt pæto?
Ducenties accepit, & tamen uiuit.

In Calliodorum.

Calliodorus habet censum quis nescit equestrem
Sexte? sed & fratrem Calliodorus habet.
Quadringenta secat. qui dicit,
Vno credis equo posse sedere duos?
Quid cum fratre tibi, quid cum Polluce molesto.
Non esset Pollux, si tibi Castor eras.
Vnius cum sitis, duo Calliodore sedetis.
Surge, soloecismum Calliodore facis.
Aut imitate genus ledæ, cum fratre sedere
Non potes, alternis Calliodore sede.

In Carinum.

Supremas tibi tricies in anno
Signanti tabulas Carine misi
Hybleis madidas thymis placentas.
Defeci, miserere iam Carine,
Signa rarius, aut semel fac illud,
Mentitur tua quod subinde tussis.
Excussi loculosq;, sacculumq;.
Croeso diuitior licet fuissem,
Iro pauperior forem Carine,
Si conchem toties meam comesses.

Ad Artemidorum.

Pinxisti Venerem, colis Artemidore Mineruam,
Et miraris, opus displicuisse tuum.

In Dindymum.

Spadone cum sis euiratior fluxo,
Et concubino mollior celænæo,
Quem sectus ululat matris entheæ gallus,
Theatra loqueris, & gradus, & edicta,

Trabeasq;, & idus, fibulasq;, censusq;,
Et pumicata pauperes manu monstras·
Sedere in equitum liceat an tibi scannis·
Videbo Dindyme, non licet maritorum·

Amicis esse donandum·

Callidus effracta nummos fur auferet arca·
Prosternet patrios impia flamma lares·
Debitor usuram pariter, sortemq; negabit·
Non reddet sterilis semina iacta seges·
Dispensatorem fallax spoliabit amica·
Mercibus extructas obruet unda rates·
Extra fortunam est quicquid donatur amicis·
Quas dederis, solas semper habebis opes·

De Thaide, & Lecania·

Thais habet nigros, niueos Lecania dentes,
Quæ ratio est? emptos hæc habet, illa suos·

In Dentonem·

Quid factum est rogo quid repente factum?
Ad cœnam mihi Dento quod uocanti
(Quis credat) quater ausus es negare·
Sed nec respicis, & fugis sequentem,
Quem thermis modo quærere & theatris,
Et conclauibus omnibus solebas·
Sic est, captus es unctiore cœna·
Et maior rapuit canem culina·
Iam te, sed cito cognitum, & relictum,
Cum fastidierit popina diues,
Antiquæ uenies ad ossa cœnæ·

In Bassam·

Dicis formosam, dicis te Bassa puellam,

60

Istud, quod non est, dicere Bassa solet.

Ad Diadumenum.

Basia dum nolo, nisi quæ luctantia carpsi,
Et placet ira mihi plus tua, quam facies.
Vt te sæpe rogem, cædo Diadumene sæpe.
Consequor hoc, ut me nec timeas, nec ames.

De Philone.

Nunquam se cœnasse domi Philo iurat, & hoc est,
Non cœnat, quoties nemo uocauit eum.

De Encolpo.

Quid non cogit amor? secuit nolente capillos
Encolpus domino, nec prohibente tamen.
Permisit, fleuitq; pudens, sic cessit habenis
Audaci questus de Phaethonte pater.
Talis raptus Hylas, talis deprehensus Achilles,
Deposuit gaudens matre dolente comas.
Sed tu nec propera, breuibus nec crede capillis,
Tardaq; pro tanto munere, barba ueni.

Ad Labienum.

Vidissem modo forte cum sedentem
Solum te Labiene, treis putaui.
Caluæ me numerus tuæ fefellit.
Sunt illinc tibi, sunt & hinc capilli,
Quales nec puerum decere possint.
Nudum est in medio caput, nec ullus
In longa pilus area notatur.
Hic error tibi profuit decembri,
Tunc, cum prandia misit imperator,
Cum Panariolis tribus redisti.
Talem Gerionem fuisse credo,

Vites censeo porticum Philippi,
Si te uiderit Hercules, peristi·

In Charopinum·

Cœno domi quoties, nisi te Charopine uocaui,
Protinus ingentes sunt inimicitiæ·
Méq; petis stricto medium transfigere ferro·
Si nostrum sine te scis caluisse focum·
Nec semel ergo mihi furtum fecisse licebit,
Improbius nihil est hac Charopine gula·
Desine iam nostram (precor) obseruare culinam·
Atque aliquando meus det tibi uerba coquus·

Ad Ruffum·

Hic qui libellis pergrauem gerit læuam,
Notariorum quem premit chorus leuis,
Qui codicillis hinc, & inde prolatis,
Epistolisq; commodat grauem uultum
Similis Catoni, Tullioq;, Brutoq;,
Exprimere Ruffe, fidiculæ licet cogant,
Aue Latinum, non potest græcum,
Si fingere me istud putas, salutemus·

In Posthumum·

Quæ mihi præstiteris memini, semperq; tenebo·
Cur igitur taceo Posthume, tu loqueris?
Incipio quoties alicui tua dona referre,
Protinus exclamat, dixerat ipse mihi·
Non belle quædam faciunt duo, sufficit unus
Huic operi, si uis, ut loquar, ipse tace·
Crede mihi, quamuis ingentia Posthume dones,
Authoris pereunt garrulitate sui·

Ad Bassum.

Colchida quid scribis, quid scribis amice Thyestem?
Quid tibi uel Niobe Basse, uel Andromache?
Materia est (mihi crede) tuis aptissima chartis
Deucalion, uel, si non placet hic, Phaethon.

De Rhetore.

Extemporalis factus est meus Rhetor.
Calphurnium non scripsit, & salutauit.

De Aquila.

Dic mihi, quem portes, uolucrum regina? tonantem.
Nulla manu quare fulmina gestat? amat.
Quo calet igne deus? pueri, cur mitis aperto
Respicis ore Iouem? de Ganymede loquor.

Ad Lupum.

Cui tradas Lupe filium magistro,
Quaeris sollicitus, diuque tentas.
Omnes grammaticosque, rhetorasque
Deuites, moneo. nihil sit illi
Cum libris Ciceronis, aut Maronis.
Famae Rutilium suae relinquat.
Si uersus facit, abdices poetam.
Artes discere uult pecuniosas.
Fac, discat citharaedos, aut choraulas.
Si duri puer ingeni uidetur,
Praeconem facias, uel architectum.

Ad Cinnam.

Cum uoco te dominum, nolo tibi Cinna placere,
Saepe etiam seruum sic resaluto meum.

Ad Posthumum.

Cras te uicturum, cras dicis Posthume semper,

D ic mihi, cras istud Posthume quando uenit?
Q uam longe cras istud ubi est, aut unde petendum?
N unquid apud Parthos, Armeniosq́; latet?
I am cras istud habet Priami, uel Nestoris annos·
C ras istud quanti dic mihi possit emi?
C ras uiues, hodie iam uiuere Posthume, serum est·
I lle sapit, quisquis Posthume uixit heri·

Ad Stellam·

Q uod non argentum, quod nõ tibi misimus aurum,
H oc facimus causa Stella diserte tua·
Q uisquis magna dedit, uoluit sibi magna remitti,
F ictilibus nostris exoneratus eris·

Ad detractorem·

A d latres licet usque nos, & usque,
E t gannitibus improbis lacessas,
C ertum est hanc tibi pernegare famam,
O lim quam petis in meis libellis·
Q ualiscunque legaris ut per orbem,
N am te cur aliquis sciat fuisse?
I gnotus pereas, miser necesse est·
N on deerunt tamen hac in urbe forsan
V nus, uel duo, trés ue, quatuór ue,
P ellem rodere qui uelint Caninam·
N os hac a scabie tenemus ungues·

In Marianum·

C rispulus iste quis est, uxori semper adhæret
Q ui Mariane tuæ, Crispulus iste quis est?
N escio quid dominæ teneram qui garrit in aurem,
E t sellam cubito dexteriore premit·
P er cuius digitos currit leuis annulus omnes·

Crura gerit nullo qui uiolata pilo.
Nil mihi respondes? uxoris res agit, inquis,
  Iste meæ. sané certus, & asper homo est.
Procuratorem uultu qui præferat ipso,
  Acrior hoc Chius non erit Aufidius.
O quam dignus eras alapis Mariane latini,
  Te successurum credo ego panniculo
Res non uxoris agit, res nullas Crispulus iste.
  Res non uxoris, res agit iste tuas.

Ad Hospites.

Iure tuo nostris maneas licet Hospes in hortis,
  Si potes in nudo ponere membra solo.
Aut si portatur tecum tibi magna suppellex,
  Nam mea iam digitum sustulit hospitibus.
Nulla tegit fractos, nec inanis culcita lectos,
  Putris & abrupta fascia reste iacet.
Sit tamen Hospitium nobis commune duobus,
  Emi hortos, plus est, instrue tu. minus est.

Ad Ponticum.

Quid sentis, inquis, de nostris Marce libellis,
  Sic me sollicitus Pontice sæpe rogas.
Admiror. stupeo. nihil est perfectius illis,
  Ipse tuo cedet Regulus ingenio.
Hoc sentis, inquis. faciat tibi sic bene Cæsar,
  Sic Capitolinus Iuppiter, immo tibi.

Ad Suos ministros.

Sextantes Caliste duos infunde falerni,
  Tu super æstiuas Alcine funde niues.
Pinguescat nimio madidus mihi crinis amomo,
  Lassenturq; rosis tempora subtilibus.

I am uicina iubent nos uiuere mausolea·
Cum doceant ipsos posse perire deos·

Ad Cæsarem·

A stra,polumq; dedit,quamuis obstante nouerca
A lcidæ nemeæ terror,& arcas aper,
E t castigatum libyæ ceroma palestræ,
E t grauis in siculo puluere fusus Erix,
S iluarumq; tremor,tacita qui fraude solebat
D ucere nec rectas Cacus in antra boues·
I sta tuæ Cæsar quota pars spectatur Arenæ?
D at maiora nouus prælia mane dies·
Q uod grauiora cadunt Nemeæo pondera monstro?
Q uot tua Mænalios collocat hasta sues?
R eddatur si pugna triplex pastoris hiberi,
E st tibi,qui possit uincere Gerionem·
S æpe licet graiæ numeretur belua lernæ
I mproba niliacis quid facit hydra feris?
P ro meritis cœlum tantis Auguste dederunt
A lcidæ cito dii,sed tibi sero dabunt·

In Pontilianum·

S æpe salutatus nunquam prior ipse salutas,
S ic erit æternum Pontiliane uale·

De Hirundine·

H ibernos peterent solito cum more recessus
A tthides,in nidis una remansit auis·
D eprehendere nefas ad tempora uerna reuersæ,
Et profugam uolucres diripuere suæ·
S ero dedit pœnas,discerpi noxia mater
D ebuerat,sed tunc,cum lacerauit Itym·

De Apitio.

Dederas Apicibus triœnties uentri,
Sed adhuc supererat œnties tibi laxum,
Hoc tu grauatus, ne famem, & sitim ferres,
Summa uenenum potione duxisti.
Nil est Apici tibi gulosius factum.

In inuitatorem.

Omnia cum retro pueris obsonia tradas,
Cur non mensa tibi ponitur a pedibus?

De Tusco haruspice.

Vite nocens rosa stabat moriturus ad aras
Hircus, Bacche tuis uictima grata sacris.
Quem Tuscus mactare deo cum uellet haruspex,
Dixerat agresti forte, rudiq; uiro.
Vt cito testiculos per acuta falce secaret,
Teter ut immundæ carnis abiret odor.
Ipse super uirides aras luctantia pronus
Dum resecat cultro colla, premitq; manu
Ingens iratis apparuit hernia sacris,
Occupat hanc ferro rusticus, atque secat.
Hoc ratus antiquos sacrorum poscere ritus,
Talibus & fibris numina prisca coli.
Sic modo qui Tuscus fueras, nunc gallus Haruspex,
Dum iugulas Hircum, factus es ipse caper.

Ad Faustinum.

Si temperari balneum cupis feruens
Faustine, quod uix Iulianus intraret,
Rogo lauet uti rhetorem Sabineum,
Neronianas is refrigerat thermas.

In Candidum.

Prædia solus habes, & solus Candide nummos.
Aurea solus habes, myrrhina solus habes,
Massica solus habes, & opimi cæcuba solus,
Et cor solus habes, solus & ingenium.
Omnia solus habes, hoc me puto uelle negare,
Vxorem sed habes candide cum populo.

In Gallum.

Nunquam me reuocas, uenias cum sæpe uocatus,
Ignosco nullum si modo Galle uocas.
Inuitas alios. uitium est utriusque, quod? inquis,
Et mihi cor non est, & tibi Galle pudor.

In Nestorem.

Auriculam Mario grauiter miraris olere,
Tu facis hoc, garris Nestor in auriculam.

In Zoilum.

Has cum gemina compede dedicat catenas
Saturne tibi Zoilus, annulos priores.

Ad Gargilianum.

Sportula nulla datur, gratis conuiua recumbis,
Dic mihi, quid Romæ gargiliane facis?
Vnde tibi togula est, & fuscæ pensio cellæ?
Vnde datur quadrans, unde uir es Chiones?
Cum ratione licet dicas te uiuere summa.
Quod uiuis, nulla cum ratione facis.

Ad Ruffinum.

Sunt tibi (confiteor) diffusi iugera campi,
Vrbaniq; tenent prædia multa lares.
Et seruit dominæ numerosus debitor arcæ,
Sustentatq; tuas aurea mensa dapes.

Fastidire tamen noli Ruffine minores.
Plus habuit didymus. plus Philomelus habet.

In Matriniam.

Non possum uetulam, quereris Matrinia, possum
Et uetulam, sed tu mortua, non uetula es.
Possum Hecubam, possum Nioben Matrinia, sed si.
Nondum erit illa canis, nondum erit illa lapis.

Qualem puellam uelit.

Ingenuam malo, sed si tamen illa negetur,
Libertina mihi proxima conditio est.
Extremo est ancilla loco, sed uincet utranque,
Si facie nobis hæc erit ingenua.

Ad Chionem.

Digna tuo cur sis, indignaq; nominê, dicam.
Frigida es, & nigra es, non es, et es Chione.

De piscibus sculptis.

Artis Phidiacæ toreuma clarum,
Pisces aspicis, adde aquam, natabunt.

In Fabianum.

Quod nouus, & nuper factus tibi præstat amicus,
Hoc præstare iubes me Fabiane tibi.
Horridus ut primo semper te mane salutem.
Per mediumq; trahat me tua sella lutum.
Lassus ut in thermas decima, uel serius, hora
Te sequar, Agrippæ, cum lauer ipse Titi.
Hoc per triginta merui Fabiane decembres,
Vt sim tiro tuæ semper amicitiæ.
Hoc merui Fabiane toga, tritaq;, meaq;.
Vt nondum credas me meruisse rudem.

Inirascentes

In irascentes amicos·

Irasci tantum felices nostis amici,
Non belle facitis, sed iuuat hoc facere·

Ad Sextum·

Quæ te causa trahit, uel quæ fiducia Romam
Sexte? quid aut speras, aut petis inde· refer?
Causas, inquis, agam Cicerone disertius ipso,
Atque erit in triplici par mihi nemo foro·
Egit Atestinus causas, & Ciuis utrunque
Noras, sed neutri pensio tota fuit·
Si nihil hinc ueniet, pangentur carmina nobis,
Audieris, dices esse Maronis opus·
Insanis, omnes gelidis quicunque lacernis
Sunt tibi, Nasones, Virgiliosq; uides·
Atria magna colam, uix treis aut quattuor ista
Res aluit, pallet cætera turba fame·
Quid faciam suade? nam certum est uiuere Romæ·
Si bonus es, casu uiuere Sexte potes·

De Lycori·

Iliaco similem puerum Faustine magistro
Lusca Lycoris amat, quam bene lusca uidet·

In Thelesinum·

Mutua quod nobis ter quinquaginta dedisti
Ex opibus tantis, quas grauis arca premit·
Esse tibi magnus Thelesine uideris amicus·
Tu magnus, quod das, immo ego, quod recipis·

De Lacerta cœlata·

Inserta Phialæ Mentoris manu ducta
Lacerta uiuit, & timetur argentum·

In Pollam.

Lomento rugas uteri quod condere tentas
Polla, tibi uentrem, non mihi labra linis.
Simpliciter pateat uitium fortasse pusillum.
Quod tegitur, maius creditur esse malum.

In Lentinum.

Mentiris iuuenem tinctis Lentine capillis,
Tam subito Coruus, qui modo Cygnus eras.
Non omneis fallis? scit te Proserpina canum.
Personam capiti detrahet illa tuo.

In Ligurinum.

Occurrit tibi nemo quod libenter,
Quod quacunque uenis, fuga est, & ingens
Circa te Ligurine solitudo,
Quid sit, scire cupis, nimis poeta es.
Hoc ualde uitium periculosum est,
Non tigris catulis citata raptis,
Non dipsas medio perusta sole.
Nec sic Scorpius improbus timetur.
Nam tantos rogo quis ferat labores?
Et stanti legis, & legis sedenti.
Currenti legis, & legis cacanti.
In thermas fugio, sonas ad aurem.
Piscinam peto, non licet natare.
Ad cœnam propero, tenes euntem,
Ad cœnam uenio, fugas sedentem.
Lassus dormio, suscitas iacentem.
Vis, quantum facias mali, uid ere?
Vir iustus. probus. innocens timeris.

De Eodem·

Fugerit an mensas Phœbus, cœnamq́; Thyestis,
Ignoro fugimus nos Ligurine tuam·
Illa quidem lauta est, dapibusq́; instructa superbis·
Sed nihil omnino te recitante placet·
Nolo mihi ponas rhombum, mulum ue bilibrem,
Nec uolo boletos, ostrea nolo, tace·

Ad Candidum·

Exigis à nobis operam sine fine togatam,
Non eo, libertum sed tibi mitto meum·
Non est inquis idem, multo plus esse probabo,
Vix ego lecticam subsequar, ille feret·
In turbam incideris, cunctos umbone repellet,
Inualidum est nobis, ingenuumq́; latus·
Quid libet in causis narraueris, ipse tacebo,
At tibi ter geminum mugiet ille sophos·
Lis erit, ingenti faciet conuitia uoce,
Esse pudor uetuit fortia uerba mihi,
Ergo nihil nobis, inquis, præstabis amicus?
Quicquid libertus Candide non poterit·

De Basso·

Capena grandi porta qua pluit gutta,
Phrygiumq́; matris almo qua lauat ferrum,
Oratiorum qua uiret sacer campus,
Et qua pusilli feruet Herculis fanum,
Faustine plena Bassus ibat in rheda
Omneis beati copias trahens ruris·
Illic uideres frutice nobili caules,
Et utrunque porrum, sessilesq́; lactucas,
Pigroq́; uentri non inutiles betas·

Illic coronam pinguibus grauem turdis,
Leporemq; læsum gallici canis dente,
Nondumq; uicta lacteum faba porcum.
Nec feriatus ibat ante carrucam,
Sed tuta fœno cursor oua portabat.
Romam petebat Bassus. immo rus ibat.

De Ollo.

Pauperis extruxit cellam. sed uendidit Ollus
Prædia, nunc cellam paupereris Ollus habet.

In Inuitatorem.

Veientana mihi misces, tibi massica potas,
Olfacere hæc malo pocula, quam bibere.

In Lygurinum.

Hæc tibi non alia est ad cœnam causa uocandi,
Versiculos recites ut Lygurine tuos.
Deposuit soleas, affertur protinus ingens
Inter lactucas, oxygarumq; liber.
Alter perlegitur, dum fercula prima morantur,
Tertius est, nec adhuc mensa secunda uenit.
Et quartum recitas, & quintum denique librum,
Putidus est toties, si mihi ponis aprum.
Quod si non scombris scelerata poemata dones,
Cœnabis solus iam Lygurine domi.

Ad Gallam.

Cum faciem laudo, cum miror crura, manusq;.
Dicere Galla soles, nuda placebo magis.
Et semper uitas communia balnea nobis,
Nunquid Galla times, ne tibi non placeam?

Ad Tongilianum.

Empta domus fuerat tibi Tongiliane ducentis,

Abstulit hanc nimium casus in urbe frequens.
Collatum est decies. rogo non potes ipse uideri
Incendisse tuam Tongiliane domum.

Ad Chloe.

Et uultu poteram tuo carere,
Et collo, manibusq́;, cruribusq́;,
Et mammis, natibusq́;, clunibusq́;,
Et, ne singula persequi laborem,
Tota te poteram Chloe carere.

Ad Gallam.

Cum dare non possim, quid poscis Galla rogantem
Multo simplicius Galla negare potes.

In Gelliam.

Quod quacunque uenis, Cosmum migrare putamus,
Et fluere excusso cinnama fusa uitro.
Nolo peregrinis placeas tibi Gellia nugis.
Sic puto posse meum, sic bene olere canem.

De Caupone Rauennate.

Sit cisterna mihi, quam uinea, malo Rauennæ.
Cum possim multo uendere pluris aquam.
Callidus imposuit nuper mihi Copo Rauennæ,
Cum peterem mixtum, uendidit ille merum.

De Villa Faustini.

Baiana nostri uilla Basse Faustini
Non ociosis ordinata myrtetis,
Viduaq́; platano, tonsiliq́; buxeto
Ingrata lati spacia detinet campi.
Sed rure uero, barbaroq́; lætatur.
Hic farta premitur angulo Ceres omni,
Et multa fragrat testa senibus autumnis.

Hic post nouembres imminente iam bruma
Seras putator horridus refert uuas.
Truces in alta ualle mugiunt tauri,
Vitulusq; inermi fronte prurit in pugnam,
Vagatur omnis turba sordidæ cortis,
Argutus anser, gemmeiq; pauones,
Nomenq; debet quæ rubentibus pennis,
Et picta perdix, numidicæq; guttatæ,
Et impiorum phasiana Colchorum.
Rhodias superbi fœminas premunt galli,
Sonantq; turres plausibus columbarum.
Gemit hinc palumbus, inde cereus turtur.
Auidi sequũtur uillicæ sinum porci,
Matremq; plenam mollis agnus expectat,
Cingunt serenum lactei focum uernæ,
Et larga festos lucet ad lares silua.
Non segnis albo pallet ocio copo.
Nec perdit oleum lubricus palæstrita.
Sed tendit auidis rete subdolum turdis,
Tremulá ue captum linea trahit piscem,
Aut impeditam cassibus refert damam.
Exercet hilares facilis hortus umbras,
Et pædagogo non iubente lasciui
Parere gaudent uillico capillati.
Et delicatus opere fruitur eunuchus.
Nec uenit inanis rusticus salutator.
Fert ille ceris cana cum suis mella,
Metamq; lactis sassinate de silua.
Somniculosos ille porrigit glires.
Hic uagientem matris hispidæ fœtum,

Alius coactos non amare capones·
Et dona matrum uimineo ferunt texto,
Grandes proborum uirgines colonorum·
Facto uocatur lætus opere uicinus,
Nec auara seruat crastinas dapes mensa,
Vescuntur omnes, ebrioq; non nouit
Satur minister inuidere conuiuæ·
At tu sub urbe possides, famem mundam,
Et turre ab alta prospicis meras laurus,
Furem Priapo non timente securus·
Et uinitorem farre pascis urbano,
Pictamq; portas ociosus ad uillam·
Olus·oua·pullos·poma·caseum·mustum·
Rus hoc uocari debet, an domus longe?

De Sutore & Fullone·

Sutor cerdo dedit tibi culta Bononia munus,
Fullo dedit Mutinæ, nunc ubi copo dabit·

In Ponticum·

Cum uocor ad cœnam non tam uenalis ut ante
Cur mihi non eadem, quæ tibi cœna datur?
Ostrea tu sumis stagno saturata Lucrino·
Sumitur inciso mytilus ore mihi·
Sunt tibi boleti, fungos ego sumo suillos·
Res tibi cum rhombo est, at mihi cum sparulo·
Aureus immodicis turtur te clunibus implet,
Ponitur in cauea mortua pica mihi·
Cur sine te cœno, cum tecum Pontice cœnem?
Sportula quod non est, prosit, edamus idem·

In Cinnam·

Esse nihil dicis, quicquid petis improbe Cinna,

Si nil Cinna petis, nil tibi Cinna nego.

In Quintum.

Centenis quod emis pueros, & sæpe ducentis,
Quod sub rege Numa condita uina bibis,
Quod constat decies tibi non speciosa supellex,
Libra quod argenti milia quinque rapit,
Aurea quod fundi pretio carruca paratur,
Quod pluris nulla est, quam domus empta tibi.
Hæc animo magno credis te Quinte parare?
Falleris. hæc animus Quinte pusillus emit.

In Cotilum.

Cotile bellus homo es, dicunt hoc Cotile multi,
Audio. sed quid sit, dic mihi, bellus homo?
Bellus homo est flexos qui digerit ordine crines,
Balsama qui semper, Cinnama semper olet.
Cantica qui Nili, qui Gaditana susurrat,
Qui mouet in uarios brachia uolsa modos.
Inter fœmineas tota qui luce cathedras
Desidet, atque aliqua semper in aure sonat,
Qui legit hinc, illinc missas, scribitq; tabellas,
Pallia uicini qui refugit cubiti.
Qui scit, quam quis amet, qui per conuiuia currit,
Hirpini ueteres qui bene nouit auos.
Quid narras. hoc est, hoc est homo Cotile bellus?
Res petricosa est Cotile bellus homo.

Ad Lesbiam.

Arctoa de gente comam tibi Lesbia misi.
Vt scires quanto sit tua flaua magis.

In. M. Antonium.

Antoni phario nil obiecture Photino,

Et leuius tabula, quam Cicerone nocens·
Quid gladium demens Romana ſtringis in ora?
Hoc admiſiſſet nec Catilina nefas·
Impius infando miles corrumpitur auro·
Et tantis opibus uox tacet una tibi·
Quid proſunt ſacræ pretioſa ſilentia linguæ?
Incipient omnes pro Cicerone loqui·

De Syriſco·

Infuſum ſibi nuper à patrono
Plenum maxime centies Syriſcus
In ſellariolis uagus popinis
Circa balnea quattuor peregit·
O quanta eſt gula, centies comeſſe·
Quanto maior adhuc, nec accubare·

Ad Fauſtinum·

Humida qua gelidas ſummittit Trebula ualles,
Et uiridis cancri menſibus alget ager·
Rura Cleonæo nunquam temerata leone,
Et domus Aeolio ſemper amica noto·
Te Fauſtine uocat, longas his exige meſſes
Collibus, hibernum iam tibi Tybur erit·

De Origine Bacchi·

Qui potuit Bacchi matrem dixiſſe tonantem,
Ille poteſt Semelen dicere Ruffe patrem·

Ad Theodorum·

Non donem tibi cur meos libellos
Oranti toties, & exigenti,
Miraris Theodore? magna cauſa eſt·
Dones tu mihi ne tuos libellos·

De Pompeio, & filiis.

Pompeios iuuenes Asia, atque Europa, sed ipsum
Terra tegit, Libyes, si tamen ulla tegit.
Quid mirum toto si spargitur orbe, iacere
Vno non poterat tanta ruina loco.

Ad Quintum.

Quæ legis causa nupsit tibi Lælia Quinte,
Vxorem potes hanc dicere legitimam?

Ad Cinnam.

Profecit poto Mithridates sæpe ueneno,
Toxica ne possent sæua nocere sibi.
Tu quoque cauisti cœnando tam male semper,
Ne posses unquam Cinna perire fame.

Ad Marullum.

Narratur belle quidam dixisse Marulle,
Qui te ferre oleum dixit in auriculam.

Ad Toranium.

Si tristi domicœnio laboras
Torani, potes esurire mecum.
Non deerunt tibi si soles
Viles Cappadocæ, grauesq; porri,
Diuisis cibium latebit ouis.
Ponetur digitis tenendus ustis
Nigra coliculus uirens patella.
Algentem modo qui reliquit hortum.
Et pultem niueam premens botellus,
Et pallens faba cum rubente lardo.
Mensæ munera si uoles secundæ.
Marcentes tibi porrigentur uuæ
Et nomen pira quæ ferunt Syrorum.

Et quas docta Neapolis creauit·
Lento castaneæ uapore tostæ·
Vinum tu facies bonum bibendo·
Post hæc omnia forte si mouebit·
Bacchus, quam solet, esuritionem,
Succurrent tibi nobiles oliuæ,
Piceni modo quas tulereramus,
Et feruens cicer, & tepens lupinus·
Parua est cœnula, quis potest negare?
Sed finges nihil, audiés ue fictum·
Et uultu placidus tuo recumbes,
Nec crassum dominus leget uolumen,
Nec de Gadibus improbis puellæ,
Vibrabunt sine fine prurientes
Lasciuos docili tremore lumbos·
Sed, quod non graue sit, nec infacetum,
Parui tibia condyli sonabit,
Hæc est cœnula, Claudiam sequeris
Quam nobis cupis esse turpiorem·

In Zoilum·

Vndecies una surrexit Zoile cœna,
Et mutata tibi Synthesis undecies·
Sudor inhæreret madida ne ueste retentus,
Et laxam tenuis læderet aura cutem·
Quare ego non sudo, qui tecum Zoile cœno?
Frigus enim magnum synthesis una facit·

Ad Seuerum·

Non totam mihi si uacabis horam,
Dones, & licet imputes Seuere·
Dum nostras legis, exigisq; nugas,

Durum est perdere ferias, rogamus.
Iacturam patiaris hanc, ferasq́;,
Quod si legeris ipsa cum diserto,
Sed nunquid sumus improbi? secundo,
Plus multo tibi debiturus hic est,
Quam debet domino suo libellus.
Nam securus erit nec inquieta
Lassi marmora Sisyphi uidebit,
Quem censoria cum meo Seuero
Docti lima momorderit Secundi.

Ad Aemilianum.

Semper eris pauper, si pauper es Aemiliane,
Dantur opes nullis nunc, nisi diuitibus.

In Gaurum.

Quid promittebas mihi milia Gaure ducenta,
Si dare non poteras milia Gaure decem?
An potes, & non uis? rogo non est turpius istud?
I. tibi dispereas Gaure, pusillus homo es.

Ad Dindymum.

Insequeris. fugio. fugis. insequor. haec mihi mens est,
Velle tuum nolo Dindyme, nolle uolo.

Ad Gallam.

Iam tristis nucibus puer relictis
Clamoso reuocatur à magistro,
Et blando male perditus fritillo
Arcana modo raptus è popina
Aedilem rogat udus aleator.
Saturnalia transiere tota,
Nec munuscula parua, nec minora
Misisti mihi Galla, que solebas.

Sané ſic abeat meus december·
Scis certe puto ueſtra iam uenire
Saturnalia, Martias Kalendas,
Tunc reddam tibi Galla, quod dediſti·

M·V·MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER SEXTVS·

EXTVS MITTITVR HIC tibi libellus·
s In primis mihi care Martialis·
Quem ſi terſeris aure diligẽti,
Audebit minus anxius, tremẽsq́;,
Magnas Cæſaris i manus uenire·

Adulatorium·

Luſus erat ſacræ connubia fallere Tedæ,
Luſus & immeritos execuiſſe mares,
Vtraque tu prohibes Cæſar, populisq́; futuris
Succurris, naſci quos ſine fraude iubes·
Nec ſpado iam, nec mœchus erit te præſide quiſquã,
At prius, o mores, & ſpado mœchus erat·

De filio Domitiani·

Naſcere Dardanio promiſſum nomen Iulo,
Vera Deum ſoboles, naſcere magne puer·
Cui pater æternas poſt ſecula tradat habenas,
Quique regas orbem cum ſeniore ſenex·
Ipſa tibi niueo trahet aurea pollice fila,
Et totam Phryxi Iulia nebit ouem·

Adulatorium.

Censor maxime, principumq; princeps,
Cum tot iam tibi debeat triumphos,
Tot nascentia templa, tot renata.
Tot spectacula. tot Deos. tot urbes.
Plus debet tibi Roma, quod pudica est.

Ad Cæcilianum.

Rustica mercatus nummis sum prædia multis.
Mutua des centum Cæciliane rogo.
Nil mihi respondes, tacitum te dicere, credo,
Non reddes, ideo Cæciliane rogo.

Ad Lupercum.

Comœdi tres sunt, sed amat tua Paula Luperce
Quattuor, & Paula amat.

De Thelesina.

Iulia lex populis ex quo Faustine renata est.
Atque intrare domos iussa pudicitia.
Aut minus. aut certe non plus trigesima lux est,
Et nubit decimo iam Thelesina uiro.
Quæ nubit toties, non nubit. adultera lege est.
Offendor mœcha simpliciore minus.

Ad Seuerum

Prætores duo, quattuor tribuni,
Septem causidici, decem poetæ,
Cuiusdam modo nuptias petebant
A quodam sene, non moratus ille
Præconi dedit Eulogo puellam.
Dignum quid fatuo Seuere fecit?

Ad Leuinum.

In Pompeiano dormis Leuine theatro,

Et quereris, si te suscitat Oceanus.

Petit Latenter a Do. Pecu.

Pauca Iouem nuper cum milia forte rogarem.
Ille dabit, dixit, qui mihi templa dedit.
Templa quidem dedit ille Ioui, sed milia nobis
Nulla dedit, pudeat pauca rogasse Iouem.
At quam non tetricus, quam nulla nubilus ira,
Quam placido nostras legerat ore preces.
Talis supplicibus tribuit diademata Dacis,
Et Capitolinas itq́;, reditq́; uias.
Dic precor ó nostri, dic conscia uirgo tonantis,
Si negat hoc uultu, quo solet ergo dare?
Sic ego, sic breuiter posita mihi Gorgone Pallas,
Quæ nondum data sunt, stulte negata putas?

In Marcum.

Quod non sit Pylades hoc tempore, non sit Orestres,
Miraris? Pylades Marce bibebat idem.
Nec melior panis, turdus ue dabatur Oresti.
Sed par, atque eadem cœna duobus erat.
Tu Lucrina uoras, me pascit aquosa Peloris.
Non minus ingenua est & mihi Marce gula.
Te Cadmea Tyros, me pinguis Gallia uestit.
Vis te purpureum Marce, sagatus amem?
Vt præstem Pyladen, aliquis mihi præstet Orestem.
Hoc non fit uerbis Marce, ut ameris, ama.

De Fabulla.

Iurat capillos esse, quos emit, suos
Fabulla, nunquid Paule peierat.

De Statua Iuliæ.

Quis te phidiaco formatam Iulia cœlo,

Vel quis Palladiæ non putet artis opus.
Candida non tacita respondet imagine Lygdos,
Et placido fulget uiuus in ore decor.
Ludit Acidalio, sed non manus aspera nodo,
Quem rapuit collo parue Cupido tuo.
Vt Martis reuocetur amor, summiq; tonantis,
A te Iuno petat Ceston & ipsa Venus.

In Laberium.

Versus scribere posse te disertos
Affirmas Labéri, quid ergo non uis?
Versus scribere qui potest disertos,
Non scribat Labéri, uirum putabo.

De Formica electro inclusa.

Dum Phaethontea formica uagatur in umbra,
Implicuit tenuem succina gutta feram.
Sic, modo quæ ferat uita contempta manente,
Funeribus facta est nunc preciosa suis.

Ad Priapum.

Tu qui penne uiros terres, & falce Cinædos,
Iugera sepositi pauca tuere loci.
Sic tua non intrent ueteli pomaria fures,
Sed puer, aut longis pulchra puella comis.

In Cinnamum.

Cinnam Cinname te iubes uocari,
Non est hic, rogo, Cinna barbarismus?
Tu si furius ante dictus esses,
Fur ista ratione dicereris.

Ad Priscum de Salonino.

Sancta Salonini terris requiescit Hiberis,
Qua melior Stygias non uidet umbra domos.

Sed lugere

Sed lugere nefas·nam,qui te Prisce reliquit,
Viuit,qua uoluit uiuere parte magis·

In Posthumum·

Non de ui,neque cæde,nec ueneno,
Sed lis est mihi de tribus capellis,
Vicini queror has abesse furto,
Hoc iudex sibi postulat probari,
Tu Cannas,Mitridaticumq; bellum,
Et periuria Punici furoris,
Et Syllas,Mariosq;,Mutiosq;
Magna uoce sonas,manuq; tota·
Iam dic Posthume,de tribus capellis·

In Phœbum·

Mutua te centum sextertia Phœbe rogaui,
Cum mihi dixisses,exigis ergo nihil·
Inquiris,dubitas cunctaris,meq; diebus,
Teq; decem crucias,iam rogo Phœbe nega·

De Hiantide,& Stella·

Perpetuam Stellæ dum iungit Hiantida uati
Læta Venus,dixit,plus dare non potui·
Hæc coràm domina,sed nequius illud in aurem,
Tu ne quid pecces exitiose uide·
Sæpe ego Lasciuum Martem furibunda cecidi,
Legitimos esset cum uagus ante toros·
Sed postquam meus est,nulla me pellice læsit,
Tam frugi Iuno uellet habere Iouem·
Dixit,& arcano percussit pectora loro·
Plaga iuuat.sed tu iam dea cæde duos·

In Proculinam·

Quod nubis Proculina concubino,

Et mœchum modo, nunc facis maritum,
Ne lex Iulia te notare possit,
Non nubis Proculina. sed fateris.

I n Lesbiam.

Stare iubes nostrum semper tibi Lesbia pennem.
Crede mihi, non est mentula, quod digitus.
Tu licet & manibus blandis, & uocibus instes,
Contra te facies imperiosa tua est?

De Carisiano.

Nil lasciuius est Carisiano,
Saturnalibus ambulat togatus.

Ad Marcellinum.

Marcelline boni soboles syncæra parentis,
Horrida parrhasio quem tegit ursa iugo,
Ille uetus pro te, patriusq́; quid optet amicus,
Accipe. & hæc memori pectore uota tene.
Cauta sit ut uirtus. ne te temerarius ardor
In medios enses, sæuaq́; tela ferat.
Bella uelint, Martemq́; ferum rationis egentes.
Tu potes & patriæ miles, & esse decus.

De Sotade.

Periclitatur capite sotades noster,
Reum putatis esse Sotadem, non est.
Arrigere desit posse Sotades, lingit.

Ad Nepotem.

Bis uicine Nepos, nam tu quoque proxima floræ
Incolis, & ueteres tu quoque ficelias.
Est tibi, quæ patrii signatur imagine uultus,
Testis maternæ nata pudicitiæ.
Tu tamen annoso nimium ne parce falerno.

Et potius plenos ære relinque cados.
Sit pia, sit locuples, sed potet filia mustum.
Amphora cum domina nunc noua fiat anus.
Cæcuba non solos uindemia nutriat orbos,
Possunt & patres uiuere, crede mihi.
Epitaphium Glauciæ.
Libertus Melioris ille notus,
Tota qui cecidit dolente Roma
Cari deliciæ breues patroni
Hoc sub marmore Glaucias humatus
Iuncto Flaminiæ iacet sepulchro.
Castus moribus, integer pudore,
Velox ingenio, decore felix.
Bissenis modo mensibus peractis
Vix unum puer applicabat annum.
Qui fles talia, nil fleas uiator.
De Eodem.
Non de plebe domus, nec auare uerna catastæ,
Sed domini sancto dignus amore puer.
Munera cum posset nondum sentire patroni,
Glaucia libertus iam Melioris erat.
Moribus hoc? formæq; datum, quis blandior illo?
Aut quis Appollineo pulchrior ore fuit?
Immodicis breuis est ætas, & rara senectus.
Quicquid amas, cupias non placuisse nimis.
In Pætum.
Sex sestertia si statim dedisses,
Cum dixti mihi summe, tolle, dono,
Deberem tibi Pæte pro ducentis.
At nunc cum dederis diu moratus

Post septem puto, uel nouem Kalendas
Vis dicam tibi ueriora ueris,
Sex sestertia Paete perdidisti.

I n Charidemum.

Vxorem Charideme tuam scis ipse, sinisq;,
A medico futui, uis sine febre mori.

De morte Othonis.

Cum dubitaret adhuc belli ciuilis Enyó
Forsitan, & posset uincere mollis Otho,
Damnauit multo saturum iam sanguine Martem,
Et fodit certa pectora nuda manu.
Sit Cato, dum uiuit, sané uel Caesare maior,
Dum moritur, nunquid maior Othone fuit?

I n Sabellum.

Nil miserabilius Matho paedicone Sabelló
Vidisti, quo nil laetius ante fuit.
Furta, fugae, mortes, seruorum incendia, luctus
Affligunt hominem, tam miser? & futuit.

A d Diadumenum.

Basia da nobis Diadumene pressa, quót inquis?
Oceani fluctus me numerare iubes,
Et maris Aegei sparsas per littora conchas,
Et quae Cecropio monte uagantur apes,
Quaeque sonant pleno uocesq;, manusq; theatro,
Cum populus subiti Caesaris ora uidet.
Nolo quot arguto dedit exorata Catullo
Lesbia. pauca cupit qui numerare potest.

I n Caecilianum.

Septem clepsydras magna tibi uoce petenti
Arbiter inuitus Caeciliane dedit.

At tu multa diu dicis, uitreisq; tepentem
Ampullis potas semisupinus aquam.
Vt tandem facias uocemq;, sitimq;, rogamus,
Iam de Clepsydra Cæciliane bibas.

Ad Papilum.

Mentula tam magna est, tantus tibi Papile nasus,
Vt possis, quoties arrigis, olfacere.

In Carinum.

Secti podicis usq; ad umbilicum
Nullas relliquias habet Carinus,
Et prurit tamen usque ad umbilicum.
O quanta scabie miser laborat,
Culum non habet, est tamen cinædus.

De filio Reguli.

Aspicis ut paruus, nec adhuc trieteride plena
Regulus auditum laudet et ipse patrem,
Maternosq; sinus uiso genitore relinquat,
Et patrias laudes sentiat esse suas,
Iam clamor, centumq; uiri, densumq; corona
Vulgus, & infanti Iulia tecta placent.
Acris equi soboles magno sic puluere gaudet.
Sic uitulus molli prælia fronte cupit.
Dii seruate precor matri sua uota, patriq;,
Audiat ut natum Regulus, illa duos.

In Cinnam.

Pater ex Marulla Cinna factus es septem,
Non libertorum, namq; nec tuus quisquam,
Nec est amici, filiiis ue uicini,
Sed in grabatis, tegetibusq; concepti
Materna produnt capitibus suis furta.

Hic qui retorto crine Maurus incedit,
Sobolem fatetur esse se Cogisantræ.
At ille sima nare, turgidis labris,
Ipsa est imago Pannici palæstritæ.
Pistoris esse tertium, quis ignorat,
Quicunq; lippum nouit, & uidet Dammam.
Quartus cinæda fronte, candido uultu.
Ex concubino natus est tibi Lygdo.
Præcide. si uis filium nephas non est.
Hunc uero acuto capite, & auribus longis,
Quæ sic mouentur, ut solent asellorum,
Quis morionis filium neget Gyrthæ.
Duæ sorores, illa nigra, & hæc ruffa
Croti choraulæ, uillicíq; sunt Carpi.
Iamq; hybridarum grex tibi foret plenus
Si spado Coreusus, Dindymusq; non esset?

A d Lycorim.

Fœmina præferri potuit tibi nulla Lycori,
Præferri Glyceræ fœmina nulla potest.
Hæc erit hoc, quod tu, tu non potes. esse, quod hæc est,
Tempora quid faciunt? hanc uolo, te uolui.

In Raucum Poetam.

Qui recitat lana fauces, & colla reuinctus,
Huc se posse loqui, posse tacere negat.

De Hetrusci thermis.

Hetrusci nisi thermulis laueris,
Illotus morieris Oppiane.
Nullæ sic tibi blandientur undæ,
Nec fontes Aponi rudes puellis,
Non mollis Sinuessa, feruidiq;

F luctus passeris, aut superbus Anxur,
N on Phœbi uada, principesq; Baiæ,
N usquam tam nitidum micat serenum,
L ux ipsa est ibi longior, diesq;
N ullo tardius a loco recedit·
S iccos Pinguis Onyx anhelat æstus·
I llic Taygeti uirent metalla,
E t certant uario decore saxa
Q uæ Phryx, & Libys altius cecidit,
E t flamma tenui calent Ophitæ
R itus si placeant tibi Laconum,
C ontentus potes arido uapore,
C ruda Virgine, Martiaq; mergi,
Q uæ tam candida, tam serena lucet,
V t nullas ibi suspiceris undas,
E t credas uacuam nitere Lygdon·
N on attendis, & aure me supina·
I am dudum quasi negligenter audis·
I llotus morieris Oppiane·

Ad Castricum·

D um tibi felices indulgent Castrice Baiæ,
C anaq; sulphureis Nympha natatur aquis,
N e Nomentani confirmant ocia ruris,
E t casa iugeribus non onerosa suis·
H ic mihi Baiani soles, mollisq; Lucrinus,
H ic nostræ mihi sunt Castrice diuitiæ·
Q uondam laudatas quocunque libebat ad undas
C urrere, nec longas pertimuisse uias·
N unc urbi uicina iuuant faciles q; recessus,
E t satis est pigro si licet esse mihi·

In Calliodorum.

Festiue credis te, Calliodore iocari,
Et solum multo permaduisse sale.
Omnibus arrides, dicteria dicis in omnes,
Sic te conuiuam posse placere putas.
At si ego non belle, sed uere dixero quiddam,
Nemo propinabit Calliodore tibi.

In Lectoriam.

Lusistis, satis est, lasciui nubite cunni.
Permissa est uobis non nisi casta Venus.
Hæc est casta Venus. nubit Lectoria Lygdo.
Turpior uxor erit, quam modo mœcha fuit.

Ad Catianum.

Vapulat assiduo ueneti quadriga flagello.
Nec currit, magnam rem Catiane facit.

Ad Hiantida Nympham.

Nympha mei Stellæ quæ fonte domestica puro
Laberis, & domini gemmea tecta subis.
Siue Numæ coniunx Triuiæ te misit ab antro,
Siue camœnarum de grege nona uenis,
Exoluit uotis hac se tibi uirgine porca
Marcus, furtiuam quod bibit æger aquam.
Tu contenta meo iam crimine, gaudia fontis
Da secura tui, sit mihi sana sitis.

In Pomponium.

Quod tam grande sophos clamat tibi turba togata,
Non tu Pomponi, cœna diserta tua est.

De Priapo.

Non sum de fragili dolatus ulmo,
Nec quæ stat rigida supina uena,

De ligno mihi quolibet columna est·
Sed uiua generata de cupresso,
Quæ nec secula centies peracta,
Nec longæ cariem timet senectæ·
Hanc, tu quisquis es o malus, timeto,
Nam si uel minimos manu rapaci
Hoc de palmite læseris racemos,
Nascetur, licet hoc uelis negare,
Inserta tibi ficus in cupresso·

De Thelesino·

Cum coleret puros pauper Thelesinus amicos
Errabat gelida sordidus in togula·
Obscœnos postquam cœpit curare cinædos,
Argentum, mensas, prædia, solus emit·
Vis fieri diues Bithynice, conscius esto.
Nil tibi, uel minimum, basia pura dabunt·

Ad Lupercum·

Quod conuiuaris sine me tam sæpe Luperce,
Inueni, noceam qua ratione tibi·
Irascar, licet usque uoces, mittasq;, rogesq;·
Quid facies, inquis, quid faciam? ueniam·

Epi· Pantagathi·

Hoc iacet in tumulo raptus puerilibus annis
Pantagathus, domini cura, dolorq; sui.
Vix tangente uagos ferro resecare capillos
Doctus, & hirsutas excoluisse genas·
Sis licet inde sibi tellus placata, leuisq;,
Artificis leuior non potes esse manu·

De Andragora·

Lotus nobiscum est hilaris, cœnauit & idem·

Iuuentus mane est mortuus Andragoras.
Tam subitæ mortis causam Faustine requiris
Insomnis medicum uiderat Hermocratem.

De Sextiliano.

Tantos, & tantas si dicere Sextilianum
Aule uetes, iunget uix tria uerba miser.
Quid sibi uult, inquis, dicam, quid suspicer esse.
Tantos, & tantas Sextilianus amat.

In Coracinum,

Quod semper casiaq;, cinnamoq;,
Et nido niger alitis superbæ
Fragras plumbea Niceroniana,
Rides nos Coracine nil olentes.
Malo, quam bene olere, nil olere.

In Charidemum.

Quod tibi crura rigent setis, & pectora uillis,
Verba putas famæ te Charideme dare.
Extirpa (mihi crede) pilos de corpore toto,
Teq; pilare tuas testificare nates.
Quæ ratio est, inquis? scis multos dicere multa.
Fac, pædicari te Charideme putent.

In Phœbum.

Mentiris fictos unguento Phœbe capillos
Et tegitur pictis sordida calua comis.
Tonsorem capiti non est adhibere necessum,
Radere te melius spongia Phœbe potest.

Ad Aulum.

Cernere parrhasios dum te iuuat Aule triones,
Comminus & scytici sidera ferre poli.
O quam pene tibi stygias ego raptus ad undas

Elysiæ uidi nubila fusca plagæ·
Quamuis lassa tuos quærebant lumina uultus,
Atque erat in gelido plurimus ore Pudens·
Si mihi lanificæ ducunt non pulla sorores
Stamina, nec surdos uox habet ista deos·
Sospite me sospes latias reueheris ad urbes·
Et referes pili præmia clarus eques·

In Baccaram·

Et dolet, & queritur, sibi non contingere frigus
Propter sexcentas Baccara gausapinas·
Optat & obscuras luces, uentosq;, niuesq;,
Odit & hibernos, si tepuere, dies·
Quid fecere mali nostræ tibi sæua lacernæ?
Tollere de scapulis quas leuis aura potest,
Quanto simplicius, quanto est humanius illud·
Mense uel Augusto sumere gausapinas·

De Pompillo·

Rem factam Pompillus habet Faustine, legetur,
Et nomen toto sparget in orbe suum·
Sic leue flauorum ualeat genus Vsipiorum,
Quisquis & Ausonium non amat imperium·
Ingeniosa tamen Pompilli scripta feruntur,
Sed famæ non est hoc (mihi crede) satis·
Quam multi tineas pascunt, blattasq; diserti,
Et redimunt soli carmina docta coci·
Nescio quid plus est, quod donat sæcula chartis,
Victurus Genium debet habere liber·

In Inuidum·

Laudat·amat·cantat nostros mea Roma libellos,
Meq; sinus omnis, me manus omnis habet·

Ecce rubet quidam. pallet. stupet. oscitat. odit.
Hoc uolo. nunc nobis carmina nostra placent.

Ad Apianum.

Amisit pater unicum Silanus,
Cessas mittere munera Apiane?
Heu crudele nefas, malaeq; parcae,
Cuius uulturis hoc erit cadauer.

Ad Marianum.

Scis te captari, scis hunc, qui captat, auarum,
Et scis qui captat, quid Mariane uelit,
Tu tamen hunc Tabulis haeredem stulte supremis
Scribis, & esse tuo uis furiose loco.
Munera magna quidem misit, sed misit in hamo,
Et piscatorem piscis amare potest.
Hiccine deflebit uero mea fata dolore?
Si cupis, ut ploret, des Mariane nihil.

In Detractorem.

Cum sis nec rigida Fabiorum gente creatus,
Nec qualem, Curio dum prandia portat aranti,
Hirsuta peperit rubicunda sub Ilice coniunx,
Sed patris ad speculum tonsi, matrisq; togatae
Filius, & sponsam possit te sponsa uocare,
Emendare meos, quos nouit fama, libellos,
Et tibi permittis felices carpere nugas,
Has inquam nugas, quibus aurem aduertere totam
Non aspernantur proceres urbisq;, foriq;.
Quas & perpetui dignantur scrinia Sili,
Et repetit toties facundo Regulus ore,
Quiq; uidet propius magis certamina Circi
Laudat Auentinae uicinus Sura Dianae.

Ipse etiam tanto dominus sub pondere rerum
Non dedignatur bis, terq; reuoluere Cæsar·
Sed tibi plus mentis, tibi cor limante Minerua
Acrius, & tenues fixerunt pectus Athenæ·
Ne ualeam, si non multo sapit altius istud,
Quid cum panticibus laxis, & cum pede grandi,
Et rubro pulmone uetus, nasisq; timendum
Omnia crudelis Lanius per compita portat?
Audes præterea, quos nullus nouerit, in me
Scribere uersiculos, miseras & perdere chartas·
At si quid nostræ tibi bilis inusserit ardor,
Viuet, & hærebit, totoq; legetur in orbe·
Stigmata nec uafra delebit Cinnamus arte·
Sed miserere tui, rabido nec perditus ore
Fumantem nasum uiui tentaueris ursi·
Sit placidus licet, & lambat digitosq;, manusq;,
Si dolor, & bilis, si iusta coegerit ira,
Vrsus erit, uacua dentes in pelle fatiges,
Et tacitus quæras, quam possis rodere carnem·

Ad Tuccam·

Hexametris epigramma facis, scio dicere Tuccam,
 Tuccæ solet fieri, denique Tucca licet·
Sed tamen hoc lõgum est· solet hoc quoq; Tucca licere·
 Si breuiora probas, disticha sola legas·
Conueniat nobis, ut fas, Epigrammata longa
 Sit transire tibi, scribere Tucca mihi·

De Præcone puellam uendente·

Famæ non nimium bonæ Puellam,
Quales in media sedent suburra,
Vendebat modo præco Gellianus·

Paruo cum pretio diu liceret,
Dum puram cupit approbare cunctis,
Attraxit prope se manu negantem,
Et bis, terq;, quaterq; basiauit.
Quid profecerit osculo, requiris?
Sexcentos modo qui dabat, negauit.

Ad Pannicum.

Cur tantum eunuchos habeat tua Gellia, quaeris
Pannice? uult futui Gellia, non parere.

De Morte Eutychi pueri.

Flete nefas uestrum, sed toto flete Lucrino
Naiades, & luctus sentiat ipsa Thetis.
Inter Baianas raptus puer occidit undas
Eutychus, ille tuum Castrice dulce latus.
Hic tibi curarum socius, blandumq; leuamen,
Hic amor, hic nostri uatis Alexis erat.
Nunquid te uitreis nudum lasciua sub undis
Vidit, & Alcidae Nympha remisit Hylam?
An Dea foemineum iam negligit Hermaphroditum,
Amplexu teneri sollicitata uiri?
Quicquid idest, subitae quaecunque est causa rapinae,
Sit precor & tellus mitis, & unda tibi.

De Bassa.

Non miror, quod potat aquam tua Bassa Catulle,
Miror, quod Bassi filia potat aquam.

Ad Martianum.

Sexagesima Martiane messis
Acta est, & puto iam secunda Cottae,
Nec se taedia lectuli calentis
Expertum meminit die uel uno.

Ostendit digitum, sed impudicum·
Alconti, Dasioq;, Symmachoq;·
At nostri bene computentur anni,
Et quantum tetricæ tulere febres,
Aut langor grauis, aut mali dolores,
A uita meliore separentur,
Infantes sumus, & senes uidemur·
Aetatem Priamiq;, Nestorisq;
Longam qui putat esse Martianæ,
Multum decipiturq;, falliturq;·
Non est uiuere, sed ualere, uita·

De Thelesina·

Edere lasciuos & Bethica crusmata gestus,
Et gaditanis ludere docta modis·
Tendere quæ tremulum Pelian, Hecubæq; maritum
Posset ad Hectoreos sollicitare rogos·
Vrit, & excruciat dominum Thelesina priorem,
Vendidit ancillam, nunc redimit dominam·

De Cilice fure·

Fur notæ nimium rapacitatis
Compilare Cilix uolebat hortum·
Ingenti sed erat Fabulle in horto
Præter marmoreum nihil priapum·
Dum non uult uacua manu redire,
Ipsum surripuit Cilix priapum·

De Priapo·

Non rudis indocta fecit me falce colonus·
Dispensatoris nobile cernis opus·
Nam Cæretani cultor notissimus agri
Hos Hilarus colles, & iuga læta tenet·

Aspice, quam certo uidear non ligneus ore.
Nec deuota focis inguinis arma geram.
Sed mihi perpetua nunquam moritura cupresso
Philiaca rigeat mentula digna manu.
Vicini (moneo) sanctum celebrate Priapum,
Et bis septenis parcite iugeribus.

Ad Esculanum.

Medio recumbit imus ille qui lecto
Caluam Triphilen segmentatus unguento,
Foditq; tonsis ora laxa lentiscis.
Mentitur Esculane. non habet dentes.

In Pontiam.

Cum mittis turdumq; mihi, quadràm ue placentæ,
Siue femur leporis, siue quid his simile.
Buccellas misisse tuas te Pontia dicis.
Has ego nec mittam Pontia, sed nec edam.

Epi. Fusci.

Ille sacri lateris custos, Martisq; togati,
Credita cui summi castra fuere ducis.
Hic situs est Fuscus. licet hoc fortuna fateri,
Non timet hostiles iam lapis iste minas.
Grande iugum domina dacus ceruice recepit,
Et famulum uictrix possidet umbra nemus.

In Aphrum.

Cum sis tam pauper, quam nec miserabilis Irus,
Tam iuuenis, quam nec Prathenopæus erat.
Tam fortis, quam nec, cum uinceret, Artemidorus,
Quid te Cappadocum sex onus esse iuuat?
Rideris, multoq; magis traduceris Apher.
Quam nudus medio si spatiere foro.

Non aliter

Non aliter monstratur Atlas cum compare mulo·
Quæque uehit similem belua nigra libyn·
Inuidiosa tibi quam sit lectica, requiris,
Non debes ferri mortuus Hexaphoro·

Ad Aulum de Lusco·

Potor nobilis Aule lumine uno
Luscus phryx erat, alteroq; Lippus,
Huic dicit medicus, bibas caueto
Vinum, si biberis nihil uidebis·
Ridens phryx oculo ualebis, inquit·
Misceri sibi protinus deunces,
Sed crebros iubet·exitum requiris·
Vinum phryx, oculis bibit uenenum·

Ad Lupum·

Tristis es, & felix·sciat hoc fortuna, caueto·
Ingratum dicet te Lupe, si scierit·

De Rosis ad Cæ·missis·

Vt noua dona tibi Cæsar nilotica tellus
Miserat hibernas ambitiosa rosas·
Nauita derisit pharios memphiticus hortos,
Vrbis ut intrauit limina prima tuæ·
Tantus ueris honos, & odoræ gratia Floræ,
Tantaq; pæstani gloria ruris erat·
Sic quacunque uagus gressumq;, oculosq; ferebat,
Textilibus sertis omne rubebat iter·
At tu Romanæ iussus iam cedere Brumæ
Mitte tuas messes, accipe Nile rosas·

In Charidemum·

Iratus tanquam populo Charideme lauaris,
Inguina, sic toto subluis in solio·

Nec caput hic uellem, sic te Charideme lauare.
E t caput ecce lauas, inguina malo laues.
Ad Ruffum,
Q uidam me modo Ruffe diligenter
I nspectum, uelut emptor, aut lanista,
C um uultu, digitoq; subnotasset,
T u ne es, tu ne ait ille Martialis,
C uius nequitias, iocosq; nouit,
A urem qui modo non habet seueram.
S ubrisi modice, leuiq; nutu
M e, quem dixerat esse, non negaui,
C ur ergo inquit habes malas lacernas?
R espondi, quia sum malus poeta.
H oc ne sæpius accidat poetæ,
M ittas Ruffe mihi bonas lacernas.
Ad Cæsare Do.
Q uantum sollicito fortuna parentis Hetrusco,
T antum summe ducum debet uterque tibi,
N am tu missa tua reuocasti fulmina dextra.
H os cuperem mores ignibus esse Iouis.
S i tua sit summo Cæsar natura tonanti,
V tetur toto fulmine, rara manus.
M uneris hoc utrunque tui testatur Hetruscus.
E sse quod & comiti contigit, & reduci.
De Philippo.
O ctaphoro sanus portatur Auite Philippus.
H unc tu si sanum credis Auite furis.
Flet mortem Ruffi.
E ditus est sextus sine te mi Ruffe camœnis,
N ec te lectorem sperat amice liber.
I mpia cappadocum tellus & numine leuo

Visa tibi, cineres reddit, & ossa patri·
Funde tuo lachrymas orbata Bononia Ruffo,
Et resonet tota planctus in Aemylia·
Heu qualis pietas, heu quam breuis occidit ætas,
Viderat Alphei præmia quinque modo·
Pectore tu memori nostros euoluere lusus,
Tu solitus nostros Ruffe tenere iocos·
Accipe cum fletu mœsti breue carmen amici
Atque hæc absentis thura fuisse puta·

In Bibentes aquam·

Setinum, dominæq; niues, densiq; trientes,
Quando ego uos medico non prohibente bibam?
Stultus, & ingratus, nec tanto munere dignus,
Qui mauult hæres diuitis esse Midæ·
Possideat libycas messes, Hermumq;, Tagumq;,
Et potet calidam, qui mihi laudat, aquam·

Ad Cæsarem·

Dii tibi dent, & tu Cæsar quæcunque mereris,
Dii mihi dent, & tu, quæ uolo, si merui·

Ad Cæcilianum·

Mane salutaui uero te nomine casu,
Nec dixi dominum Cæciliane meum·
Quanti libertas constet mihi tanta, requiris?
Centum quadrantes abstulit illa mihi·

De Panareto potore·

Cum peteret seram media iam nocte matellam
Arguto madidus pollice Panaretus·
Spolentina data est, sed quam siccauerat ipse·
Nec fuerat soli tanta lagena satis·
Ille fide summa testæ sua uina remensus

Reddidit Oenophori pondera plena sui.
Miraris, quantum biberat, cœpisse lagenam,
Desine mirari Ruffe, merum biberat.

De Gellia.

Mœchum Gellia non habet nisi unum.
Turpe est hoc magis, uxor est duorum.

In Zoilum.

Sancta ducis summi prohibet censura, uetatq;
Mœchari, gaude Zoile, non futuis.

In Amianum.

Cœlatus tibi cum sit Amiane
Serpens in patera Myronis arte,
Vaticana bibis, bibis uenenum.

De Thaide.

Tam male Thais olet, quam non Fullonis auari
Testa uetus, media sed modo fracta uia.
Non ab amore recens hircus, non ora leonis,
Non detracta cani transtiberina cutis.
Pullus abortiuo nec cum putrescit in ouo,
Amphora corrupto nec uitiata Garo.
Virtus ut hoc alio fallax permutet odore,
Deposita quoties balnea ueste petit.
Psilotro nitet, aut acida latet oblita creta.
Aut tegitur pingui terq; quaterq; faba.
Cum bene se tutam per fraudes mille putauit,
Omnia cum fecit, Thaida Thais olet.

De Calpetiano.

Ponuntur semper chrysendeta Calpetiano
Siue foris, seu cum cœnat in urbe domi.
Sic etiam in stabulo semper, sic cœnat in agro
Non habet ergo aliud? non habet immo suum.

M·V·MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER SEPTIMVS.

a CCIPE BELLIGERAE crudum thóraca mineruæ,
Ipsa Medusææ quem timet ira deæ
Dum uacat hæc, Cæsar poterit lorica uocari.
Pectore cum sacro sederit, Aegis erit.
Inuia sarmaticis domini lorica sagittis,
Et Martis getico tergore fida magis.
Quam uel ad ætolæ securam cuspidis ictus,
Texuit innumeri lubricus unguis apri.
Felix sorte tua, sacrum cui tangere pectus
Fas erit. & nostri mente calere dei.
I comes, & magnos illæsa merere triumphos,
Palmatæq; ducem sed cito redde, togæ.

Ad Pontilianum.

Cur non mitto meos tibi Pontiliane libellos?
Ne mihi tu mittas Pontiliane tuos.

De Opiano.

Esset Castricæ cum mali coloris,
Versus scribere cœpit Opianus.

Ad Cæsarem Do.

Si desiderium Cæsar populiq;, patrumq;
Respicis, et latiæ gaudia uera togæ,
Redde deum uotis poscentibus, inuidet hosti
Roma suo, ueniat laurea multa licet.
Terrarum dominum propius uidet ille, tuoq;

Terretur uultu barbarus, & fruitur.

De fama reditus Do.

Ecquid hyperboreis ad nos conuersus ab oris
Ausonias Cæsar iam parat ire uias?
Certus abest auctor, sed uox hoc nunciat omnis.
Credo tibi, uerum dicere fama soles.
Publica uictrices testantur gaudia chartæ,
Martia laurigera cuspide pila uirent.
Rursus Ió magnos clamat tibi Roma triumphos,
Inuictusq; tua Cæsar in urbe sonas.
Sed iam lætitiæ quo sit fiducia maior,
Sarmaticæ Laurus nuntius ipse ueni.

Ad Cæsarem Do.

Hiberna quamuis arctos, & rudis Peucæ,
Et ungularum pulsibus calens Ister,
Fractusq; cornu iam ter improbo Rhenus,
Teneat domantem regna perfidæ gentis
Te summe mundi rector, te parens orbis.
Abesse nostris non tamen potes uotis.
Illic & oculis, & animis sumus Cæsar,
Adeoq; mentes omnium tenes unus,
Vt ipsa magni turba nesciat Circi
Vtrum ue currat Passerinus, an Tigris.

De reditu Do.

Nunc hilares, si quando, mihi, nunc ludite musæ,
Victor ab Odrysio redditur orbe deus.
Certa facis populi tu primus uota December.
Iam licet ingenti dicere uoce, uenit.
Felix sorte tua. poteras non cædere Iano,
Gaudia si nobis, quæ dabat ille, dares.

Vesta coronatus ludet conuitia miles,
Inter laurigeros cum comes ibit equos·
Fas audire iocos, leuioraq; carmina Cæsar
Sit tibi, si lusus ipse triumphus amat·

De Casselio·

Cum sexaginta numeret Casselius annos,
Ingeniosus homo est, quando disertus erit?

In Olum·

Pædicatur Oros, fellat Linus, Ole quid ad te?
De cute quid faciat ille, uel illa sua·
Centenis futuit Matho milibus, Ole quid ad te?
Non tu propterea, sed Matho pauper erit?
In lucem cœnat Sertorius, Ole quid ad te,
Cum liceat tota stertere nocte tibi·
Septingenta Tito debet Lupus, Ole quid ad te?
Assem ne dederis, credideris ue lupo·
Illud dissimulas, ad te quod pertinet Ole·
Quodq; magis curæ conuenit esse tuæ·
Pro togula debes, hoc ad te pertinet Ole·
Quadrantem nemo iam tibi credet, & hoc·
Vxor mœcha tibi est, hoc ad te pertinet, Ole·
Poscit iam dotem filia grandis, & hoc·
Dicere quindecies poteram, quid pertinet ad te,
Sed quid agas, ad me pertinet Ole nihil·

Ad Pudentem·

Cogis me calamo, manuq; nostra
Emendare meos Pudens libellos·
O quam me nimium probas, amasq;,
Qui uis Archetypas habere nugas·

Ad Faustinum.

Sic me fronte legat dominus Faustine serena,
Excipiatq; meos qua solet aure iocos,
Vt mea nec iuste quos odit, pagina lesit,
Et mihi de nullo fama rubore placet.
Quid prodest, cupiant cum quidam nostra uideri,
Si qua Lycambeo sanguine tela madent,
Vipereumq; uomant nostro sub nomine uirus,
Qui Phœbi radios ferre, diemq; negant.
Ludimus innocuis uerbis, hoc iuro potentis
Pergenium famæ, castalidumq; gregem.
Perq; tuas aures magni mihi numinis instar
Lector inhumana liber ab inuidia.

De Lycoride.

Dum Tyburtinis albescere collibus audit
Antiqui dentis fusca Lycoris ebur.
Venit in Herculeos colles, quid Tyburis alti
Aura ualet? paruo tempore nigra redit.

De sua Puella.

Accidit infandum nostræ scelus Aule puellæ,
Amisit lusus, delitiasq; suas,
Non quales teneri plorauit amica Catulli
Lesbia, nequitiis passeris orba sui,
Vel stellæ cantata meo, quam fleuit, Hiantis,
Cuius in Elysio nigra columba uolat.
Lux mea non capitur nugis, nec amoribus istis,
Nec dominæ pectus talia damna mouent.
Bisdenos puerum numerantem perdidit annos,
Mentula cui nondum sesquipedalis erat.

Ad Arginum puerum·

Quis puer hic nitidis absistit Hiantidos undis,
Et fugit ad dominam Naida, nunquid Hylas?
O bene, quod silua colitur Tyrinthius ista,
Et quod amatrices tam prope seruat aquas·
Securus licet hos fontes Argine ministres,
Nil faciunt Nymphæ, ne uelit ipse, caue·

Ad Regulum·

Aera domi non sunt superest hoc Regule tantum,
Vt tua uendamus munera, nunquid emis?

Ad Bibliothecam Iulii Mar·

Ruris Bibliotheca delicati,
Vicinam uidet unde lector urbem,
Inter carmina sanctiora si quis
Lasciuæ fuerit locus Thaliæ,
Hos nido licet inseras uel imo,
Septem quos tibi misimus libellos
Authoris calamo sui notatos,
Hæc illis pretium facit litura·
At tu munere dedicata paruo
Quæ cantaberis orbe nota toto
Dignus pectoris hoc mei tuere
Iuli Bibliotheca Martialis·

In Gallam·

Cum tibi sit facies, de qua nec fœmina possit
Dicere, cum corpus nulla litura notet·
Cum te tam rarus cupiat, repetatq; fututor
Miraris? uinum est non leue Galla tibi·
Accessi quoties ad opus· mistisq; mouemur
Inguinibus, cunnus non tacet, ipsa taces·

Dii facerent ut tu loquereris, & ipse taceret,
O ffendor cunni garrulitate tui.
Pedere te mallem, namq; hoc nec inutile dicit
Symmachus, et risum res mouet ista simul.
Quis ridere potest fatui popysmata cunni,
Cum sonat hic, cui non Mentula, mensq; cadit.
Dic aliquid saltem, clamosoq; obstrepe cunno.
Et si adeo muta es, disce uel inde loqui.

De Fragmento Argus.

Fragmentum, quod uile putas, & inutile lignum,
Hæc fuit ignoti prima carina maris.
Quam nec cyaneæ quondam potuere ruinæ
Frangere, nec Scytici tristior unda freti.
Secula uicerunt, sed quamuis cesserit annis
Sanctior est salua parua tabella rate.

In Sanctram.

Nihil est miserius, nec gulosius Sanctra,
Rectam uocatus cum recurrit ad cœnam,
Quam tot diebus, noctibusq; captauit.
Ter poscit Apri glandulas, quater lumbum.
Et utranque coxam leporis, & duos armos,
Nec erubescit peierare de turdo,
Et ostreorum rapere liuidos cirros,
Dulci placenta sordidam linit mappam.
Illic & uuæ collocantur ollares.
Et punicorum pauca grana malorum,
Et excauatæ pellis indecens uuluæ,
Et lippa ficus, debilisq; boletus.
Sed mappa cum iam mille rumpitur furtis,
Rosos tepenti sphondylos sinu condit,

I ndeuorato capite turturem truncum,
C olligere longa turpe nec pudet dextra
A nalecta, quicquid & canes reliquerunt,
N ec esculenta sufficit gulæ præda,
M isto lagenam replet ad pedes uino·
H æc per ducentas cum domum tulit scalas,
S eq; obserata clusit anxius cælla,
G ulosus ille, postero die uendit·

De Natali Lucani·

H æc est illa dies, quæ magni conscia partus
L ucanum populis, et tibi Polla dedit·
H eu Nero crudelis, nullaq; inuisior umbra,
D ebuit hoc saltem non lecuisse tibi·

De Eodem·

V atis Apollinei magno memorabilis ortu
L ux redit, Aonidum turba fauete sacris·
H æc meruit, cum te terris Lucane dedisset,
M ixtus Castaliæ betis ut esset aquæ·

De Eodem·

P hœbe ueni, sed quantus eras, cum bella canenti
I pse dares latiæ plectra secunda lyræ·
Q uid tanta pro luce precer· tu Polla maritum
S æpe colas, et se sentiat ipse coli·

I n Maledicum·

C um Iuuenale meo quæ me committere tentas,
Q uid non audebis perfida lingua loqui?
T e fingente nefas, Pyladen odisset Orestes·
T heséa Pirithoi destituisset amor·
T u Siculos fratres, & maius nomen Atridas,
E t Ledæ poteras dissociare genus·

Hoc tibi pro meritis, & talibus imprecor ausis,
Vt facias illud, quod puto lingua facis.
In malum Poetam.
Dulcia cum tantum scribas Epigrammata semper.
Et cerussata candidiora cute.
Nullaq; mica salis, nec amari fellis in illis
Gutta sit, o demens uis tamen illa legi.
Nec cibus ipse iuuat morsu fraudatus aceti,
Nec grata est facies, cui gelasinus abest.
Infanti melimela dato, fatuasq; mariscas.
Nam mihi, quæ nouit pungere, chia sapit.
Sæua nonta mittit ad Apollinarem.
Apollinarem conueni meum Scazon,
Et si uacabit, ne molestus accedas,
Hoc qualecunque, cuius aliqua pars ipsa est,
Dabis, hoc facetum carmen imbuant aureis.
Si te receptum fronte uideris tota.
Noto rogabis ut fauore sustentet.
Quanto mearum scis amore nugarum
Flagret, nec ipse plus amare te possum.
Contra malignos esse si cupis tutus,
Apollinarem conueni meum Scazon.
De Apro a se occiso.
Tuscæ glandis Aper populator, & ilice multa
Iam piger, ætolæ fama secunda feræ,
Quem meus intrauit splendenti cuspide cultor.
Præda iaces nostris inuidiosa focis.
Pinguescant madidi læto nidore penates,
Flagret & exciso festa culina iugo.
Sed coquus ingentem piperis consumet aceruum,

Addet & cerano mista falerna garo.
Ad Dominum redeas, noster te non capit ignis
Conturbator Aper, uilius esurio.
Ad Fuscum.
Sic Tyburtinæ crescat tibi silua Dianæ,
Et properet cæsum sæpe redire nemus.
Nec tartessiacis Pallas tua Fusce trapetis
Cædat, & immodici dent bona musta lacus.
Sic fora mirentur. sic te pallacia laudent,
Excolat & geminas plurima palma fores.
Ocia dum medius præstat tibi parua December,
Excipe, sed certa quos legis aure iocos.
Scire licet uerum, res est hæc ardua, sed tu
Quod tibi uis dici, dicere Fusce potes.
Ad Testilum puerum.
Testile Victoris tormentum dulce Voconi,
Quo nemo est toto notior orbe puer.
Sic etiam positis formosus amere capillis,
Et placeat uati nulla puella tuo.
Paulisper domini doctos se pone libellos,
Carmina Victori dum lego pauca tuo.
Et Mecœnati Maro cum cantaret Alexim,
Nota tamen Marsi fusca Melænis erat.
In Celiam.
Das Cattis, das Germanis, das Celia Dacis,
Nec Cilicum spernis, Cappadocumq; toros.
Et tibi de pharia Memphiticus urbe fututor
Nauigat, a rubris & niger Indus aquis.
Nec recutitorum fugis inguina Iudæorum,
Nec te Sarmatico transit Alanus equo.

Qua ratione facis, cum sis Romana puella,
  Quod Romana tibi Mentula nulla placet?

Ad Regulum.

Raucæ cortis aues, & oua matrum,
Et flauas medio uapore chias.
Et fœtum querulæ rudem capellæ,
Nec iam frigoribus pares oliuas.
Et canum gelidis olus pruinis
De nostro tibi rure missa credis.
O quam Regule diligenter erras.
Nil nostri, nisi me, ferunt agelli.
Quicquid uillicus umber, aut colonus,
Aut tusci tibi, tusculi ue mittunt,
Aut rus marmore tertio notatum,
Id tota mihi nascitur suburra.

Ad Atticum.

Atticæ, facundæ renouas qui nomina gentis,
  Nec sinis ingentem conticuisse domum,
Te pia Cecropiæ comitatur turba Mineruæ,
  Te secreta quies, te sophos omnis amat
At iuuenes alios fracta colit aure magister,
  Et rapit immeritas sordidus unctor opes.
Non pila, non follis, non te paganica thermis
  Præparat, aut nudi stipitis ictus hebes,
Vara nec iniecto ceromate brachia tendis.
  Non harpasta uagus puluerulenta rapis,
Sed curris niueas tantum prope Virginis undas,
  Aut ubi sidonio taurus amore calet.
Per uarias arteis, omnis quibus area seruit
  Ludere cum liceat, currere pigritia est.

In Cinnam·

Sordidior cœno cum sit toga, calceus autem
Candidior prima sit tibi Cinna niue,
Deiecto quid inepte pedes perfundis amictu?
Collige cinna togam, calceus ecce perit·

Ad Seuerum·

Quo possit fieri modo Seuere,
Vt uir pessimus omnium Charinus
Vnam rem bene fecerit, requiris,
Dicam sed cito· quid Nerone peius?
Quid thermis melius Neronianis?
Non deest protinus ecce de malignis,
Qui sic rancidulo loquatur ore,
Vt quid tu domini, Deiq; nostri
Præfers muneribus neronianas?
Thermas præfero balneis Cinædi·

In Matronam·

Inguina succinctus nigra tibi seruus aluta
Stat, quoties calidis tota foueris aquis·
Sed meus, ut de me taceam, Lecania seruus
Iudæum nulla sub cute pondus habet,
Sed nudi tecum iuuenesq;, senesq; lauamur·
An sola est serui mentula uera tui?
Ecquid fœmineos sequeris matrona recessus,
Secretusq; tua Cunne lauaris aqua?

Ad Stellam·

Cum pluuias, madidumq; Iouem perferre negaret,
Et rudis hibernis uilla nataret aquis,
Plurima quæ posset subitos effundere nimbos,
Muneribus uenit tegula missa tuis·

Horridus ecce sonat Boreæ stridore december,
Stella tegis uillam, non tegis agricolam.

Ad Castricum de Theta.

Nosti mortiferum quæstoris Castrice signum.
Est operæprecium discere Theta nouum.
Exprimeret qnoties rorantem frigore nasum,
Lætalem iuguli iusserat esse notam.
Turpis ab inuiso pendebat stiria naso,
Cum fleret Madida fauce December atrox.
Collegæ tenuere manus quid plura requiris?
Emungi misero Castrice non licuit.

De Polyphemo.

Tantus es, & talis nostri Polypheme Seueri,
Vt te mirari possit & ipse Cyclops.
Sed nec Scylla minus. quod si fera monstra duorum
Iunxeris, alterius fiet uterque timor.

De Celio.

Discursus uarios, uagumq; mane,
Et fastus, & aue potentiorum.
Cum perferre, patiq; iam negaret,
Cœpit fingere Celius podagram.
Quam dum uult nimis approbare ueram,
Et sanas linit, obligatq; plantas,
Inceditq; gradu laborioso,
Quantum cura potest. & ars doloris,
Desit fingere Celius podagram.

Epi. patris Hetrusci.

Hic iacet ille senex augusta notus in aula
Pectore non humili passus utrunque deum,
Natorum pietas sanctis quem coniugis umbris

Miscuit, Elysium possidet umbra nemus·
Occidit illa prior uiridi fraudata iuuenta·
Hic prope tersenas uidit olimpiàdas·
Sed festinatis raptum te credidit annis·
Aspexit lachrymas quisquis Hetrusce tuas·

Ad Sempronium·

Cosmicos esse tibi Semproni tucca uideris,
Cosmica Semproni tam mala, quam bona sunt·

Ad Castricum·

Muneribus cupiat si quit contendere tecum,
Audeat hic etiam Castrice carminibus·
Nos tenues in utroq; sumus, uinciq; parati,
Inde sopor nobis, & placet alta quies·
Tam mala cur igitur dederim tibi carmina, quæris·
Alcinoo nullum poema dedisse putas·

In Cinnam·

Primum est, ut præstes, si quid te Cinna rogabo·
Illud deinde sequens, ut cito Cinna neges·
Diligo præstantem, non odi Cinna negantem·
Sed tu nec præstas, nec cito Cinna negas·

Ad Ouidium·

Maximus ille tuus Ouidi Cæsonius hic est,
Cuius adhuc uultum uiuida cæra tenet·
Hunc Nero damnauit· sed tu damnare Neronem·
Ausus es, & profugi, non tua fata sequi·
Aequora per scyllæ magnus comes exulis isti,
Qui modo nolueras, consulis ire comes·
Si uictura meis mandantur nomina chartis,
Et fas est, cineri me superesse meo·
Audiet hæc præsens, uenturaq; turba, fuisse

Illi te Senecæ quod fuit ille suo.

Ad Eundem.

Facundi Senecæ potens amicus,
Caro proximus, aut prior Sereno,
Hic est maximus ille, quem frequenti
Felix littera pagina salutat.
Hunc tu per siculas secutus undas
O nullis ouidi tacende linguis
Spreuisti domini furentis iras.
Miretur Pyladem suum uetustas
Hæsit qui comes exuli parentis,
Quis discrimina comparet duorum?
Hæsisti comes exuli Neronis.

Ad Priscum.

Commendare tuum dum uis mihi carmine munus,
Mæonioq́; cupis doctius ore loqui,
Excrucias multis pariter me, teq́; diebus,
Et tua de nostro prisce Thalia placet.
Diuitibus poteris musas, elegosq́; sonantes
Mittere, pauperibus munera pexa dato.

Ad Licinium.

Doctorum Licini celeberrime summe uirorum,
Cuius prisca graues lingua reduxit auos,
Redderis heu quanto fatorum munere nobis
Gustata lethes pene remissus aqua.
Perdiderant iam uota metum, securaq́; flebat
Tristitia, et lachrymis iamq́; peractus eras.
Non tulit inuidiam taciti regnator auerni,
Et raptas fatis reddidit ipse colos.
Scis igitur, quantas hominum mors falsa querelas

Mouerit, & frueris posteritate tua·
Viue uelut rapto, fugitiuaq; gaudia carpe,
Perdiderit nullum uita reuersa diem·

De Annio·

Cum mensas habeat feré ducentas,
Pro mensis habet Annius ministros,
Transcurrunt Gabatæ, uolantq; lances
Has uobis epulas habete lauti,
Nos offendimur ambulante cœna·

Ad Seuerum·

Parua suburbani munuscula mittimus horti,
Faucibus oua tuis, poma Seuere gulæ·

Ad Fontem Hiantidos·

Fons dominæ regina loci, quo gaudet Hiantis·
Gloria conspicuæ, deliciumq; domus·
Cum tua tot niueis ornetur ripa ministris,
Et Ganymedeo lucæat unda choro,
Quid facit Alcides silua sacratus in ista?
Tam uicina tibi cur tenet antra Deus?
Nunquid Nympharum notos obseruat amores,
Tam multi pariter ne rapiantur Hylæ·

Ad Vrbicum·

Mercari nostras si te piget Vrbice nugas,
Et lasciua tamen carmina nosse libet·
Pompeium quæras, & nosti forsitan Auctum,
Vltoris prima Martis in æde sedet·
Iure madens, uarioq; togæ limatus in usu
Non lector meus hic Vrbice, sed liber est·
Sic tenet absentis nostros, cantatq; libellos·
Vt pereat chartis littera nulla meis·

Deniq; si uellet, potrat scripsisse uideri,
Sed famæ mauult ille fauere meæ.
Hunc licet à decima, nec enim satis ante uacabit,
Sollicites capiet cœnula parua duos.
Ille leget, bibe tu, nolis licet, ille sonabit,
Et, cum iam satis est dixeris, ille leget.

Ad Auctum.

Gratum est, quod Celeri nostros legis Aucte libellos,
Si tamen & Celerem quod legis, Aucte iuuat.
Ille meas gentes, & Celtas rexit Hiberos.
Nec fuit in nostro certior orbe fides.
Maior me tanti reuerentia turbat, et aures
Non auditoris, iudicis esse puto.

In Vmbrum.

Omnia misisti mihi saturnalibus Vmber
Munera, contulerant quæ tibi quinque dies.
Bissenos triplices, et dentiscalpia septem.
His comes accessit spongia, mappa, calix,
Semodiusq; fabæ cum uimine picenarum,
Et laletanæ nigra lagena sapæ,
Paruaq; cum canis uenerunt coctana prunis,
Et libycæ fici pondere testa grauis.
Vix puto triginta nummorum tota fuisse
Munera, quæ grandes octo tulere Syri.
Quanto commodius nullo mihi ferre labore
Argenti potuit pondera quinque puer.

In Nasidianum.

Semper mane mihi de me mera somnia narras,
Quæ moueant animum, sollicitentq; meum.
Iam prior ad fecem, sed & hæc uindemia uenit,

Exorat noctes dum mihi saga tuas·
Consumpsi salsasq; molas, & turis acervos,
Decreuere greges, dum cadit agna frequens·
Non porcus, non cortis aues, non oua supersunt·
Aut uigila, aut dormi Nasidiane tibi·
In Chrestum,
Nulli munera Chreste si remittis,
Nec nobis dederis, remiserisq;,
Credam te satis esse liberalem,
Sed si reddis Apicio, Lupoq;,
Et Gallo, Ticioq;, Gellioq;
Lingas non mihi, nam proba, & pusilla est,
Sed quæ de Solymis uenit perustis
Damnatam modo mentulam tributis·
Ad Rabirium·
Astra, polumq; tua cæpisti mente Rabiri,
Parrhasiam mira qui struis arte domum·
Phidiaco si digna Ioui dare templa parauit,
Has petat à nostro Pisatonante manus·
De Achilla·
Castora de Polluce Gabinia fecit Achillam
Pyxagatos fuerat, nunc erit Hippodamus·
Ad Gallam·
Iam sex, aut septem nupsisti Galla cinædis,
Dum coma te nimium, pexaq; barba iuuat·
Deinde experta latus, madidoq; simillima loro
Inguina, nec lassa stare coacta manu,
Deseris imbelles thalamos, mollemq; maritum
Rursus & in similes decidis usq; toros·
Quære aliquem Curios semper Fabiosq; loquentem,

Hirsutum, & dura rusticiate trucem.
Inuenies, sed habet tristis quoque turba cinædos
Difficile est, uero nubere Galla uiro.
De Cæciliano.
Non cœnat sine apro noster Tite Cæcilianus,
Bellum conuiuam Cæcilianus habet.
Ad Iouem.
Tarpeiæ uenerande rector aulæ,
Quem saluo duce credimus tonantem,
Cum uotis sibi quisque te fatiget.
Et poscat dare, quæ dei potestis,
Nil pro me mihi Iuppiter petenti.
Ne succensueris, uelut superbo.
Te pro Cæsare debeo rogare,
Pro me debeo Cæsarem rogare.
Ad Cæsarem Do.
Abstulerat totam temerarius institor urbem,
Inq; suo nullum limine limen erat.
Iussisti tenues Germanice crescere uicos,
Et, modo quæ fuerat semita, facta uia est.
Nulla catenatis pila est præcincta lagenis,
Nec prætor medio cogitur ire luto.
Stringitur in densa nec cæca nouacula turba.
Occupat aut totas nigra popina uias.
Tonsor. copo. coquus. lanius sua limina seruant.
Nunc Roma est, nuper magna taberna fuit.
In Amillum.
Reclusis foribus grandes præcidis Amille,
Et te deprehendi, cum facis ista, cupis,
Ne quid liberti narrent, seruiq; paterni,

Et notet obliqua garrulitate cliens·
Non pædicari se qui testatur Amille,
Illud sæpe facit, quod sine teste facit·
De Silio·
Perpetui nunquam moritura uolumina Sili
Qui legis, & latia carmina digna toga,
Pierios tantum uati placuisse recessus
Credis, & doniæ bacchica serta comæ·
Sacra cothurnati non attigit ante Maronis,
Impleuit magni quam Ciceronis opus·
Hunc miratur adhuc centum grauis hasta uirorum,
Hunc loquitur grato plurimus ore cliens·
Postquam bissenis ingentem fascibus annum
Rexerat, asserto qui sacer orbe fuit,
Emeritos Musis, & Phœbo tradidit annos,
Proq; suo celebrat nunc Helicona foro·
In Cinnamum·
Qui tonsor fueras tota notissimus urbe,
Et post hæc dominæ munere factus eques·
Sicanias urbes·ætnæaq; regna petisti
Cinname, cum fugeres tristia iura fori·
Qua nunc arte graues tolerabis inutilis annos?
Quid facit infelix, & fugitiua quies?
Non rhetor, non grammaticus, ludi ue magister
Non Cynicus, non tu Stoicus esse potes·
Vendere nec uocem siculis, plausumq; theatris·
Quod superest, iterum Cinname tonsor eris·
In Gargilianum·
Lis te bis decimæ numerantem frigora brumæ
Conterit una tribus Gargiliane foris·

Ah miser, & demens, uiginti litigat annis
Quisquam? cui uinci Gargiliane licet?
De Labieno.
Hæredem Fabius Labienum ex asse reliquit,
Plus meruisse tamen se, Labienus ait.
In Philænim.
Pædicat pueros tribas Philænis
Et tentigine sæuior mariti
Vndenas uorat in die puellas,
Harpasto quoque subligata ludit
Et flauescit Aphe, grauisq; draucos,
Alterno facili rotat lacerto,
Et putri lutulenta de palæstra
Vncti uerbere uapulat magistri
Nec cœnat prius, aut recumbit ante,
Quam septem uomuit meros deunces,
Ad quos fas sibi tunc putat reuerti.
Cum Coliphia sexdecim comedit.
Post hæc omnia cum libidinatur,
Non fellat, putat hoc parum uirile,
Sed plane medias uorat puellas.
Dii mentem tibi dent tuam Philæni,
Cunnum lingere, quæ putas uirile.
Ad Ruffum.
Commendare meas instanti Ruffe camœnas
Parce precor socero, seria forsan amat.
Quod si lascivos admittit & ille libellos,
Hæc ego uel Curio, Fabricioq; legam.
De Theophila.
Hæc est illa tibi promissa Theophila Cani,

Cuius Cecropia pectora uoce madent·
Hanc sibi iure petat magni senis altus in hortis,
Nec minus esse suam stoica turba uelit·
Viuet opus quodcunque per istas miseris aures
Tam non fœmineum, nec populare sapit
Non tua Parthenis nimium se præferat illi,
Quamuis Pierio sit bene nota choro·
Carmina fingentem Saphó laudauit amatrix·
Castior hæc, & non doctior illa fuit·

In Philænim·

Ipsarum tribadum tribas Philæni
Recte quam futuis, uocas amicam·

De Familia Ficosa·

Ficosa est uxor, Fico sus & ipse maritus,
Filia ficosa est, & gener, atq; socer,
Nec dispensator, nec uillicus ulcere turpi,
Nec rigidus fossor, sed nec arator eget·
Cum sint Ficosi pariter iuuenesq;, senesq;·
Res mira est, Ficos non habet unus ager·

Ad Paulum·

Gratus sic tibi Paule sit December,
Nec uani triplices, breuesq; mappæ,
Nec turis ueniant leues selibræ,
Sed lances ferat, aut scyphos auorum
Aut grandis reus, aut potens amicus·
Seu quod te potius iuuat, capitq;,
Sic uincas Nouiumq;, Publiumq;
Mandris, & uitreo latrone clusos
Sic palmam tibi de Trigone nudo
Vnctæ det fauor arbiter coronæ·

Nec laudet Polybi magis sinistras.
Si quisquam mea dixerit malignus,
Atro carmina quæ madent ueneno.
Vt uocem mihi commodes patronam.
Et quantum poteris, sed usque, clames.
Non scripsit meus ista Martialis.

Ad Maximum.

Esquiliis domus est, domus est tibi colle Dianæ,
Et tua patritius culmina uicus habet.
Hinc uiduæ Cybeles, illinc sacraria Vestæ
Inde nouum, ueterem prospicis inde Iouem.
Dic, ubi conueiam· dic, qua te parte requiram.
Quisquis ubiq; habitat Maxime nusqunm habitat.

Ad Mercurium.

Cyllenes, cœliq; decus facunde minister,
Aurea cui torto uirga dracone uiret,
Sic tibi lasciui non desit copia furti,
Siue cupis Paphien, seu Ganymede cales.
Maternæq; sacris ornentur frondibus idus,
Et senior parca mole prematur auus,
Hunc semper Norbana diem cum coniuge Caro
Læta colat· primis qua coiere toris.
Hic pius antistes sophiæ sua dona ministrat
Hic te ture uocat fidus & ipse Ioui.

In Anum deformem.

Vis futui gratis, cum sis deformis, Anusq;,
Res perridicula est, uis dare, nec dare uis.

Ad Philomusum.

Quod te diripiunt potentiores
Per conuiuia, porticus, theatra,

Et tecum, quoties ita incidisti,
Gestari iuuat, & iuuat lauari
Nolito, nimium tibi placere,
Delectas Philomuse, non amaris·

In Tuccam·

Exigis ut nostros donem tibi Tucca libellos,
Non faciam, nam uis uendere· non legere·

In Papilum·

Cum saxetani ponatur cauda lacerti,
Et bene si coenas conchis inuncta tibi est·
Sumen, aprum, leporem, boletos, ostrea, mulos
Mittis· habes nec cor Papile, nec genium·

Ad Seuerum·

Potaui modo consulare uinum,
Quaeris quam uetus, atque liberale,
Ipso consule conditum, sed ipse,
Qui ponebat, erat Seuere consul·

Ad Faustinum·

Quatenus Odrysios iam pax Romana triones
Temperat, & tetricae conticuere tubae,
Hunc Marcellino poteris Faustine libellum
Mittere, iam chartis, iam uacat ille iocis·
Sed si parua tui munuscula quaeris amici
Commendare, ferat carmina nostra puer,
Non qualis geticae satiatus lacte iuuencae
Sarmatica gelido ludit in amne rota,
Sed mitylenaei roseus mangonis ephebus,
Vel non caesus adhuc mare iubente lacon·
At tibi captiuo famulus mittetur ab istro,
Qui Tyburtinas pascere possit oues·

Ad Lausum.

Triginta toto mala sunt Epigrammata libro,
Si totidem bona sunt, Lause liber bonus est.

De Menophilo.

Menophili pennem tam grandis fibula uestit,
Vt sit comœdis omnibus una satis.
Hunc ego credideram, nam sæpe lauamur in uno.
Sollicitum uoci parcere Flacce suæ.
Dum ludit media populo spectante palæstra,
Delapsa est misero fibula, uerpus erat.

De Eutrapelo.

Eutrapelus tonsor dum circuit ora Luperci,
Expungitq; genas, altera barba subit.

Ad Librum.

Dum mea Cæcilio formatur imago Secundo,
Spirat & arguta picta tabella manu,
I Liber ad geticam Peucen, Istrumq; tacentem,
Hæc loca perdomitis gentibus ille tenet,
Parua dabis caro, sed dulcia dona sodali,
Certior in nostro carmine uultus erit.
Casibus hic nullis, nullis delebilis annis
Viuet, Apellæum cum morietur opus.

Ad Sabellum.

Quod non insulse scribis tetrasticha quædam,
Disticha quod belle pauca Sabelle facis,
Laudo, nec admiror, facile est, epigrammata belle
Scribere, sed librum scribere, difficile est.

In Sextum.

Ad natalitias Dapes uocabar,
Essem cum tibi Sexte non amicus.

Q uid factum est, rogo, quid repente factum
Post tot pignora nostra, post tot annos,
Q uod sum præteritus uetus sodalis?
S ed causam scio, nulla uenit a me
A rgenti tibi libra pustulati·
N ec leuis toga, nec rudes lacernæ,
N on est sportula, quæ negociatur·
P oscis munera Sexte, non amicos·
I am dices mihi, uapulet uocator·

De Se·

S i meus aurita gaudet lagopode Flaccus,
S i fruitur tristi Canius Aethiope·
P ublius exiguæ si flagrat amore catellæ,
S i Cronius similem cercopithecon amat,
D electat Marium si perniciosus ichneumon,
P ica salutatrix si tibi Lause placet,
S i gelidum collo nectit Glacilla draconem,
L usciniæ tumulum si Thelesina dedit·
B landa cupidinei cur non amet ora labycæ
Q ui uidet hæc dominis monstra placere suis?

De Suis Libris·

F ertur habere meos, si uera est fama, libellos
I nter delitias pulchra Vienna suas·
M e legit omnis ibi senior, iuuenisq;, puerq;
E t coram tetrico casta puella uiro·
H oc ego maluerim, quam si mea carmina cantent,
Q ui nilum ex ipso pr.tinus ore bibunt·
Q uam meus Hispano si me Tagus impleat auro,
P ascat & hybla meas, pascat hymettos apes·
N on nihil ergo sumus, nec blandæ murmure linguæ

Decipimur. credam iam puto Lause tibi.

Ad Rosam.

I felix Rosa, mollibusq; sertis
Nostri cinge comas Apollinaris.
Quas tu nectere candidas, sed olim
Sic te semper amet Venus, memento.

Ad Criticum.

Iactat inæqualem Matho me fecisse libellum,
Si uerum est, laudat carmina nostra Matho.
Aequales scribit libros Caluinus, & Vmber,
Aequalis liber est criticæ, qui malus est.

Ad Iuuenalem.

De nostro facunde tibi Iuuenalis agello
Saturnalitias mittimus ecce nuces.
Cætera lasciuis donauit poma puellis
Mentula custodis luxuriosa dei.

In Baccharam.

Si quid opus fuerit, scis me non esse rogandum,
Bis nobis dicis Bacchara, terque die.
Appellat rigida tristis me uoce Secundus.
Audis, sed nescis Bacchara, quid sit opus.
Pensio te coram petitur clareq;, palamq;,
Audis, sed nescis Bacchara, quid sit opus.
Esse queror gelidasq; mihi, tritasq; lacernas,
Audis, sed nescis Bacchara, quid sit opus.
Hoc opus est subito fias ut sidere mutus,
Dicere ne possis Bacchara, quid sit opus.

Ad Narniam.

Narnia sulphureo quam gurgite candidus amnis
Circuit, ancipiti uix adeunda iugo

Quid tam sæpe meum nobis abducere Quintum
Te iuuat, & lenta detinuisse mora?
Quid Nomentani causam mihi perdis agelli,
Propter uicinum qui pretiosus erat.
Sed iam parce mihi, nec abutere Narnia Quinto,
Perpetuo liceat sic tibi ponte frui.

De Papilo.

Vnguentum fuerat, quod onyx modo parua gerebat.
Olfecit postquam Papilus, ecce garum est.

In Linum.

Bruma est, & riget horridus December,
Audes tu tamen osculo niuali
Omnes obuios hinc, & hinc tenere,
Et totam Line basiare Romam.
Quid possis grauiusq;, sæuiusq;
Percussus facere, atque uerberatus.
Hoc me frigore basiet nec uxor,
Blandis filia nec rudis labellis,
Sed tu dulcior, elegantiorq;,
Cuius liuida naribus caninis
Dependet glacies, rigetq; barba,
Qualem forcipibus metit supinis,
Tonsor cinyphio Cilix marito,
Centum occurrere malo cunnilingis,
Et gallum timeo minus recentem.
Quare si tibi sensus est, pudorq;,
Hybernas Line basiationes
In mensem rogo differas Aprilem.

Epi·Vrbici Pueri·

Conditus hic ego sum bassi dolor Vrbicus infans,
Cui genus, & nomen maxima Roma dedit·

Sex mihi de prima deerant trieteride menses.
Ruperunt tetricæ cum mala pensa Deæ.
Quid species, quid lingua mihi, quid profuit ætas?
Da lachrymas tumulo, qui legis ista, meo.
Sic ad lethæas nisi Nestore serior, undas
Non eat, optabis, quem superesse tibi.

Ad Librum suum.

Nosti si bene Cæsium libelle
Montanæ decus Vmbriæ Sabinum
Auli municipem mei Pudentis,
Illi tu dabis hæc uel occupato,
Instent mille licet, premantq; curæ,
Nostris carminibus tamen uacabit,
Nam me diligit ille, proximumq;
Turni nobilibus leget libellis.
O quantum mihi nominis paratur.
O quæ gloria, quam frequens amator
Te conuiuia, te forum sonabit.
Aedes, compita, porticus, tabernæ.
Vni mitteris, omnibus legéris.

Ad Castorem.

Omnia castor emis, sic fiet ut omnia uendas.

Ad Crispinum.

Sic placidum uideas semper Crispine Tonantem,
Nec te Roma minus, quam tua Memphis amet,
Carmina parrhasia si nostra legentur in aula,
Namq; solent sacra Cæsaris aure frui,
Dicere de nobis, ut lector candidus, audet,
Temporibus præstat non nihil iste tuis.
Nec Marso nimium minor est, doctoq; Catullo.
Hoc satis est ipsi cætera mando deo.

M·V·MARTIALIS EPIGRAMMATON
LIBER OCTAVVS·

IMPERATORI DOMITIano Cæsari Augusto Germanico Datio Valerius Martialis salutem Ommes quidem libelli mei domie, quibus tu famam, idest uitam, dedisti, tibi supplicant, & puto propter hoc legentur· Hic tamen qui operis nostri octauus inscribitur, occasione pietatis frequentius fruitur· minus itaq; ingenio laborandum fuit in cuius locum materia successerat· Quam quidem subinde aliqua iocorum mistura uariare tentauimus, ne cœlesti uerecundiæ tuæ, laudes suas, quæ facilius te fatigare possunt, quam nos satiare, omnes uersus ingererent· Quamuis autem Epigrammata seuerissimis quoque & supremæ fortunæ iuris ita scripta sint, ut nimiam uerborum licentiam affectasse uideantur, ego tamen illis non permisi, tam lasciue loqui, quam solent, cum pars libri & maior· & melior ad maiestatem sacri nominis tui allegata sit, meminerit non nisi religionis purificatione lustratus accedere ad templa debere· Quod ut custoditurum me lecturi sciant, in ipso libello huius nomine, profiteri breuissimo placuit Epigrammate·

Ad Librum suum·

Laurigeros domini liber intrature penates
  Disce uerecundo sanctius ore loqui·
Nuda recede Venus· non est tuus iste libellus·

Tu mihi, tu Pallàs Cæsariana ueni.

Ad Ianum.

Fastorum genitor, parensq; Ianus
Victorem modo cum uideret istri,
Tot uultus sibi non satis putauit,
Optauitq; oculos habere plures,
Et lingua pariter locutus omni
Terrarum domino, Deoq; rerum
Promisit pyliam quater senectam.
Addas Iane tuam pater, rogamus.

Ad Musam.

Quinque satis fuerant, uel sex, septemq; libelli,
Et nimium, quid adhuc ludere musa iuuat?
Sit pudor, & finis, iam plus nihil addere nobis
Fama potest, teritur noster ubique liber.
Et cum rupta situ Messalæ saxa iacebunt,
Altaq; cum Licini marmora puluis erunt,
Me tamen ora légent, & secum plurimus hospes
Ad patrias sedes carmina nostra feret.
Finieram, cum sic respondit nona sororum,
Cui coma, & unguento sordida uestis erat,
Tú ne potes dulces ingrate relinquere nugas?
Dic mihi, quid melius desidiosus ages?
An iuuat ad tragicos soccum transferre cothurnos?
Aspera uel paribus bella tonare modis?
Perlegat ut tumidus rauca te uoce magister,
Oderit & grandis Virgo, bonusq; puer.
Scribant ista graues nimium, nimiumq; seueri,
Quos media miseros nocte lucerna uidet.
At tu Romano lepidos sale tinge libellos.

Agnoscat mores uita, legatq; suos·
Angusta cantare licet uidearis auena,
Dum tua multorum uincat auena tubam·

Ad Cæsarem Domitianum·

Quantus Ió latias mundi conuentus ad aras
Suscipit, & soluit pro duce uota suo·
Nam non hæc hominum Germanicæ gaudia tantum,
Sed faciunt ipsi nunc puto sacra Dei·

Ad Macrum·

D'um'donas Macer annulos puellis,
Desisti Macer annulos habere·

In Euctum·

Archetypis uetuli nihil est odiosius Eucti·
Ficta Saguntino cymbia malo luto·
Argenti furiosa sui cùm stemmata narrat
Garrulus, & uerbis mucida uina facit·
Laomedontæ fuerant hæc pocula mensæ,
Ferret ut hæc, muros struxit Apollo lyra·
Hoc cratere ferox commisit prælia Rhetus
Cum lapythis, pugna debile cernis opus·
Hi duo longæuo censentur Nestore fundi,
Pollice de pylio trita columba nitet·
Hic Scyphus est, in quo misceri iussit amicis
Largius Aeacides, & bibit ipse merum·
Hac propinauit Bitiæ pulcherrima Dido,
In patera phrygio cum data cœna uiro est·
Miratus fueris cum prisca toreumata multum,
In Priami cyathis Astyanacta bibes·

In Cinnam·

Hoc agere est causas, hoc dicere Cinna diserte,

Horis Cinna decem dicere uerba nouem.
Sed modo Clepsydras ingenti uoce petisti
Quattuor, o quantum Cinna tacere potes.

A Ianum.

Principium des Iane licet uelocibus annis,
Et reuoces uultu sæcula longa tuo.
Te primum pia tura rogent, te uoce salutent.
Purpura te felix, te colat omnis honos.
Tu tamen hoc mauis, latiæ quod contigit urbi
Mense tuo reducem Iane uidere deum.

Ad Quintum.

Soluere dodrantem nuper tibi Quinte uolebat
Lippus Hylas, luscus uult dare dimidium.
Accipe quam primum, breuis est occasio lucri,
Si fuerit cæcus, nil tibi soluet Hylas.

De Basso.

Emit lacernas milibus decem Bassus
Tyrias coloris optimi, lucri fecit,
Adeo bene emit? inquis, immo non soluit.

Ad Cæsarem Domitianum.

Perueniſſe tuam iam te scit Rhenus in urbem,
Nam populi uoces audit & ille tui.
Sarmaticas etiam gentes, Istrumq;, Getasq;
Letitiæ clamor terruit ipse nouæ.
Dum te longa sacro uenerantur gaudia circo,
Nemo quater miſſos currere sensit equos.
Nullum Roma ducem, nec te, sic Cæsar amauit.
Te quoque iam non plus, ut uelit ipsa, potest.

Ad Priscum.

Vxorem quare locupletem ducere nolim.

Quæritis, uxori nubere nolo meæ·
Inferior matrona suo sit Priscæ marito,
Non aliter fiunt fœmina, uirq; pares·
Ad Gargilianum·
Morio dictus erat uiginti milibus emi,
Redde mihi nummos gargiliane, sapit·
In Crudelem amicum·
Pallida'ne Cilicum timeant pomaria brumam,
Mordeat & tenerum fortior aura nemus·
Hibernis obiecta notis specularia puros
Admittunt soles, & sine fece diem·
At mihi cella datur, non tota clausua fenestra,
In qua nec boreas ipse manere uelit·
Sic habitare iubes ueterem crudelis amicum,
Arboris ergo tuæ tutior hospes ero·
Ad Domitianum·
Dum noua pannonici narratur gloria belli,
Omnis & ad reducem dum litat ara Iouem·
Dat populus, dat gratus eques, dat tura senatus,
Et ditant latias tertia dona tribus·
Hos quoque secretos memorabit Roma triumphos,
Nec minor ista tuæ laurea pacis erit·
Quid tibi de sancta credis pietate tuorum?
Principis est uirtus maxima, nosse suos·
In Ciperum·
Pistor qui fueras diu Cipere,
Nunc causas agis, & ducenta quæris,
Sed consumis, & usque mutuaris·
A pistore Cipere non recedis,
Et panem facis, & facis farinam·

Ad Sextum.

Egi Sexte tuam pactus duo millia causam,
 Misisti nummos quot mihi? mille. quid est?
Narrasti nihil inquis, & a te prodita causa est,
 Tanto plus debes Sexte, quod erubui.

Ad Cirinium.

Sic tua Cirini promas Epigrammata uulgo,
 Vt mecum possis, uel prior ipse legi,
Sed tibi tantus inest ueteris respectus amici,
 Carior ut mea sit, quam tua fama tibi.
Sic Maro nec calabri tentauit carmina Flacci,
 Pindaricos posset cum superare modos.
Et Vario cessit Romani laude cothurni,
 Cum posset tragico fortius ore loqui.
Aurum, & opes, & rura frequens donabit amicus,
 Qui uelit ingenio cedere, rarus erit.

De Cinna.

Pauper uideri uult Cinna, & est pauper.

Ad Varum.

Cum facias uersus nulla non luce ducentos,
 Vare nihil recitas, non sapis, atque sapis.

Ad Luciferum.

Phosphore redde diem, quid gaudia nostra moraris?
 Cæsare uenturo Phosphore redde diem.
Roma rogat. placidi nunquid te pigra Bootæ
 Plaustra uehunt, lento quod nimis igne uenis?
Ledæo poteras abducere Cyllaron astro,
 Ipse suo cedet nunc tibi Castor equo.
Quid cupidum titana tenes, iam Xanthus, et Aethon
 Frena uolunt, uigilat Memnonis alma parens.

Tarda tamen nitidæ non cedunt ſydera luci,
Et cupit Auſonium luna uidere ducem·
Iam Cæſar uel nocte ueni, ſint aſtra licebit,
Non deerit populo te ueniente dies·

In Gallicum·

Inuitas ad aprum, ponis mihi Gallice porcum·
Hibrida ſum, ſi das Gallice uerba mihi·

Ad Ruſticum·

Eſſe tibi uideor ſæuus, nimiumq́; guloſus,
Qui propter cœnam Ruſticæ cedo cocum·
Si leuis iſta tibi flagrorum cauſa uidetur,
Ex qua uis cauſa uapulet ergo cocus?

Ad Cæſarem Do·

Si quid forte petam timido, graciliq́; libello,
Improba non fuerit ſi mea charta, dato·
Et ſi non dederis Cæſar, permitte rogari,
Offendunt nunquam tura, precesq́; Iouem·
Qui fingit ſacros auro, uel marmore uultus,
Non facit ille deos qui rogat, ille facit·

In Oppianum·

Vidiſti ſemel Oppiane tantum
Aegrum me male, ſæpe te uidebo·

Ad Cæſarem Do·

Non tot in eois timuit gangeticus aruis
Raptor, in hircano qui fugit albus equo·
Quot tua Roma nouas uidit Germanicæ tigres,
Delitias potuit nec numerare ſuas·
Vicit erythræos tua Cæſar arena triumphos,
Et uictoris opes, diuitiasq́; Dei·
Nam cum captiuos ageret ſub curribus Indos,

Contentus gemina tigride Bacchus erat.

Ad Gaurum.

Munera qui tibi dat locupleti Gaure, seniq;
Si sapis, & sentis, hic tibi ait, morere.

De Partheniana toga.

Dic toga facundi gratum mihi munus amici,
Esse uelis cuius fama, decusq; gregis?
Appula ledæi tibi floruit herba Phalanthi,
Qua saturas calabris culta Galesus aquis.
An tartessiacus stabuli nutritor hiberi
Bethis in Hesperia te quoque lauit aqua.
An tua multifidum numerauit lana Timauum.
Quem prius astrifero Cyllarus ore bibit.
Te nec Amyclæo decuit liuere ueneno,
Nec Miletus erat uellere digna nio.
Lilia tu uincis, nec adhuc dilapsa ligustra,
Et tyburtino monte quod albet ebur.
Spartanus tibi cedet olor, Paphiæq; columbæ.
Cedet erythræis eruta gemma uadis.
Sed licet primis niuibus sint æmula dona,
Non sunt Parthenio candidiora suo.
Non ego prætulerim Babylonica picta superbe,
Texta Semiramia quæ uariantur acu.
Non Athamanteo potius me mirer in auro,
Aeolium dones si mihi Phrixe decus.
O quantos risus pariter spectata mouebit,
Trita palatina uestra lacerna toga.

De Distichis

Disticha qui scribit (puto) uult breuitate placere,
Quid prodest breuitas, dic mihi, si liber est?

De Spectaculo Scæuolæ·

Qui nunc Cæsareæ lusus spectantur harenæ,
Temporibus Bruti gloria summa fuit·
Aspicis, ut teneat flammas, pœnaq; fruatur,
Fortis, & attonito regnet in igne manus·
Ipse sui spectator adest, & nobile dextræ
Funus amat, totis pascitur illa sacris·
Quod nisi rapta foret nolenti pœna, parabat
Sæuior in laxos ire sinistra focos·
Scire piget post tale decus, quid fecerit ante,
Quam uidi, satis est hanc mihi nosse manum·

In Dentonem·

Nescio quid de te non belle Dento fateris,
Coniuge qui ducta iura paterna petis·
Sed iam supplicibus dominum lassare libellis
Desine· & in patriam serus ab urbe redi·
Nam dum tu longe deserta uxore, diuq;
Tres quæris natos, quattuor inuenies·

De Columba Aretullæ

Aëra per tacitum delapsa sedentis in ipsos
Fluxit Aretullæ blanda columba sinus·
Luserat hoc casus, nisi inobseruata maneret,
Permissaq; sibi nollet abire fuga·
Si meliora piæ fas est sperare sorori,
Et dominum mundi flectere uota ualent·
Hæc a Sardois tibi forsitan exulis oris
Fratre reuersuro nuntia uenit auis·

Ad Paulum de Phiala·

De prætoricia folium mihi Paule corona
Mittis, & hoc Phialæ nomen habere iubes·

Hæc fuerat nuper nebula tibi pægma perunctum,
Pallida quam rubri diluit unda croci.
An magis astuti derasa est ungue ministri
Bractea, de fulcro quod reor esse tuo?
Illa potest culicem longe sentire uolantem,
Et minimi penna papilionis agi.
Exiguæ uolitat suspensa uapore lucernæ,
Et leuiter fuso rumpitur icta mero.
Hoc linitur sputo Iani cariota calendis,
Quam fert cum paruo sordidus asse cliens.
Lenta minus gracili crescunt colocasia filo.
Plena magis nimio Lilia sole cadunt.
Nec uaga tam tenui discursat aranea tela,
Tam leue nec bombix pendulus urget opus.
Crassior in facie uetulæ stat creta Fabullæ.
Crassior offensæ bulla tumescit aquæ.
Fortior intortos seruat uesica capillos,
Et mutat latias spuma bataua comas.
Hac cute ledæo uestitur pullus in ouo,
Talia lunata splenia fronte sedent.
Quid tibi cum phiala, ligulam cum mittere possis?
Mittere cum possis uel cocleare mihi?
Magna nimis loquimur, cocleam cum mittere posses,
Denique cum posses mittere Paule nihil.

In Iactatorem.

Archetypum Myos argentum te dicis habere,
Quod sine te factum est, hoc magis archetypum est.

In Pessimos coniuges.

Cum sitis similes, paresque uita
Vxor pessima, pessimus maritus,

Miror, non bene conuenire nobis·

Ad Cæsarem Do·

Regia pyramidum Cæsar miracula ride,
Iam tacet eoum barbara Memphis opus·
Pars quota parrhasiæ labor est Mareoticus aulæ,
Clarius in toto nil uidet orbe dies·
Septenos pariter credas assurgere montes,
Thessalicum breuior Pelion ossa tulit·
Aethera sic intrat, nitidis ut conditus astris
Inferiore tonet nube serenus apex·
Et prius arcano satietur lumine Phœbi,
Nascentis Circe quam uidet ora patris·
Hæc Auguste tamen, quæ uertice sydera pulsat,
Par domus est cœlo, sed minor est domino·

Ad Polycarmum·

Quod Caietano reddis Polycarme tabellas,
Millia te centum non tribuisse putas?
Debuit hæc, inquis tibi habe Polycarme tabellas,
Et Caietano millia crede duo·

Ad Meliorem·

Qui præstat pietate pertinaci
Sensuro bona liberalitatis,
Captet forsitan, aut uicem reposcat·
At si quis dare nomini relicto
Post manes tumulumq; perseueret,
Quærit quid nisi parcius dolere?
Refert sis bonus, an uelis uideri?
Præstas hoc melior sciente fama,
Qui solennibus anxius sepulti
Nomen non sinis interire Blæsi,

Et de munifica profusus arca
Ad natalicium diem colendum
Scribarum memori, piæq; turbæ
Quod donas, facis ipse Blesianum.
Hoc longum, tibi uita dum manebit,
Hoc & post cineres erit tributum.

Ad Domitianum.

Qui pallatinæ caperet conuiuia mensæ,
Ambrosiasq; dapes, non erat ante locus.
Hic haurire decet sacrum Germanice nectar,
Et Ganymedea pocula mixta manu.
Esse uelis (oro) serus conuiua tonantis,
At tu si properas Iuppiter, ipse ueni.

Ad Priapum.

Non horti, neque palmitis beati,
Sed rari nemoris Priape custos,
Ex quo natus es, & potes renasci,
Furaces moneo manus repellas,
Et siluam domini focis reserues.
Si defecerit hoc, & ipse lignum es.

Ad Faustinum.

Tristis Athenagoras non misit munera nobis,
Quæ medio brumæ mittere mense solet.
An sit Athenagoras tristis, Faustine uidebo,
Me certe tristem fecit Athenagoras.

Ad Mathonem.

Si te sportula maior ad beatos
Non corruperit, ut solet, licebit
De nostro Matho centies laueris.

In Fabium, & Christillam·

Effert uxores Fabius, Christilla maritos,
Funereamq; toris quassat uterque facem·
Victores committe Venus, quos iste manebit
Exitus· una duos ut libitina ferat·

Ad Titullum·

Titulle moneo, uiue semper· hoc serum est,
Sub pædagogo cœperis licet, serum est,
At tu miser, Titulle nec senex uiuis,
Sed omne limen conteris salutator,
Et mane sudas urbis osculis udus,
Foroq; triplici sparsus ante equos omneis,
Aedemq; Martis, & colosson Augusti
Curris per omnes tertiasq;, quintasq;·
Rape, congere, aufer, posside relinquendum est·
Superba densis arca palleat nummis,
Centum explicentur paginæ Kalendarum,
Iurabit hæres te nihil reliquisse,
Supraq; pluteum te iacente uel saxum,
Fartus papyro dum tibi torus crescit,
Flentes superbus basiabit eunuchos,
Tuoq; tristis filius· uelis, nolis·
Cum concubino nocte dormiet prima·

Ad Flaccum·

Priscus ab ætnæis mihi Flacce Terentius oris
Redditur, hanc lucem lactea gemma notet·
Defluat, & lento splendescat turbida limo
Amphora centeno consule facta minor·
Continget nox quando meis tam candida mensis?
Tam iusto dabitur quando calere mero?

Cum te Flacce mihi reddet cythereia Cypros,
Luxuriæ fiet tam bona causa meæ.
Ad Cestum.
Quanta tua est probitas, quanta ē præstantia formæ
Ceste puer puero castior Hippolyto.
Te secum Diana uelit, doceatq; natare,
Te Cybele secum uellet habere phryga.
Tu Ganymedeo poteras succedere lecto,
Securus domino basia sola dares.
Felix quæ tenerum uexabit sponsa maritum,
Et quæ te faciet prima puella uirum.
In uarie se tondentem.
Pars maxillarum tonsa est tibi, pars tibi rasa est.
Pars uulsa est. unum quis putet esse caput?
De Abolla Crispini.
Nescit cui dederit tyriam Crispinus abollam,
Dum mutat cultus, induiturq; togam.
Quisquis habes humeris sua munera redde, p̃camur,
Non hoc Crispinus te, sed abolla rogat.
Non quicunque capit saturatas muricæ uestes,
Nec nisi delitiis conuenit iste color,
Si te præda iuuat fœdiq; insania lucri,
Quo possis melius fallere, sume togam.
De Aspro.
Formosam plane, sed cæcus diligit Asper,
Plus ergo, ut res est, quam uidet Asper, amat.
Ad Cæsarem Domitianum.
Quanta Gigantei memoratur mensa triumphi,
Quantaq; nox superis omnibus illa fuit,
Qua bonus accubuit genitor cum Phœbe deorum,

Et licuit faunis poscere uina Iouem,
Tantas tuas celebrant Cæsar conuiuia laurus,
Exhilarent ipsos gaudia nostra deos·
Vescitur omnis eques tecum, populusq́;, patresq́;,
Et capit ambrosias cum duce Roma dapes·
Grandia pollicitis quanto maiora dedisti,
Promissa est nobis sportula, Recta data est·

De Phiala Ruffi·

Quis labor in Phiala? docti Myos? an ne Myronis?
Mentoris hæc manus est? an Polyclete tua?
Liuescit nulla caligine fusca, nec odit
Exploratores nubila massa focos·
Vera minus flauo radiant electra metallo,
Et nimium felix pustula uincit ebur·
Materiæ non cedit opus, sic alligat orbem,
Plurima cum tota lampade luna nitet·
Stat caper æolio Thebani uellere Phryxi
Cultus, ab hoc mallet uecta fuisse soror·
Hunc nec Cinyphius tonsor uiolauerit, & tu
Ipse tua pasci uite Lyæe uelis·
Terga premit pecoris geminis Amor aureus alis·
Palladius tenero lotos ab ore sonat·
Sic methymnæo gauisus Arione delphin
Languida non tacitum per freta uexit onus·
Imbuat egregium digno mihi nectare munus
Non grege de domini, sed tua Ceste manus·
Ceste decus mensæ misce setina, uidetur
Ipse puer nobis, ipse sitire caper·
Det numerum cyathis instantis littera Ruffi,
Author enim tanti muneris ille mihi·

Si Telethusa uenit. promissaq; gaudia portat.
Seruabor dominæ Ruffe triente tuo.
Si dubia est, septunce trahar si fallit amantem,
Vt iugulem curas, nomen utrunque bibam.

Ad Ceditianum.

Tonsorem puerum, sed arte talem,
Qualis nec thalamis fuit Neronis,
Drusorum cui contigere barbæ,
Aequandas semel in genas rogatus
Ruffo Ceditiane commodaui,
Dum iussus repetit pilos eosdem
Censura speculi manum regente,
Expungitq; cutem, facitq; longam
Detonsis epaphæresim capillis,
Barbatus mihi tonsor est reuersus.

In Catullam.

Formosissima que fuere, uel sunt,
Sed uilissima quæ fuere, uel sunt,
O quam te fieri Catulla uellem
Formosam minus, aut magis pudicam.

Ad Cæsarem Do.

Magna licet toties tribuas maiora daturus
Dona ducum uictor, uictor & ipse tui,
Diligeris populo non propter præmia Cæsar,
Propter te populus præmia Cæsar amat.

Ad Eundem de Leone.

Auditur quantum Massyla per auia murmur,
Innumero quoties silua Leone furit.
Pallidus attonitos ad plena mapalia pastor
Cum reuocat Tauros, & sine mente pecus,

Tantus

Tantus in ausonia fremuit modo terror arena,
Quis non esse gregem crederet? unus erat·
Sed cuius tremerent ipsi quoque iura leones,
Cui diadema daret marmore picta nomàs·
O quantum per colla decus, quem spargit honorem,
Aurea lunatæ cum stetit unda iubæ·
Grandia quam decuit latum uenabula pectus,
Quantaq; de magna gaudia morte tulit·
Vnde tuis libye tam felix gloria siluis?
A Cybeles nunquid uenerat ille iugis?
An magis herculeo Germanice misit ab astro
Hanc tibi uel frater, uel pater ipse feram?

Ad Flaccum·

Temporibus nostris ætas cum cedat auorum,
Creuerit & maior cum duce Roma suo,
Ingenium sacri miraris abesse Maronis,
Nec quenquam tanta bella sonare tuba,
Sint Mecœnates, non deerunt Flacce Marones,
Virgiliumq; tibi uel tua rura dabunt·
Iugera perdiderat miseræ uicina Cremonæ,
Flebat & abductas Tityrus æger oues·
Risit Thuscus eques, paupertatemq; malignam
Reppulit, & celeri iussit abire fuga·
Accipe diuitias, & uatum maximus esto,
Tu licet & nostrum dixit Alexin ames·
Astabat domini mensis pulcherrimus ille
Marmorea fundens nigra falerna manu,
Et libata dabat roseis carchesia labris,
Quæ poterant ipsum sollicitare Iouem·
Excidit attonito pinguis Galathea poetæ,

O

Thestylis & rubras messibus usta genas
Protinus italiam concepit, & arma, uirumq;,
Qui modo uix culicem fleuerat ore rudi.
Quid uarios, Marsosq; loquar, ditataq; uatum
Nomina, magnus erit quos numerare labor?
Ergo ero Virgilius si munera Mecœnatis
Des mihi. Virgilius, non ero, Marsus ero.

De Picente.

Treis habuit dentes, pariter quos expuit omnes
Ad tumulum Picens dum sedet ipse suum.
Collegitq; sinu fragmenta nouissima fracti
Oris, & aggesta contumulauit humo.
Ossa licet quondam defuncti non legat hæres,
Hoc sibi iam Picens præstitit officium.

In Artemidorum.

Cum tibi tam crassæ sint Artemidore lacernæ,
Possum te Sagarim iure uocare meum.

In Luscum furem.

Aspicis hunc uno contentum lumine, cuius
Lippa sub attrita fronte lacuna patet,
Ne contemne caput, nihil est furatus illo.
Non fuit Autolyci tam picata manus.
Hunc tu conuiuam cautus uitare memento,
Tunc furit, atque oculo luscus utroque uidet.
Pocula solliciti perdunt, ligulasq; ministri,
Et latet in tepido plurima mappa sinu.
Lapsa nec à cubito subducere pallia nescit,
Et tectus lenis sæpe duabus abit.
Nec dormitantem uernam fraudare lucerna
Erubuit fallax, ardeat illa licet.

Si nihil inuasit, puerum tunc arte dolosa
Circuit, & soleas surripit ipse suas·

In Claudiam·

Summa palatini poteras æquare colossi,
Si fieres breuior Claudia sexquipede·

In Carinum·

Liuet Carinus· rumpitur· furit· plorat·
Et quærit altos, unde pendeat, ramos·
Non iam quod orbe cantor, & legor toto,
Nec umbilicis quod decorus, & cedro
Spargor per omnes, Roma quas tenet, gentes,
Sed quod sub urbe rus habemus æstiuum,
Vehimurq; mulis non ut ante conductis·
Quid imprecabor ó Seuere liuenti?
Hoc opto mulas habeat, & suburbanum·

De Picente·

Scribit in auersa Picens Epigrammata charta.
Et dolet, auerso quod facit illa deo·

De Aulo·

Thestylon Aulus amat, sed nec minus ardet Alexin,
Forsitan & nostrum sic Hyacinthon amat·
I nunc, & dubita, uates an diligat ipsos,
Delitias uatum cum meus Aulus amet·

In Clytum·

Vt poscas Clyte munus, exigasq́;·
Vno nasceris octies in anno,
Et solas puto, trés ue, quattuór ue
Non natalitias habes calendas·
Sit uultus tibi leuior licebit
Tritis littoris aridi lapillis,

Sit moro coma nigrior caduco.
V incas mollicie tremente plumas.
A ut massam modo lactis alligati,
E t talis tumor excitet papillas,
Q uales cruda uiro puella seruat
T u nobis Clyte iam senex uideris,
T am multos quis enim fuisse credat
N atales Priami ue, Nestoris ue?
S it tandem pudor, & modus rapinis.
Q uod si ludis adhuc, semelq; nasci
V no iam tibi non sat est in anno,
N atum te Clyte nec semel putabo.

Ad Domitianum.

H ic ubi fortunæ reducis fulgentia late
T empla nitent, felix area nuper erat.
H ic stetit arctoi formosus puluere belli
P urpureum fundens Cæsar ab ore iubar.
H ic lauro redimita comas, & candida uultu
R oma salutauit uoce, manuq; ducem.
G rande loci meritum testantur & altera dona,
S tat sacer edomitis gentibus arcus ouans.
H ic Gemini currus numerant elephanta frequenter,
S ufficit immensis aureus ipse iugis.
H æc est digna tuis Germanice porta triumphis.
H os aditus urbem Martis habere decet.

De Cons. Silii.

A ugusto pia tura, uictimasq;
P ro nostro date Silio camœnæ.
B issenos iubet en redire fasces
N ato consule, nobiliq; uirga

Vatis castaliam domum sonare·
Rerum prima salus, & una Cæsar,
Gaudenti superest adhuc quod optet
Felix purpura, tertiusq; consul·
Pompeio dederit licet senatus,
Et Cæsar genero sacros honores,
Quorum pacificus ter ampliauit
Ianus nomina, Silius frequentes
Mauult sic numerare consulatus·

In Cæcilianum·

Horas quinque puer nondum tibi nuntiat, & tum
Iam conuiua mihi Cæciliane uenis·
Cum modo distulerint raucæ uadimonia chartæ,
Et floralitias lasset arena feras,
Curre age, & illotos reuoca Caliste ministros,
Sternantur lecti Cæciliane sede·
Caldam poscis aquam, sed nondum frigida uenit,
Alget adhuc nudo clausa culina foco·
Mane ueni potius· nam cur te quinta moretur?
Aut cur non sero Cæciliane uenis?

Ad Entellum·

Qui Corcyræi uidit pomaria regis,
Rus Entelle tuæ præferat ille domus·
Inuidia purpureos urat ne bruma racemos,
Et gelidum Bacchi munera frigus edat,
Condita perspicua uiuit uindemia gemma,
Et tegitur felix, nec tamen uua latet·
Fœmineum lucet sic per bombycina corpus·
Calculus in nitida sic numeratur aqua·
Quid non ingenio uoluit natura licere?

Autumnum sterilis ferre iubetur hyems.

In Vacerram.

Miraris ueteres Vacerra solos,
Nec laudas nisi mortuos poetas.
Ignoscas petimus Vacerra, tanti
Non est ut placeam tibi, perire.

De Nerua.

Quanta quies placidi, tanta est facundia Neruæ,
Sed cohibet uires, ingeniumq; pudor.
Cum siccare sacrum largo parmessida posset
Ore, uerecundam maluit esse sitim.
Pieriam tenui frontem redimire corona
Contentus, famæ nec dare uela suæ.
Sed tamen hunc nostri scit temporis esse Tibullum,
Carmina qui docti nota Neronis habet.

In Posthumianum.

Quattuor argenti libras mihi tempore brumæ
Misisti ante annos Posthumiane decem.
Speranti plures, nam stare, aut crescere debent
Munera, uenerunt plús ue, minús ue duæ.
Tertius, & quartus multo inferiora tulerunt.
Libra fuit quinto septitiana quidem.
Bessalem ad scutulam sexto peruenimus anno,
Post hunc in cotula rasa selibra data est.
Octauus ligulam misit sextante minorem,
Nonus aculeolos in cocleare tulit.
Quod mittat nobis, decimus iam non habet annus.
Quattuor ad libras Posthumiane redi.

Ad Librum suum.

Non dum muricæ cultus, asperoq;

Morsu punicis aridi politus·
Artanum properas sequi libelle
Quem pulcherrima iam redire Narbo,
Docti patria Narbo Votieni
Ad leges iubet, annuosq; fasces,
Votis quod paribus tibi petendum est,
Continget locus ille, & hic amicus·
Quam uellem fieri meus libellus·

Ad Instantium·

Instanti, quo nec sincerior alter habetur,
Pectore, nec niuea simplicitate prior·
Si dare uis nostræ uires, animosq; Thaliæ,
Et uictura petis carmina, da, quod amem·
Cynthia te uatem fecit lasciue Properti·
Ingenium Galli pulchra Lycoris erat·
Fama est arguti Nemesis formosa Tibulli·
Lesbia dictauit docte Catulle tibi·
Non me pelignus, nec spernet Mantua uatem,
Si qua Corynna mihi, si quis Alexis erit·

In malum Medicum·

Hoplomachus nunc es fueras Ophthalmicus ante,
Fecisti medicus, quod facis Hoplomachus·

De Gallo lingono·

Dum repetit sera conductos nocte penates
Lingonus à recta, flaminiaq; recens·
Expulit offenso uitiatum pollice talum,
Et iacuit toto corpore fusus humi·
Quid faceret Gallus, qua se ratione moueret?
Ingenti domino seruulus unus erat
Tam macer, ut minimam posset uix ferre lacernam

Succurrit misero casus, opemq; tulit.
Quattuor inscripti portabant uile cadauer,
Accipit infelix qualia mille rogus.
Hos comes inualidus submissa uoce precatur,
Vt quocunque uelint corpus inane ferant.
Permutatur onus, stipataq; tollitur alte
Grandis in angusta sarcina sandapila.
Hic mihi de multis unus Lucane uidetur,
Cui merito dici mortue Galle potest.

In Gallicum.

Dic uerum mihi Marce, dic amabo,
Nil est, quod magis audiam libenter.
Sic, & cum recitas tuos libellos,
Et causam quoties agis clientis,
Oras Gallice me, rogasq; semper.
Durum est me tibi, quod petis, negare.
Vero uerius ergo quid sit audi.
Verum Gallice non libenter audis.

Ad Librum amicum.

Liber amicorum dulcissima cura tuorum,
Liber in æterna uiuere digne rosa,
Si sapis, assyrio semper tibi crinis amomo
Splendeat, & cingant florea serta caput.
Candida nigrescant uetulo crystalla falerno,
Et caleat blando mollis amore torus.
Qui sic uel medio finitus uixit in æuo,
Longior huic facta est, quam data uita fuit.

De Ludis Stellæ.

Quos cuperet phlegræa suos uictoria ludos,
Indica quos cuperet pompa Lyæe tuos,

Fecit Hyperborei celebrator Stella triumphi,
O pudor, ó pietas, & putat esse parum·
Non illi satis est turbato sordibus auro
Hermus, & hesperio qui sonat orbe tagus·
Omnis habet sua dona dies, nec linea diues
Cessat, & in populum multa rapina cadit·
Nunc ueniunt subitis lasciua numismata nimbis,
Nunc dat spectatas tessera larga feras,
Nunc implere sinus securos gaudet, & absens
Sortitur dominos, nec laceratur auis·
Quid numerem currus, terdenaq; præmia palmæ,
Quæ dare non semper consul uterque solet?
Omnia sed Cæsar tanto superantur honore,
Quod spectatorem te tua laurus habet·

In Fabullam·

Omnes aut uetulas habes amicas,
Aut turpes, uetulisq; fediores·
Has ducis comites, trahisq; tecum
Per conuiuia, porticus, theatra·
Sic formosa Fabulla, sic puella es·

Ad Domitianum·

Sanctorum nobis miracula reddis auorum,
Nec pateris Cæsar sæcula cana mori·
Cum ueteres latiæ ritus renouantur arenæ
Et pugnet uirtus simpliciore manu·
Sic priscis seruatur honos te preside templis·
Et casa tam culto sub Ioue numen habet·
Sic noua dum condis reuocas Auguste priora·
Debentur quæ sunt, quæque fuere tibi·

In Gelliam.

Non per myſtica ſacra Dindymenes,
Nec per niliacæ bouem iuuencæ.
Nullos deniq; per deos, deasq;
Iurat Gellia, ſed per uniones,
Hos amplectitur, hos deoſculatur,
Hos fratres uocat, & uocat ſorores.
Hos natis amat acrius duobus,
His ſi quo careat miſella caſu,
Victuram negat eſſe ſe nec horam.
Heu quam bene nunc Papyriane
Annei faceret manus Sereni.

Ad Domitianum.

Dante tibi turba querulos Auguſte libellos,
Nos quoque quod domino carmina parua damus,
Poſſe deam rebus pariter, muſisq; uacare
Scimus, & hæc etiam ſerta placere tibi.
Fer uates Auguſte tuos. nos gloria dulcis
Nos tua cura prior, delitiæq; ſumus.
Non quercus te ſola decet, nec laurea Phœbi.
Fiat & ex edera ciuica noſtra tibi,

M.V.MARTIALIS EPIGRAMMATON
LIBER NONVS.

VEMITOR ANNI FRA
ter cariſſime, Epigramma, quod ex
a tra ordinem paginarum eſt, ad Ster
tinium clariſſimum uirum ſcripſi
mus, qui imaginem meam ponere
in bibliotheca ſua uoluit.

De quo ſcribendum tibi putaui, ne ignorares Auitus
iſte quis uocaretur· Vale, & para Hoſpitium·

Ad Auitum·

Non te cælabis ſublimi pectore uates,
Cui referet ſerus præmia digna cinis·
Hoc tibi ſub noſtra breue carmen imagine uiuat,
Quam non obſcuris iungis Auite uiris·
Ille ego ſum nulli nugarum laude ſecundus,
Quem non miraris, ſed puto lector amas·
Maiores maiora ſonent· mihi parua loquuto
Sufficit in ueſtras ſæpe redire manus·

De templo Flauiæ gentis·

Dum Ianus hyemes, Domitianus autumnos,
Auguſtus annis commodabit æſtates,
Dum grande famuli nomen aſſeret Rheni
Germanicarum magna lux calendarum,
Tarpeia ſummi ſaxa dum patris ſtabunt,
Dum uoce ſupplex, dumq; ture placabit,
Matrona diues dulce Iulium numen,
Manebit altum Flauiæ decus gentis,
Cum ſole, & aſtris, cumq; luce Romana·
Inuicta quicquid condidit manus, cœlum eſt·

In Lupum·

Pauper amicitiæ cum ſis Luppe, non es amicæ,
Et queritur de te Mentula læſa nihil·
Illa ſiligineis pingueſcit adultera cunnis,
Conuiuam paſcit nigra farina tuum·
Incenſura niues dominæ ſetina liquantur,
Nos bibimus torti pulla uenena cadi·
Empta tibi nox eſt fundis non tota paternis,

110

Haud sua desertus rura sodalis arat.
Splendet Erythræis perlucida mœcha lapillis,
Ducitur addictus te futuente cliens.
Octo syris suffulta datur lectica puellæ,
Nondum sandapilæ pondus amicus erit.
I nunc, & miseros Cybele præcide cinædos,
Hæc erat, hæc cultris mentula digna tuis.

Ad Domitianum.

Quantum iam superis Cæsar, cœloq; dedisti,
Si repetas, & si creditor esse uelis,
Grandis in ætherio licet auctio fiat olympo,
Coganturq; dei uendere quicquid habent,
Conturbabit Atlas, & non erit uncia tota,
Decidat tecum qua pater ipse deum.
Pro capitolinis quid enim tibi soluere templis?
Quid pro tarpeiæ frondis honore potest?
Quid pro culminibus geminis matrona tonantis?
Pallada prætereo, res agit illa tuas.
Quid loquar Alciden, Phœbumq;, piosq; laconas?
Addita quid latio flauia templa polo?
Expectes, & sustineas Auguste, necesse est,
Nam tibi quod soluat, non habet arca Iouis.

In Aeschilum.

Aureolis futui cum possit Galla duobus.
Et plusquam futui, si totidem addideris,
Aureolos à te cur accipit Aeschile denos?
Non fellat tanti Galla, quid ergo? tacet.

In Paulam.

Nubere uis Prisco, non miror Paula sapisti,
Ducere te non uult Priscus, & ille sapit.

Ad Domitianum·

Tibi summe rheni domitor, & parens orbis,
Publicæ princeps gratias agunt urbes,
Populos habebunt· parere iam scælus non est·
Non puer auari sectus arte mangonis
Virilitatis damna mœret ereptæ,
Nec quam superbus computet stipem leno,
Dat prostituto misera mater infanti·
Qui nec cubili fuerat ante te quondam
Pudor, esse per te cœpit & lupanari·

In Afrum·

Dicere de libycis reduci tibi gentibus Afer
Continuis uolui quinque diebus aue·
Non uacat, aut dormit dictum bis, terq; reuerso
Iam satis est, non uis Afer auere, Vale·

Ad Domitianum·

Tanquam parua foret sexus iniuria nostri,
Fœdandos populo prostituisse mares,
Iam cunæ lenonis erant, ut ab ubere raptus
Sordida uagitu posceret æra puer·
Immatura dabant infandas corpora pœnas·
Non tulit Ausonius talia monstra pater·
Idem qui teneris nuper succurrit ephœbis,
Ne faceret steriles sæua libido uiros·
Dilexere prius pueri, iuuenesq;, senesq;·
At nunc infantes te quoque cæsar amant·

Ad Bithinicum·

Nil tibi legauit Fabius Bithinice, cui tu
Annua, si memini, millia sena dabas·
Plus nulli dedit ille, queri Bithinice noli·

Annua legauit millia sena tibi.

I n Cantarum.

C œnes Cantare cum foris libenter,
C lamas, & maledicis, et minaris.
D eponas animos truces, monemus,
L iber non potes, & gulosus esse.

De Earino Domitiani.

Nomen cum uiolis, rosisq; natum,
Q uo pars optima nuncupatur anni,
H yblam quod sapit, atticosq; flores,
Q uod nidos olet alitis superbæ,
Nomen nectare dulcius beato,
Q uo mallet Cybeles puer uocari,
E t qui pocula temperat Tonanti,
Q uod si parrhasia sones in aula,
R espondent Veneres, cupidinesq;.
Nomen nobile, molle, delicatum
V ersu dicere non rudi uolebam,
S ed tu syllaba contumax repugnas.
D icunt Earinon tamen poetæ,
S ed græci, quibus est nihil negatum,
E t quos   decet sonare.
Nobis non licet esse tam disertis,
Q ui musas colimus seueriores,

De Eodem.

S i daret autumnus mihi nomen,   essem,
H orrida si brumæ sydera,
D ictus ab æstiuo   mihi mense uocarer.
T empora cui nomen uerna dedere, quis est?

De Eodem·

Nomen habes, teneri quod tempora nuncupat anni,
Cum breue cecropiæ uer populantur apes·
Nomen, acidalia meruit quod arundine pingi,
Quod Cytherea sua scribere gaudet acu·
Nomen, erythræis quod littera facta lapillis,
Gemma quod heliadum pollice trita notet·
Quod penna scribente grues ad sydera tollant,
Quod decet in sola Cæsaris esse domo·

In Fictos amicos·

Hunc, quem cœna tibi, quem mensa parauit amicum,
Esse putas fidæ pectus amicitiæ?
Aprum amat, & mulos, & sumen, & ostrea, nõ te,
Tam bene si cœnem, noster amicus eris·

De Chloe·

Inscripsit tumulo septem celebrata uirorum
Se fecisse Chloe· quid pote Simplicius?

De coma Earini·

Consilium formæ speculum, dulceisq; capillos
Pergameo posuit dona sacrata Deo
Ille puer tanto domino gratissimus aula,
Nomine qui signet tempora uerna suo·
Felix, quæ tali censetur munere tellus,
Nec Ganymedeas mallet habere comas·

Ad Aesculapium·

Latonæ uenerande nepos, qui mitibus herbis
Parcarum exoras pensa, breuesq; colos,
Hos tibi laudatos dominorum uoce capillos
Ille tuus latia misit ab urbe puer·
Addidit & nitidum sacratis crinibus orbem,

Quo felix facies iudice tota fuit.
Tu iuuenile decus serua, ne pulchrior ille
In longa fuerit, quam breuiore coma.

Ad Cæs. Domitianum.

Est mihi sitq; precor longum te præside Cæsar
Rus minimum, parui sunt & in urbe lares.
Sed de ualle breui, quas det sitientibus hortis,
Cura laboratas antlia tollit aquas.
Sicca domus queritur nullo se rore foueri.
Cum mihi uicino Martia fonte sonet
Quam dederis nostris Auguste penatibus undam,
Castalis hæc nobis, aut Iouis imber erit.

In Sabellum.

Laudas balnea uersibus trecentis
Cœnantis bene Pontici Sabelle
Vis cœnare Sabelle, non lauari.

Ad Domitianum.

Hæc quæ tota patet, tegiturq; & marmore. & auro,
Infantis domini conscia terra fuit,
Felix quæ tantis sonuit uagitibus, & quæ
Vidit reptantes, sustinuitq; manus.
Hic steterat ueneranda domus, quæ præstitit orbi,
Quod Rhodos, astrifero quod pia Creta polo.
Cretenses texere Iouem crepitantibus armis,
Semiuiri poterant qualia ferre phryges.
At te protexit superum pater, & tibi Cæsar
Pro iaculo, & parma fulmen, & ægis erat.

Ad Auctum.

Artemidorus habet puerum, sed uendidit agrum.
Agrum pro puero Calliodorus habet.

Dic, uter

Dic, uter ex istis melius rem gesserit Aucte·
Artemidorus amat, Calliodorus arat·

Ad Pastorem·

Credis ob hoc me pastor opes fortasse rogare,
Propter quod uulgus, crassaq; turba rogat,
Vt setina meos consumat gleba ligones,
Et sonet innumera compede tuscus ager,
Vt mauri libycis centum stent dentibus orbes,
Et crepet in nostris aurea lamna toris,
Nec labris nisi magna meis crystalla terantur,
Et faciant nigras nostra falerna niues,
Vt canusinatus nostro syrus assere sudet,
Et mea sit culto sella cliente frequens,
Aestuet ut nostro madidus conuiua ministro,
Quem permutatum nec Ganymede uelim,
Vt lutulenta linat tyrias mihi mula lacernas,
Et massileum uirga gubernet equum·
Est nihil ex istis, superos, ac sydera testor,
Ergo quid? ut donem Pastor, & aedificem·

Ad Carum·

O cui uirgineo flauescere contigit auro,
Dic ubi palladium sit tibi Care decus?
Aspicis en domini fulgentes marmore uultus
Venit ad has ultro nostra corona comas·
Albanae liuere potest pia quercus oliuae,
Cinxerit inuictum quod prior illa caput·

Ad eundem·

Quis palatinos imitatus imagine uultus
Phidiacum latio marmore uicit ebur,
Haec mundi facies, haec sunt Iouis ora sereni,

P

Sic tonat ille deus, cum ſine nube tonat.
Non ſolam tribuit Pallas tibi Care coronam,
Effigiem domini, quam colis, illa dedit.
In Afrum.
Dantem uina tuum quoties aſpeximus Hylum,
Lumine nos Afer turbidiore notas.
Quid rogo? quod ſcelus eſt mollẽ ſpectare miniſtrũ?
Aſpicimus ſolem. ſydera. templa. deos.
Auertam uultus, tanquam mihi pocula gorgon
Porrigat. atque oculos, oraq́; noſtra tegam.
Trux erat Alcides, ſed Hylan ſpectare licebat,
Ludere Mercurio cum Ganymede licet.
Si non uis teneros ſpectet conuiua miniſtros,
Phineas inuites Afer, & œdipodas.
De Nerua.
Audet facundo qui carmina mittere Neruæ,
Pallia donauit glaucina coſme tibi.
Pæſtano uiolas, & cana liguſtra colono,
Hyblæis apibus corſica mella dabit.
Sed tamen & paruæ nonnulla eſt gratia muſæ,
Appetitur. poſito uilis oliua lupo.
Nec tibi ſit mirum, modici quod conſcia uatis
Iudicium metuat noſtra Thalia tuum.
Ipſe tuas etiam ueritus Nero dicitur aures,
Laſciuum iuuenis cum tibi luſit opus.
In Creſtum.
Cum depilatos Creſte coleos portes,
Et uulturino Mentulam parem collo,
Et proſtitutis leuius caput culis,
Nec uiuat ullus in tuo pilus crure,

Purgentq; sæuæ cana labra uolsellæ,
Curios, Camillos, Quintios, Numas, Ancos,
Et quicquid usquam legimus pilosorum
Loqueris, sonasq; grandibus minax uerbis,
Et cum theatro, seculoq; rixaris·
Occurrit aliquis inter ista draucus, &
Iam pædagogo liberatus, & cuius
Refibulauit turgidum faber penem,
Nutu uocatum ducis, & pudet fari,
Catoniana Creste quod facis, lingua·

Epitaphium Latini·

Dulce decus scenæ ludorum fama Latinus
Ille ego sum plausus, delitiæq; tuæ,
Qui spectatorem potui fecisse Catonem,
Soluere qui Curios, Fabriciosq; graues·
Sed nihil à nostro sumpsit mea uita theatro,
Et sola tantum scenicus arte feror,
Nec poteram gratus domino sine moribus esse·
Interius mentes suspicit ille deus·
Vos me laurigeri parasitum dicite Phœbi,
Roma sui; famulum dum sciat esse Iouis·

Epitaphium Philenis·

Secula nestoreæ permensa Phileni senectæ
Rapta es ad infernas tam cito ditis aquas·
Euboicæ nondum numerabas longa sibyllæ
Tempora, maior erat mensibus illa tribus·
Heu quæ lingua silet, non illam mille catastæ
Vincebant, nec quæ turba Serapin amat·
Nec matutini cirrata caterua magistri,
Nec quæ strymonio de grege ripa sonat·

Quæ nunc thessalico lunam deducere rhombo,
Quæ sciet hos, illos uendere lena toros?
Sit tibi terra leuis, molliq; tegaris arena,
Ne tua non possint eruere ossa canes.

De Antistio.

Cappadocum sæuis Antistius occidit oris
Rusticus, ó tristi crimine terra nocens.
Rettulit ossa sinu cari Nigrina mariti,
Et questa est longas non satis esse uias,
Cumq; daret sanctam tumulis, quibus inuidet, urnā,
Visa sibi est rapto bis uiduata uiro.

De Vebii uoto.

Dum comes arctois hæreret Cæsaris armis
Vebius, hanc Marti pro duce uouit auem.
Luna quater binos non tota peregerat orbes,
Debita poscebat iam sibi uota deus.
Ipse suas anser lætus properauit ad aras,
Et cecidit sanctis hostia parua focis.
Octo uides patulo pendere nummismata rostro
Alitis, hæc extis condita nuper erant.
Quæ litat argento pro te non sanguine cæsa
Victima, iam ferro non opus esse docet.

Qualem uelit amicam.

Hanc uolo, quæ facilis, quæ paliolata uagatur.
Hanc uolo, quæ puero iam dedit ante meo.
Hanc uolo, quam redimit totam denarius alter.
Hanc uolo, quæ pariter sufficit una tribus.
Poscentem nummos, & grandia uerba sonantem
Possideat crassi Mentula Burdigali.

Ad Flaccum.

Audieris in quo Flacce balneo plausum,
 Morionis illic esse Mentulam scito.

In Laudem Do.

Iuppiter idæi risit mendacia busti,
 Dum uidet Augusti flauia templa poli.
Atque inter mensas largo iam nectare fusus,
 Pocula cum Marti traderet ipse suo,
Respiciens Phœbum pariter, Phœbiq; sororem,
 Cum quibus Alcides, & pius arcas erat,
Gnosia uos inquit nobis monumenta dedistis,
 Cernite, quam plus sit Cæsaris esse patrem.

In Philomusum.

Artibus his semper cœnam Philomuse mereris,
 Plurima dum fingis, sed quasi uera refers.
Scis quid in arsacia Pacorus deliberet aula,
 Rhenanam numeras, sarmaticamq; manum.
Verba ducis daci cattis mandata resignas,
 Victricem laurum, quam uenit, ante uides.
Scis quoties phario madeat Ioue fusca Syene,
 Scis quota de libyco littore puppis eat.
Cuius Iuleæ capiti nascantur oliuæ,
 Destinet ætherius cui sua serta pater,
Tolle tuas artes, hodie cœnabis apud me
 Hac lege, ut narres nil Philomuse noui.

De Ganymede, & Ioue.

Viderat ausonium posito modo crine ministrum
 Phryx puer alterius gaudia nota Iouis,
Quod tuus ecce suo Cæsar permisit Ephœbo,
 Tu permitte tuo maxime rector, ait.

Iam mihi prima latet longis lanugo capillis,
Iam tua me ridet Iuno, uocatq; uirum.
Cui pater ætherius puer ó dulcissime dixit,
Non ego quod poscis, res negat ipsa tibi.
Cæsar habet noster similes tibi mille ministros,
Tantaq; sydereos uix capit aula mares.
At tibi si dederit uultus coma tonsa uiriles,
Quis mihi, qui nectar misceat, alter erit?

In Gallam.

Cum sis ipsa domi, mediaq; ornere suburra,
Fiant absentes & tibi Galla comæ,
Nec dentes aliter, quam serica nocte reponas,
Et lateas centum condita pyxidibus,
Nec tecum facies tua dormiat, innuis illo,
Quod tibi prolatum est mane, supercilio.
Et te nulla mouet cani reuerentia cunni,
Quem potes inter auos iam numerare tuos.
Promittis sexcenta tamen, sed Mentula surda est.
Et sit lusca licet, te tamen illa uidet.

Ad Agathinum.

Summa licet uelox Agathine pericula ludas,
Non tamen efficies, ut tibi parma cadat.
Nolentem sequitur, tenuesq; reuersa per auras
Vel pede, uel tergo, clune, uel ungue sedet.
Lubrica coritio quamuis sint pulpita nimbo,
Et rapiant celeres uela negata noti,
Securos pueri neglecta perambulat artus,
Et nocet artifici uentus, & unda nihil.
Vt peccare uelis, cum feceris omnia, falli
Non potes. arte opus est, ut tibi parma cadat.

De natali Cæsoniæ·

Prima palatino lux est hæc orta tonanti,
O ptasset Cybele qua peperisse Iouem·
Hac & sanctonici genita est Cæsonia Ruffi,
P lus debet matri nulla puella suæ·
Lætatur gemina uotorum sorte maritus,
C ontigit hunc illi quod bis amare diem·

De uoto Philenis·

Tarpeias Diodorus ad coronas
Romam cum peteret pharo relicta,
V ouit pro reditu uiri Philenis,
I llam lingeret ut puella simplex,
Q uam castæ quoque diligunt sabinæ,
D ispersa rate tristibus procellis
M ersus fluctibus, obrutusq; ponto
A d uotum Diodorus enatauit·
O tardus nimis, & piger maritus·
H oc a littore si puella uotum
F ecisset mea, protinus redissem·

In Ponticum·

Pontice quod nunquam futuis, sed pellice leua
Vteris, et ueneri seruit amica manus,
H oc nihil esse putas, scelus est mihi crede, sed ingens,
Q uantum uix animo concipis ipse tuo·
N empe semel futuit, generaret Horatius ut tres·
M ars semel, ut geminos Ilia casta daret
O mnia perdiderat, si masturbatus uterque
M andasset manibus gaudia fœda suis·
I psam crede tibi naturam dicere rerum
I stud, quod digitis Pontice perdis, homo est,

Ad Apollinem.

Campis diues Apollo sic murinis,
Sic semper senibus fruare cygnis,
Doctæ sic tibi seruiant sorores,
Nec Delphis tua mentiatur ulli,
Sic palatia te colant, amentq;,
Bis senos cito me rogante fasces
Det stellæ bonus, annuatq; Cæsar.
Felix tunc ego, debitorq; uoti
Casurum tibi rusticas ad aras
Ducam cornibus aureis iuuencum.
Nata est hostia Phœbe, quid moraris?

De Statua Herculis.

Hic, qui dura sedens porrecto saxa leone
Mitigat exiguo magnus in ære deus,
Quæq; tulit, spectat resupino sydera uultu,
Cuius leua calet robore, dextra mero,
Non est fama recens, nec nostri gloria cœli,
Nobile Lysippi munus, opusq; uides.
Hoc habuit numen pelei mensa tyrranni,
Qui cito perdomito uictor in orbe iacet.
Hunc puer ad libycas iurauerat Hannibal aras,
Iusserat hic Syllam ponere regna trucem.
Offensus uariæ tumidis terroribus aulæ
Priuatos gaudet nunc habitare lares.
Vtq; fuit quondam placidi conuiua Molorchi,
Sic uoluit docti Vindicis esse deus.

De Eadem statua.

Alcidem modo Vindicis rogabam,
Esset cuius opus, laborq; felix,

Risit, nam solet hoc, leuiq; nutu,
Graecae nunquid ait poeta nescis?
Inscripta est basis, indicatq; nomen.
A lego, Phidiae putaui.

Ad Marcellinum.

Miles hyperboreos modo marcelline triones,
Et getici tuleris sydera pigra poli,
Ecce prometheae rupes, & fabula montis
Quam prope sunt oculis nunc adeunda tuis.
Videris immensis cum conclamata querelis
Saxa senis, dices durior ille fuit.
Et licet hoc addas, potuit qui talia ferre,
Humanum merito finxerat ille genus.

In Gellium.

Gellius aedificat semper, modo limina ponit,
Nunc foribus claues aptat, emitq; seras,
Nunc has, nunc illas mutat, reficitq; fenestras,
Dum tamen aedificet, quidlibet ille facit,
Oranti nummos ut dicere possit amico
Vnum illud uerbum Gellius aedifico.

In Pannicum.

Democritos, zenonas, inexplicitosq; platonas,
Quicquid & hirsutis squallet imaginibus,
Sic quasi Pythagorae loqueris successor, & haeres.
Praependet mento nec tibi barba minor.
Sed quid & hircosis serum, & turpe pilosis,
In molli rigidum clune libenter habes?
Tu qui sectarum causas, & pondera nosti,
Dic mihi praecidi, Pannice dogma quod est.

In Gallicum.

Hæredem cum me partis tibi Gallice quartæ
Per tua iurares sacra, caputq; tuum
Credidimus, quis enim damnet sua uota libenter?
Et spem muneribus fouimus usque datis,
Inter quæ rari laurentem ponderis aprum
Misimus, ætola de Calydone putes.
At tu continuo populumq;, patresq; uocasti,
Ructat adhuc arprum callida Roma meum.
Ipse ego, quis credat, conuiua nec ultimus hæsi,
Sed nec costa data est, caudà'ue missa mihi.
De quadrante tuo qui sperem Gallice? nulla
De nostro nobis uncia uenit apro,

De Partheniana toga.

Hæc est illa meis multum cantata libellis,
Quam meus edidicit lector, amatq; togam,
Partheniana fuit, quondam memorabile uatis
Munus, in hac ibam conspiciendus eques,
Dum noua, dum nitida fulgebat splendida lana,
Dumq; erat authoris nomine digna sui.
Nunc anus, & tremulo uix accipienda tribuli,
Quam possis niueam dicere iure tuo.
Quid non longa dies, quid non consumitis anni?
Hæc toga iam non est Partheniana, mea est.

In Gaurum.

Ingenium mihi Gaure probas sic esse pusillum,
Carmina quod faciam, quæ breuitate placent,
Confiteor, sed tu bis denis grandia libris
Qui scribis Priami prælia, magnus homo es.
Nos facimus Bruti puerum, nos Lagona uiuum,

Tu magnus luteum Gaure giganta facis

De Lucano, et Tullo.

Quod semper superos inuito fratre rogasti,
Hoc Lucane tibi contigit ante mori.
Inuidet ille tibi, stygias nam Tullus ad undas
Optabat, quamuis sit minor, ire prior.
Tu colis elysios, nemorisq; habitator Amœni
Esse tuo primum nunc sine fratre cupis,
Et si iam nitidis alternus uenit abastris,
Pro Polluce mones Castora, ne redeat.

Ad Quintum.

Si credis mihi Quinte, quod mereris,
Natales Ouidi tuos apriles,
Vt nostras amo martias calendas,
Felix utraque lux, diesq; nobis
Signandi melioribus lapillis.
Hic uitam tribuit, sed hic amicum.
Plus dant Quinte mihi tuæ calendæ.

Ad Eundem.

Natali tibi Quinte tuo dare parua uolebam
Munera, tu prohibes, imperiosus homo es.
Parendum est monitis, fiat, quod uterque iubemus,
Et quod utrunque iuuat. tu mihi Quinte dato.

Ad Cognatum.

Si mihi picena turdus palleret oliua,
Tenderet aut nostras silua sabina plagas,
Aut crescente uadis traheretur arundine præda,
Pinguis et implicitas uirga teneret aues,
Cara daret solenne tibi cognatio munus,
Nec frater nobis, nec prior esset auus.

Nunc sturnos inopes, fringuillarumq; querelas
A udit, & arguto passere uernat ager.
I nde salutatus picæ respondet arator.
H inc prope summa rapax miluus in astra uolat.
M ittimus ergo tibi paruæ munuscula cortis,
Q ualia si recipis, sæpe propinquus eris.

Ad Flaccum.

L ucæ propinquorum, qua plurima mittitur ales,
D um Stellæ turdos, dum tibi Flacce paro,
S uccurrit nobis ingens, onerosaq; turba,
I n qua se primum quisq;, meumq; putat.
D emeruisse duos uotum est, offendere plures
V ix tutum, multis mittere dona, graue est.
Q ua possum sola ueniam ratione merebor,
N ec Stellæ turdos, nec tibi Flacce dabo.

De Splendophoro.

S plendophorus libycas domini petit armiger urbes,
Q uæ puero dones, tela Cupido para.
I lla quibus iuuenes figis, mollesq; puellas,
S it tamen in tenera leuis & hasta manu.
L oricam, clypeumq; tibi. galeamq; remitto,
T utus ut inuadat prælia, nudus eat.
N on iaculo, non ense fuit, læsús ue sagitta,
C asside dum liber Parthenopeus erat.
Q uisquis ab hoc fuerit fixus morietur amore.
O felix, si quem tam bona fata manent.
D um puer es, redeas, dum uultus lubricus, & te
N on libye faciat, sed tua Roma uirum.

In Edilum.

N il est tritius Edili lacernis,

Non ansæ ueterum corinthiorum,
Nec crus compede lubricum decenni,
Non ruptæ recutita colla mulæ,
Nec quæ flamineam secant salebræ,
Nec qui littoribus nitent lapilli,
Nec tusca ligo uinea politus,
Nec pallens toga mortui tribulis,
Nec pigri rota quassa mulionis,
Nec rasum cauea latus bisontis,
Nec dens iam senior ferocis apri.
Res una est tamen, ipse non negabit,
Culus tritior Edili lacernis.

Ad Nympham.

Nympha sacri regina lacus, cui grata Sabinus.
Et mansura pio munere templa dedit,
Sic montana tuos semper colat umbria fontes,
Nec tua baianas Sarsina malit aquas,
Excipe sollicitos placide, mea dona, libellos.
Tu fueris musis pegasis unda meis.
Nympharum templis quisquis sua carmina donat,
Quid fieri libris debeat, ipse monet.

In Mamurram.

In septis Mamurra diu, multumq; uagatus
Hic, ubi Roma suas aurea uexat opes,
Inspexit molles pueros, oculisq; comedit.
Non hos, quos primæ prostituere casæ.
Sed quos arcanæ seruant tabulata catastæ,
Et quos non populus, nec mea turba uidet.
Inde satur mensas, & opertos exuit orbes,
Expositumq; alte pingue poposcit ebur.

Et testudineum mensus quater hexaclinon,
 Ingemuit citro non satis esse suo.
Consuluit nares, an olerent æra Corinthon.
 Culpauit statuas & Polyclete tuas.
Et turbata breui questus crystallina uitro,
 Myrrina signauit, seposuitq; decem.
Expendit ueteres calathos, & siqua fuerunt
 Pocula mentorea nobilitata manu,
Et uirides picto gemmas numerauit in auro,
 Quicquid & in niuea grandius aure sonat.
Sardonicas ueros mensas quæsiuit in omnes,
 Et pretium magnis fecit Iaspidibus.
Vndecima lassus cum iam discederet hora,
 Asse duos calices emit, & ipse tulit.

De Corona Rosea.

Seu tu pæstanis genita es, seu Tyburis aruis,
 Seu rubuit tellus tuscula flore tuo,
Seu prænestino te uillica legit in horto,
 Seu modo campani gloria ruris eras,
Pulchrior ut nostro uideare corona Sabino,
 De nomentano te putet esse meo.

De Platano cordubensi.

In tartesiacis domus est notissima terris,
 Qua diues placidum Corduba Bethyn amat,
Vellera natiuo pallent ubi flaua metallo,
 Et linet hesperium bractea uiua pecus.
Aedibus in mediis totos amplexa penates
 Stat platanus densis Cæsariana comis,
Hospitis inuicti posuit quam dextera felix,
 Cœpit & ex illa crescere uirga manu.

Authorem, dominumq́; nemus sentire uidetur·
Sic uiret· & ramis sydera cælsa petit·
Sæpe sub hac madidi luserunt arbore fauni·
Sæpe sub hac latuit rustica fronde dryàs·
Dumq́; fugit solos nocturnum pana per agros,
Terruit & tacitam fistula sera domum,
Atque oluere lares comessatore lyæo,
Creuit & effuso lætior umbra mero,
Hesternisq́; rubens delecta est herba coronis,
Atque suas potuit dicere nemo rosas·
O dilecta deis, o magni Cæsaris arbor,
Ne metuas ferrum, sacrilegosq́; focos·
Perpetuos sperare licet tibi frondis honores,
Non Pompeianæ te posuere manus·

De Phileni·

Tinctis muricæ uestibus quod omni
Et nocte utitur, & die Philenis,
Non est ambitiosa, nec superba
Delectatur odore, non colore·

In Phœbum·

Ad cœnam inuitant omnes te Phœbe cinædi·
Mentula quem pascit, non puto purus homo est·

De Statua Do·

Herculis in magni uultus descendere Cæsar
Dignatus latiæ dat noua templa uiæ,
Qua triuiæ nemorosa petit dum regna uiator,
Octauum domina marmor ab urbe legit·

De Eadem statua·

Ante colebatis uotis, & sanguine largo
Maiorem Alciden, nunc minor iste colit,

120

Hunc magnas rogat alter opes, rogat alter honores.
Illi securus uota minora facit.

Ad Herculem de eadem statua.

Alcide latio nunc agnoscende tonanti,
Postquam pulchra Dei Cæsaris ora geris,
Si tibi tunc isti uultus, habitusq; fuissent,
Cesserunt manibus cum fera monstra tuis,
Argolico famulum non te seruire tyranno
Vidissent gentes, sæuaq; regna pati.
Sed tu iussisses Eurystei, nec tibi fallax
Portasset Nessi perfida dona Lichas.
Oetæi sine lege rogi securus adisses
Astra patris summi, quæ tibi pœna dedit.
Lydia nec dominæ traxisses pensa superbæ,
Nec styga uidisses, tartareumq; canem.
Nunc tibi Iuno fauet, nunc te tua diligit Hebe.
Nunc, te si uideat Nympha, remittet Hilan.

Ad Fabullum.

Vxor cum tibi sit formosa, pudica, puella,
Quid tibi natorum iura Fabulle trium?
Quod petis à nostro supplex dominoq;, Deoq;,
Tu dabis ipse tibi, si potes arrigere.

In Aeschilum.

Lasciuam tota possedi nocte puellam,
Cuius nequitias uincere nemo potest.
Fessus mille modis illud puerille poposci,
Ante preces totas, primaq; uerba dedit.
Improbius quiddam ridensq; rogaui,
Pollicita est nulla luxuriosa mora
Sed mihi pura fuit, tibi non erit Aeschile, si uis,

Accipe

Accipe & hoc munus conditione mala·

In Magistrum ludi·

Quid tibi nobiscum est ludi scelerate magister?
Inuisum pueris, uirginibusq; caput·
Non dum cristati rupere silentia galli,
Murmure iam saeua, uerberibusq; tonas·
Tam graue percussis incudibus æra resultant,
Causidicum medio cum faber aptat equo·
Mitior in magno clamor furit amphitheatro,
Vincenti parmæ cum sua turba fauet·
Vicini somnum non tota nocte rogamus,
Nam uigilare leue est, peruigilare graue·
Discipulos dimitte tuos, uis garrule quantum
Accipis, ut clames, accipere ut taceas?

In Policarmum·

Cum futuis Policarme soles in fine cacare,
Cum pædicaris, quid Policarme facis

In Cæcilianum·

Dixerat ó mores, ó tempora Tullius olim,
Sacrilegum strueret cum Catilina nefas,
Cum gener, atque socer diris concurreret armis,
Mœstaq; ciuili cæde maderet humus·
Cur nunc ó mores, cur nūc ó tempora dicis?
Quod tibi non placet Cæciliane, quid est?
Nulla ducum feritas, nulla est insania ferri·
Pace frui certa, lætitiaq; licet·
Non nostri faciunt, tibi quod tua tempora sordent,
Sed faciunt mores Cæciliane tui·

De Leone & Ariete·

Massili Leo fama iugi, pecorisq; maritus

Q

Lanigeri mirum qua posuere fide.
Ipse licet uideas, cauea stabulantur in una,
Et pariter socias carpit uterque dapes.
Nec fœtu nemorum gaudent, nec mitibus herbis,
Concordem satiat sed rudis agna feram.
Quid meruit terror Nemées, quid portitor Helles,
Vt niteant celsi lucida signa poli?
Sydera si possent, pecudesq́;, feræq́; mereri,
Hic Aries astris, hic Leo dignus erat.

Ad Liberum amicum.

Liber amyclæa frontem redimite corona,
Qui quatis ausonia uerbera graia manu,
Clausa mihi texto cum prandia uimine mittas,
Cur comitata dapes nulla lagena uenit?
Atqui digna tuo si nomine munera ferres,
Scis puto debuerint quæ mihi dona dari.

In Sutorem.

Dentibus antiquas solitus producere pelles,
Et mordere luto putre, uetusq́; solum.
Prænestina tenes defuncti rura patroni,
In quibus indignor si tibi cella fuit.
Rumpis & ardenti madidus crystalla falerno,
Et pruris domini cum Ganymede tui.
At me litterulas stulti docuere parentes.
Quid cum grammaticis, rhetoribusq́; mihi?
Frange leues calamos, & scinde Thalia libellos,
Si dare sutori calceus ista potest.

De Effigie Camoni.

Effigiem pueri tantum pictura Camoni
Seruat & infantis prima figura manet.

Florentes nulla ſignauit imagine uultus,
Dum timet ora pius muta uidere pater·
De Balneo Tuccæ·
Non ſilice duro, ſtructili ne cæmento,
Nec latere cocto, quo Semyramis longam
Babylona cinxit, Tucca balneum fecit,
Sed ſtrage nemorum, pineaq; compage,
Vt nauigare Tucca balneo poſſit·
Idem beatas lautus extruit thermas
De marmore omni, quod Cariſtos inuenit,
Quod Phrygia, ſiue afra quod Nomas mittit,
Et quod uirenti fonte lauit Eurotas·
Sed ligna deſunt, ſubiice balneum thermis·
De Effigie Camoni·
Hæc ſunt illa mei, quæ cernitis ora Camoni,
Hæc pueri facies, primaq; forma fuit·
Creuerat hic uultus bis denis fortior annis,
Gaudebatq; ſuas pingere barba genas,
Et libata ſemel ſummos modo purpura cultus
Sparſerat, inuidit de tribus una ſoror·
Et feſtinatis incidit ſtamina penſis,
Abſentemq; patri rettulit urna rogum·
Sed ne ſola tamen puerum pictura loquatur,
Hæc erit in chartis maior imago meis·
De Conuiuio Priſci.
Quod optimum ſit diſputat conuiuium,
Facunda Priſci pagina·
Et multa dulci, multa ſublimi refert,
Sed cuncta docto pectore·
Quod optimum ſit quæritis conuiuium?

In quod cordules non uenit.

Ad Picentinum.

Funera post septem nupsit tibi Galla uirorum
Picentine, sequi uult puto Galla uiros

Ad Domitianum.

Oderat ante ducum famulos, turbamq; minorem,
Et Palatinum Roma supercilium,
At nunc tantus amor cunctis Auguste tuorum,
Vt sit cuiq; suæ cura secunda domus.
Tam placidæ mentes, tanta est reuerentia nostri,
Tam pacata quies, tantus in ore pudor.
Nemo suos, hæc est aulæ natura potentis,
Sed domini mores Cæsarianus habet.

De Gellio.

Duxerat esuriens locupletem pauper, anumq;
Vxorem, pascit Gellius, & futuit.

Ad Aulum.

Lector, & auditor nostros probat Aule libellos,
Sed quidam exactos esse poeta negat.
Non nimium curo, nam cœnæ fercula nostræ
Malim conuiuis, quam placuisse cocis.

In Cinnam.

Dixerat astrologus periturum te cito Cinna,
Nec puto mentitus dixerat ille mihi.
Nam tu dum metuis, nequid post fata relinquas,
Hausisti patrias luxuriosus opes.
Bis quartum decies, non toto tabuit anno,
Dic mihi, non hoc est Cinna perire cito?

Ad Cæsarem Do.

Inter tanta tuæ miracula Cæsar arenæ,

Quæ uincit ueterum munera clara ducum.
Multum oculi, sed plus aures debere fatentur
Se tibi quod spectant, qui recitare solent.

Ad Norbanum.

Cum tua sacrilegos contra Norbane furores.
Staret pro domino Cæsare sancta fides,
Hæc ego pieria ludebam tutus in umbra,
Ille tuæ cultor notus amicitiæ,
Me tibi uindelicis raptum narrabat in oris,
Nescia nec nostri nominis arctos erat.
O quoties ueterem non inficiatus amicum
Dixisti, meus est iste poeta, meus.
Omne tibi nostrum, quod bis trieteride iuncta
Ante dabat lector, nunc dabit author opus.

De Paulo.

Languidior nostri si quando est Paulus Atili
Non se, conuiuis abstinet ille suis.
Tu languore quidem subito, fictoq; laboras,
Sed mea porrexit sportula Paule pedes.

De Filio Silii

Festinata sui gemeret cum fata Seueri
Silius ausonio non semel ore potens,
Cum grege Pierio mœstus, Phœboq; querebar,
Ipse meum fleui dixit Apollo Linon.
Respexitq; suam, quæ stabat proxima fratri
Calliopen, & ait, tu quoq; uulnus habes.
Aspice Tarpeium, palatinumq; Tonantem,
Ausa nefas Lachesis læsit utrunq; Iouem.
Numina cum uideas duris obnoxia fatis,
Inuidia possis exonerare deos.

Ad Lupercum.

Septem post calices opimiani
Denso cum iaceam triente blesus,
Affers nescio quas mihi tabellas,
Et dicis, modo liberum esse iussi,
Nenas seruulus est mihi paternus.
Signa, cras melius Luperce fiet.
Nunc signat meus annulus lagenam.

Ad Ruffum.

Dum me captares, mittebas munera nobis,
  Postquam cepisti, das mihi Ruffe nihil.
Vt captum teneas, capto quoque munera mitte,
  De cauea fugiat ne male pastus aper.

Ad Stellam.

Lege nimis dura conuiuam scribere uersus
  Cogis Stella, licet scribere nempe malos.

Ad Flaccum.

Sic in gramine floreo reclinis,
Qua gemmantibus hinc, & inde riuis
Curua calculus excitatur unda,
Exclusis procul omnibus molestis,
Perfundas glaciem triente nigro
Frontem subtilibus ruber coronis,
Sic uni tibi sit puer cinædus,
Et castissima pruriat puella.
Infamem nimio calore cypron
Obserues, moneo, precorq; Flacce,
Messes area cum teret crepantes,
Et Fului iuba sæuiet Leonis.
At tu diua Paphi remitte nostris

I llæsum iuuenem remitte uotis·
S ic Martis tibi seruiant calendæ,
E t cum ture,meroq;,uictimaq;
L ibetur tibi candidas ad aras
S ecta plurima quadra de placenta·

Adulatur Domitiano·

A d cœnam si me diuersa uocaret in astra
H inc inuitator Cæsaris,inde Iouis,
A stra licet propius,palatia longius essent,
R esponsa ad superos hæc referenda darem,
Q uærite qui malit fieri conuiua Tonantis,
M e meus in terris Iuppiter ecce tenet·

Ad Condilum·

Q uæ mala sunt domini,quæ serui commoda nescis
C ondile,qui seruum te gemis esse diu·
D at tibi securos uilis lecticula somnos,
P eruigil in pluma Caius ecce iacet·
C aius à prima tremebundus luce salutat
T ot dominos,at tu Condile nec dominum·
Q uod debes Cai redde inquit Phœbus,& illinc
C innamus,hoc dicit Condile nemo tibi·
T ortorem metuis,pódagra,cheragraq; secatur
C aius,& mallet uerbera mille pati·
Q uod nec mane uomis,nec cunnum Condile lingis,
N on mauis,quam ter Caius esse tuus?

Ad Calatissum·

A ddere quid cessas puer immortale falernum?
Q uadrantem duplica de seniore cado·
N unc mihi dic,quis erit,cui te,Calatisse deorum
S ex iubeo cyathos fundere?Cæsar erit·

Sutilis aptetur decies rosa crinibus, ut sit,
Qui posuit sacræ nobile gentis opus.
Nunc bis quina mihi da basia, fiat ut illud
Nomen, ab othrysio quod deus orbe tulit.

De Hippocrate.

Santonica medicata dedit mihi pocula uirga,
Os hominis, mulsum me rogat Hippocrates.
Tam stupidus nunquam nec tu puto Glauce fuisti,
Chalcea donanti chrysea qui dederas.
Dulce aliquis munus pro munere poscit amaro,
Accipiat sed si potat in helleboro.

De Athenagora.

Alphicus ante fuit, cœpit nunc Olficus esse,
Vxorem postquam duxit Athenagoras.
Nomen Athenagoræ credis Calistrate uerum?
Si scio, dispeream, quis sit Athenagoras.
Sed puto me uerum Calistrate dicere nomen,
Non ego, sed uester peccat Athenagoras.

De Herode.

Clinicus Herodes trullam subduxerat ægro.
Deprensus dixit, stulte quid ergo bibis?

Ad Iulium.

Rumpitur inuidia quidam carissime Iuli,
Quod me Roma legit, rumpitur inuidia.
Rumpitur inuidia, quod turba semper in omni
Mostramur digito, rumpitur inuidia.
Rumpitur inuidia, tribuit quod Cæsar uterquê
Ius mihi natorum, rumpitur inuidia.
Rumpitur inuidia, quod rus mihi dulce sub urbe est,
Paruaq; in urbe domus, rumpitur inuidia.

Rumpitur inuidia, quod ſum iucundus amicis,
Quod conuiua frequens, rumpitur inuidia,
Rumpitur innidia, quod amamur, quodq́; probamur,
Rumpatur, quiſquis rumpitur inuidia·

Ad Ouidium·

Vindemiarum non ubique prouentus
Ceſſauit Ouidi, pluuia profluit grandis·
Centum Coranus amphoras aquæ fecit·

Ad Atticum de·M·Antonio·

Marcus amat noſtras Antonius Atticæ muſas·
Charta ſalutatrix ſi modo uera refert,
Marcus palladiæ non inficianda toloſæ
Gloria, quem genuit pacis amica quies·

Ad Librum·

Tu qui longa potes diſpendia ferre uiarum,
I Liber abſentis pignus amicitiæ·
Vilis eras, fateor, ſi te nunc mittere tento,
Grande tui pretium muneris author erit·
Multum crede mihi refert a fonte bibatur,
Qui fluit, an pigro quem ſtupet unda lacu·

In Baſſum·

Denariis tribus inuitas, & mane togatum
Obſeruare iubes atria Baſſe tua,
Deinde hærere tuo lateri, præcedere ſellam
Ad uetulas tecum plus minus ire decem·
Trita quidem nobis togula eſt, uiliſq́;, putriſq́;,
Denariis tamen hanc non emo Baſſe tribus·

Adulatur Domitiano·

Appia quam ſimili uenerandus in Hercule Cæſar
Conſecrat Auſoniæ maxima fama uiæ·

Si cupis Alcidæ cognoscere facta prioris,
Disce, Libyn domuit aurea poma tulit.
Peltatam Scythico discinxit amazona nodo.
Addidit Arcadio terga leonis apro.
Aeripedem siluis ceruum, stymphalidas undis
Abstulit, a stygia cum cane uenit aqua,
Fœcundam uetuit reparari mortibus Hydram,
Hesperias thusco lauit in amne boues.
Hæc minor Alcides, maior quæ gesserit, audi,
Sextus ab albana quem colit arce lapis.
Asseruit possessa malis palatia regnis.
Prima suo gessit pro Ioue bella puer.
Solus Iuleas cum iam retineret habenas,
Tradidit, inq; suo tertius orbe fuit.
Cornua sarmatici ter perfida contulit Istri,
Sudantem getica ter niue lauit equum.
Sæpe recusato parthos duxisse triumphos
Victor hyperboreo nomen ab orbe tulit.
Templa Deis, mores populis, dedit ocia ferro.
Astra suis. cœlo sydera. serta Ioui.
Herculeum tantis numen non sufficit actis,
Tarpeio Deus hic commodet ora patri.

Ad Phœbum.

Quadringentorum reddis mihi Phœbe tabellas,
Centum da potius mutua Phœbe mihi.
Quære alium, cui te tam uano munere iactes
Quod tibi non possum soluere Phœbe, meum est.

De Geminis fratribus.

Quæ noua tam similes genuit tibi Leda ministros
Quæ capta est cygno nupta lacæna alio?

Dat faciem Pollux Hiero, dat Caſtor Aſillo,
Atq; in utroque nitet tyndaris ore ſoror.
Iſta therapnæis ſi forma fuiſſet Amyclis,
Cum uicere duas dona minora deas,
Manſiſſes Helene, phrygiamq; rediſſet in urbem
Dardanius gemino cum Ganymede Paris.

M·V·MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER DECIMVS.

I NIMIVS VIDEOR, SEraq; coronide longus.
Eſſe liber, legito pauca, libellus ero.
Térque, quaterq; mihi finitur carmine paruo
Pagina facta, tibi quam cupis eſſe breuem.

Ad Lectorem.

Feſtinata prior decimi mihi cura libelli
Elapſum manibus nunc reuocauit opus.
Nota leges quædam, ſed lima raſa recenti.
Pars noua maior erit, lector utrique faue.
Lector opes noſtræ, quem cum mihi Roma dediſſet,
Nil tibi quod demus maius habemus, ait.
Pigra per hunc fugies ingratæ flumina lethes,
Et meliore tui parte ſuperſtes eris.
Marmora Meſſalæ findit caprificus, & audax
Dimidios Criſpi mulio ridet equos.
At chartis nec furta nocent, nec ſecula præſunt,
Solaq; non norunt hæc monumenta mori.

Ad Priſcum.

Vernaculorum dicta, ſordidum dentem,
Et fœda linguæ probra circulatricis,
Quæ ſulfurato nolit empta ramento
Vatiniorum proxineta fractorum,
Poeta quidam clangularius ſpargit,
Et uult uideri noſtra, credis hoc Priſce,
Voce ut loquatur pſitacus cothurnicis,
Et concupiſcat eſſe canus aſcaules,
Procul a libellis nigra ſit meis fama,
Quos rumor alba gemmeus uehit penna.
Cur ego laborem notus eſſe tam praue,
Cum ſtare gratis cum ſilentio poſſim?

Ad Lectorem.

Qui legis Oedipoden, caligantemq; Thyeſten,
Colchidas, & Syllas quid niſi monſtra legis?
Quid tibi raptus Hylas, q̃d Parthenopeus, et Atys?
Quid tibi dormitor proderit Endymion?
Exutus ue puer pennis labentibus? aut qui
Odit amatrices Hermaphroditus aquas?
Quid te uana iuuant miſeræ ludibria chartæ?
Hoc lege, quod poſſis dicere iure, meum eſt.
Non hic Centauros, non Gorgonas, Arpyiasq;
Inuenies, hominem pagina noſtra ſapit.
Sed non uis Mamurra tuos cognoſcere mores,
Nec te ſcire, legas ethia Callimachi.

In maledicum poetam.

Quiſquis ſtolæue, purpuræ ue contemptor,
Quos colere debet, læſit impio uerſu,
Pontes per urbis erret exul, & clinos,

Interque raucos ultimus rogatores
Oret caninas panis improbi buccas·
Illi december longus,& madens bruma,
Claususq; fornix triste frigus extendat·
Vocet beatos,clamitetq; felices,
Orciniana qui feruntur sponda·
Et,cum supremæ fila uenerint horæ,
Diesq; tardus,sentiat canum litem,
Abigatq; moto noxias aues panno,
Nec finiantur morte supplicis pœnæ,
Sed modo seueri sectus Aeaci loris
Nunc inquieti monte Sisyphi pressus,
Nunc inter undas garruli senis siccus
Delasset omnes fabulas poetarum,
Et cum fateri furia iusserit uerum,
Prodente clamet conscientia, scripsi·

De Aduentu Cæsaris·

Felices, quibus urna dedit spectare coruscum
 Solibus arctois,syderibusq; ducem·
Quando erit ille dies,quo campus, et arbor, et omnis
 Lucebit latia culta fenestra nuru?
Quando moræ dulces,longusq; à Cæsare puluis,
 Totaq; flaminea Roma uidenda uia?
Quando eques,& picti tunica nilotide mauri
 Ibitis,& populi uox erit una,uenit?

Ad Rhenum·

Nympharum pater,amniumq; Rhene,
Quicunq; othrysias bibunt pruinas,
Sic semper liquidis frueris undis,
Nec te barbara contumeliosi

C alcatum rota conterat bubulci.
S ic & cornibus aureus receptis,
Et Romanus eas utraque ripa,
T raianum populis suis, & urbi
T ybris te dominus rogat, remittas.

De Paula.

N ubere Paula cupit nobis, ego ducere Paulam
N olo. anus est, uellem, si magis esset anus.

De Se.

V ndenis pedibusq;, syllabisq;,
E t multo sale, nec tamen proteruo
N otus gentibus ille Martialis,
E t notus populis, quid inuidetis?
N on sum Andremone notior Caballo.

In Paulum.

C um tu, laurigeris annum qui fascibus intras,
M ane salutator limina mille teras,
H ic ego quid faciam? quid nobis Paule relinquis,
Q ui de plebe Numæ, densaq; turba sumus?
Q ui me respiciat, dominum, regemq; uocabo,
H oc tu sed quanto blandius ipse facis.
L ecticam, sellamq; sequar, nec ferre recuso,
P er medium pugnas, sed prior ire lutum.
S æpius assurgam recitanti carmina, tu stas,
E t pariter geminas tendis in ora manus.
Q uid faciet pauper, cui non licet esse clienti?
D iuisit nostras purpura uestra togas,

In Calliodorum.

N il aliud loqueris, quam Thesea, Perithoumq;,
T eq; putas Piladi Calliodore parem,

Dispeream, si te Piladi præstare matellam,
Dignus es, aut porcos pascere Perithoi·
Donaui tamen inquis amico millia quinque,
Et lotam, ut multum, terq;, quaterq; togam·
Quid quod, nil unquam Piladi donauit Orestes?
Qui donat quamuis plurima, plura negat·
Ad Domitianum·
Aemyliæ gentes, & apollineas Vercellas,
Et Pharethontei qui petis arua padi,
Ne uiuam, nisi te Domiti permitto libenter,
Grata licet sine te sit mihi nulla dies·
Sed desiderium tanti est, ut messe uel una
Vrbano releues colla perusta iugo·
I precor, & totos auida cute combibe soles·
Quam formosus eris, dum peregrinus eris·
Et uenies albis non agnoscendus amicis,
Libabitq; tuas pallida turba genas·
Sed uia quem dederit, rapiet cito Roma colorem,
Niliaco redeas tu licet ore niger·
Ad Tuccam·
Cum cathedralitios portet tibi rheda ministros,
Et libys in longo puluere sudet eques,
Strataq; non unas cingant triclinia Baias,
Et Thetis unguento palleat uncta tuo.
Candida setini rumpant crystalla trientes,
Dormiat in pluma nec meliore Venus,
Ad nocturna iaces fastosæ limina mœchæ,
Et madet heu lachrymis ianua surda tuis·
Vrere nec miserum cessant suspiria pectus,
Vis dicam, male sit cur tibi Tucca? bene est·

In Crispum.

Cedere de nostris nulli te dicis amicis,
Sed, sit ut hoc uerum, quid rogo Crispe facis?
Mutua cum peterem sestertia quinque, negasti,
Non caperet nummos cum grauis arca tuos.
Quando fabæ nobis modium farrisq; dedisti?
Cum tua niliacus rura colonus aret?
Quãdo breuis gelidæ missa est toga tempore brumæ?
Argenti quando missa selibra mihi est?
Nihil aliud uideo, quod te credamus amicum,
Quam quod me coram pedere Crispe soles.

De Apro.

Dotatæ uxori cor arundine fixit acuta,
Sed, dum ludit Aper. ludere nouit Aper.

In Caium.

Si donare uocas promittere, nec dare Cai,
Vnicam te donis, muneribusq; meis.
Accipe callaicis quicquid fodit astur in aruis.
Aurea quicquid habet diuitis unda Tagi.
Quicquid erythræa niger inuenit indus in alga,
Quicquid & in nidis unica seruat auis.
Quicquid agenoreo tyros improba cogit aheno.
Quicquid habent omnes, accipe, quomodo das.

De Macro.

Saturnalitio Macrum fraudare tributo
Frustra musa cupis, non licet, ipse petit,
Solenneisq; iocos, nec tristia carmina poscit,
Et queritur nugas obticuisse meas.
Mensorum longis sed nunc uacat ipse libellis,
Appia quid facies, si leget ista Macer?

De Mario

De Mario·

Nec uocat ad cœnam Marius, nec munera mittit,
Nec spondet, nec uult credere, sed nec habet·
Turba tamen non deest, sterilem quæ curet amicum·
Heu quam perfatuæ sunt tibi Roma togæ·

Mittit Librum suum ad Plinium·

Nec doctum satis, & parum Seuerum,
Sed non rusticulum nimis libellum
Facundo mea Plinio Thalia
I, perfer, breuis est labor, peractæ
Illic Orphéa protinus uidebis
Altum uincere tramitem Suburæ
Vdi uerticæ lubricum theatri,
Miranteisq; feras, auemq; regis,
Raptum quæ phryga pertulit Tonanti·
Illic parua tui domus Pedonis
Cælata est aquilæ minore penna·
Sed, ne tempore non tuo disertam
Pulses ebria ianuam, uideto·
Totos dat tetricæ dies mineruæ,
Dum centum studet auribus uirorum
Hoc, quod secula, posteriq; possint
Arpinis quoque comparare chartis,
Seras tutior ibis ad lucernas·
Hæc hora est tua, dum furit Lyæus,
Cum regnat rosa, cum madent capilli,
Tunc me uel rigidi legant Catones·

Ad Manium·

Ducit ad auriferas quod me Salo celtiber oras,
Pendula quod patriæ uisere tecta libet,

T u mihi ſimplicibus Mani dilectus ab annis,
E t prætextata cultus amicitia,
T u facis, in terris quo non eſt alter iberis
D ulcior & uero dignus amore magis.
T ecum ego uel ſicci getula mapalia peni,
E t poteram ſcythicas hoſpes amare caſas.
S i tibi mens eadem, ſi noſtri mutua cura eſt,
I n quocunq; loco Roma duobus erit.

Ad Sextum.

S cribere te, quæ uix intelligat ipſe Modeſtus,
E t uix Claranus, quid rogo Sexte iuuat?
N on lectore tuis opus eſt, ſed Apolline libris,
I udice te maior Cinna Marone fuit.
S ic tua laudentur, ſane mea carmina Sexte
G rammaticis placeant, & ſine grammaticis.

In Philenem.

C ur ſpleniato ſæpe prodeam mento,
A lbà ue pictus ſana labra ceruſa,
P hileni quæris, baſiare te nolo.

De. M. Antonio.

I am numerat placido felix Antonius æuo
Q uindecies actas primus olympiadas.
P ræteritoſq; dies, & tutos reſpicit annos,
N ec metuit lethes iam propioris aquas.
N ulla recordanti lux eſt ingrata, grauiſq;,
N ulla fuit, cuius non meminiſſe uelit.
A mpliat ætatis ſpatium ſibi uir bonus. hoc eſt
V iuere bis, uita poſſe priore frui.

Ad Calen. Martias.

N atales mihi Martiæ Calendæ,

Lux formosior omnibus Calendis,
Qua mittunt mihi munus & puellæ
Quinquagesima liba, septimamq́;
Vestris addimus hanc focis acerram.
His uos, si tamen expedit roganti
Annos addite ter precor nouenos,
Vt nondum nimia piger senecta,
Sed uitæ tribus aureis peractis
Lucos Elysiæ petam puellæ.
Post hæc tempora, nec diem rogabo.

De Mutio.

In matutina nuper spectatus arena
Mutius, imposuit qui sua membra focis,
Si patiens, fortisq́; tibi, durusq́; uidetur,
Abderitanæ pectora plebis habes.
Nam cum dicatur tunica præsente molesta,
Vre manum, plus est dicere, non facio.

De Varo.

Vare parethonias latias modo rite per urbes
Nobilis, & centum dux memorande uiris,
At nunc Ausonio frustra promissa Quirino
Hospita Lagæi littoris umbra iaces.
Spargere non licuit frigentia fletibus ora,
Pinguia nec mœstis addere tura rogis,
Sed datur æterno uicturum carmine nomen.
Nunquid & hoc fallax Nile negare potes?

Ad Diodorum.

Natali Diodore tuo conuiua senatus
Accubat, & rarus non adhibetur eques,
Et tua tricenos largitur sportula nummos.

Nemo tamen natum te Diodore putat.

Ad Ianum.

Annorum, nitidiq; sator pulcherrime mundi,
Publica quem primum uota, precesq; canunt,
Peruius exiguos habitabas ante penates,
Plurima qua medium Roma terebat iter.
Nunc tua cæsareis cinguntur limina donis,
Et fora tot numeras Iane, quot ora geris.
At tu sancte pater tanto pro munere gratus
Ferrea perpetua claustra tuere sera.

Ad Sextilianum.

Quam mihi mittebas Saturni tempore lancem,
Misisti dominæ Sextiliane tuæ.
Et quam donabas dictis a Marte calendis,
De nostra prasina est synthesis empta toga.
Iam constare tibi gratis cœpere puellæ.
Muneribus futuis Sextiliane meis.

De Littore formiano.

O temperatæ dulce Formiæ littus,
Vos, cum Seueri fugit oppidum Martis,
Et inquietas fessus exiuit curas,
Apollinaris omnibus locis præfert.
Non ille sanctæ dulce tybur uxoris,
Nec tusculanos, algidós ue secessus
Præneste nec sic, antiúm ue miratur.
Non blanda Circe, dardanis ue Caieta
Desiderantur, nec Narica, nec Lyris,
Nec in lucrina loca Salmacis uena.
Hic summa leni stringitur Thetis uento.
Nec languet æquor, uiua sed quies ponti.

Pictam phaselon adiuuante fert aura·
Sicut puellæ non amantis æstatem
Multa salubre purpura uenit frigus,
Nec seta longo quærit in mari prædam,
Sed à cubiculo, lectuloq; iactatam
Spectatus alte lineam trahit piscis·
Si quando Nereus sentit Aeoli regnum,
Ridens procellas tuta de sua mensa
Piscina, rhombum pascit, & lupos uernas·
Natat ad magistrum delicata murena·
Nomenculator mugilem citat notum,
Et adesse iussi prodeunt senes muli·
Frui sed istis quando Roma permittis?
Quot formianos imputat dies annus
Negociosis rebus urbis hærenti?
O uinitores, uilliciq; felices,
Dominis parantur ista, seruiunt uobis·

In Calliodorum·

Addisti seruum nummis here mille ducentis,
Vt bene cœnares Calliodore semel,
Nec bene cœnasti, mulus tibi quattuor emptus
Librarum cœnæ pompa, caputq; fuit·
Exclamare libet, non est hoc improbe, non est
Piscis, homo est· hominem Calliodore uoras·

De imagine·M·Antonii·

Hæc mihi, quæ colitur uiolis pictura, rosisq;,
Quos referat uultus, Cæciliane rogas,
Talis erat Marcus mediis Antonius annis·
Primus in hoc iuuenem se uidet ore senex·
Ars utinam mores, animumq; effingere possis,

Pulchrior in terris nulla tabella foret.

Ad Numacium Gallum.

Simplicior priſcis Numaci Galle Sabinis,
Cecropium ſuperas qui bonitate ſenem,
Sic tibi cum ſoceri claros retinere penates
Perpetua natæ det face caſta Venus,
Vt tu ſi uiridi tinctos erugine uerſus
Forte malus liuor dixerit eſſe meos,
Vt facis, a nobis abigas, nec ſcribere quenquam
Talia contendas carmina, qui legitur.
Hunc ſeruare modum noſtri nouere libelli,
Parcere perſonis, dicere de uitiis.

Ad Traianum.

Dii tibi dent, quicquid princeps Traiane mereris,
Et rata perpetuo, quæ tribuere, uelint,
Qui ſua reſtituis ſpoliato iura patrono,
Libertis exul non erit ille ſuis.
Dignus es, ut poſſis totum ſeruare clientem,
Vt liceat tantum uera probare potes.

De Sulpitia.

Omnes Sulpitiam legant puellæ,
Vni quæ cupiunt uiro placere.
Omnes Sulpitiam legant mariti,
Vni qui cupiunt placere nuptæ.
Non hæc colchidos aſſerit furorem,
Diri prandia nec refert Thyeſtæ,
Scyllam, biblida nec fuiſſe credit,
Sed caſtos docet, et pios amores,
Luſus, delitias, facetiasq;,
Cuius carmina qui bene æſtimarit,

Nullam dixerit esse sanctiorem·
Tales Aegeriæ iocos fuisse
Vdo crediderim Numæ sub antro·
Hac condiscipula, uel hac magistra
Esse doctior, & pudica Saphò·
Sed tecum pariter, simulq; uisam
Durus Sulpitiam Phaon amaret·
Frustra nanque ea nec Tonantis uxor,
Non Bacchi, nec Apollinis puella
Erepto sibi uiueret Caleno·

In Munnam·

Improba Massiliæ quicquid fumaria cogunt,
  Accipit ætatem quisquis ab igne cadus,
A te Munna uenit; miseris tu mittis amicis
  Per freta, per longas toxica sæua uias·
Nec facili pretio, sed quo contenta falerni
  Testa sit, aut cellis Setia cara suis·
Non uenias quare tam longo tempore Romam,
  Hæc puto causa tibi est, ne tua uina bibas,

Ad Maternum·

Iuris, & æquarum cultor sanctissime legum,
  Veridico latium qui regis ore forum,
Municipi Materne tuo, ueteriq; sodali
  Callaicum mandas si quid ad oceanum,
An Laurentino turpes in littore ranas,
  Et satius tenues ducere credis acos,
Ad sua captiuum quam saxa remittere mulum,
  Visus erit libris qui minor esse tribus?
Et fatuam summa cœnare pelorida mensa·
  Quosq; tegit leui corticæ concha breuis·

O strea baianis quam non liuentia testis,
  Quæ domino pueri non prohibente uorent.
H ic olidam clamosus ages in retia uulpem,
  Mordebitq; tuos sordida præda canes.
I llic piscoso modo uix educta profundo
  I mpedient lepores humida lina meos.
D um loquor, ecce redit sporta piscator inani,
  V enator capta Marte superbus adest.
O mnis ab urbano uenit ad mare cœna macello.
  C allaicum mandas si quid ad oceanum.

Ad Calenum.

O molles tibi quindecim Calene,
Quos cum Sulpitia tua iugales
I ndulsit Deus, & peregit annos.
O nox omnis, & hora, quæ notata est
Caris littoris indici lapillis.
O quæ prælia, quas utrinq; pugnas
F elix lectulus, & lucerna uidit
N ymbis ebria nicerotianis.
V ixisti tribus ó Calene lustris.
A etas hæc tibi tota computatur,
E t solos numeras dies mariti.
E x illis. tibi si diu rogatam
L ucem redderet Atropos, uel unam
M alles, quam pyliam quater senectam.

In Lesbiam.

C onsule te Bruto quid iuras Lesbia natam?
  M entiris, nata es Lesbia rege Numa.
S ic quoq; mentiris, nanq; ut tua secula narrāt,
  F icta prometheo diceris esse luto.

Ad Lupum·

Semper cum mihi diceretur esse
Secreto mea Polla,cum cinædo,
Irrupi Lupe,non erat cinædus·

In proculeiam·

Mense nouo Iani ueterem Proculeia maritum
Deseris,atq; iubes res sibi habere suas·
Quid rogo,quid factum est,subiti quæ causa doloris?
Nil mihi respondes?dicam ego,prætor erat·
Constatura fuit megalensis purpura centum
Millibus,ut nimiũ munera parca dares,
Et populare sacrum bis millia dena tulisset·
Discidium non est hoc Proculeia,lucrum est·

Ad Dindymum·

Tam dubia est lanugo tibi,tam mollis,ut illam
Alitus,& soles,& leuis aura terat·
Cælantur simili uentura cydonia lana,
Pollice uirgineo quæ spoliata nitent·
Hortius impressi quoties tibi Basia quinq;,
Barbatus labris Dindime fio tuis·

Ad Philerotem·

Septima iam Phileros tibi conditur uxor in agro·
Plus nulli Phileros,quam tibi,reddit ager·

Ad·Q·Ouidium·

Quinte calidonios Ouidi uisure britannos,
Et uiridem Tethyn,Oceanumq́; patrem·
Ergo Numæ colles,& nomentana relinques
Ocia,nec retinet rusq́;,focusq́; senem·
Gaudia tu differs·at non & stamina differt
Atropos·atq; omnis scribitur hora tibi·

Præstiteris caro; quis non hoc laudet, amico,
Vt potior uita sit tibi sancta fides.
Sed reddare tuis tandem mansure sabinis,
Teq; tuas numeres inter amicitias.

In delitiatum Lectorem.

Si quid lene mei dicunt, & dulce libelli,
Si quid honorificum pagina blanda sonat,
Hoc tu pingue putas, & costam rodere mauis,
Ilia Laurentis cum tibi demus apri.
Vaticana bibas, si delectaris aceto,
Non facit ad stomachum nostra lagena tuum.

In Mathonem.

Omnia uis belle Matho dicere, dic aliquando
Et bene, dic neutrum, dic aliquando male.

Ad seipsum.

Vitam quæ faciunt beatiorem
Iocundissime Martialis, hæc sunt.
Res non parta labore, sed relicta,
Non ingratus ager, focus perennis,
Lis nunquam, toga rara, mens quieta,
Vires ingenuæ, salubre corpus,
Prudens simplicitas, pares amici,
Conuictus facilis, sine arte mensa,
Nox non ebria, sed soluta curis,
Non tristis torus, attamen pudicus,
Somnus, qui faciat breues tenebras.
Quod sis, esse uelis, nihilq; malis.
Summum nec metuas diem, nec optes.

Parat conuiuium.

Nunciat octauam phariæ sua turba iuuencæ,

Et pilata redit iamq;, subitq; cohors·
Temperat hic thermas, nimios prior hora uapores
Halat, & immodico sexta Nerone calet·
Stella Nepos Cani Cerealis Flacce uenitis·
Septem sigma capit, sex sumus, adde Lupum·
Exoneraturas uentrem mihi uillica maluas
Attulit, & uarias, quas habet hortus, opes·
In quibus est lactuca sedens, & sectile porrum,
Nec deest ructatrix menta· nec herba salax·
Secta coronabunt rutatos oua lacertos,
Et madidum thynni de sale sumen erit·
Paruus onyx una ponetur cœnula mensa,
Oedus inhumani raptus ab ore lupi·
Et, quæ non egeant ferro structoris, ofellæ,
Et faba fabrorum, protomiq; rudes·
Pullus ad hæc, cœnisq; tribus iam perna superstes
Addetur, saturis mitia poma dabo·
De nomentana uinum sine fece lagena,
Quæ bis frontino consule prima fuit·
Accedent sine felle ioci, nec mane timenda
Libertas, & nil quod tacuisse uelis·
De Prasino conuiua meus, Venetoq; loquatur,
Nec facient quenquam pocula nostra reum·

In Cottam·

Cum potes ametistinos trientes,
Et nigro madeas opimiano,
Propinas modo conditum sabinum,
Et dicis mihi Cotta, uis in auro?
Quisquam plumbea uina uult in auro?

De Scorpo.

Frangat idumæas tristis uictoria palmas,
Planget fauor sæua pectora nuda manu.
Mutet honor cultus, & iniquis munera flammis.
Mitte coronatas gloria mœsta comas.
Heu facinus prima fraudatus Scorpe iuuenta
Occidis, & nigros tam cito iungis equos.
Curribus illa tuis semper properata, breuisq;
Cur fuit, & uitæ tam prope meta tuæ?

Ad Faustinum.

Sydera iam tyrius phryxei respicit agni
Taurus, & alternum Castora fugit hyems.
Ridet ager, uestitur humus, uestitur & arbos,
Ismarium pellex attica plorat Ityn.
Quos Faustine dies, qualem tibi Roma Rauennam
Abstulit, ó soles, ó tunicata quies.
O Nemus, ó fontes, solidumq; madentis arenæ
Littus, & æquoreis splendidus anxur aquis,
Et non unius spectator lectulus undæ,
Qui uidet hinc puppes fluminis, inde maris.
Sed nec Marcelli, Pompeianumq;, nec illic
Sunt triplices thermæ, nec fora iuncta quater,
Nec capitolini summum penetrale tonantis,
Quæq; nitent cœlo proxima templo suo.
Dicere te lassum quoties ego credo Quirino,
Quæ tua sunt, tibi habe, quæ mea, redde mihi.

De Spadone.

Thelin uiderat in toga Spadonem,
Damnatam Numa dixit esse mœcham.

Epitaphium Scorpi·

Ille ego ſum Scorpus clamoſi gloria Circi,
Plauſus Roma tui, delitiæq; breues,
Inuida quem Lacheſis raptum trieteride nona,
Dum numerat palmas, credidit eſſe ſenem·

In Olum·

Menſas Ole bonas ponis, ſed ponis opertas,
Ridiculum eſt, poſſum ſic ego habere bonas·

In Marullam·

Arrectum quoties Marulla penem
Penſauit digitis, diuq; menſa eſt,
Libras· ſcrupula, ſextulaſq; dicit·
Idem poſt opus, & ſuas palæſtras,
Loro cum ſimilis iacet remiſſus,
Quanto ſit leuior Marulla dicit·
Non ergo eſt manus iſta, ſed ſtatera·

In Gallum·

Totis Galle iubes tibi me ſeruire diebus,
Et per auentinum ter quater ire tuum·
Eximit, aut reficit dentem Caſellius ægrum,
Infeſtos oculis uris Higine pilos·
Non ſecat, & tollit ſtillantem fannius uuam,
Triſtia ſaxorum ſtigmata delet Heros·
Enterocellarum fertur podalirius Hermes,
Qui ſanet ruptos, dic mihi Galle, quis eſt?

Ad Sextum·

Argenti libram mittebas, facta ſelibra eſt·
Sed piperis, tanti non emo Sexte piper·

Ad Frontinum·

Anxuris æquorei placidos Frontine receſſus,

Et propius baias, littoreamq; domum,
Et quod inhumanæ cancro feruente cicadæ
Non mouere nemus, flumineosq; lacus,
Dum colui, doctas tecum celebrare uacabat
Pieridas, nunc nos maxima Roma terit.
Hic mihi quando dies meus est, iactamur, in alto
Vrbis, & in sterili uita labore perit.
Dura suburani dum iugera pascimus agri,
Vicinosq; tibi sancte Quirine lares.
Sed non solus amat, qui nocte, diesq; frequentat
Limina, nec uatem talia damna decent.
Per ueneranda mihi musarum sacra, per omnes
Iuro deos, & non officiosus amo.

In Delicatum lectorem.

Consumpta est uno si lemnate pagina, transis,
Et breuiora tibi, non meliora placent.
Diues, et ex omni posita est instructa macello
Cœna tibi, sed te mattya sola iuuant.
Ni opus est nobis nimium lectore guloso,
Hunc uolo, qui fiat non sine pane satur.

De Munna.

Iura trium petiit a Cæsare, discipulorum
Assuetus semper Munna docere duos.

Epitaphium Herotionis.

Hic festinata requiescit Herotion umbra,
Crimine quam fati sexta peremit hyems.
Quisquis eris nostri post me regnator agelli,
Manibus exiguis annua iusta dato.
Sic lare perpetuo, sic turba sospite solus
Flebilis in terra sit lapis iste tua.

Ad Magiſtrum Ludi·

Ludi Magiſter parce ſimplici turbæ,
Si te frequentes audiant capillati,
Et delicatæ diligat chorus menſæ,
Nec calculator, nec notarius uelox
Maiore quiſquam circulo coronetur·
Albæ leone flammeo calent luces,
Toſtamq́; feruens Iulius coquit meſſem·
Scuticaq́; loris horridis ſcytæ pellis,
Qua uapulauit Marſyas celenæus,
Ferulæq́; triſtes, ſceptra pedagogorum,
Ceſſent, & idus dormiant in octobris·
Aeſtate pueri ſi ualent, ſatis diſcunt·

Epitaphium nobilis Matronæ·

Marmora parua quidem, ſed non ceſſura uiator
  Mauſeoli ſaxis, priamidumq́; leges·
Bis mea romano ſpectata eſt uita Tarento,
  Et nihil extremo perdidit ante rogos·
Quinque perdit pueros, totidem mihi Iuno puellas,
  Clauſerunt omnes lumina noſtra manus·
Contigit & thalami mihi gloria rara, fuitq́;
  Vna pudicitiæ Mentula nota meæ·

Ad Pollam·

Contigeris regina meos ſi Polla libellos,
  Non tetrica noſtros excipe fronte iocos·
Ille tuus uates Heliconis gloria noſtri,
  Pieria caneret cum fera bella tuba,
Non tamen erubuit laſciuo dicere uerſu,
  Si nec prædicor, Cotta quid hic facio?

In Carmenionem.

Cum te municipem corinthiorum
Iactes Carmenion negante nullo,
Cur frater tibi dicor exiberis,
Et Celtis genitus, tagiq; ciuis?
An uultu similes uidemur esse?
Tu flexa nitidus coma uagaris,
Hispanis ego contumax capillis.
Leuis dropace tu quotidiano.
Hirsutis ego cruribus, genisq;.
Os blæsum tibi, debilisq; lingua est.
Nobis filia fortius loquetur.
Tam dispar aquilæ columba non est,
Nec dorcas rigido fugax Leoni,
Quare desine me uocare fratrem,
Ne te Carmenion uocem sororem.

De Theopompo.

Quis rogo tam durus, quis tam fuit ille superbus,
Qui iussit fieri te Theopompe cocum?
Hanc aliquis faciem nigra uiolare culina
Sustinet? has uncto polluit ungue comas?
Quis potius cyathos, aut quis crystalla tenebit?
Qua sapient melius mixta falerna manu?
Si tam sydereos manet exitus iste ministros,
Iuppiter utatur iam Ganymede coco.

Epitaphium uetulæ.

Pyrrhæ filia, Nestoris nouerca,
Quam uidit Niobe puella canam,
Laertes auiam senex uocauit.
Nutricem Priamus. socrum Thyestes,

Iam cornicibus omnibus ſuperſtes
Hoc tandem ſita prurit in ſepulchro
Caluo Plotia cum Melanthione.

In Læliam.

Cum tibi non Epheſos, nec ſit Rhodos, aut Mitylene,
Sed domus in uico Lælia patritio,
Deq; coloratis nunquam lita mater hetruſcis,
Durus aricina de regione pater,
laſciuum congeris uſque,
Pro pudor Herſiliæ ciuis, & Aegeriæ.
Lectulus has uoces, nec lectulus audiat omnis,
Sed quem laſciuo ſtrauit amica uiro.
Scire cupis, quo caſta modo matrona loquaris,
Nunquid cum criſſas, blandior eſſe potes?
Tu licet ediſcas totam, referaſq; Corinthon,
Non tamen omnino Lælia Thais eris.

De Polla.

Cuſtodes das Polla uiro, nec accipis ipſa,
Hoc eſt uxorem ducere Polla uirum.

Ad Potitum.

Quod mihi uix unus toto liber exeat anno,
Deſidiæ tibi ſum docte Potite reus.
Iuſtius at quanto mirere, quod exeat unus,
Labantur toti cum mihi ſæpe dies.
Nunc reſalutanteis uideo nocturnus amicos,
Gratulor & multis, nemo Potite mihi.
Nunc ad luciferam ſignat mea gemma Dianam,
Nunc me prima ſibi, nunc ſibi quinta rapit.
Nunc conſul, prætór ue tenet, reduceſq; choreæ,
Auditur toto ſæpe poeta die.

Sed nec causidico possis impune negare,
Nec si rhetor, grammaticus ue rogent.
Balnea post decima lasso, centumq; petuntur
Quadrantes, fiet quando potite liber?
De Rabirio.
Quisquis læta tuis, & sera parentibus optas
Fata, breuem titulum marmoris huius ama.
Condidit hac caras tellure Rabirius umbras,
Nulli sorte iacent candidiore senes.
Bis sex lustra tori, nox mitis, & ultima clusit.
Arserunt uno funera bina rogo.
Hos tamen, ut primis raptos sibi quærit in annis,
Improbius nihil his fletibus esse potest,
Adulatorium.
Frustra blanditiæ uenitis ad me
Attritis miserabiles labellis,
Dicturus dominum, deumq; non sum,
Iam non est locus hac in urbe uobis,
Ad parthos procul ite pilleatos,
Et turpes, humilesq;, suppliceesq;
Pictorum sola basiate regum.
Non est hic dominus, sed imperator,
Sed iustissimus omnium senator
Per quem de stygia domo reducta est
Siccis rustica ueritas capillis.
Hoc sub principe, si sapis, caueto,
Verbis Roma prioribus loquaris.
Ad Marcum.
Littera facundi gratum mihi pignus amici
Pertulit Ausoniæ dona seuera togæ,

Qua non Fabricius, ſed uellet Apitius uti,
Vellet Mecœnas cæſarianus eques·
Vilior hæc nobis alio mittente fuiſſet·
Non quacunque manu uictima cæſa litat·
A te miſſa uenit, poſſem niſi munus amare
Marce tuum, poteram nomen amare meum·
Munere ſed plus eſt, & nomine gratius ipſo
Officium docti, iudiciumq; uiri·

Ad Romam·

Iam parce laſſo Roma gratulatori,
Laſſo clienti, quandiu ſalutator
Anteambulones, & togatulos inter
Centum merebor plumbeos die toto,
Cum Scorpus una quindecim graues hora
Feruentis auri uictor afferat ſaccos·
Non ego meorum præmium libellorum,
Quid enim merentur? apulos uelim campos·
Non Hybla, non me ſpicifer capit Nilus,
Nec quæ paludes delicata pontinas
Ex arce cliui ſpectat una ſetini·
Quid concupiſcam quæris ergo? dormire·

De Galla·

Millia uiginti quondam me Galla popoſcit,
Et fateor magni non erat illa nimis,
Annus abit, biſquina dabis ſeſtertia, dixit·
Poſcere plus uiſa eſt, quam prius, illa mihi·
Iam duo poſcenti poſt ſextum millia menſem,
Mille dabam nummos, noluit accipere·
Tranſierant binæ forſan, trinæ ue calendæ,
Aureolos ultro quattuor ipſa petit·

Non dedimus, centum iussit me mittere nummos,
Sed uisa est nobis hæc quoq; summa grauis.
Sportula nos uinxit quadrantibus arida centum,
Hanc uoluit, puero diximus esse datam.
Inferius nunquid potuit descendere? fecit.
Dat gratis, ultro dat mihi Galla, nego.

De Meuio.

Hoc fortuna tibi uidetur æquum?
Ciuis non Syriæ ue, Parthiæ ue,
Nec de cappadocis eques catastis,
Sed de plebe Remi, Numæq; uerna,
Iocundus, probus, innocens, amicus.
Lingua doctus utraq;, cuius unum est,
Sed magnum uitium, quod est poeta,
Pullo Meuius alget in cucullo,
Cocco mulio fulget Incitatus?

De Caro medico.

Nequius à Caro nihil unquam Maxime factum est,
Quam quod febre perit, fecit & ille nefas.
Sæua nocens febris saltem quartana fuisset,
Seruari medico debuit illa suo.

Ad Macrum.

Ibis littoreas Macer Salonas,
Ibit rara fides, amorq; recti
Et secum comitem trahet pudorem.
Semper pauperior redit potestas.
Felix auriferæ colone terræ,
Rectorem uacuo sinu remittes,
Optabisq; moras, & exeuntem
Udo dalmata gaudio sequeris.

Nos celtas Macer, & truces iberos
Cum desiderio tui petemus.
Sed quæcunque tamen feretur illic
Piscosi calamo Tagi notata,
Macrum pagina nostra nominabit.
Sic inter ueteres legar poetas,
Nec multos mihi præferas priores,
Vno sed tibi sim minor Catullo.

De Torquato, & Otacilio.

Ad lapidem Torquatus habet prætoria quartum,
Ad quartum breue rus emit Otacilius.
Torquatus nitidas uario de marmore thermas
Extruxit, cucumam fecit Otacilius,
Disposuit daphnona suo Torquatus in agro,
Castaneas centum seuit Otacilius.
Consul torquatus, uici fuit ille magister,
Nec minor in tanto uisus honore sibi.
Grandis ut exiguam bos ranam ruperat olim,
Sic puto Torquatus rumpet Otacilium.

De Erote.

Plorat Eros, quoties maculosæ pocula myrrhæ
Inspicit, aut pueros, nobiliús ue citrum,
Et gemitus imo promit de pectore, quod non
Tota miser cœnat septa, feratq; domum.
Quam multi faciunt, quod Eros, sed lumine sicco,
Pars maior lachrymas ridet, & intus habet.

De Phyllide.

Cum duo uenissent ad Phyllida mane fututum,
Et nudam cuperet sumere uterq; prior.
Promisit pariter se Phyllis utriq; daturam,

Et dedit, ille pedem sustulit, hic tunicam.

Ad Gallum.

Si quid nostra tuis adicit uexatio rebus,
Mane, uel à media nocte togatus ero,
Stridentesq; feram flatus aquilonis iniqui,
Et patiar nimbos, excipiamq; niues.
Sed si non fias quadrante beatior uno,
Per gemitus nostros, ingenuasq; cruces,
Parce precor lasso, uanosq; remitte labores,
Qui tibi non prosunt, & mihi Galle nocent.

Ad Marinum.

Raros colligis hinc & hinc capillos,
Et latum nitidæ Marine caluæ
Campum temporibus tegis comatis,
Sed moti redeunt iubente uento,
Redduntur q; sibi, caputq; nudum
Cirris grandibus hinc & inde cingunt
Inter splendophorum, Telesphorumq;,
Cide stare putabis Halmyroten.
Vis tu supplicius senem fateri?
Vt tandem uidearis unus esse.
Tonsor iam reliquos metat capillos
Caluo turpius est nihil comato.

DE AFRO.

Miraris quare dormitum non eat Afer,
Accumbat cum qua Cæciliane uides.

De Ladonte Nauta.

Iam senior Ladon tyberinæ nauta carinæ
Proxima dilectis rura parauit aquis,
Quæ cum sæpe uagus premeret torrentibus undis
Tybris, & hiberno rumperet arua lacu,

Emmeritam puppim ripa quæ ſtabat in alta,
Impleuit ſaxis, oppoſuitq; uadis·
Sic nimias auertit aquas, quis credere poſſet?
Auxilium domino merſa carina tulit·

De Lauro·

Nemo noua caluit ſic inflammatus amica,
Flagrauit quanto Laurus amore pilæ
Sed qui primus erat luſor dum floruit ætas,
Nunc poſtquam deſit ludere, prima pila eſt·

De Natali Reſtituti·

Octobres age ſentiat calendas
Facundi pia Roma Reſtituti,
Linguis, omnibus & fauete uotis,
Natalem colimus, tacete lites,
Abſit cæreus aridi clientis,
Et uani triplices, breuesq; mappæ,
Expectent gelidi iocos decembris·
Certent muneribus beatiores·
Agrippæ tumidus negociator
Cadmi municipes ferat lacernas·
Pugnorum reus, ebriæq; noctis
Cœnatoria mittat aduocato·
Infamata uirum puella uicit,
Veros ſardonycas ſed ipſa tradat·
Mirator ueterem ſenex auorum
Donec phidiaci toreuma cœli·
Venator leporem, colonus œdum·
Piſcator ferat æquorum rapinas·
Si mittit ſua quiſque, quid poetam
Miſſurum tibi Reſtitute credis?

140

Ad Cottam.

Omnes persequeris prætorum Cotta locellos,
Accipis & ceras, officiosus homo es.

De statua Iunonis.

Iuno labor Polyclete tuus, & gloria felix
Phidiacæ cuperent quam meruisse manus,
Ore nitet tanto, quanto superasset in ida
Iudice conuictas non dubitante deas.
Iunonem Polyclete suam nisi frater amaret,
Iunonem poterat frater amare tuam.

In Ligellam.

Quid uellis uetulum Ligella cunnum?
Quid busti cineres tui lacessis?
Tales munditiæ decent puellas.
Nam tu iam nec anus potes uideri.
Istud crede mihi Ligella belle
Non mater facit Hectoris, sed uxor.
Erras si tibi cunnus hic uidetur,
Ad quem mentula pertinere desit.
Quare si pudor est, Ligella noli
Barbam uellere mortuo leoni.

De almone.

Omnes eunuchos habet Almo, nec arrigit ipse
Et queritur, pariat quod sua Polla nihil.

Ad Marium.

Mari qniete cultor, & comes uitæ,
Quo ciue prisca gloriatur Atina,
Has tibi gemellas barbari decus luci
Commendo pinus, ilicesq; faunorum,
Et semidocta uillici manu structas,

Tonantis aras, horridiq; siluani,
Quas tinxit agni sæpe sanguis, & cedi,
Dominamq; sancti uirginem deam templi,
Et quem sororis hospitem uides castæ
Martem mearum principem calendarum,
Et delicatæ laureum Nemus Floræ,
In quod Priapo persequente confugit·
Hoc omne agelli mite paruuli numem
Seu tu cruore, siue ture placabis,
Vbicunque noster Martialis est dices,
Hæc ecce mecum dextera litat uobis
Absens sacerdos, uos putate præsentem,
Et date duobus, quicquid alter optarit·

Ad Clementem·

Si prior euganeas Clemens Heliconis in oras,
Pictaq; pampineis uideris arua iugis·
Perfer atestinæ nondum uulgata Sabinæ
Carmina, purpurea sed modo suta toga·
Vt rosa delectat, metitur quæ pollice primo,
Sic noua nec mento sordida charta iuuat·

Munusculum pomorum·

Non mea massilus seruat pomaria serpens,
Regius Alcinoi nec mihi seruit ager·
Sed nomentana securus germinat hortus
Arbore, nec furem plumbea mala timent·
Hæc igitur, media quæ sunt mihi nata Subura,
Mittimus autumni cærea poma mei·

Ad Gallam·

Infantem tibi uir tibi Galla remisit adulter,
Hi puto non dubie se futuisse negant·

Ad Auitum.

Sæpe loquar nimium gentes quod Auite remotas
 Miraris latia factus in urbe senex.
Auriferumq́; Tagum sitiam, patriumq́; Salonem,
 Et repetam saturæ sordida rura casæ.
Illa placet tellus, in qua res parua beatum
 Me facit, & tenues luxuriantur opes.
Pascitur hic, ibi pascit ager. tepet igne maligno
 Hic focus. ingenti lumine lucet ibi.
Hic preciosa fames, conturbaturq́; macellus,
 Mensa ibi diuitiis ruris operta sui.
Quattuor hic æstate togæ, plurés ue teruntur,
 Autumnis ibi me quattuor una tegit.
I, cole nunc reges, quicquid non præstat amicus,
 Cum præstare tibi possit Auite locus.

De Numa.

Dum leuis arsura struitur libitina papyro,
 Dum myrrham & casiam flebilis uxor emit,
Iam scrobe, iam lecto, iam polinctore parato
 Hæredem scripsit me Numa, conualuit.

In Publium.

Addat cum mihi cæcubum minister
Idæo resolutior cinædo,
Quo nec filia cultior, nec uxor,
Nec mater tua, nec soror recumbit,
Vis spectem potius tuas lacernas,
Et citrum uetus, indicosq́; dentes?
Suspectus tibi ne tamen recumbam,
Præsta de grege, sordidaq́; uilla
Tonsos, horridulos, rudes, pusillos

Hircosi mihi filios subulci·
Perdet te pudor hic·habere Publi
Mores non potes hos, & hos ministros·
De figura socratis·
Si romana forent hæc Socratis ora fuissent·
Iulius in satyris qualia Ruffus habet·
In commiscentem uersus operi suo·
Quid stulte nostris uersibus tuos misces?
Cum litigante quid tibi miser libro?
Quid congregare cum leonibus uulpes,
Aquilisq; similes facere noctuas quæris?
Habeas licebit alterum pedem Ladæ,
Inepte frustra crure ligneo curres·
De Capitolino·
Elysio redeat si forte remissus ab agro
Ille suo felix Cæsare Galba uetus·
Qui Capitolinum pariter, Galbamq; iocantes
Audierit, dicet rustice Galba tace·
De Phileno·
Qua factus ratione sit requiris,
Qui nunquam futuit, pater Philenus,
Gaditanus Auite dicat istud,
Qui scribit nihil, & tamen poeta est·
Ad Bilbilitanos agros·
Municipes augusta mihi quos Bilbilis agri
Monte creat, rapidis quos Salo cingit aquis·
Ecquid læta iuuat uestri uos gloria uatis?
Nam decus & nomen, famaq; uestra sumus·
Nec sua plus debet tenui Verona Catullo,
Meq; uelit dici non minus illa suum·

Quattuor accessit trigesima messibus estas,
 Vt sine me Cereri rustica liba datis,
Mœnia dum colimus dominæ pulcherrima Romæ,
 Mutauere meas itala regna comas.
Excipitis reducem placida si mente, uenimus,
 Aspera si geritis corda, redire licet.

Ad Librum.

I nostro comes, i libelle Flauo
Longum per mare sed fauentis undæ,
Et cursu facili, tuisq; uentis
Hispanæ pete Tarraconis arces.
Illinc te rota tollet, & citatus
Altam Bilbilin, & tuum Salonem
Quinto forsitan essedo uidebis.
Quid mandem tibi quæris? ut sodales
Paucos, & ueteres, & ante brumas
Triginta mihi, quattuorq; uisos
Ipsa protinus à uia salutes.
Et nostrum admoneas subinde Flauum
Iucundos mihi nec laboriosos
Secessus spatio paret salubri,
Qui pigrum faciant tuum parentem,
Hæc sunt. iam tumidus uocat magister,
Castigatq; moras, & aura portum
Laxauit melior, uale Libelle.
Nauem, scis puto, non moratur unus.

M·V·MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER VNDECIMVS·

q VO TV, QVO LIBERO CI
ose tendis,
Cultus syndone non quotidiana?
Nunquid Parthenium uidere ten
tas?
Vadas, & redeas irreuolutus·
Libros non legit ille, sed libellos,
Nec musis uacat, aut suis uacaret·
Ecquid te satis æstimas beatum
Contingunt tibi si manus minores?
Vicini pete porticum Quirini,
Turbam non habet ociosiorem
Pompeius, uel Agenoris puella,
Vel primæ dominus leuis carinæ·
Sunt illic duo, trés ue, qui reuoluant
Nostrarum tineas ineptiarum·
Sed cum sponsio, fabulæq; lassæ
De Scorpo fuerint, & Incitato·

Ad Lectores·

Triste supercilium, duriq; seuera Catonis
Frons, & aratoris filia Fabricii·
Et personati fastus, & regula morum
Quicquid & in tenebris non sumus, ite foras·
Clamant ecce mei ió saturnalia uersus,
Et licet, & sub te præside Nerua licet·

Ad Lectores.

Lectores tetrici salebrosum ediscite Sanctram.
Nil mihi uobiscum est, iste liber meus est.

De suis Libellis.

Non urbana mea tantum pimpleide gaudent
Ocia, nec uacuis auribus ista damus,
Sed meus in geticis ad martia signa pruinis
A rigido teritur Centurione liber.
Dicitur & nostros cantare Britannia uersus,
Quid prodest? nescit sacculus ista meus.
At quam uicturas poteramus pangere chartas,
Quantaq; Pieria prælia flare tuba,
Cum pia redideri nt Augustum numina terris,
Et Mecœnatem si mihi Roma daret.

Precatur Deos pro Nerua Traiano.

Sacra, laresq; phrygum, quos Troiæ maluit hæres
Quam rapere arsuras Laomedontis opes.
Scriptus es æterno nunc primum. Iuppiter auro,
Et soror, & summi filia tota patris.
Et qui purpureis iam tertia nomina fastis
Iane refers Neruæ uos precor ore pio.
Hunc omnes seruate ducem, seruate senatum.
Moribus hic uiuat principis, ille suis.

In Laudem Nerue Traiani.

Tanta tibi est recti reuerentia Cæsar, & æqui,
Quanta Numæ fuerat, sed Numa pauper erat.
Ardua res hæc est, opibus non tradere mores,
Et cum tot Crœsos uiceris, esse Numam.
Si redeant ueteres, ingentia nomina, patres,
Elysium liceat si uacuare nemus,

Te uolet inuictus pro libertate Camillus,
Aurum Fabricius te tribuente uolet.
Te duce gaudebit Brutus, tibi Sylla cruentus
Imperium tradet cum positurus erit,
Et te priuato cum Cæsare Magnus amabit.
Donabit totas & tibi Crassus opes.
Ipse quoque infernis reuocatus Ditis ab umbris
Si Cato reddatur, Cæsarianus erit.

Ad Romam & Dindimum.

Vnctis falciferi senis diebus,
Regnator quibus imperat fritillus,
Versu ludere non laborioso
Permittis puto pileata Roma,
Risisti, licet ergo, nec uetamur.
Pallentes procul hinc abite curæ
Quicquid uenerit obuium, loquamur
Morosa sine cogitatione
Misce dimidios puer trientes,
Quales Pythagoras dabat Neroni,
Misce Dindime sed frequentiores,
Possum nil ego sobrius, bibenti
Succurrunt mihi quindecim poetæ.
Da nunc basia, sed catulliana.
Quæ si tot fuerint, quot ille dixit,
Donabo tibi passerem Catulli.

In Paulam.

Iam certe stupido non dices Paula marito,
Ad mœchum quoties longius ire uoles,
Cæsar in albanum iussit me mane uenire,
Cæsar circæos, iam stropha talis abit.

Penelopæ licet eſſe tibi ſub principe Nerua,
Sed prohibet ſcabies, ingeniumq; uetus.
Infelix quid ages? ægram ſimulabis amicam,
Hærebit dominæ uir comes ipſe ſuæ,
Ibit & ad fratrem tecum, matremq;, patremq;.
Quas igitur fraudes ingenioſa paras?
Dicet & hiſtericam ſe forſitan altera mœcha
In ſinue ſano uelle ſedere lacu.
Quanto tu melius, quoties placet ire fututum,
Quæ uerum mauis dicere Paula uiro.

De Baſiis ſui pueri.

Laſſa quod externi ſpirant opobalſama drauci,
Vltima coritio quæ cadit aura croco.
Poma quod hiberna matureſcentia capſa,
Arbore quod uerna luxurioſus ager.
De palatinis dominæ quod ſerica prælis,
Succina uirginea quod relegata manu.
Amphora quod nigri ſed longe fracta falerni,
Quod qui ſicanias detinet hortus apes.
Quod Coſmi redolent alabaſtra, fociq; deorum,
Quod modo diuitibus lapſa corona comis.
Singula quid dicam? non ſunt ſatis. omnia miſce,
Hoc fragrant pueri baſia mane mei.
Scire cupis nomen, nil præter baſia dicam.
Iuro tibi nimium ſcire Sabine cupis.

De Statua Memoris.

Clarus fronde Iouis romani fama cothurni
Spirat appellea redditus arte Memor.

De Turno.

Contulit ad ſatyras ingentia pectora Turnus,

Cur

Cur non ad Memoris carmina? frater erat·

Ad Puerum suum·

Tolle puer calices, tepidiq; toreumata Nili,
Et mihi secura pocula trade manu·
Trita patrum labris, & tonso pura ministro,
Antiquus mensis restituatur honor·
Te potare decet gemma, qui Mentora frangis
In scaphium mœchæ Sardanapalle tuæ·

In Zoilum·

Ius tibi natorum uel septem Zoile detur,
Dum matrem nemo det tibi, nemo patrem·

Epi·Paridis·

Quisquis flamineam teris uiator,
Noli nobile præterire marmor·
Vrbis delitiæ, salesq; Nili,
Ars, & gratia, lusus, & uoluptas,
Romani decus, & dolor theatri,
Atque omnes ueneres, cupidinesq;,
Hoc sunt condita, quo Paris, sepulchro·

De Colono·

Hæredes nolite breuem sepelire Colonum,
Nam terra est illi quantulacunq; grauis·

De Libro suo·

Sunt chartæ mihi, quas Catonis uxor,
Et quas horribiles legant sabinæ,
Hic totus uolo rideat libellus,
Et sit nequior omnibus libellis,
Qui uino madeat, nec erubescat
Pingui sordidus esse cosmiano·
Ludat cum pueris, amet puellas,

Nec per circuitus loquatur illam
Ex qua nascimur omnium parentem,
Quam sanctus Numa Mentulam uocabat.
Versus hos tamen esse tu memento
Saturnalitios Apollinaris.
Mores non habet hic meus libellus.

Ad Lectores.

Qui grauis es nimium, potes hinc iam lector abire
Quod libet, urbanæ scripsimus ista togæ.
Nam mea lampsatio lasciuit pagina uersu,
Et tartesiaca concrepat æra manu.
O quoties rigida pulsabis pallia uena,
Sis grauior Curio, Fabricioq; licet.
Tu quoque nequitias nostri, lususq; libelli
Vda puella leges sis patauina licet.
Erubuit, posuitq; meum Lucretia librum,
Sed coràm Bruto. Brute recede, leget.

Ad Sabinum.

Non omnis nostri nocturna est pagina libri,
Inuenies & quod mane Sabine legas.

In Lupum.

Donasti Lupe rus sub urbe nobis,
Sed rus est mihi maius in fenestra.
Rus hoc dicere, rus potes uocare?
In quo ruta facit nemus Dianæ,
Argutæ tegit ala quod cicadæ,
Quod formica die comedit uno,
Clausæ cui folium rosæ corona est,
In quo non magis inuenitur herba,
Quam costi folium, pipér ue crudum,

In quo nec cucumis iacere rectus,
Nec serpens habitare tota possit.
Erucam male pascit hortus unam.
Consumpto moritur culex salicto.
Et talpa est mihi fossor, atque arator.
Non boletus hiare, non mariscæ
Ridere, aut uiolæ patere possunt.
Fines mus populatur, & colono
Tanquam sus Calydonius timetur,
Et sublata uolantis ungue Prognes
In nido seges est hirundinino,
Et cum stet sine falce, Mentulâq;·
Non est dimidio locus Priapo·
Vix implet cocleam peracta messis,
Et mustum nuce condimus picata·
Errasti Lupe littera sed una,
Nam quo tempore prædium dedisti,
Mallem tu mihi prandium dedisses·

In Gallam·

Queris cur noilm te ducere Galla? diserta est,
Sæpe solœcismum Mentula nostra facit·

Ad Lectorem granem·

Cæsaris Augusti lasciuos liuide uersus
Sex lege, qui tristis uerba latina legis·
Quod futuit Glaphyran Antonius, hanc mihi pœnã
Fuluia constituit, se quoque uti futuam·
Fuluiam ego ut futuam, quid si me Manius oret?
Pædicem, faciam? non puto si sapiam·
Aut futue, aut pugnemus ait, quid quod mihi uita
Carior est ipsa Mentula? signa canant·

Absoluis lepidos nimirum Auguste libellos,
Qui scis romana simplicitate loqui.

In Lydiam.

Lydia tam laxa est, equitis quam culus aheni,
Quam celer arguto qui sonat aere trochus,
Quam rota transmisso toties impacta petauro,
Quam uetus à crassa calceus udus aqua,
Quam quae rara uagos expectant retia turdos,
Quam pompeiano uela negata noto,
Quam quae delphitico lapsa est armilla cinaedo,
Culcitra leuconico quam uiduata suo,
Quam ueteres brachae Britonis pauperis, & quam
Turpe rauennatis guttur onocrotali.
Hanc in piscina dicor futuisse marina,
Nescio, piscinam me futuisse puto.

In Paediconem masturbantem.

Mollia quod niuei duro teris ore Galesi
Basia, quod nudo cum Ganymede iaces,
Quis negat hoc nimium? sed sit satis, inguina saltem
Parcae fututrici sollicitare manu.
Leuibus in pueris plus haec, quam Mentula, peccat,
Et faciunt digiti, praecipitantq; uirum.
Inde tragus, celeresq; pili, mirandaq; matri
Barba, nec in clara balnea luce placent.
Diuisit natura mares, pars una puellis,
Vna uiris genita est. utere parte tua.

In Syllam.

Nubere Sylla mihi nulla non lege parata est,
Sed Syllam nulla ducere lege uolo.
Cum tamen instaret, decies mihi dotis in auro

Sponsa dabis dixi, quid minus esse potest?
Nec futuam quamuis prima te nocte maritus,
Communis tecum nec mihi lectus erit·
Complectarq; meam·nec tu prohibebis, amicam,
Ancillam mittes, sed mihi iussa, tuam·
Te spectante dabit nobis lasciua minister
Basia, siue meus, siue erit ille tuus·
Ad cœnam uenies, sed sic diuisa recumbes,
Vt non tangantur pallia nostra tuis·
Oscula rara dabis nobis, & non dabis ultro,
Nec quasi nupta dabis, sed quasi mater anus·
Si potes ista pati, si nil perferre recusas,
Inuenies qui te ducere Sylla uelit·

Ad Labullum·

Dum te prosequor, & domum reduco,
Aurem dum tibi præsto garrienti,
Et quicquid loqueris, facisq; laudo,
Quot uersus poterant Labulle nasci?
Hoc damnum tibi non uidetur esse,
Si quod Roma legit, requirit hospes,
Non deridet eques, tenet senator,
Laudat causidicus, poeta carpit,
Propter te perit, hoc Labulle uerum est·
Hoc quisquam ferat, ut tibi tuorum
Sit maior numerus togatulorum,
Librorum mihi sit minor meorum?
Triginta prope iam diebus una est
Nobis pagina uix peracta, sic est
Cum cœnare domi non uult poeta·

In Linum.

Illa ſalax nimium, nec paucis nota puellis
  Stare Lino deſit Mentula, lingua caue.

Ad Teleſphorum.

O mihi grata quies ó blanda Teleſphore cura,
  Qualis in amplexu non fuit ante meo,
Baſia da nobis uetulo puer uda falerno,
  Pocula da labris facta minora tuis.
Addideris ſuper hæc Veneris ſi gaudia uera,
  Eſſe negem melius cum Ganymede Ioui.

Ad Flaccum.

Ferreus es, ſi ſtare poteſt tibi Mentula Flacce,
  Cum te ſex cyathos orat amica dare.
Vel duo fruſta rogat Cybii, tenuém ue lacertum,
  Nec dignam toto ſe botryone putat,
Cui portat gaudens ancilla paropſide rubra
  Alecem, ſed quam protinus illa uoret,
Aut cum perfricuit frontem, poſuitq; pudorem,
  Succida palliolo uellera quinque petit.
At mea me libram foliati poſcat amica,
  Aut uirides gemmas, ſardonychás ue pares,
Nec niſi prima uelit de thuſco ſerica uico,
  Aut centum aureolos, ſic uelut æra roget.
Nunc tu uelle putas hæc me dare dona puellæ,
  Nolo, ſed his ut ſit digna puella, uolo.

De Phrenetico medico.

Inuaſit medicus ſica phreneticus Eucli,
  Et præcidit Hylan, hic puto ſanus erat.

Ad Phyllidem.

Languida cum uetula tractare uirilia dextra

Coepisti, iugulor pollice Phylli tuo·
Nam cum me uitam, cum me tua lumina dicis,
Horis me refici uix puto posse decem·
Blanditias nescis, dabo dic tibi millia centum,
Et dabo setini iugera culta soli·
Accipe uina, domum, pueros, Chrysendeta, mensas·
Nil opus est digitis, sic mihi Phylli frica·

In Zoilum·

Os male causidicis, & dicis olere poetis,
Sed fellatori Zoile peius olet·

In Caecilium·

Atreus Caecilius cucurbitarum
Sic illas quasi filios Thyestae
In partes lacerat, secatq; mille,
Gustu protinus has edes in ipso,
Has prima feret, alterá ue coena,
Has coena tibi tertia reponet,
Hinc seras epidipnidas parabit,
Hinc pistor fatuas facit placentas,
Hinc & multiplices struit tabellas,
Et notas cariotidas theatris,
Hinc exit uarium coco minutal,
Vt lentem positam, fabamq; credas,
Boletos imitatur, & botellos,
Et caudam cybii, breuesq; maenas,
Hinc cellarius experitur artes,
Vt condat uario uafer sapore
In rute folium capelliana·
Sic implet gabatas, paropsidasq;,
Et leues scutulas, cauasq; lances

Hoc lautum uocat, hoc putat uenustum,
Vnum ponere ferculis tot assem,

In Nestorem.

Nec toga, nec focus est, nec tritus cimice lectus,
Nec tibi de bibula sarta palude teges,
Nec puer, aut senior, nulla est ancilla, nec infans,
Nec sera, nec clauis, nec canis, atq; calix.
Tu tamen affectas Nestor dici, atque uideri
Pauper, & in populo quæris habere locum.
Mentiris, uanoq; tibi blandiris honore,
Non est paupertas Nestor habere nihil.

De Prasino.

Sæpius ad palmam Prasinus post fata Neronis
Peruenit, & uictor præmia plura refert.
I nunc liuor edax dic tu cessisse Neroni,
Vicit nimirum, non Nero, sed Prasinus.

De Apro.

Aedes emit Aper, sed quas, nec noctua uellet
Esse suas, adeo nigra, uetusq; casa est.
Vicinos illi nitidus Maro possidet hortos,
Cœnabit belle, non habitabit Aper.

Ad Fabullum.

Ignotos mihi cum uoces trecentos,
Quare non ueniam uocatus a te
Miraris, quererisq;, litigasq;,
Solus cœno Fabulle non libenter.

De Caio Proculo.

Caius hanc lucem gemma mihi Iulius alba
Signat, io uotis redditus ecce meis.
Desperasse iuuat, ueluti iam rupta sororum

Fila, minus gaudent, qui timuere nihil·
Hypne quid expectas piger, immortale falernum
Funde, senem poscunt talia uota cadum·
Quincunces & sex cyathos, bassemq; bibamus,
Caius ut fiat Iulius, & Proculus·

In Zoilum·

Zoile quid tota gemmam præcingere libra
Te iuuat & miserum perdere sardonycha,
Annulus iste tuis fuerat modo cruribus aptus,
Non eadem digitis pondera conueniunt·

De Mulione surdo·

Mulio uiginti uenit modo millibus Aule,
Miraris pretium tam graue, surdus erat·

In Charidemum·

Cunarum fueras motor Charideme mearum,
Et pueri custos, assiduusq; comes·
Iam mihi nigrescunt tonsa sudaria barba,
Et queritur labris puncta puella meis·
Sed tibi non creui, te noster uillicus horret,
Te dispensator, te domus ipsa pauet·
Ludere nec nobis, nec tu permittis amare·
Nil mihi uis, & uis cuncta licere tibi·
Corripis, obseruas, quereris, suspiria ducis,
Et uix à ferulis abstinet ira manum·
Si tyrios sumpsi cultus, unxi ue capillos,
Exclamas nunquam fecerat ista pater·
Et numeras nostros astricta fronte trientes,
Tanquam de cella sit cadus ille tua·
Desine, non possum libertum ferre Catonem·
Esse uirum iam me dicet amica tibi·

De Luperco.

Formosam Glyceren amat Lupercus,
Et solus tenet, imperatq; solus,
Quam toto sibi mense non fututam
Cum tristis quereretur, & rogauti
Causam reddere uellet Seliano,
Respondet Glycere dolere dentes.

De Amynta.

Indulget pecori nimium dum pastor Amyntas,
Et gaudet fama, luxuriaq; gregis,
Cedentes oneri ramos, siluamq; fluentem,
Vicit concussas ipse secutus opes.
Triste nemus diræ uetuit superesse rapinæ,
Damnauitq; rogis noxia ligna pater.
Pingues Lygde sues habeat uicinus Iolas,
Te satis est nobis annumerare pecus.

In Cæcilianum.

Vidua cum poscas epigrammata, mortua ponis
Lemmata, quid fieri Cæciliane potest?
Mella iubes hyblæa tibi, uel hymettia nasci,
Et thyma cecropiæ corsica ponis api.

In uxorem.

Deprensum in puero tetricis me uocibus uxor
Corripis, & culum te quoq; habere refers.
Dixit idem quoties lasciuo Iuno tonanti?
Ille tamen gracili cum Ganymede iacet.
Incuruabat Hylam posito Tyrinthius arcu,
Tu Megaram credis non habuisse nates?
Torquebat Phœbum Daphne fugitiua, sed illas
Oebalius flammas iussit abire puer.

Bryseis multum quamuis auersa iaceret,
Aeacidæ propior leuis amicus erat·
Parce tuis igitur dare mascula nomina rebus,
Teq; puta cunnos uxor habere duos·

Ad Senem orbum·

Orbus es,& locuples,& Bruto consule natus,
Esse tibi ueras credis amicitias?
Sunt ueræ,sed quas iuuenis,quas pauper habebas,
Qui nouus est,mortem diligit ille tuam·

In Cantharum·

Intrasti quoties inscriptæ limina cellæ,
Seu puer arrisit,siue puella tibi,
Contentus non es foribus,ueloq;,seraq;,
Secretumq; iubes grandius esse tibi·
Oblinitur minimæ siqua est suspitio rimæ,
Punctaq; lasciua quæ terebrantur acu·
Nemo est tam teneri,tam sollicitiq; pudoris,
Qui uel pædicat Canthare,uel futuit·

In Mæuium·

Iam nisi per somnum non arrigis,& tibi Mæui
Incipit,& medios meiere uerba pedes,
Truditur & digitis pannucea Mentula lassis,
Nec leuat extinctum sollicitata caput,
Quid miseros frustra cunnos,culosq; lacessis?
Summa petas,illic Mentula uiuit anus·

In Blataram·

Omnia fœmineis quare dilecta cateruis
Balnea deuitat Blatara?ne futuat·
Cur nec pompeia lentus spatiatur in umbra,
Nec petit Inachidos limina?ne futuat·

Cur lacedæmonio luteum ceromate corpus
Perfundit gelida uirgine? ne futuat.
Cum sic fœminei generis contagia uitet,
Cur lingit cunnum Blatara? ne futuat.
De Silio.
Silius hæc magni celebrat monumenta Maronis,
Iugera facundi qui Ciceronis habet.
Hæredem, dominumq; sui, tumuliq;, larisq;
Non alium mallet, nec Maro, nec Cicero.
In Phyllida.
Nulla est hora tibi qua non me Phylli furentem
Despolies, tanta calliditate rapis.
Nunc plorat speculo fallax ancilla relicto,
Gemma uel à digito, uel cadit aure lapis.
Nunc furtiua lucri fieri bombycina possunt.
Profertur Cosmi nunc mihi siccus onyx.
Amphora nunc petitur nigri cariosa falerni,
Expiet ut somnos garrula saga tuos.
Nunc ut emam grandem lupum, mulúm ue bilibrem,
Indixit cœnam diues amica tibi.
Sit pudor, & tandem ueri respectus, & æqui.
Nil tibi Phylli nego, nil mihi Phylli nega.
De Silio.
Iam prope desertos cineres, & sancta Maronis
Nomina qui coleres pauper, & unus erat.
Silius arpino tandem succurrit agello
Silius & uatem non minus ipse tulit.
De Titio.
Tanta est quæ Titio columna pendet,
Quantam lampsaciæ colunt puellæ.

Hic nullo comitante nec molesto,
Thermis grandibus, & suis lauatur·
Anguste Titius tamen lauatur·

Ad Iulium Cerealem·

Cœnabis belle Iuli Cerealis apud me,
Conditio melior si tibi nulla, ueni·
Octauam poteris seruare, lauabimur unà,
Scis quam sint Stephani balnea iuncta mihi·
Prima tibi dabitur uentri lactuca mouendo
Vtilis, & porris fila resecta suis·
Mox uetus, & tenui maior cordila lacerto,
Sed quam cum rute frondibus oua tegant·
Altera non deerunt tenui uersata fauilla,
Et uelabrensi massa recocta foco·
Et quæ picenum senserunt frigus oliuæ,
Hæc satis in gustu· cætera nosse cupis?
Mentiar ut uenias, pisces· conchylia· sumen,
Et cortis saturas, atq; paludis aues·
Quæ nec stella solet rara nisi ponere cœna,
Plus ego polliceor, nil recitabo tibi·
Ipse tuos nobis relegas licet usque gigantas
Rara uel æterno proxima Vergilio·

De Claudia Ruffina·

Claudia Cæruleis cum sit Ruffina britannis
Edita, cur latiæ pectora plebis habet?
Quale decus formæ, romanam credere matres
Italides possunt, atthides esse suam·
Dii bene quod sancto peperit fœcunda marito
Quot sperat generos, quotq; puella nurus·
Sic placeat superis, ut coniuge gaudeat uno

Et semper natis gaudea illa tribus.

In Zoilum.

Vnguenta, & casias, & olentem funera myrrham,
Turaq; de medio semicremata rogo,
Et quæ de stygio rapuisti cinnama lecto,
Improbe de turpi Zoile redde sinu.
A pedibus didicere manus peccare proteruæ,
Non miror furem, qui fugitiuus erat.

Ad Vrbicum.

Hortatur fieri quod te Lupus Vrbice patrem,
Ne credas, nihil est quod minus ille uelit.
Ars est captandi quod nolis, uelle uideri.
Ne facias optat, quod rogat, ut facias.
Dicat prægnantem tua se Cosconia tantum,
Pallidior fiet iam pariente Lupus.
At tu consilio uidearis ut usus amici,
Sic morere, ut factum te putet esse patrem.

In Cheremontem.

Quod nimium laudas Cheremon stoice mortem,
Vis animum mirer, suspiciamq; tuum.
Hanc tibi uirtutem fracta facit urceus ansa,
Et tristis nullo qui tepet igne focus.
Et teges, atque cimex, & nudi sponda grabati,
Et breuis, atque eadem nocte, dieq; toga.
O quam magnus homo es, qui fece rubentis aceti,
Et stipula, & nigro pane carere potes.
Lingonicis agedum tumeat tibi culcitra lanis.
Constringatq; tuos purpura texta toros.
Dormiat & tecum, qui, cum modo cæcuba misceret,
Conuiuas roseo torserat ore puer.

O quam tu cupias ter uiuere Nestoris annos
Et nihil ex ulla perdere luce uoles·
Rebus in angustis facile est contemnere uitam,
Fortiter ille facit, qui miser esse potest·

Ad Seuerum·

Miraris docto quod carmina mitto Seuero,
Ad cœnam quod te docte Seuere uocem·
Iuppiter ambrosia satur est, & nectare uiuit,
Nos tamen exta Ioui, tura, merumq; damus·
Omnia cum tibi sint dono concessa deorum,
Si quod habes non uis, ergo quid accipies?

In Telesphorum·

Cum me uelle uides, te cumq; Telesphore sentis,
Magna rogas, puto me uelle negare licet?
Et nisi iuratus dixi dabo, subtrahis illas,
Permittunt in me quæ tibi multa nates·
Quid si me tonsor, cum stricta nauacula supra est·
Tunc libertatem, diuitiasq; roget?
Promittam, nec enim rogat illo tempore tonsor,
Latro rogat· res est imperiosa timor·
Sed fuerit curua cum tuta nouacula theca,
Frangam tonsori crura, manusq; simul·
At tibi nil faciam, sed lota Mentula lana
cupide decet auaritiæ·

De Charino·

Senes Charinus omnibus digitis gerit,
Nec nocte ponit annulos·
Nec cum lauatur, causa quæ sit, queritis,?
Dactylothecam non habet·

De Chione & Phlogide.

Sit Phlogis an Chione ueneri magis apta requiris,
Pulchrior est Chione, sed Phlogis ulcus habet.
Vlcus habet Priami, quod tendere possit alutam,
Quodq; senem pylium non sinat esse senem.
Vlcus habet, quod habere suam uult quisq; puellam,
Quod sanare Criton, non quod Hygea potest.
At Chione non sentit opus, nec uocibus ullis
Adiuuat, absentem, marmoreamq; putes.
Exorare dei si uos tam magna liceret,
Et bona uelletis tam pretiosa dare,
Hoc quod habet Chione corpus, faceretis haberet
Vt Phlogis, & Chione quod Phlogis Vlcus habet.

De Maneio.

Lingua maritus mœchus ore Maneius
Sumenianis inquinatior buccis,
Quem cum fenestra uidit à Subura
Obscœna nudum lena fornicem clausit,
Mediumq; mauult basiare, quam summum,
Modo qui per omnes uiscerum tubos ibat
Et uoce certa, consciaq; dicebat
Puer, an puella matris esset in uentre.
Gaudete cunni, uestra nanq; res acta est,
Arrigere linguam non potest fututricem,
Nam, dum tumenti mersus hæret in uulua,
Et uagientes intus audit infantes,
Partem gulosam soluit indecens morbus,
Nec purus esse nunc potest, nec impurus.

De Lesbia.

Lesbia se iurat nunquam gratis esse fututam,
Verum

Verum eſt, cum futui uult, numerare ſolet·

In Philomuſum·

Spectas nos Philomuſe cum lauamur,
Et quare mihi tam mutoniati
Sint leues pueri ſubinde quæris,
Dicam ſimpliciter tibi roganti·
Pædicant Philomuſe curioſos·

In Fauſtum·

Neſcio tam multis quid ſcribas Fauſte puellis,
Hoc ſcio, quod ſcribit nulla puella tibi·

In Iuſtinum·

Sexcenti cœnant a te Iuſtine uocati
Lucis ad officium, quæ tibi prima fuit,
Inter quos memini non ultimus eſſe ſolebam,
Nec locus hic nobis inuidioſus erat,
Poſtera ſed feſtæ reddis ſolemnia menſæ,
Sexcentis hodie, cras mihi natus eris·

In Vacerram·

Et delator es, & calumniator,
Et fraudator es, & negociator,
Et fellator es, & laniſta, miror
Quare non habeas Vacerra nummos·

In Maronem·

Nil mihi das uiuus, dicis poſt fata daturum
Si non es ſtultus, ſcis Maro quid cupiam·

Ad Mathonem·

Parua rogas magnos, ſed non dant hæc quoq; magni,
Vt pudeat leuius te Matho, magna roga·

Epi· Canis Lydiæ·

Amphitheatrales inter nutrita magiſtros

Venatrix, sylvis aspera, blanda domi.
Lydia dicebat domino fidissima dextra,
Qui non Erigones mallet habere canem,
Nec qui dictea Cephalum degente secutus
Luciferæ pariter uenit ad astra deæ,
Non me longa dies, nec inutilis abstulit ætas,
Qualia dulichio fata fuere cani,
Fulmineo spumantis apri sum dente perempta,
Quantus erat Calydon, aut Erymanthe tuus,
Nec queror infernas quãuis cito rapta sub umbras,
Non potui fato nobiliore mori.

In Tuccam.

Vendere Tucca potes centenis millibus emptos?
Plorantes dominos uendere Tucca potes?
Nec te blanditiæ, nec uerba, rudesq; querelæ,
Nec te dente tuo saucia colla mouent?
Ah facinus, tunica patet inguen utrinque leuata,
Inspiciturq; tua Mentula facta manu.
Si te delectat numerata pecunia, uende
Argentum, mensas, myrrhina, rura, domum.
Vende senes seruos, agros & uende paternos
Ne pueros uendas, omnia uende miser.
Luxuria est emere hos, quis eni dubitãt ue, negãt ue?
Sed multo maior uendere luxuria est.

De Leda.

Hictericam uetulo se dixerat esse marito,
Et queritur futui Leda necesse sibi.
Sed flens, atq; gemens tanti negat esse salutem,
Seq; refert potius proposuisse mori.
Vir rogat ut uiuat, uirides nec deserat annos,

Et fieri quod iam non facit ipse, sinit·
Protinus accedunt medici, medicæq; recedunt,
Tolluntur q; pedes, ó medicina grauis·

De Nata·

Drauci Natta sui uocat pipinnam,
Collatus cui gallus est Priapus,

In Lygdum·

Venturum iuras semper mihi Lygde roganti,
Constituis q; horam, constituis q; locum·
Cum frustra iacui longa prurigine tentus,
Succurrit pro te sæpe sinistra mihi·
Quid precor ó fallax meritis, & moribus istis,
Vmbellam luscæ Lygde feras dominæ·

De Bacchara·

Curandum penem commisit Bacchara græcus
Riuali medico, Bacchara gallus erit·

In Cæliam·

Theca tectus ænea lauatur
Tecum Cælia seruus, ut quid oro,
Non sit cum citharedus, aut Choraules,
Non uis ut puto, Mentulam uidere?
Quare cum populo lauaris ergo,
Omnes an tibi nos sumus spadones?
Ergo ne uidearis inuidere,
Seruo Cælia fibulam remitte·

Ad Pætum·

Soluere Pæte decem, tibi me sestertia cogis,
Perdiderat quoniam Bucco ducenta tibi·
Ne noceant oro mihi non mea crimina, tu qui
Bis centena potes perdere, perde decem·

In Vacerram.

In omnibus Vacerra quod conclauibus
Consumit horas, & die tota sedet,
Coenaturit Vacerra, non cacaturit.

Ad Victorem.

Vtere foemineis complexibus, utere Victor,
Ignotumq; sibi Mentula discat opus.
Flammea texuntur sponsae, iam uirgo parata est,
Tondebit pueros iam noua nupta tuos.
Paedicare semel cupido dabit illa marito,
Dum metuit teli uulnera prima noui.
Saepius hoc fieri nutrix, materq; uetabunt,
Et dicent uxor, non puer ista tibi est.
Heu quantos aestus, quantos patiere labores,
Si fuerit cunnus res peregrina tibi.
Ergo suburanae tyronem trade magistrae,
Illa uirum faciet, non bene uirgo docet.

Ad Paetum.

Ad primum decima lapidem quod uenimus hora
Arguimur lentae crimine pigritiae,
Non est ista quidem, non est mea, sed tua culpa,
Misisti mulas qui mihi Paete tuas.

De Baiis.

Littus beatae Veneris aureum Baias,
Baias superbae blanda dona naturae,
Vt mille laudem Flacce uersibus, Baias
Laudabo digne, non est satis, tamen Baias,
Sed Martialem malo Flacce quam Baias.
Optare utrumq; pariter improbi uotum est.
Quod si deorum munere hoc tibi detur.

Quid gaudiorum est Martialis & Baiæ·
De Spadone & Sene·
Cum sene comunem uexat spado Dindimus Aeglen,
Et iacet in medio sicca puella toro,
Viribus hic operi non est, hic utilis annis,
Ergo sine effectu prurit uterq; labor·
Supplex illa rogat pro se, miserisq; duobus,
Hunc iuuenem facias, hunc Cytherea uirum·
De Philostrato·
A sinue sanis conuiua Philostratus undis
Conductum repetens nocte iubente larem,
Pene imitatus obit sæuis Elpenora fatis,
Præceps per longos dum ruit usq; gradus·
Non esset Nymphæ tam magna pericula passus,
Si potius uestras ille bibisset aquas·
Ad Sosibianum·
Nemo habitat gratis, nisi diues & orbus apud te,
Nemo domum pluris Sosibiane locat·
Ad Antiochum tonsorem·
Qui nondum stygias descendere quærit ad undas,
Tonsorem fugiat si sapit Antiochum·
Alba minus sæuis lacerantur brachia cultris,
Cum furit ad phrygios enthea turba modos·
Mitior implicitas Alcon secat enterocelas,
Fractaq; fabrili dedolat ossa manu·
Tondeat hic inopes cynicos, & stoica menta,
Collaq; puluerea nudet equina iuba·
Hic miserum scythica sub rupe Promethea radat,
Carnificem nudo pectore poscet auem·
Ad matrem fuget Pentheus, ad Mænadas Orpheus,

Antiochi tantum barbara tela sonent.
Haec quaecunq; meo numerasti stigmata mento,
In ueteli picta qualia fronte sedent,
Non iracundis fecit grauis unguibus uxor,
Antiochi ferrum est, & scelerata manus.
Vnus de cunctis animalibus Hircus habet cor,
Barbatus uiuit, ne ferat Anthiochum.

In Zoilum.

Sydere percussa est subito tibi Zoile lingua,
Dum lingis cunnum, Zoile nunc futues.

In Parthenopaeum.

Leniat ut fauces Medicus, quas aspera uexat
Assidue tussis Parthenopaee tibi,
Mella dari, nucleosq; iubet, dulcesq; placentas.
Et quicquid pueros non sinit esse truces,
At tu non cessas totis tussire diebus,
Non est haec tussis Parthenopaee, gula est.

Ad Caridemum.

Diues eras quondam, sed tunc paedico fuisti,
Et tibi nulla diu foemina nota fuit,
Nunc sectaris anus. o quantum cogit egestas,
Illa fututorem te Carideme facit.

De Carisiano.

Multis iam Lupe posse se diebus
Paedicare negat Carisianus.
Causam cum modo quaererent sodales,
Ventrem dixit habere se solutum.

Ad Pollam.

Intactas quare mittis mihi Polla coronas?
A te uexatas malo tenere rosas.

In Crestillum·

C armina nulla probas, molli quæ limite currunt,
S ed quæ per salebras, altaq; saxa cadunt·
E t tibi mæonio quod carmine maius habetur,
L ucili columella hic situs Metrophanes·
A ttonitusq; legis terrai, frugiferai,
A ccius & quicquid Pacuuiusq; uomunt·
V is imiter ueteres Chrestille, tuosq; poetas?
D ispeream si scis Mentula quid sapiat·

Epi· Canacæ·

A eolidon Canacæ iacet hoc tumulata sepulchro,
V ltima cui paruæ septima uenit hyems·
A h scelus ah facinus properas quid flere uiator?
N on licet hic uitæ de breuitate queri,
T ristius est leto leti genus, horrida uultus
A bstulit, & tenero sedit in ore lues·
I psaq; crudeles ederunt oscula morbi,
N ec data sunt nigris tota labella rogis·
S i tam præcipiti fuerant uentura uolatu,
D ebuerant alia fata uenire uia·
S ed mors uocis iter properauit cludere blandæ,
N e posset duras flectere lingua deas·

In Zoilum·

M entitur qui te uitiosum Zoile dixit·
N on uitiosus homo es Zoile, sed uitium·

De Theodoro·

P ierios uatis Theodori flamma penates
A bstulit, hoc musis, hoc tibi Phœbe placet·
O scelus ó magnum facinus, crimenq; deorum,
N on arsit pariter quod domus, & dominus·

In Verpum æmulum.

Quod nimium liues nostris & ubiq; libellis
Detrahis, ignosco, Verpe poeta sapis.
Hoc quoq; non curo, quod tu mea carmina carpas,
Corripias, & sic Verpe poeta sapis.
Illud me cruciat Solymis quod natus in ipsis,
Pædicas puerum Verpe Poeta meum.
Ecce negas, iurasq; mihi per templa tonantis,
Non credo, iura Verpe Anchialum.

Ad Flaccum.

Incideris quoties in basia fellatorum,
In solio puto te mergere Flacce caput.

In Germanum.

Martia non Rhenus salit hic Germane quid obstas?
Et puerum prohibes diuitis imbre lacus?
Barbare non debet submoto ciue ministro
Captiuam uictrix unda leuare sitim.

In Thelesinam.

Vna nocte quater possum, sed quattuor annis
Si possum peream te Thelesina semel.

Ad Bassum.

Effugere non est Basse basiatores.
Instant, morantur, persequuntur, occurrunt,
Et hinc, & illinc, usquequaque, quacunq;.
Non ulcus acre, pustulæ ue lucentes,
Nec triste mentum, sordidiq; lichenes.
Nec labra pingui delibuta ceroto.
Nec congelati gutta proderit nasi,
Et æstuantem basiant, & algentem,
Et nuptiale basium reseruantem.

Non te cuculis asseret caput tectum
Lectica, nec te tuta pelle, ueloq́;,
Nec uendicabit sella sæpius clausa·
Rimas per omneis basiator intrabit·
Non consulatus ipse, non tribunatus,
Seuiq́; fasces, nec superba clamosi
Lictoris abiget uirga basiatorem·
Sedeas in alto tu licet tribunali,
Et é curuli iura gentibus reddas,
Ascendet illa basiator, atq; illa
Febricitantem basiabit & flentem,
Dabit oscitanti basium, natantiq́;,
Dabit & cacanti· remedium mali solum est,
Facias amicum, basiare quem nolis·

In Lesbiam·

De cathedra quoties surgis iam sæpe notaui,
Pædicant miseram Lesbia te tunicæ·
Quas cum conata es dextra, conata sinistra
Vellere, cum lachrimis eximis, & gemitu,
Si constringantur gemina symplegade culi,
Et Mynias intrant, cyaneasq́; nates,
Emendare cupis uitium deforme, docebo,
Lesbia nec surgas censeo, nec sedeas·

Ad Flaccum·

Habere amicam nolo Flacce subtilem,
Cuius lacertos annuli cingant,
Quæ clune nudo radat, & genu pungat·
Cui serra lumbis, cuspis eminet culo,
Sed idem amicam nolo mille librarum·
Carnarius sum, pinguiarius non sum·

Ad Flaccum.

Thaida tam tenuem potuisti Flacce uidere?
Tu puto, quod non est, Flacce uidere potes.

In lydiam.

Non est mentitus qui te mihi dixit habere
Formosam carnem Lydia, non faciam.
Est ita si taceas, & si tam muta recumbas,
Quam silet in cera uultus & in tabula.
Sed quoties loqueris, carnem quoque Lydia perdis,
Et sua plus nulli, quam tibi lingua nocet.
Audiat aedilis ne te, uideatq;, caueto,
Portentum est quoties coepit imago loqui.

Ad Sophronium.

Tanta tibi est animi probitas, orisq; Sophroni,
Vt mirer fieri te potuisse patrem.

In Vxorem.

Vxor uade foras, aut moribus utere nostris.
Non sum ego nec Curius, nec Numa, nec Tatius.
Me iucunda iuuant tractae per pocula noctes.
Tu properas pota surgere tristis aqua.
Tu tenebris gaudes, me ludere teste lucerna,
Et iuuat admissa rumpere luce latus.
Fascia te, tunicaeq; tegunt, obscuraq; palla,
At mihi nuda satis nulla puella patet.
Basia me capiunt blandas imitata columbas,
Tu mihi das, auiae qualia mane soles.
Nec motu dignaris opus, nec uoce iuuare,
Nec digitis, tanquam thura, merumq; pares.
Mastruabantur phrygii post hostia serui,
Hectoreo quoties sederat Vxor equo.

Et quamuis ithaco stertente, pudica solebat
 Illic Penolope semper habere manum·
Pædicare negas, dabat hoc Cornelia Graccho,
 Iulia Pompeio, Portia Brute tibi·
Dulcia dardanio non dum miscente ministro
 Pocula, Iuno fuit pro Ganymede Ioui·
Si te delectat grauitas, Lucretia toto
 Sis licet usque die, Thaida nocte uolo·

Ad Garricum·

Mittebas libras, quadrantem Garrice mittis,
 Saltem semissem Garrice solue mihi·

Ad Albium Maximum·

Albi Maxime si uacabit hora,
Hoc tantum lege· nanque & occupatus,
Et non es nimium laboriosus·
Transis hos quoque quattuor, sapisti·

Ad Septitianum·

Explicitum nobis usque ad sua cornua librum,
 Et quasi perfectum Septitiane refers·
Omnia legisti· credo, scio, gaudeo, uerum est,
 Perlegi libros sic ego quinque tuos·

Ad Lectorem·

Quamuis tam longo possis satur esse libello
 Lector adhuc a me disticha pauca petis·
Sed Lupus usuram, puerique diaria poscunt
 Lector solue, taces, dissimulasque, uale·

M·V·MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER DVODECIMVS·

s

CIO ME PATROCINIum debere contumaciſſimæ triennii deſidiæ, quæ abſoluenda non eſſet inter illas quoque occupationes urbicas, quibus facilius conſequimur ut moleſti potius, quam officioſi eſſe uideamur, nedum in hac prouinciali ſolitudine, ubi niſi etiam intemparãter ſtudeamus, & ſine ſolatio, & ſine excuſatione ſeceſſimus· Accipe ergo rationem, in qua hoc maximum, et primũ eſt, quod ciuitatis aures, quibus aſſueueram quæro, & uideor mihi in alieno foro litigare· Siquid eſt enim in libellis meis quod placeat, dictauit auditor illam iudiciorum ſubtilitatem· Illud materiarum ingenium· bibliothecas· theatra· cõuentus · in quibus ſtudere ſe uoluptatibus nõ ſentiunt· ad ſummam omniũ, ea quæ delicate reliquimus, deſideramus quaſi deſtituti· Accedit his municipalium rubigo dẽtium & iudicii loco liuor, & unus, aut alter mali, in puſillo loco multi· aduerſus quos difficile eſt habere quotidie bonum ſtomachũ· Ne mireris igitur abiecta ab indignante, quæ ã geſtiente fieri ſolebant· nequid tamen & aduenienti tibi ab urbe, & exigẽti negarem, Cui non refero gratiã ſi tãtum ea præſto, quæ poſſim, imperabo mihi, cui indulgere conſueuerã & ſtatui pauciſſimis diebus, ut familiariſſimas mihi aures tuas exciperem aduentoria ſua· Tu uelim iſta, quæ tantum

apud te non periclitantur, diligenter æstimare, & excludere non graueris, & quod tibi difficillimum est, de nugis nostris iudices nitore seposito, ne Romã, si ita decreueris, non hispaniensem librum mittamus, sed hispanum·

Ad Priscum·

Retia dum cessant, latratoresq; molossi,
Et non inuento silua quiescit Apro,
Ocia Prisce breui poteris donare libello,
Hora nec æstiua est, nec tibi tota perit·

Ad sua carmina·

Quæ modo littoreos ibatis carmina Pyrgos,
Ite sacra, iam non puluerulenta uia est·

Ad librum suum·

Ad populos mitti qui nuper ab urbe solebas,
Ibis tu Romam nunc peregrine liber·
Auriferi de gente Tagi, tetriciq; Salonis
Dat patrios manes, quæ mihi terra potens·
Non tamen hospes eris, nec iam potes aduena dici,
Cuius habet fratres tot domus alta Remi·
Iure tuo ueneranda noui pete limina templi,
Reddita Pierio sunt ubi templa choro·
Vel si malueris prima gradiere Subura,
Atria sunt illic consulis alta mei·
Laurigeros habitat facundus Stella penates,
Clarus Hianteæ stella petitor aquæ·
Fons ibi Castalius uitreo torrente superbit,
Vnde nouem dominas sæpe bibisse ferunt·
Ille dabit populo, patribusq;, equitiq;, legendum,
Nec nimium siccis perleget ipse genis·

Quid titulum poscis? uersus duo tres ue legantur
 Clamabunt omnes te liber esse meum.

Ad Priscum.

Quod Flacco, Varioq; fuit, summoq; Maroni,
 Mecoenas atauis regibus ortus eques,
Gentibus & populis hoc te mihi Prisce Terenti
 Fama fuisse loquax, chartaq; dicet anus.
Tu facis ingenium tu, si quid posse uidemur,
 Tu das ingenuae munera pigritiae.

Ad Caesarem.

Longior undecimi nobis, decimiq; libelli
 Arctatus labor est, & breue rasit opus.
Plura legant uacui, quibus ocia tuta dedisti,
 Haec lege tu Caesar, forsan & illa leges.

In Commendationem Neruae.

Contigit ausoniae procerum mitissimus aulae
 Nerua, licet toto nunc Helicone frui.
Recta fides, hilaris clementia, cauta potestas
 Iam redeunt, longi terga dedere metus.
Hoc populi, gentesq; tuae pia Roma precantur,
 Dux tibi sit semper talis, & iste diu.
Macte animi quem rarus habet, morumq; tuorum
 Quos Numa, quos hilaris posset habere Cato.
Largiri, praestare, breues extendere census,
 Et dare quae faciles uix tribuere Dei.
Nunc licet, & fas est, sed tu sub principe duro,
 Temporibusq; malis, ausus es esse bonus.

De Lygia.

Toto uertice quot gerit capillos,
 Annos si tot habet Lygia, trima est.

In commendationem Traiani·

Terrarum dea, gentiumq; Roma·
Cui par est nihil, & nihil secundum,
Traiani modo læta cum futuros
Tot per secula computaret annos,
Et fortem, iuuenemq;, Martiumq;
In tanto duce militem uideret,
Dixit præside gloriosa tali
Parthorum proceres, ducesq; Serum,
Thraces, Sauromatæ, Getæ, Britanni,
Possum ostendere Cæsarem, uenite·

Ad Cæsarem·

Palma regit nostros mitissime Cæsar hiberos,
Et placido fruitur pax peregrina iugo·
Ergo agimus læti tanto pro munere grates,
Misisti mores in loca nostra tuos·

De Africano·

Habet Africanus millies, & tamen captat·
Fortuna multis nimis dat, satis nulli·

Mittit librum ad Parthenium·

Parthenio dic musa tuo, nostroq; salutem;
Nam quis ab donio largius amne bibit?
Cuius pimpleo lyra clarior exit ab antro,
Quem plus pierio de grege Phœbus amat·
Et si forte, sed hoc uix est sperare, uacabit
Tradat ut ipse duci carmina nostra, roga,
Quattuor & tantum, timidumq;, breuemq; libellũ
Commendet uerbis, hunc tua Roma legit·

In Posthumum·

Omnia promittis cum tota nocte bibisti

160

Mane nihil præstas, Posthume mane bibe.

Ad Auctum.

Genus Aucte lucri diuites habent iram,
O disse quam donare uilius constat.

Ad Priscum.

Parcius utaris moneo rapiente Veredo
Prisce, nec in lepores tam uiolentus eas.
Sæpe satisfecit predæ uenator, & acri
Decidit excussus, nec rediturus equo.
Insidias & campus habet, nec fossa, nec ager,
Nec sint saxa licet, fallere plana solent.
Non deerunt qui tanta tibi spectacula præstent,
Inuidia fati sed leuiore cadunt.
Si te delectant animosa pericula, Tuscis
Tutior est uirtus, insidiemur apris.
Quid te frena iuuant temeraria, sæpius illis
Prisce datum est equitem rumpere, quam leporem.

Adulatorium.

Quicquid parrhasia nitebat aula,
Donatum est oculis, deisq; nostris
Miratur scyticas uirentis auri
Flammas iuppiter, & stupet superbus
Regis delitias grauesq; lusus,
Hæc sunt pocula, quæ decent tonantem,
Hæc sunt, quæ phrygium decent ministrum.
Omnes cum Ioue nunc sumus beati,
At nuper pudet, at pudet fateri.
Omnes cum Ioue pauperes eramus,

In Labienum.

Addixti Labiene tres agellos,

Emisti

E misti Labiene treis cinædos,
Pædicas Labiene treis agellos·

In Lentinum·

Q uare tam multis a te Lentine diebus
N on abeat febris, quæris, & usque gemis,
G estatur tecum sella, pariterq; lauatur,
C œnat boletos, ostrea, sumen, aprum·
E bria setino fit sæpe, & sæpe falerno,
N ec nisi post niueam cæcuba potat aquam·
C ircunfusa rosis, & nigra recumbit amomo,
D ormit & in pluma, purpureoq; toro·
C um sic tam pulchre, tam belle uiuat apud te,
A d Dammam potius uis tua febris eat·

Ad Iuuenalem·

D um tu forsitan inquietus erras
C lamosa Iuuenalis in Subura,
A ut collem dominæ teris Dianæ,
D um per limina te potentiorum
S udatrix toga uentilat, uagumq;
M aior Cælius, & minor fatigant,
M e multos repetita post decembres
A ccepit mea, rusticumq; fecit
A uro Bilbilis, & superba ferro·
H ic pigri colimus labore dulci
B otrodum, Plateamq;, celtiberis
H æc sunt nomina crassiora terris·
I ngenti fruor, improboq; somno,
Q uem nec tertia sæpe rumpit hora,
E t totum mihi nunc repono, quicquid
T erdenos uigilaueram per annos,

Ignota est toga, sed datur petenti
Rupta proxima uestis, e cathedra
Surgentem focus excipit superba
Vicini strue cultus iliceti,
Multa uillica quem coronat olla.
Venator sequitur, sed ille, quem tu
Secreta cupias habere sylua,
Dispensat pueris, rogatq; longos
Leuis ponere uillicus capillos.
Sic me uiuere, sic iuuat perire.

De Aemilio.

In thermis sumit lactucas, oua, lacertum,
Et coenare foris se negat Aemilius

Ad Fabullum.

Quare non habeat Fabulle quaeris
Vxorem Themison, habet sororem.

Ad Marcellam.

Municipem rigidi quis te Marcella Salonis,
Et genitam nostris quis putet esse locis?
Tam rarum, tam dulce sapis, palatia dicent,
Audierint si te uel semel, esse suam.
Nulla nec in media certabit nata Subura,
Nec capitolini collis alumna tibi.
Nec cito ridebit peregrini gloria partus
Romanam ducat quam magis esse nurum.
Tu desiderium dominae mihi mitius urbis
Esse iubes, Romam tu mihi sola facis.

De Philenide.

Quam sit lusca Philenis indecenter
Vis dicam tibi breuiter Fabulle?

Esset cæca decentior Philenis·

In Læliam·

Dentibus, atque comis, nec te pudet, uteris emptis
Quid facies oculo Lælia? non emitur·

Ad Iuuencum de couinno curru·

O iocunda Couinne solitudo,
Carruca magis, essedoq; gratum
Facundi mihi munus Heliani,
Hic mecum licet hic Iuuence, quicquid
In buccam tibi uenerit, loquaris·
Non uector libyci niger caballi
Succinctus, neq; cursor antecedit,
Nusquam est mulio, mannuli tacebunt·
O si conscius esset hic Auitus,
Aurem non ego tertiam timerem,
Totus quam bene sic dies abiret·

In Thelesinum·

Cum rogo te nummos sine pignore, nõ habeo inquis,
Idem, si pro me spondet agellus, habes·
Quod mihi non credis ueteri Thelesine sodal·
Credis colliculis, arboribusq; meis·
Ecce reum Carus te detulit, adsit agellus,
Exilii comitem quæris, agellus eat·

In Auarum amicum·

Sexaginta teras cum limina mane senator,
Esse tibi uideor desidiosus eques,
Quod non a prima discurram luce per urbem,
Et referam lassus basia mille domum,
Sed tu purpureis ut des noua nomina fastis,
Aut Numidum gentes, Cappadocũm ue petas,

At mihi, quem cogis medios abrumpere somnos,
Et matutinum ferre, patiq; lutum,
Quid petitur? rupta cum pes uagus exit aluta,
Et subitus crassæ decidit imber aquæ,
Nec uenit ablatis clamator uerna lacernis,
Accedit gelidam seruus ad auriculam,
Et rogat, ut cœnes secum Lætorius inquit.
Viginti nummis non ego malo famem?
Quod sit cœna mihi, tibi sit prouincia merces,
Et faciamus idem, nec mereamur idem.

In Seniam.

A latronibus esse te fututam
Dicis Senia, sed negant latrones.

In Cinnam.

Poto ego sextantes, tu potas Cinna deunces,
Et quereris quod non Cinna bibamus idem.

De Hermogene fure.

Hermogenes tantus mapparum Ponticæ fur est,
Quantus nummorum uix puto Massa fuit.
Tu licet obserues dextram, teneasq; sinistram,
Inueniet mappam qua ratione trahat.
Ceruinus gelidum sorbet sic halitus anguem,
Casuras alte sic rapit iris aquas.
Nuper cum Myrino peteretur missio læso,
Subduxit mappas quattuor Hermogenes.
Cretatam prætor cum uellet mittere mappam,
Prætori mappam surripit Hermogenes.
Attulerat mappam nemo, dum furta timentur,
Mantile e mensa surripit Hermogenes.
Hoc quoque si deerit, medios distringere lectos,

M ensarumq́; pedes non timet Hermogenes·
Q uamuis non modico caleant spectacula sole,
V ela reducuntur, cum uenit Hermogenes·
F estinant trepidi substringere carbasa nautæ,
A d portum quoties paruit Hermogenes·
L inigeri fugiunt calui, sistrataq́; turba,
I nter adorantes cum stetit Hermogenes·
A d cœnam Hermogenes mappam non attulit unquã,
A cœna semper rettulit Hermogenes·

Ad Aprum·

S iccus, sobrius est Aper, quid ad me?
S eruum sic ego laudo, non amicum·

De hortis Marcellæ uxoris·

H oc nemus, hi fontes, hæc textilis umbra supini
P almitis, hoc riguæ ductile flumen aquæ,
P rataq́;, nec bifero cessura rosaria Pæsto,
Q uodq; uiret Iani mense, nec alget olus,
Q uæq́; natat clusis anguilla domestica lymphis,
Q uæq́; gerit similes candida turris aues,
M unera sunt dominæ, post septima lustra reuerso
H as Marcella domos, paruaq́; regna dedit·
S i mihi Nausicæ patrios concederet hortos,
A lcinoo possem dicere malo meos·

I n Vacerram·

O iuliarum dedecus calendarum,
V idi Vacerra sarcinas tuas, uidi,
Q uas non retentas pensione pro bima
P ortabat uxor ruffa crinibus septem,
E t cum sorore cana mater ingenti·
F urias putaui nocte ditis emersas·

Has tu priores frigore, & fame siccus.
Et non recenti pallidus magis buxo
Irus tuorum temporum sequebaris.
Migrare cliuum crederes aricinum.
Ibat tripes grabatus, & bipes mensa,
Et Cum lucerna, corneoq; cratere
Matella curto rupta latere meiebat.
Focum ferentis suberat amphoræ ceruix.
Fuisse gerres, aut inutiles mænas
Odor impudicus urcei fatebatur,
Qualem marinæ misit aura piscinæ
Nec quadra deerat casei tolosatis.
Quadrima nigri nec corona pulei,
Caluæq; restes allioq;, cepisq;,
Nec plena turpi matris olla resina,
Summœnianæ qua pilantur uxores.
Quid quæris ædes, uillicosq; derides?
Habitare gratis o Vacerra cum possis,
Hæc sarcinarum pompa conuenit ponti.

De Labieno.

Vt pueros emeret Labienus, uendidit hortos,
Nil nisi ficetum nunc Labienus habet.

Ad Iulium.

Triginta mihi, quattuorq; messes
Tecum si memini fuere Iuli,
Quarum dulcia mixta sunt amaris,
Sed iucunda tamen fuere plura.
Et si calculus omnis huc & illuc
Diuersus, bicolorq; digeratur,
Vincet candida turba nigriorem.

Si uitare uelis acerba quædam,
Et tristes animi cauere morsus,
Nulli te facias nimis sodalem·
Gaudebis minus, & minus dolebis·

Ad Callistratum·

Tanquam simpliciter mecum Callistrate uiuas,
Dicere præcisum te mihi sæpe soles·
Non es tam simplex, quam uis Callistrate credi,
Nam quisquis narrat talia, plura tacet·

In Labullum·

Libras quattuor, aut duas amico,
Algentemq; togam, breuemq; lenam,
Interdum aureolos manu crepanteis,
Possint ducere qui duas calendas,
Quod nemo, nisi tu Labulle donas,
Non es, crede mihi bonus, quid ergo?
Vt uerum loquar optimus malorum·
Pisones, Senecasq;, Memmiosq;,
Et crispos mihi redde sed priores·
Fies protinus ultimus bonorum·
Vis cursu, pedibusq; gloriari?
Tigrim uince, leuemq; Passerinum·
Nulla est gloria prætrire asellos·

In Nasutum·

Nasutus nimium cupis uideri·
Nasutum uolo, nolo polyposum·

Ad Candidum·

Hunc qui fœmineis, noctesq;, diesq; cathedris,
Incedit tota notus in urbe nimis,
Crine nitens, niger unguento, perlucidus ostro,

O re tener, latus pectore, crure glaber.
V xori qui sæpe tuæ comes improbus hæret,
N on est quod timeas Candide, non futuit.
In Sabellum.
O di te, quia bellus, & Sabellus,
R es est putida bellus, & Sabellus,
B ellum denique malo, quam Sabellum.
T abescas utinam Sabelle belle.
In Pontilianum.
M entiris, credo. recitas mala carmina, laudo,
C antas, canto. bibis Pontiliane, bibo.
P edis, dissimulo. gemma uis ludere, uincor,
R es una est sine me, quam facis, & taceo.
N il tamen omnino præstas mihi, mortuus inquis,
A ccipiam bene te. nil uolo, sed morere.
In Tuccam.
N on est Tucca satis, quod es gulosus,
E t dici cupis, & cupis uideri.
De Callistrato & Aphro.
B arbatus rigido nupsit Callistratus Aphro
H ac, qua lege uiro nubere uirgo solet.
P ræluxere faces, uelarunt flammea uultus,
N ec tua defuerunt uerba Thalasse tibi.
D os etiam dicta est. nondum tibi Roma uidetur
H oc satis? expectas nunquid & ut pariat?
In Sabellum.
F acundos mihi de libidinosis
L egisti nimium Sabelle uersus,
Q uales nec Didymi sciunt puellæ,
N ec molles elephantidos libelli.

Sunt illic ueneris nouæ figuræ,
Quales perditus audiat fututor,
Præstent & taceant quid exoleti
Quo symplegmate quinque copulentur,
Qua plures teneantur a catena,
Extinctam liceat quid ad lucernam·
Tanti non erat esse te disertum·

Ad·M·Vnicum·

Vnice cognato iunctum mihi sanguine nomen,
Quique geris studiis corda propinqua meis,
Carmina cum facias soli cedentia fratri,
Pectore non minores, sed pietate prior·
Lesbia cum tenero te posset amare Catullo,
Te post Nasonem blanda Corynna sequi,
Nec deerant zephiri, si te dare uela iuuaret,
Sed tu littus amas, hoc quoque fratris habes·

Ad Phœbum·

Oedina tibi pelle contegenti
Nudæ tempora, uerticemq; caluæ,
Festiue tibi Phœbe dixit ille·
Qui dixit caput esse calciatum·

Ad Classicum·

Vendunt carmina Gallus & Lupercus,
Sanos Classice nunc nega Poetas·

In habentem uarios mores·

Difficilis, facilis, iucundus, acerbus es idem,
Nec tecum possum uiuere, nec sine te·

In Lautum inuitatorem·

Boletos & aprum si tanquam uilia ponis,
Et non esse putas hæc mea uota, uolo

Si fortunatum fieri me credis, & hæres,
V is scribi propter quinque lucrina, uale,
L auta tamen cœna est, fateor lautissima, sed cras
N il erit, immo hodie, protinus immo nihil,
Q uod sciat infelix damnatæ spongia uirgæ,
V el quicunque canis, iunctaq; testa uiæ.
M ulorum Leporumq;, & suminis exitus hic est,
S ulfureusq; color, carnificesq; pedes.
N on albana mihi sit comessatio tanti,
N ec capitolinæ, pontificumq; dapes.
I mputet ipse Deus nectar mihi, fiet acetum,
E t uaticani perfida uappa cadi.
C onuiuas alios cœnarum quære magister,
Q uos capiant mensæ regna superba tuæ,
M e meus ad subitas inuitet amicus ofellas,
H æc mihi, quam possum reddere, cœna placet.

Ad Pædagogum.

Crinitæ Line Pædagoge turbæ,
R erum quem dominum uocat suarum,
E t credit cui Posthumilla diues
G emmas, aurea, uina concubinas,
S ic te perpetua fide probatum
N ulli non tua præferat patrona,
S uccurras misero precor furori,
Et serues aliquando negligenter
I llos, qui male cor meum perurunt,
Q uos & noctibus, & diebus opto
I n nostro cupidus sinu uidere.
F ormosos, niueos, pares, gemellos,
G randes, non pueros, sed uniones.

In Habentem amœnas ædes

Daphnonas, platanos, ac aerias cyparissos,
Et non unius balnea solus habes,
Et tua centenis stat porticus alta columnis,
Calcatusq; tuo sub pede lucet onyx·
Puluereumq; fugax hippodromon ungula plaudit,
Et pereuntis aquæ fluctus ubiq; sonat·
Atria longa patent, sed nec cœnantibus usquam,
Nec somno locus est, quam bene non habitas·

De Fabullo·

Tam sæpe nostrum decipi Fabullum, quid
Miraris aule, semper bonus homo tyro est·

Ad Semproniam·

Tempora pieria solitus redimire corona,
Nec minus attonitis uox celebrata reis,
Hic situs est, hic ille tuus Sempronia Ruffus,
Cuius & ipse tui flagrat amore cinis·
Dulcis in elysio narraris fabula campo,
Et stupet ad raptus Tyndaris ipsa tuos·
Tu melior, quæ deserto raptore redisti,
Illa uirum uoluit nec repetita sequi·
Ridet, & iliacos audit Menelaus amores·
Absoluit phrygium uestra rapina Parin·
Accipient olim cum te loca læta piorum,
Non erit in stygia notior umbra domo·
Non aliena uidet, sed amat Proserpina raptas,
Iste tibi dominam conciliauit amor·

In Paternum·

Nummi cum tibi sint, opesq; tantæ,
Quantas ciuis habet Paterne rarus,

Largiris nihil, incubasq; gazæ
Vt magnus draco, quem canunt poetæ
Custodem scythici fuisse luci.
Sed causa ut memoras & ipse iactas,
Diræ filius est rapacitatis.
Et quid tu fatuos, rudesq; quæris
Illudas quibus, auferasq; mentem?
Huic semper uitio pater fuisti.

In Zoilum.

Crine ruber, niger ore, breuis pede, lumine læsus,
Rem magnam præstas Zoile, si bonus es.

Ad Puellas.

Gratis qui dare uos iubet Puellæ,
Insulsissimus, improbissimusq; est.
Gratis ne date, basiate gratis.
Hoc Aegle negat, hoc auara uendit,
Sed uendat bene basiare quantum est,
Hoc uendit quoque nec leui rapina,
Aut libram petit illa Cosmiani,
Aut binos quater a noua moneta,
Ne sint basia multa, nec maligna,
Nec clusis aditum neget labellis,
Humane facit hoc tamen, sed unum est,
Gratis quæ dare basium recusat,
Gratis lingere nec recusat Aegle.

In Polycarmum.

Aegrotas uno decies, aut sæpius anno,
Nec tibi, sed nobis hoc Polycarme nocet.
Nam quoties surgis soteria poscis amicos.

Sit pudor, ægrota iam Polycarme semel·

Ad Sparsum·

Cur sæpe sicci parua rura Nomenti,
Laremq; uillæ sordidum petam, quæris·
Nec cogitandi spatium, nec quiescendi
In urbe locus est pauperi, negant uitam
Ludi magistri mane, nocte pistores,
Aerariorum marculi die toto·
Hinc ociosus sordidam quatit mensam
Neroniana numularius massa,
Illinc paludis malleator Hispanæ
Tritum nitenti fuste uerberat saxum·
Nec turba cessat entheata Bellonæ,
Nec fasciato naufragus loquax trunco,
A matre doctus nec rogare iudæus,
Nec sulfuratæ lippus institor mercis·
Numerare pigri damna qui potest somni,
Dicet quot æra uerberent manus urbis,
Cum secta colcho luna uapulat rhombo·
Tu Sparse nescis ista, nec potes scire,
Petilianis delicatus in regnis,
Cui plana summos despicit domus montes,
Et rus in urbe est, uinitorq; romanus·
Nec in falerno monte maior autumnus,
Intràque limen clausus essedo cursus,
Et in profundo somnus, & quies nullis
Offensa linguis, nec dies nisi admissus·
Nos transeuntis risus excitat turbæ,
Et ad cubile est Roma, tædio fessis
Dormire quoties libuit, imus ad uillam·

Ad Alaudam.

Ancillariolum tua te uocat uxor, & ipsa
  Lecticariola est, estis Alauda pares.

De Importunius basiatoribus.

Tantum dat tibi Roma basiorum
Post annos modo quindecim reuerso,
Quantum Lesbia non dedit Catullo.
Te uicinia tota, te pilosus
Hircoso premit osculo colonus,
Hinc instat tibi textor, inde fullo,
Hinc sutor modo pelle basiata,
Hinc menti dominus periculosi,
Hinc defioculus, & inde lippus,
Fellatorq́;, recensq́; cunnilingus.
Iam tanti tibi non fuit redire.

Ad Suum natalem.

Martis alumne dies, roseam quo lampada primum,
  Magnaq́; syderei uidimus ora dei,
Si te rure coli, uiridesq́; pigebit ad aras,
  Qui fueras latia cultus in urbe mihi,
Da ueniam, seruire tuis quod nolo calendis,
  Et qua sum genitus, uiuere luce uolo.

De Sabello.

Natali pallere suo ne calda Sabello
  Desit, & ut liquidum potet Alauda merum,
Turbida sollicito transmittere caecuba sacco,
  Atque inter mensas ire, redire suas.
Excipere hos illos, & tota surgere coena
  Marmora calcantem frigidiora gelu.
Quae ratio est, haec sponte tua perferre, patiq́;

Quæ te si iubeat rex, dominusq́;, néges·

De Ligurra·

Versus, & breue, uiuidumq́; carmen
In te ne faciam times Ligurra·
Et dignus cupis hoc metu uideri,
Sed frustra metuis, cupisq́; frustra·
In tauros libyci ruunt leones,
Non sunt Papilionibus molesti·
Quæras censeo, si legi laboras,
Nigri fornicis ebrium poetam,
Qui carbone rudi, putriq; creta
Scribit carmina, quæ legunt cacantes·
Frons hæc stigmate non meo notanda est·

Ad Saturnum·

Antiquis rex magne poli, mundiq́; prioris,
Sub quo pigra quies, nec labor ullus erat,
Nec regale nimis fulmen, nec fulmine digna,
Scissa nec ad manes, sed sita diues humus,
Lætus ad hæc, facilisq́; ueni, solennia Prisci
Gaudia, cum sacris te decet esse tuis·
Tu reducem patriæ sexta pater optime bruma
Pacifici latia reddis ab urbe Numæ·
Cernis ut Ausonio similis tibi pompa macello
Pendeat, & quantus luxurietur honos?
Quam non parca manus, largeq́; numismata mensæ,
Quæ Saturne tibi pernumerentur opes?
Vt sit bis pretium meritis, & gratia maior,
Et pater, & frugi sic tua sacra colit·
At tu sancte tuo sic semper amere decembri
Hos illi iubeas sæpe redire dies·

Ad Cordubam.

Vncto Corduba lætior Venafro,
Histra nec minus absoluta testa,
Albi quæ superas oues Galesi,
Nullo muricæ, nec cruore mendax,
Sed tinctis gregibus colore uiuo,
Dic uestro rogo sit pudor Poetæ,
Ne gratis recitet meos libellos,
Ferrem, si faceret bonus Poeta,
Cui possem dare mutuos honores.
Corrumpit sine talione cœlebs.
Cæcus perdere non potest, quod aufert.
Nil est deterius latrone nudo,
Nil securius est malo poeta.

De Cinna.

Vincentem roseos, faciesq;, comaq; ministros
Cinna cocum fecit, Cinna gulosus homo est.

De Phillide.

Formosa Phyllis nocte cum mihi tota
Se præstitisset omnibus modis largam,
Et cogitarem mane quod darem munus,
Vtrum ne Cosmi, Nicerotis an libram,
An beticarum pondus ære lanarum,
An de moneta Cæsaris decem flauos.
Amplexa collum. basióque tam longo
Blandita, quam sunt nuptiæ Columbarum,
Rogare cœpit Phyllis amphoram uini.

Ad Amenum.

Bis quinquagenis domus est tibi milibus empta,
Vendere quam summa uel breuiore cupis.

A rte ſed emptorem uafra corumpis Amœne,
E t caſa diuitiis ambitioſa latet·
G emmantes prima fulgent teſtudine lecti,
E t maurusiaci por[illegible]era rara citri·
A rgentum, atque [illegible]m nõ ſimplex delphica portat
S tant pueri, dom[illegible]s quos precer eſſe meos·
D einde ducenta ſonas, & dis non eſſe minoris·
I nſtructam uili uendis Amœne domum·

De Idibus Maronis·

M aiæ Mercurium creaſtis idus·
A uguſtis redit idibus Diana·
O ctobres Maro conſecrauit idus·
I dus ſæpe colas, & has, & illas,
Q ui magni celebras Maronis idus·

Ad Clientes·

M atutine Cliens urbis mihi cauſa relictæ,
A tria ſi ſapias ambitioſa colas·
N on ſum ego cauſidicus, nec amaris litibus aptus,
S ed piger, & ſenior, pieridumq́; comes·
O cia me, ſomnusq́; iuuant, quæ magna negauit
R oma mihi, rideo ſi uigilatur & hic·

Ad Paulum·

S ic tanquam tabulas, ſcyphosq́; Paule
O mneis archetypos habes amicos·

De Apro·

L intea ferret Apro uacuus cum uernula nuper,
E t ſupra togulam luſca ſederet anus·
A tque olei ſtillam donaret O pelicus unctor
N udorum tetricus cenſor & aſper erat·
F rangendos calices, effun den dumq́; falernum

Clamabat biberet qui modo lotus eques.
A sene sed postquam nummi uenere trecenti,
Sobrius a thermis nescit abire domum.
O quantum diatheca ualent & quinque comati,
Tunc, cum pauper erat, non sitiebat Aper.

Ad Lygdum.

Nil non Lygde mihi negas roganti,
At quondam mihi Lygde nil negabas.

Ad Pannicum.

Iugera mercatus prope busta latentis agelli,
Et male compactæ culmina fulta casæ,
Deseris urbanas, tua prædia, Pannice lites,
Paruaq; sed tritæ præmia certa togæ,
Frumentum, milium, ptisanamq;, fabamq; solebas
Vendere pragmaticus, nunc emis agricola.

Ad Catullum.

Heredem tibi me Catulle dicis,
Non credam, nisi legero Catulle.

Ad Flaccum.

Cum tibi niliacus portet crystalla Catastus,
Accipe de circo pocula flamminio.
Hi magis audaces, an sunt qui talia mittunt
Munera? sed gemmis utilis usus inest.
Nullum sollicitant hæc Flacce toreumata furem,
Et nimium calidis non uitiantur aquis.
Quid? quod securo potat conuiua ministro,
Et casum tremulæ non timuere manus.
Hoc quoq; non nihil est, quod propinabis in istis
Frangendus fuerit si tibi flacce calix.

De Pueris·

F estinat Polytimus ad puellas·
I nuitus puerum fatetur Hymnus·
P astas glande nates habet Secundus·
M ollis Dindimus est, sed esse non uult·
Amphion potuit puella nasci·
H orum delitias, superbiamq;,
E t fastus querulos amicæ malo,
Q uam dotis mihi quinquies ducenâ·

De caritate uini·

A mphora uigessis, modius datur ære quaterno,
E brius, & crudus nil habet agricola·

De Aethonte·

M ultis dum precibus iouem salutat
S tans summos resupinus usque in ungueis
A ethon in capitolio pepedit,
R iserunt comites, sed ipse diuum
O ffensus genitor trinoctiali
A ffecit domicœnio clientem·
P ost hoc flagitium misellus Aethon,
C um uult in capitolium uenire,
S ellas ante petit patroclianas,
E t pedit deciesq;, uiciesq;,
S ed quamuis sibi cauerit crepando,
C ompressis natibus Iouem salutat·

Ad Bithynicum·

N'il in te scripsi Bithynice, credere non uis,
E t iurare iubes, malo satisfacere·

Ad Atticillam,

D onaui tibi multa, quæ rogasti,

170

D onaui tibi plura, quam rogasti,
N on cessas tamen usque me rogare,
Q uisquis nil negat Atticilla fellat.

De Callistrato.

N e laudet dignos, laudat Callistratus omnes,
C ui malus est nemo, quis bonus esse potest?

De Vmbro.

B rumæ diebus, feriisq; Saturni
M ittebat Vmber aliculam mihi pauper,
N unc mittit aliam, factus est enim diues.

De Menogene.

E ffugere thermis, & circa balnea non est
M enogenen, omni tu licet arte uelis.
C aptabit tepidum dextra, leuà que trigonem,
I mputet exceptas ut tibi sæpe pilas.
C olliget, & referet lapsum de puluere follem,
E t si iam lotus, iam soleatus erit.
L intea si sumas, niue candidiora loquetur,
S int licet infantis sordidiora sinu.
E xiguos secto comentem dente capillos,
D icet achilleas disposuisse comas.
F umosæ feret ipse tropin de fece lagenæ,
F rontis & humorem colliget usque tuæ.
O mnia laudabit, mirabitur omnia, donec
P erpessus dicas tædia mille, ueni.

De Fabiano.

D erisor Fabianus herniarum,
O mnes quem modo colei timebant
D icentem tumidas in hydrocelas,
Q uantum nec duo dicerent Catulli.

In thermis subito nerionianis
Vidit se miser, & tacere cœpit·

Ad Polytimum·

Nolueram Polytime tuos uiolare capillos,
Sed iuuat hoc precibus me tribuisse tuis·
Talis eras modo tonse Pelops, positisq; nitebas
Crinibus, ut totum sponsa uideret ebur·

In Fabullum·

Pædiconibus os olere dicis,
Hoc si sic, ut ais, Fabulle uerum est,
Quid tu credis olere cunnilingis?

In non Arrigentem·

Triginta tibi sunt pueri, totidemq; puellæ,
Vna est, nec surgit mentula, quid facies?

De Cotta·

Bis cotta soleas perdidisse questus,
Dum negligentem ducit ad pedes uernam,
Qui solus inopi præstat, & facit turbam,
Excogitauit homo sagax, & astutus,
Ne facere posset tale sæpius damnum,
Excalceatus ire cœpit ad cœnam·

De Tongiliano·

Tongilianus habet nasum, scio, non nego, sed iam
Nil præter nasum Tongilianus habet·

Ad Charinum·

Quod lana caput alligas Charine,
Non aures tibi, sed dolent capilli·

De Marone·

Pro sene sed caro uotum Maro fecit amico,
Cui grauis, & feruens hemitritæos erat·

Si stygias æger non esset missus ad undas,
Vt caderet magno uictima grata Ioui.
Cœperunt certam medici spondere salutem,
Ne uotum soluat, nunc Maro uota facit.

In Magullam.

Communis tibi cum uiro Magulla
Cum sit lectulus, & sit exoletus,
Quare dic mihi non sit & minister?
Suspiras, ratio est, times legenam.

Ad Priscum.

Sæpe rogare soles qualis sim Prisce futurus,
Si fiam locuples, simq; repente potens,
Quenquam posse putas mores narrare futuros?
Dic mihi si fias tu leo, qualis eris?

De Fabulla.

Qua mœchum ratione basiaret
Coràm coniuge repperit Fabulla,
Paruum basiat usque morionem.
Hunc multis rapit osculis madentem
Mœchus protinus & suis repletum
Ridenti dominæ statim remittit.
Quanto morio maior est maritus.

In Tuccam.

Scribebamus epos, cœpisti scribere, cessi,
Aemula ne starent carmina nostra tuis.
Transtulit ad tragicos se nostra Thalia cothurnos,
Aptasti longum, tu quoque syrma tibi.
Fila lyræ moui doctis exculta camœnis,
Plectra rapis nobis ambitione noua.
Audemus satyras, Lucilius esse laboras.

Ludo leues elegos, tu quoque ludis idem·
Quid minus esse potest? epigrammata fingere cœpi,
Hinc etiam petitur iam mea fama tibi·
Elige quid nolis· quis enim pudor omnia uelle?
Et si quid non uis, Tucca relinque mihi·

Ad Ruffum·

Musæi paticissimos libellos,
Qui certant sybariticis libellis,
Et tinctas sale prurire chartas
Instanti lege Ruffe, sed puella
Sit tecum tua, ne Thalassionem
Indicas manibus libidinosis,
Et fias sine fœmina maritus·

In Zelotypam·

Cum tibi nota tui sit uita, fidesq; mariti,
Nec premat ulla tuos, sollicitetq; toros,
Quid quasi pellicibus torqueris inepta ministris,
In quibus, & breuis est, & fugitiua uenus?
Plus tibi quam domino pueros præstare probabo·
Hi faciunt, ut sis fœmina sola uiro·
Hi dant, quod non uis uxor dare· do tamen inquis,
Ne uagus a thalamis coniugis erret amor·
Non eadem res est· chiam uolo, nolo mariscam·
Ne dubites quæ sit chia, marisca tua est·
Scire suos fines matrona, & fœmina debet·
Cede sua pueris, utere parte tua·

In Bassum·

Vxor cum tibi sit puella, qualem
Votis uix petat improbus maritus,
Diues, nobilis, erudita, casta·

Rumpis Basse latus, sed incomatis,
Vxoris tibi dote quos parasti,
Et sic ad dominam reuersa languet
Multis mentula millibus redempta.
Sed nec uocibus excitata blandis,
Molli police nec rogata surgit,
Sit tandem pudor, aut eamus in ius.
Non est hæc tua Basse, uendidisti.

Ad Bœtim.

Bœtis oliuifera crinem redimite corona,
Aurea qui nitidis uellera tingis aquis,
Quem Bromius, quẽ pallas amat, cui rector aquarum
Albula nauigerum per freta pandit iter,
Ominibus lætis nostras Instantius oras
Intret, & hic populis ut prior annus, eat.
Non ignorat, onus quod sit succedere Macro.
Qui sua metitur pondera, ferre potest.

M.V.MARTIALIS EPIG.LIBER.XIII.CVI XENIA INDITVM NOMEN.

ETOGACORDILIIS
& penula desit oliuis,
n Aut inopem metuat sordida blatta famem,
Perdite, niliacas musæ mea damna papyros,
Postulat ecce nouos ebria bruma sales.
Non mea magnanimo depugnat tessera talo,
Senio nec nostrum cum cane quassat ebur,

Hæc mihi charta nuces, hæc est mihi charta fritillus·
A lea nec damnum, nec facit ista lucrum·
I n Detractorem·
N asutus sis usque licet, sis denique nasus,
Q uantum noluerit ferre rogatus Atlas,
E t possis ipsum tu deridere Latinum,
N on potes in nugas dicere plura meas,
I pse ego quam dixi, quid dentem dente iuuabit
R odere? carne opus est, si satur esse uelis·
N e perdas operam, qui se mirantur, in illos
V irus habe, nos hæc nouimus esse nihil·
N on tamen hoc nimium nihil est, si candidus aure,
N ec matutina si mihi fronte uenis·
Ad Lectorem·
O mnis in hoc gracili xeniorum turba libello
C onstabit nummis quattuor empta tibi·
Q uattuor est nimium, poteris constare duobus,
E t faciet librum bibliopola Tryphon·
H æc licet hospitibus pro munere disticha mittas,
S i tibi tam rarus, quam mihi nummus erit·
A ddita per titulos sua nomina rebus habebis,
P ræter eas siquid non facit ad stomachum·
Thus·
S erus ut ætherea Germanicus imperet aula,
V tq; diu terris, da pia thura Ioui·
Piper·
C ærea quæ patulo lucet ficedula lumbo,
C um tibi forte datur, si sapis, adde Piper·
A lica·
N os Alicam, mulsum poterit tibi mittere diues,

Si tibi noluerit mittere diues, eme,

Conchis faba,

Si spumet rubra conchis tibi pallida testa,
Lautorum cœnis sæpe negare potes.

Far.

Imbue plebeias clusinis pultibus ollas,
Vt satur in uacuis dulcia musta bibas.

Lens.

Accipe niliacam pelusia munera lentem,
Vilior est alica, carior illa faba.

Simila ex tritico.

Nec poteris Similæ dotes numerare, nec usus,
Pistori toties cum sit, & apta coco.

Ordeum.

Mulio quod non det tacituris accipe mulis,
Hæc ego coponi, non tibi dona dedi.

Frumentum tritiæum.

Terœntum libyci modios de messe coloni
Sume, suburbanus ne moriatur ager.

Betæ.

Vt sapiant fatuæ fabrorum prandia Betæ,
O quam sæpe petet uina, piperq; cocus.

Lactuca.

Claudere quæ cœnas Lactuca solebat auorum,
Dic mihi, cur nostras inchoat illa dapes?

Ligna Acapna.

Si uicina tibi nomento rura coluntur,
Ad uillam moneo rusticæ ligna feras.

Rapa.

Hæc tibi brumali gaudentia frigore rapa

Quæ damus, in cœlo Romulus esse solet·
C oliculi·
N e tibi pallentes moueant fastidia caules,
N itrata uiridis brassica fiat aqua·
P orri sectiui·
F ila tarentini grauiter redolentia porri
E disti quoties, oscula clausa dato·
P orri capitati·
M ittit præcipuos nemoralis Aritia porros,
I n niueo uirides stipite cerne comas·
Napi·
H os amiternus ager felicibus educat hortis,
N ursinas poteris parcius esse, pilas·
A sparagi·
M ollis in æquorea quæ creuit spina Rauenna,
N on erit incultis gratior asparagis·
Vua duracina·
N on habilis cyathis, & inutilis uua lyæo,
S ed non potanti me, tibi nectar ero·
Chia ficus·
C hia seni similis baccho, quam Setia misit,
I psa merum secum portat, & ipsa salem·
C ydonia·
S i tibi cecropio saturata Cydonia melle
P onentur, dicas hæc melimela licet·
N uces pineæ·
P oma sumus Cybeles, procul hinc discede uiator·
N e cadat in miserum nostra ruina caput·
S orba·
S orba sumus molles nimium durantia uentres,

Aptius hæc puero, quam tibi poma dabis.

Spathalion cariotarum.

Aurea porrigitur iani cariota calendis,
Sed tamen hoc munus pauperis esse solet.

Coctana.

Hæc tibi quæ torta uenerunt condita menta,
Si maiora forent Coctana, ficus erat.

Pruna damascæna.

Pruna peregrinæ carie rugosa senectæ
Sume, solent duri soluere uentris onus.

Caseus lunensis.

Caseus etruscæ signatus imagine lunæ
Præstabit pueris prandia mille tuis.

Caseus uestinus.

Si sine carne uoles ientacula sumere frugi,
Hæc tibi uestino de grege massa uenit.

Caseus uelabrensis.

Non quencunq; focum, nec fumum caseus omnem,
Sed uelabrensem qui bibit ipse sapit.

Casei Trebulani.

Trebula nos genuit, commendat gratia duplex,
Siue leui flamma, siue domamur aqua.

Bulbi.

Cum sis anus coniunx, & sint tibi mortua membra,
Nil aliud Bulbis quam satur esse potes.

Lucanicæ.

Filia picenæ uenio Lucanica porcæ,
Pultibus hinc niueis grata corona datur.

Oliuæ.

Hæc quæ picenis uenit subducta trapetis,

Inchoat, atq; eadem finit Oliua dapes·

M ala Citrea·

A ut corcyræi sunt hæc de frondibus horti,
A ut hæc massili poma draconis erant·

C olostrum·

S urripuit pastor quæ non dum stantibus Oedis·
D e primo matrum lacte Colostra damus·

Oedi·

L asciuum pecus, & uiridi non utile Baccho,
D at pœnas, nocuit iam tener ille Deo·

Oua·

C andida si croceos circunfluit unda uitellos,
H esperius scombri temperet Oua liquor·

P orcellus lacteus·

L acte mero pastum pigræ mihi matris alumnum
P onat, & ætolo desue diues edat·

A pyrina, & Tuberes·

N on tibi de libycis tuberes, & apyrina ramis,
De nomentanis sed damus arboribus·

Idem·

L ecta suburbanis mittuntur a pyrina ramis,
E t uernæ tuberes, quid tibi cum libycis?

Sumen·

E sse putes nondum Sumen, sic ubere largo
E ffluit, & uiuo lacte papilla tumet·

Pulli gallinacei·

S i libycæ nobis uolucres, & phasides essent,
A cciperes, at nunc accipe cortis aues·

P ersica· Nuci persica·

V ilia maternis fueramus præcoqua ramis,

Nunc in adoptiuis Persica cara sumus.

P anes Picentini.

P icentina ceres niueo sic nectare crescit,
V t leuis accepta spongia turget aqua.

B oleti.

A rgentum, atq; aurum facile est, lenamq;, togamq;
M ittere, boletos mittere difficile est.

F icedula.

C um me ficus alat, cum pascar dulcibus uuis,
C ur potius nomen non dedit uua mihi?

T ubera.

R umpimus altricem tenero de uertice terram
T ubera, boletis poma secunda sumus.

T urdorum corona.

T exta rosis fortasse tibi, uel diuite nardo,
A t mihi de turdis facta corona placet.

A nas.

T ota quidem ponatur Anas, sed pectore tantum,
E t ceruice sapit, cætera redde coco.

T urtur.

D um pinguis mihi Turtur erit, lactuca ualebis,
E t cocleas tibi habe, perdere nolo famem.

P erna.

C eretana mihi fiet, uel massa licebit
D e menapis, lauti de petasone uorent.

P etaso.

M usteus est, propera, caros nec differ amicos,
N am mihi cum uetulo sit petasone nihil.

V ulua.

T e fortasse magis capiet de uirgine porca,

Me materna graui de sue uulua capit·

Colocasia·

Niliacum ridebis solus, lanasq; sequaces,
Improba cum morsu fila, manuq; trahes·

Iecur anseris·

Aspice quam tumeat magno iecur ansere maius,
Miratus dices, hoc rogo creuit ubi?

Glires·

Tota mihi dormitur hyems & pinguior illo
Tempore sum, quo me nil nisi somnus alit·

Cuniculus·

Gaudet in effosis habitare Cuniculus antris,
Monstrauit tacitas hostibus ille uias·

Atagenæ·

Inter sapores fertur alitum primus
Ionicarum gustus atagenarum·

Gallina altilis·

Pascitur & dulci facilis Gallina farina,
Pascitur & tenebris, ingeniosa gula est·

Capo·

Ne nimis exhausto macresceret inguine gallus,
Amisit testes, nunc mihi gallus erit·

Idem·

Succumbit sterili frustra gallina marito,
Hanc matris Cybeles esse decebat auem·

Perdix·

Ponitur Ausoniis auis hæc rarissima mensis,
Hanc in lautorum mandare sæpe soles·

Columbini·

Ne uioles teneras præduro dente Columbas,

Tradita si gnidiæ sunt tibi sacra deæ.
Palumbus torquatus.
Inguina torquati tardant, hebetantq; Palumbi.
Non edat hanc uolucrem, qui cupit esse salax.
Galbula.
Galbula decipitur calamis, & retibus ales,
Turget adhuc uiridi cum rudis uua mero.
Cattæ.
Pannonicas nobis nunquam dedit umbria cattas.
Mauult hæc domino mittere dona Pudens.
Pauo.
Miraris quoties gemmantes explicat alas,
Et potes hunc sæuo tradere dure coco?
Phenicopterus.
Dat mihi penna rubens nomen, sed lingua gulosis
Nostra sapit, quid si garrula lingua foret?
Phasianus.
Argiua primum sum transportata carina,
Ante mihi notum nil nisi Phasis erat,
Numidicæ.
Ansere romano quamuis satur Hannibal esset,
Ipse suas nunquam barbarus edit aues.
Anser.
Hæc seruauit auis tarpæi templa tonantis,
Miraris, non dum fecerat illa Deus.
Grues.
Turbabis uersus, nec littera tota uolabit,
Vnam perdideris si Palamedis auem.
Rusticula.
Rustica sum perdix, quid refert, si sapor idem est?
Carior

Carior est perdix, sic sapit illa magis·

Cygnus·

Dulcia defecta modulatur carmina lingua
Cantator Cygnus funeris ipse sui·

Porphyriones·

Nomen habet magna uolueris tam parua gigantis,
Et nomen Prasini Porphyrionis habet·

Mulus·

Spirat in aduecto, sed iam piger æquore mulus
Languescit, uiuum da mare, fortis erit·

Murena·

Quæ natat in siculo grandis murena profundo,
Non ualet exustam mergere sole cutem·

Rhombus·

Quamuis lata gerat patella Rhombum,
Rhombus latior est tamen patella·

Ostrea·

Ebria baiano ueni modo concha lucrino,
Nobile nunc sitio luxuriosa garum·

Sillæ·

Cœruleus nos Lyris amat, quem sylua Marice
Protegit, hinc Sillæ maxima turba sumus·

Scarus·

Hic Scarus, æquoreis qui uenit obesus ab undis,
Visceribus bonus est, cætera uile sapit·

Coracinus·

Princeps niliacis raperis coracine macellis,
Pelleæ prior est gloria nulla gulæ·

Echinus·

Iste licet digitos testudine pungat acuta,

Cortice dispositο mollis Echinus erit.

Murices.

Sanguine de nostro tinctas ingrate lacernas
Induis, & non est hoc satis, esca sumus.

Gobius.

In Venetis sint lauta licet conuiuia terris,
Principium cœnæ Gobius esse solet.

Lupus.

Laneus euganei lupus excipit ora Timaui,
Aequoreo dulces cum sale pastus aquas.

Aurata.

Non omnis laudem, pretiumq; aurata meretur,
Sed cui solus erit concha lucrina cibus.

Accipensis.

Ad palatinas acipensem mittite mensas,
Ambrosias ornent munera rara dapes.

Lepus.

Inter aues turdus, si quis me iudice certet,
Inter quadrupedes gloria prima Lepus.

Aper.

Qui Diomedeis metuendus setiger agris,
Aetola cecidit cuspide, talis erat.

Dammæ.

Dente timetur aper, defendunt cornua Ceruum,
Imbelles Dammæ quid nisi præda sumus?

Orix.

Matutinarum non ultima præda ferarum,
Seuus orix, constat quod mihi morte canum.

Ceruus.

Hic erat ille tuis domitus Cyparisse capistris,

An magis iste tuus Siluia ceruus erat?

Lalisio·

Cum tener est onager, solaq; Lalisio matre
Pascitur, hoc infans, sed breue nomen habet·

Oleum uenafranum·

Hoc tibi campani sudauit bacca Venafri,
Vnguentum quoties sumis, & istud olet·

Dorcas·

Delitium paruo donabis Dorcada nato,
Lactatis solet hanc mittere turba togis·

Caprea·

Pendentem summa Capream de rupe uidebis,
Casuram speres, decipit illa canes·

Onager·

Pulcher adest Onager, mitti uenatio debet
Dentis erythræi, iam remouete sinus·

Garum Sociorum·

Expirantis adhuc scombri de sanguine primo,
Accipe fœcosum munera cara garum·

Muria·

Antipolitani fateor sum filia Thymi,
Essem si scombri, non tibi missa forem·

Mel atticum·

Hoc tibi Thesei populatrix misit Hymetti
Pallados a siluis nobile nectar apis·

Faui Siculi·

Cum dederis Siculos mediis de collibus Hyblæ,
Cecropios dicas tu licet esse fauos·

Passum·

Gnosia minoæ genuit uindemia Cretæ

Hoc tibi, quod mulsum pauperis esse solet.

Picatum uinum.

Hæc de uitifera uenisse picata Vienna
Ne dubites, misit Romulus ipse mihi.

Mulsum.

Attica nectareum turbatis mella falernum,
Misceri decet hoc a Ganymede merum.

Albanum.

Hoc de Cæsareis mitis uindemia cellis
Misit, iuleo quæ sibi monte placet.

Surrentinum.

Surrentina bibis nec myrrhina picta, nec aurum.
Sume, dabunt calices hæc tibi uina suos.

Falernum.

De sinue sanis uenerunt massica prælis,
Condita quo quæris consule? nullus erat.

Setinum.

Pendula pontinos quæ spectat Setia campos,
Exigua uetulos misit ab urbe cados.

Fundanum.

Hæc Fundana tulit felix autumnus Opimi,
Expressit mulsum consul, & ipse bibit.

Trifolinum.

Non sum de primo fateor Trifolina lyæo,
Inter uina tamen septima uitis ero.

Cecubum.

Cecuba fundanis generosa coquūtur Amyclis.
Vitis & in media nata palude uiret.

Signinum.

Potabis liquidum signina morantia uentrem,

Me nimium sistant, sit tibi parca sitis.

Mamertinum.

Amphora nestorea tibi Mamertina senecta
Si detur, quod uis nomen habere potest.

Tarraconense.

Tarraco campano tantum cessura lyæo
Hæc genuit thuscis æmula uina cadis.

Nomentanum.

Nomentana meum tibi dat uindemia bacchum,
Si te Quintus amat, commodiora bibes.

Spoletinum.

De spoletinis quæ sunt cariosa lagenis
Malueris, quam si musta falerna bibas.

Pelignum.

Massica peligni mittunt turbata coloni,
Non tu, libertus sed bibat illa tuus.

Acetum.

Amphora niliaci non sit tibi uilis Aceti,
Esset cum uinum, uilior illa fuit.

Massilianum.

Cum tua centenos expugnet sportula ciues,
Fumea Massiliæ ponere uina potes.

Ccretanum.

Ceretana Nepos ponat, setina putabis,
Non ponit turbæ, cum tribus illa bibet.

Tarentinum uinum.

Nobilis, & lanis, & felix uitibus Aulon
Det pretiosa tibi uellera, uina mihi.

Vnguentum.

Vnguentum hæredi nunquam, nec uina relinquas

Ille habeat nummos, hæc tibi tota dato.

Corona Roſea.

Dat feſtinatas Cæſar tibi bruma coronas,
Quondam ueris erant, nunc tua facta roſa eſt.

M.V.MARTIALIS EPI.LIB.XIIII.CVI APOPHORETA INDIVTM NOMEN.

INTHESIBVS DVNGAVDET eques, dominusq; ſenatus,
Dumq; decent noſtrum pillea ſumpta Iouem,
Nec timet ædilem moto ſpectare fritillo,
Cum uideat gelidos iam prope uena lacus,
Diuitis alternas, & pauperis accipe ſortes.
Præmia conuiuæ det ſua quiſque ſuo.
Sunt apinæ, tricæq;, & ſiquid uilius iſtis,
Quis neſcit? uel quis tam manifeſta negat?
Sed quid agam potius madidis Saturne diebus,
Quos tibi pro cœlo filius ipſe dedit?
Vis ſcribam Thebas, Troiamq;, malaſq; Mycenas?
Lude inquis nucibus, perdere nolo nuces.
Quouiſcunque loco potes hunc finire libellum,
Verſibus explicitum eſt omne duobus opus.

Apophoreta.

Lemmata ſi quæris cur ſint aſcripta, docebo,
Vt ſi malueris, lemmata ſola legas.

Pugillares Citrei.

Secta niſi in tenues eſſemus ligna tabellas,

Essemus libyci nobile dentis onus·

Quincuplices·

Caede iuuencorum domini calet area felix,
Quincuplici cera cum datur altus honor·

Pugillares Eburnei·

Languida ne tristes obscurent lumina cerae,
Nigra tibi niueum littera pingat ebur·

Triplices·

Tunc triplices nostros non uilia dona putabis,
Cum se uenturam scribet amica tibi·

Pugillares membranei·

Esse puta ceras, licaet haec membrana uocetur,
Delebis, quoties scripta nouare uoles·

Vitelliani·

Nondum legerit hos licet puella,
Nouit quid cupiant Vitelliani·

Iidem Vitelliani·

Quod nummos cernis, mitti nos credis amicae,
Falleris, & nummos ista tabella rogat·

Chartae maiores·

Non sunt munera quae putas puella,
Cum donat uacuas poeta chartas·

Chartae epistolares·

Seu leuiter noto, seu caro missa sodali,
Omnes ista solet charta uocare suos·

Loculi Eburnei·

Hos nisi de fulua loculos implere moneta
Non decet, argentum uilia ligna ferant·

Loculi lignei·

Si quid adhuc superest in nostri fece locelli,

180·

Munus erit, nihil est, ipse locellus erit.

Tali Eborei.

Cum steterit nullus uultu tibi talus eodem.
Munera me dices magna dedisse tibi.

Tessera.

Non sim talorum numero par tessera, dum sit
Maior, quam talis alea sæpe mihi.

Turricula.

Quærit compositos manus improba mittere talos.
Si per me misit, nil nisi uota facit.

Tabula lusoria.

Hic mihi bisseno numeratur tessera puncto,
Calculus hic gemino discolor hoste perit.

Nuces.

Alea parua nuces, & non damnosa uidetur,
Sæpe tamen pueris abstulit illa nates

Theca Calamaria.

Sortitus Thecam calamis armare memento,
Cætera nos dedimus, tu leuiora para.

Calculi.

Insidiosorum si ludis bella latronum,
Gemmens iste tibi miles, & hostis erit.

Graphiarium.

Hæc tibi erunt armata suo graphiaria ferro,
Si puero dones, non leue munus erit.

Dentiscalpium.

Lentiscum melius, sed si tibi frondea cuspis
Defuerit, dentes penna leuare potest.

Auriscalpium.

Si tibi morosa prurigine uerminat auris

Arma damus tantis apta libidinibus·
Acus aurea·
Tenia ne madidos uiolent bombicina crines,
Figat Acus tortas, ſuſtineatq; comas·
Pecten ad caluum·
Quid faciet nullos hic inuentura capillos,
Multifido buxus quæ tibi dente datur?
Crines Sapo·
Cauſtica teutonicos accendit ſpuma capillos·
Captiuis poteris cultior eſſe comis·
Mattiacæ Pilæ·
Si mutare paras longæuos cana capillos·
Accipe mattiacas, quo tibi calua? pilas,
Vmbela·
Accipe quæ nimios uincant umbracula ſoles,
Sit licet & uentus, te tua uela tegent·
Gauſapa·
In pompeiano tectus ſpectabo theatro,
Nam uentus populo uela negare ſolet·
Venabulla·
Excipient apros, expectabuntq; leones,
Intrabunt urſos, ſit modo firma manus·
Culter uenatorius·
Si deiecta geres longo uenabula roſtro,
Hic breuis in grandem comminus ibit aprum·
Parazonium·
Militiæ decus hoc, & grati nomen honoris
Arma tribunitium cingere digna latus·
Pugio·
Pugio, quem curuis ſignat breuis orbita uenis

Stridentem gelidis hunc Salo tinxit aquis.

Falx ex ense.

Pax me certa ducis placidos curuauit in usus,
Agricolæ nunc sum, militis ante fui.

Securicula.

Cum fieret tristis soluendis auctio nummis
Hæc quadringentis millibus empta fuit.

Ferramenta tonsoria.

Tondendis hæc arma tibi sunt apta capillis,
Vnguibus hæc longis, utilis illa genis.

Scrinium.

Constrictos nisi das mihi libellos,
Admittam tineas, trucesq; blattas.

Fasces calamorum.

Dat chartis habiles calamos memphitica tellus
Texantur reliqua tecta palude tibi.

Lucerna cubicularia.

Dulcis conscia lectuli lucerna,
Quicquid uis facias licet, tacebo.

Candela.

Ancillam tibi sórs dedit lucernæ,
Tutas quæ uigil exigit tenebras.

Lucerna polymyxos.

Illustrem cum tota meis conuiuia flammis,
Tótque geram myxos, una lucerna uocor.

Cereus

Hic tibi nocturnos præstabit Cæreus ignes,
Subducta est puero, nanq; lucerna tuo.

Candelabrum corinthium.

Nomina candelæ nobis antiqua dederunt,

Non norat parcos uncta lucerna patres·

Candelabrum ligneum·

Esse uides lignum, serues nisi lumina, fiet
De candelabro magna lucerna tibi·

Pila paganica·

Hæc quæ difficilis turget Paganica pluma,
Folle minus laxa est, & minus arcta pila·

Pila trigonalis·

Si me nobilibus scis expulsare sinistris,
Sum tua, si nescis rustice, redde pilam·

Follis·

Ite procul iuuenes, mitis mihi conuenit ætas,
Folle decet pueros ludere, Folle senes·

Harpasta·

Hæc rapit Antæi uelox in puluere draucus
Grandia qui uano colla labore facit·

Alteres·

Quid pereunt stulto fortes altere lacerti?
Exercet melius uinea fossa uiros·

Galericulum·

Ne lutet immundum nitidos ceroma capillos,
Hac poteris madidas condere pelle comas·

Strigiles·

Pergamus has misit curuo distringere ferro,
Non tam sæpe teret lintea fullo tibi·

Guttus corneus·

Gestauit modo fronte me iuuencus,
Verum rhinocerota me putabis·

Rhinoceros·

Nuper in ausonia domini spectatus arena

Hic erit ille tibi, cui pila taurus erat.

Crepitaculum.

Si quis plorator collo tibi uernula pendet,
Hæc quatiat tenera garrula sistra manu.

Flagellum.

Proficies nihil hoc cædas licet usque, flagello,
Si tibi purpureo de grege currit equus.

Dentifricium.

Quid mecum est tibi? me puella sumat,
Emptos non soleo polire dentes.

Myrobalanum.

Quod nec Vergilius, nec carmine dixit Homerus
Hoc ex unguento constat, & ex balano.

Aphronitrum.

Rusticus es, nescis quid græco nomine dicar,
Spuma uocor nitri, dicor & aphronitrum.

Opobalsama.

Balsama me capiunt, hæc sunt unguenta uirorum,
Delitias Hini uos redolete nurus.

Lomentum.

Gratum munus erit, scisso nec inutile uentri,
Si clara Stephani balnea luce petes.

Laterna cornea.

Dux Laterna uiæ clausis feror aurea flammis,
Et tuta est gremio parua lucerna meo.

Laterna ex uesica.

Cornea si non sum, nunquid sum fuscior? aut me
Vesicam contra qui uenit esse putat?

Fistula.

Quid me compactum ceris, & arundine rides?

Quæ primum extructa est fistula, talis erat·

Tibiæ·

Ebria nos madidis rumpit tibicina buccis,
Sæpe duas pariter, sæpe monaulon habet·

Soleæ lanatæ·

Defuerit si forte puer, soleasq; libebit
Sumere, pro puero proderit ipse sibi,

Mamillare·

Taurino poteras pectus constringere tergo,
Nam pellis mammas non capit ista tuas·

Muscaria pauonina·

Lambere quæ turpes prohibet tua prandia muscas,
Alitis eximiæ cauda superba fuit·

Copta rhodia·

Peccantis famuli pugno ne percute dentes,
Clara rhodos coptam, quam tibi misit edat·

Priapus Siligineus·

Si uis esse satur, nostrum potes esse Priapum,
Ipse licet rodas inguina, purus eris·

Porcus·

Iste tibi faciet bona saturnalia porcus,
Inter spumantes ilice pastus apros·

Muscarium Bubulum·

Sordida si flauo fuerit tibi puluere uestis,
Colligat hunc tenui uerbere cauda leuis·

Botulus·

Qui uenit Botulus modio tibi tempore brumæ,
Saturni septem uenerat ante dies·

Psittacus·

Psittacus a uobis aliorum nomina discam,

Hoc didici per me dicere, Cæsar aue,

Coruus.

Corue salutator quare fellator haberis?
In caput intrauit mentula nulla tuum.

Luscinia.

Flet Philomela nefas incesti Tereos, & quæ
Muta puella fuit, garrula fertur auis.

Pica.

Pica loquax certa dominum te uoce saluto,
Si me non uideas, esse negabis auem.

Cauea.

Si tibi talis erit, qualem dilecta Catullo
Lesbia plorabat, hic habitare potes.

Narthecium.

Artis ebur medicæ narthecia cernis habere
Munera, quæ cuperet Pactius esse sua.

Flagra.

Ludite lasciui sed tantum ludite serui,
Hæc signata mihi quinque diebus erunt.

Ferulæ.

Inuisæ nimium pueris, gratæq; magistris
Clara prometheo munere ligna sumus.

Pera.

Ne mendica ferat barbati prandia nudi
Dormiat & tetrico cum cane Pera rogat.

Scopæ.

In precio Scopas testatur palma fuisse,
Sed pretium Scopis nunc analecta dabunt.

Scalptorium.

Defendet manus hæc scapulas mordente molesto

Pulice, uel ſiquid pulice ſordidius·

Manuale·

Ne toga barbatos faciat uel penula libros,
Hæc abies chartis tempora longa dabit·

Lectus pauoninus·

Nomina dat ſpondæ pictis pulcherrima pennis
Nunc Iunonis auis, ſed prius Argus erat·

Ephippium·

Stragula ſuccincti uenator ſume Veredi,
Nam ſolet a nudo ſurgere ficus equo·

Stibadia·

Accipe lunata ſcriptum teſtudine ſignum
Octo capit, ueniat quiſquis amicus erit·

Guſtatorium·

Fœmineam nobis cherſon ſi credis ineſſe,
Deciperis, pelagi maſcula præda ſumus·

Menſa citrea·

Accipe felices atlantica munera ſiluas,
Aurea qui dederit dona, minora dabit·

Menſa acerna·

Non ſum criſpa quidem, nec ſiluæ filia mauræ,
Sed norunt lautas & mea ligna dapes·

Dentes eborei·

Grandia taurorum portant in corpora, queris
An libycas poſſint ſuſtinuiſſe trabes·

Quincupedal·

Puncta notis ilex, & acuta cuſpide clauſa,
Sæpe redemptoris prodere furta ſolet·

Pocula archetypa·

Non eſt iſta recens, nec noſtri gloria cæli,

Primus in his Mentor dum facit illa, bibit.

Calices.

Non ſumus audacis plebeia toreumata uitri,
Noſtra nec ardenti gemma feritur aqua.

Phiala aurea cælata.

Quamuis callaico rubeam genero ſa metallo,
Clarior arte magis, nam meus iſte labor.

Calices Vatini.

Vilia ſutoris Calicem monumenta Vatini
Accipe, ſed naſus longior ille fuit.

Lances chryſendetæ.

Grandia ne uiola paruo chryſendeta mulſo,
Vt minimum, libras debet habere duas.

Vaſa Aretina.

Aretina nimis ne ſpernas uaſa monemus,
Lautus erat thuſcis Porſena fictilibus.

Baſcauda,

Barbara de pictis ueni Baſcauda britannis,
Sed me iam mauult dicere Roma ſuam.

Panaca.

Si non ignota eſt docti tibi terra Catulli,
Potaſti teſta retica uina mea.

Boletaria.

Cum mihi Boleti dederint tam nobile nomen
Prototomis, pudet heu, ſeruio colliculis.

Calices Surrentini.

Accipe non uili calices de puluere natos,
Sed ſurrentinæ leue toreuma rotæ.

Colum niuarium.

Setinos moneo noſtra niue frange trientes,

Pauperiore mero tingere lina potes·

Saccus niuarius·

Attenuare niues norunt & lintea nostra,
Frigidior colo non salit unda tuo·

Vrceoli ministratorii·

Frigida non desit, non deerit calda petenti,
Sed tu morosa ludere parce siti·

Vrceus fictilis·

Hic tibi donatur panda ruber urceus ansa,
Stoicus hoc gelidam Fronto petebat aquam·

Calathi·

Nos Satyrus, nos Bacchus amat, nos ebria tigris
Perfusos domini lambere docta pedes·

Calices Saguntini·

Quae non sollicitus teneat, seruetq; minister,
Sume saguntino pocula ficta luto·

Calices Gemmati·

Gemmatum scythicis ut luceat ignibus aurum,
Aspice quot digitos exuit iste calix·

Ampulla potoria·

Hac licet in gemma quae seruat nomina Cosmi
Luuxriose bibas, si foliata sitis·

Crystallina·

Frangere dum metuis frangis Crystallina, peccant
Securae nimium, sollicitaeq; manus·

Nimbus uitreus·

A b ioue qui ueniet miscenda ad pocula, largas
Fundet nimbus aquas, hic tibi uina dabit·

Myrrhina·

Si calidum potas ardenti myrrha falerno

Conuenit, & melior sit sapor inde mero.

Patella cumana.

Hanc tibi cumano rubicundam puluere testam
Municipem misit casta Sibylla suam.

Calices uitrei.

Aspicis ingenium Nili, quibus addere plura,
Dum cupit, ah quoties perdidit author opus.

Lagena niuaria.

Spoletina bibis, uel marsis condita cellis,
Quo tibi decoctæ nobile frigus aquæ?

Niues.

Non potare niuem, sed aquam potare rigentem,
De niue commenta est ingeniosa sitis.

Idem.

Massiliæ fumos miscere niualibus undis
Parce puer, constet ne tibi pluris aqua.

Matella fictilis.

Dum poscor crepitu digitorum, & uerna moratur,
O quoties pellex culcitra facta mea est.

Ligula argentea.

Quamuis me Ligulam dicant, equitesq;, patresq;,
Dicor ab indoctis Lingula grammaticis.

Cochlearia.

Sum Cochlleis habilis, sed nec minus utilis ouis,
Nunquid scis potius cur cochleare uocer?

Annuli.

Ante frequens, sed nunc rarus nos donat amicus,
Felix cui comes est non alienus eques.

Dactylotheca.

Sæpe grauis digitis elabitur annulus unctis.

Tuta mea fiet sed tua gemma fide·

Toga·

Romanos rerum dominos, gentemq; togatam
Ille facit, magno qui dedit astra patri·

Idem·

Si matutinos facile est tibi rumpere somnos,
Attrita ueniet sportula sæpe toga·

Endromis·

Pauperis est munus, sed non est pauperis usus,
Hanc tibi pro togula mittimus endromida·

Canusinæ fuscæ·

Hæc tibi turbato Canusina simillima mulso
Munus erit, gaude, non cito fiet anus·

Bardacucullus·

Gallia santonico uestet te Bardacucullo,
Cercopithecorum penula nuper erat·

Canusinæ Ruffæ·

Roma magis fuscis uestitur, Gallia Ruffis,
Et placet hic pueris, militibusq; color·

Penula scortea·

Ingrediare uiam cœlo licet usque sereno,
Ad subitas nusquam scortea desit aquas·

Lacernæ coccinæ·

Si ueneto, prasinó ue faues, qui coccina sumis,
Ne fias ista transfuga sorte, uide·

Pileus·

Si possem, totas cuperem misisse lacernas,
Nunc tantum capiti munera mitto tuo·

Lacernæ Beticæ·

Non est lana mihi mendax, nec mutor aeno

Sic placeant tyriæ, me mea tinxit ouis.

Fascia pectoralis.

Fascia crescentes dominæ compesce papillas,
Vt sit quod capiat nostra, tegatq; manus.

Cœnatoria.

Nec fora sunt nobis, nec sunt uadimonia nota,
Hic opus est pictis accubuisse toris.

Lena.

Tempore brumali non multum leuia prosunt,
Calfaciunt uilli pallia uestra mei.

Lacernæ.

Amphitheatrales nos commendamur ad usus,
Cum tegit algentes nostra Lacerna togas.

Gausapa uilllosa uel mantile.

Nobilius uillosa tegant tibi lintea citrum,
Orbibus in nostris circulus esse potest.

Cuculli Liburnici.

Iungere nescisti nobis o stulte lacernas,
Indueras albas, exue callaicas.

Vdones Cilicii.

Non hos lana dedit, sed olentis barba mariti,
Cinyphio poterit planta latere sinu.

Sinthesis.

Dum toga per quinas gaudet requiescere luces,
Hos poteris cultus sumere iure tuo.

Focale.

Si recitaturus dedero tibi forte libellum,
Hoc focale tuas asserat auriculas.

Tunicæ patauinæ.

Vellera cum sumant patauinæ multa trilices

Et pingues tunicas serra secare potest·
S pongia·
H æc tibi sorte datur tergendis spongia mensis
V tilis, expresso cum leuis imbre tumet·
P enula Gausapina·
I s mihi candor inest, uillorum gratia tanta est,
V t me uel media sumere messe uelis·
Ceruical·
T inge caput nardi folio, Ceruical olebit,
P erdidit unguentum cum coma, pluma tenet·
C ubicularia Gausapina·
S tragula purpureis lucent uillosa tapetis,
Q uid prodest si te congelat uxor anus?
Lodices·
N udo stragula ne toro paterent,
Iunctæ nos tibi uenimus sorores·
A mictorium·
M ammosas metuo, teneræ me trade puellæ,
V t possint niueo pectore lina frui·
C ubicularia polymita·
H æc tibi memphitis tellus dat munera, uicta est
P ectine niliaco iam babylonis acus·
Zona·
L onga satis nunc sum dulci sed pondere uenter
S i tumeant, fiam tunc tibi zona breuis·
G ausape quadratum·
L odices mittet docti tibi terra Catulli,
N os elicaonia de regione sumus·
S emicinctium·
D et tunicam diues, ego te præcingere possum

Essem si locuples, munus utrunque darem.
Lanæ amethistinæ.
Ebria sidoniæ cum sim de sanguine conchæ,
Non uideo quare sobria Lana uocer.
Lanæ albæ.
Velleribus primis Apulia, Parma secundis
Nobilis, altinum tertia laudat ouis.
Lanæ tyriæ.
Nos lacedæmoniæ pastor donauit amicæ,
Deterior Ledæ purpura matris erat.
Lanæ polentinæ.
Non tantum pullo lugentes uellere Lanas,
Sed solet & calices hæc dare terra suos.
Idem.
Lana quidem tristis, sed tonsis apta ministris,
Quales non primo de grege mensa uocat.
Tomentum lingonicum.
Oppressæ nimium uicina est fascia plumæ,
Vellera lingonicis accipe rasa sagis.
Tomentum Circense.
Tomentum concisa palus Circense uocatur,
Hæc pro lingonico stramina pauper emit.
Pluma.
Lassus amyclæa poteris requiescere Pluma,
Interior Cygni quam tibi lana dedit.
Fœnum.
Fraudata tumeat facilis tibi culcitra pluma,
Non uenit ad duros pallidia cura toros.
Tintinabulum.
Redde pilam, sonat æs thermarum, ludere pergis,

Virgine uis sola lotus abire domum·

Discus·

Splendida cum uolitent spartani pondera disci,
Este procul pueri, sit semel ille nocens·

Cithara·

Reddidit Euridicen uati, sed perdidit ipse,
Dum sibi non credit, nec patienter amat·

Idem·

De Pompeiano sæpe est electa theatro·
Quæ duxit siluas, detinuitq; feras·

Plectra·

Feruida ne trito tibi pollice pulsula surgat,
Exornent docilem garrula plectra lyram·

Trochus·

Inducenda rota est, das nobis utile munus,
Iste Trochus pueris, at mihi cantus erit·

Idem·

Garrulus in laxo cur annulus orbe uagatur,
Cedat ut argutis obuia turba trochis?

Signum uictoriæ·

Hæc illi sine sorte datur, cui nomina Rhenus
Vera dedit, decies adde falerna puer·

Gloria tam parui non est obscura sigilli,
Istius pueri Brutus amator erat·

Sauroctonos Corinthius·

Ad te reptanti puer insidiose lacertæ
Parce, cupit digitis illa perire tuis·

Hiacynthus intabula pictus,

Flectit ab inuiso morientia lumina disco

Oebalius phœbi culpa, dolorq; puer.

Hermaphroditus marmoreus.

Masculus intrauit fontes, emersit utrunque.
Pars est una patris, cætera matris habet.

Danae Picta.

Cur a te pretium Danae regnator olimpi
Accepit, gratis si tibi Leda dedit?

Persona germanica.

Sum figuli lusus Rusi persona bataui,
Quæ tu derides, hæc timet ora pater.

Hercules Corinthius.

Elidit geminos infans, nec respicit angues,
Iam poterat teneras hydra timere manus.

Hercules Fictilis.

Sum fragilis, sed tu moneo ne sperne sigillum
Non pudet Alciden nomen habere meum.

Minerua Argentea.

Dic mihi uirgo ferox cum sit tibi cassis & hasta,
Quare non habeas egida? Cesar habet.

Europa picta.

Mutari melius tauro pater optime diuum
Tunc poteras, Io cum tibi caua fuit.

Leander Marmoreus.

Clamabat tumidis audax Leander in undis
Mergite me fluctus, cum rediturus ero.

Sigillum Giberi fictile.

Ebrius hæc fecit terris puto monstra Prometheus,
Saturnalitio lusit & ipse luto.

Homeri batrachomyomachia.

Perlege mœnio cantatas carmine ranas,

Et frontem nugis ſoluere diſce meis·

Homerus In membranis·

Ilias & Priami regnis inimicus Vlyſſes
Multiplici pariter condita pelle latent·

Vergilii Culex·

Accipe facundi culicem ſtudioſe Maronis,
Ne nugis poſitis arma, uirumq; canas·

Vergilius in membrana·

Quam breuis immenſum cepit membrana Maronē,
Ipſius uultus prima tabella gerit·

Menandri Thais·

Hæc primum iuuenum laſciuos luſit amores,
Nec Glicere, uere Thais amica fuit·

Cicero in membranis·

Si comes iſta tibi fuerit membrana, putato
Carpere te longas cum Cicerone uias·

Propertius·

Cinthia facundi carmen iuuenile Properti
Accepit, famam nec minus ipſa dedit·

Liuius in membranis·

Pellibus exiguis arctatur Liuius ingens,
Quem mea non totum bibliotheca capit·

Saluſtius·

Hic erit ut perhibent doctorum corda uirorum
Primus romana Criſpus in hiſtoria·

Ouidius in membranis metamorphoſis·

Hæc tibi multiplici quæ ſtructa eſt maſſa tabella,
Carmina Naſonis quinque, decemq; gerit·

Tibullus·

Vſſit amatorem Nemeſis laſcina Tibullum·

In tota iuuit quem nihil esse domo.

Lucanus.

Sunt quidam, qui me dicunt non esse poetam,
Sed qui me uendit bibliopola putat.

Catullus.

Tantum magna suo debet Verona Catullo,
Quantum parua suo Mantua Vergilio.

Calda & frigida aqua.

Hæc tibi quæ fuerint Caldarum nomina dicunt,
Ipsa suas melius charta natabit aquas.

Mulæ pomiliæ.

His tibi de Mulis non est metuenda ruina,
Altius in terra pené sedere soles.

Catella gallicana.

Delitias paruæ si uis audire Catellæ,
Narranti breuis est pagina tota mihi.

Asturco.

Hic breuis ad numerum rapidos qui colligit ungues,
Venit ab auriferis gentibus astur equus.

Canis uertagus.

Non sibi, sed domino uenatur uertagus acer,
Illæsum leporem qui tibi dente feret.

Palæstrita.

Non amo, qui uincit, sed qui succumbere nouit,
Et didicit melius.

Simius.

Callidus missas eludere simius hastas,
Si mihi cauda foret, cercopithecus eram.

Puella gaditana.

Tam tremulum crissat, tam blãdum prurit, ut ipsum

Mastrubatorem fecerit Hippolytum·

Cymbala·

Aera celenæos lugentia matris amores
Esuriens Gallus uendere sæpe solet·

Puer cinædus·

Sit nobis ætate puer non pumice leuis,
Propter quem placeat nulla puella mihi·

Cestos·

Collo necte puer meros amores
Ceston de ueneris sinu calentem·

Idem·

Sume cythæriaco medicatum nectare ceston,
Vssit amatorem balteus iste iouem·

Notarius·

Currant uerba licet, manus est uelocior illis,
Nondum lingua suum, dextra peregit opus·

Concha·

Leuis ab æquorea cortex mareotica concha
Fiat, inoffensa curret arundo uia·

Morio·

Non mendax stupor est, nec fingitur arte dolosa·
Quisquis plus iusto non sapit, ille sapit·

Caput Arietinum·

Mollia phryxei secuisti colla mariti,
Hoc meruit tunicam qui tibi sæpe dedit·

Pumilio·

Si solum spectes hominis caput, Hectora credes,
Si stantem uideas, Astianacta putes·

Parma·

Hæc quæ sæpe solet uinci, quæ uincere raro,
Parma tibi scutum pumilionis erat·

190

Pueri comœdi.

Non erit in turba quisquam   ista,
Sed poterit quiuis esse

Fibula.

Dic mihi simpliciter comœdis, & citharœdis
Fibula quid præstas? carius ut futuant.

Accipiter.

Prædo fuit uolucrum. famulus nunc aucupis idem
Decipit, & captas non sibi mœret aues.

Obsonator.

Dic quotus es, quanti cupias cœnare, nec unum
Addideris uerbum, cœna parata tibi est.

Calami aucupatorii.

Non tantum Calamis, sed cantu fallitur ales,
Pallida dum tacita crescit arundo manu,

Corculum.

Pauper causidicus nullos referentia nummos
Carmina cum scribas, accipe cor quod habes.

Cocus.

Non satis est ars sola coco seruire palato,
Nanque cocus domini debet habere gulam.

Craticula cum ueru.

Parua tibi curua Craticula sudet ofella,
Spumeus in longa cuspide fumet aper.

Pistor dulciarius.

Mille tibi dulces operum manus ista figuras
Extruit, huic uni parca laborat apis.

Ientacula.

Surgite iam, uendit pueris Ientacula pistor,
Cristatæq; sonant undique lucis aues,

FINIS.

